

Regeringens proposition

2017/18:34

Uppehålls- och arbetstillstånd för företagsintern förflyttning – genomförande av ICT-direktivet

Prop. 2017/18:34

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 19 oktober 2017

Ylva Johansson

Heléne Fritzon
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen behandlas genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (ICT-direktivet).

Regeringen föreslår att det införs kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd för företagsintern förflyttning av chefer, specialister och praktikanter från företag etablerade utanför EES-området och Schweiz. Tillstånden ska betecknas ICT-tillstånd.

Vidare föreslår regeringen att den som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat ska få resa in och arbeta i Sverige i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod vid en enhet som tillhör samma företag eller koncern som företaget i den andra EU-staten och i tredje land. Vid längre vistelser i Sverige ska en ansökan om ett svenskt ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse göras. Familjemedlemmar till den som har tillstånd för företagsintern förflyttning ska ha rätt till uppehållstillstånd under samma tid som anknytningspersonen.

Regeringen föreslår även att de bestämmelser som behövs för att genomföra ICT-direktivet huvudsakligen ska samlas i ett nytt kapitel i utlänningslagen.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 mars 2018.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll	19
2.3	Förslag till lag om ändring i studiestödslagen (1999:1395)	21
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare.....	22
3	Ärendet och dess beredning	23
4	ICT-direktivet	23
4.1	Om ICT-direktivet.....	23
4.2	En översikt av direktivets artiklar.....	24
4.2.1	Syfte och definitioner	24
4.2.2	Tillämpningsområde.....	24
4.2.3	Inresevillkor	25
4.2.4	Avslag på ansökan om och återkallelse av tillstånd för företagsintern förflyttning	25
4.2.5	Ansökningsförfarande och utfärdande av tillstånd	25
4.2.6	Rättigheter och rätt till likabehandling	25
4.2.7	Familjemedlemmar.....	26
4.2.8	Företagsintern förflyttning inom unionen.....	26
4.2.9	Slutbestämmelser.....	26
5	Huvuddragen i gällande ordning om utlänningsars rätt att vistas och arbeta i Sverige.....	26
6	Förhållandet till reglerna om arbetskraftsinvandring	29
7	Personkategorier som undantas.....	32
8	Villkor för ICT-tillstånd.....	36
8.1	Villkoren för att beviljas ICT-tillstånd ska anges i lagen	36
8.2	Anställning i samma företag eller koncern.....	37
8.3	Ställning som chef, specialist eller praktikant	38
8.4	Arbete efter förflyttningens slut	39
8.5	Yrkeskvalifikationer	39
8.6	Sjukförsäkring	41
8.7	Krav på särskilda handlingar och uppgifter.....	42
8.8	Krav på ersättning och övriga anställningsvillkor	45
8.9	Försörjningskrav.....	48
8.10	Anmälningsskyldighet.....	48
8.11	Värdföretaget har huvudsakligen inrättats för att underlätta för inresa.....	49

8.12	Hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa	49
8.13	Inresekvoter	50
9	Grunder för avslag, återkallelse och nekad förlängning	51
9.1	Grunder för avslag	51
9.1.1	Tvingande grunder för avslag	51
9.1.2	Fakultativa grunder för avslag	53
9.2	Grunder för att återkalla eller inte förlänga ett ICT-tillstånd	57
9.2.1	Tvingande grunder för att återkalla eller neka förlängning av ett tillstånd	57
9.2.2	Fakultativa grunder för att återkalla eller neka förlängning av ett tillstånd	59
10	Rörlighet inom EU	62
10.1	Rörlighet för kortare vistelse i Sverige	62
10.2	Rörlighet för längre vistelse i Sverige	67
10.2.1	Förutsättningar för tillstånd i Sverige	67
10.2.2	Återkallelse och förlängning av ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse	69
10.3	Rörlighet från EU-stater som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut	70
10.4	Återtagande av utlänningar som har ICT-tillstånd	72
10.5	Underrättelser om beslut till annan EU-stat	74
11	Handläggning av ärenden om tillstånd för företagsintern förflyttning	75
11.1	Tillgång till information	75
11.2	Ansökan om tillstånd	76
11.3	Tillståndstiden	80
11.4	Enhetlig utformning av tillstånd m.m.	82
11.5	Handläggningstiden	83
11.6	Skriftliga och motiverade beslut	84
11.7	Rätt att överklaga beslut	85
11.8	Tidsfrist för att ansöka om förlängning	86
11.9	Tillstånd att vistas och arbeta i Sverige under handläggningstiden	86
11.10	Ansökningsavgift	88
11.11	Anmälningsskyldighet	89
11.12	Sanktioner	90
12	Nationella tillstånd	93
13	Uppehållstillstånd för familjemedlemmar	96
13.1	Förutsättningarna för uppehållstillstånd för familjemedlemmar	96
13.2	Handläggningstiden	98
13.3	Integrationsåtgärder	99
13.4	Möjlighet att arbeta	99
13.5	Ansökan om uppehållstillstånd	100
13.6	Återkallelse av uppehållstillstånd för familjemedlemmar	101

13.7	Samhällsorientering för familjemedlemmar till innehavare av ICT-tillstånd	102
14	Rättigheter som följer av ett tillstånd	103
14.1	Rätt till inresa och vistelse.....	103
14.2	Fri tillgång till svenskt territorium	103
14.3	Rätt att bedriva specifik yrkesverksamhet.....	104
15	Likabehandling under vistelsen i Sverige	105
15.1	Arbets- och anställningsvillkor	105
15.2	Föreningsfrihet	106
15.3	Erkännande av yrkeskvalifikationer	107
15.4	Social trygghet.....	108
15.5	Pensioner	110
15.6	Tillgång till varor och tjänster	111
16	Statistik	111
17	Övriga förslag	112
18	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	113
19	Kostnader och andra konsekvenser.....	114
20	Författningskommentar	117
20.1	Förslaget till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)	117
20.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll	135
20.3	Förslaget till lag om ändring i studiestödslagen (1999:1395)	136
20.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare.....	137
Bilaga 1	ICT-direktivet.....	138
Bilaga 2	Sammanfattning av departementspromemorian Genomförande av ICT-direktivet (Ds 2017:3)	160
Bilaga 3	Promemorians lagförslag.....	161
Bilaga 4	Förteckning över remissinstanser	180
Bilaga 5	Lagrådsremissens lagförslag	181
Bilaga 6	Lagrådets yttrande	197
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 19 oktober 2017	199
	Rättsdatablad.....	200

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i utlänningslagen (2005:716),
2. lag om ändring i lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll,
3. lag om ändring i studiestödslagen (1999:1395),
4. lag om ändring i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om utlänningslagen (2005:716) dels att 1 kap. 1 §, 2 kap. 7 a och 8 a §§, 5 kap. 5 och 18 a §§ och rubriken närmast före 2 kap. 7 a § ska ha följande lydelse, dels att det ska införas ett nytt kapitel, 6 b kap., och en ny paragraf, 6 kap. 2 b §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

I denna lag finns föreskrifter om

- lagens innehåll, vissa definitioner och allmänna bestämmelser (1 kap.),
- villkor för att en utlänning ska få resa in i samt vistas och arbeta i Sverige (2 kap.),
- visering (3 kap.),
- uppehållsrätt (3 a kap.),
- flyktingar och andra skyddsbehövande (4 kap.),
- uppehållstillstånd (5 kap.),
- ställning som varaktigt bosatt i Sverige (5 a kap.),
- arbetstillstånd (6 kap.),
- EU-blåkort (6 a kap.),
- *tillstånd för företagsintern förflyttning, ICT (6 b kap.),*
- återkallelse av tillstånd (7 kap.),
- avvisning och utvisning (8 kap.),
- utvisning på grund av brott (8 a kap.),
- kontroll- och tvångsåtgärder (9 kap.),
- förvar och uppsikt avseende utlänningar (10 kap.),
- hur en utlänning som hålls i förvar ska behandlas (11 kap.),
- verkställighet av beslut om avvisning och utvisning (12 kap.),
- handläggningen av ärenden hos förvaltningsmyndigheterna m.m. (13 kap.),

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2014:198.

- överklagande av förvaltningsmyndighets beslut (14 kap.),
- nöjdförklaring (15 kap.),
- migrationsdomstolar och Migrationsöverdomstolen (16 kap.),
- skyldighet att lämna uppgifter (17 kap.),
- offentligt biträde (18 kap.),
- kostnadsansvar (19 kap.),
- bestämmelser om straff m.m. (20 kap.),
- tillfälligt skydd (21 kap.),
- tribunalvittnen (22 kap.), och
- särskilda bemyndiganden (23 kap.).

2 kap.

*EU-blåkort*³

Kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd

7 a §⁴

Bestämmelser om uppehålls- och arbetstillstånd för högkvalificerad anställning (EU-blåkort) finns i 6 a kap. Bestämmelser om kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd finns i 6 a och 6 b kap.

8 a §⁵

Kravet på visering enligt 3 § gäller inte för en utlänning som

1. är EES-medborgare,
2. har uppehållskort eller permanent uppehållskort som har utfärdats i Sverige eller av en behörig myndighet i en annan EES-stat,
3. har uppehållstillstånd,
4. har ställning som varaktigt bosatt i Sverige, eller
5. återtas enligt 6 a kap. 14 §.

5. återtas enligt 6 a kap. 14 § eller 6 b kap. 19 §.

Kravet på visering enligt 3 § för inresa gäller inte heller för en utlänning som återtas enligt 4 kap. 5 d § eller 5 a kap. 7 §.

5 kap.

5 §⁶

Ett permanent uppehållstillstånd får beviljas en utlänning som i sammanlagt fyra år under de senaste sju åren har haft

1. uppehållstillstånd för arbete eller EU-blåkort utfärdat av Sverige, eller 1. uppehållstillstånd för arbete eller ett av Sverige utfärdat EU-blåkort, ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, eller
2. uppehållstillstånd för studier som avser utbildning på forskarnivå.

³ Senaste lydelse 2013:606.

⁴ Senaste lydelse 2013:606.

⁵ Senaste lydelse 2014:198.

⁶ Senaste lydelse 2014:777.

Uppehållstillstånd får beviljas en utlänning som har sin försörjning ordnad på annat sätt än genom anställning. Om utlänningen ska bedriva näringsverksamhet ska han eller hon ha förmåga att bedriva den aktuella verksamheten.

18 a §⁷

Det som föreskrivs i 18 § första stycket gäller inte för en utlänning som ansöker om uppehållstillstånd enligt 5 § första stycket eller uppehållstillstånd för arbete enligt 10 § om utlänningen har ett EU-blåkort utfärdat av Sverige eller har eller har haft ett EU-blåkort utfärdat av Sverige och har återtagits enligt 6 a kap. 14 §.

Det som föreskrivs i 18 § första stycket gäller inte för en utlänning som ansöker om uppehållstillstånd enligt 5 § första stycket eller uppehållstillstånd för arbete enligt 10 § om *han eller hon* har ett av Sverige utfärdat EU-blåkort, *ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse*, eller om *han eller hon* har eller har haft ett EU-blåkort utfärdat av Sverige och har återtagits enligt 6 a kap. 14 §.

En ansökan om uppehållstillstånd efter inresan i Sverige får även bifallas för en familjemedlem till en utlänning som avses i första stycket om utlänningen beviljas uppehållstillstånd enligt de bestämmelser som anges där.

6 kap.

2 b §

Arbetstillstånd enligt 2 § första stycket får inte ges till en utlänning som är anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag som dels är etablerat i Sverige eller i en annan EU-stat, dels är en enhet som tillhör samma företag eller företag inom samma koncern.

Första stycket gäller inte om utlänningen tillhör någon av de kategorier som är undantagna i 6 b kap. 3 §.

⁷ Senaste lydelse 2013:606.

6 b kap. Tillstånd för företagsintern förflyttning, ICT

Förutsättningar för tillstånd

1 §

En utlänning som är anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag (värdföretag) som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern ska, om inte annat följer av tredje stycket eller 3–5 §§, beviljas ett uppehålls- och arbetstillstånd för företagsintern förflyttning av personal (ICT-tillstånd), om

1. utlänningen har varit anställd i företaget under minst tre månader utan uppehåll vid tiden för den företagsinterna förflyttningen,

2. ersättningen inte är sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen, och övriga anställningsvillkor inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat inom EES eller Schweiz,

3. anställningen gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig,

4. utlänningen, vid vistelse som kommer att uppgå till högst ett år, kan visa att han eller hon har, eller har ansökt om, en heltäckande sjukförsäkring som gäller i Sverige,

5. utlänningen har de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet som krävs för uppdraget som chef eller specialist, eller har en sådan

examen från ett universitet eller en högskola som krävs för praktiktjänstgöringen,

6. utlännningen efter förflyttningens slut kommer att kunna överflyttas till en enhet i tredje land som tillhör samma företag eller till ett företag inom samma koncern i tredje land, och

7. utlännningen inte utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Om den företagsinterna förflyttningen avser ett reglerat yrke ska utlännningen styrka behörigheten att få utöva yrket i Sverige.

Ett ICT-tillstånd ska inte beviljas om

1. utlännningen inte har fullgjort anmälningsskyldigheten enligt 13 §, eller

2. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning.

2 §

En utlännning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern som det i den andra EU-staten ska, om inte annat följer av 3–5 §§, beviljas ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, om

1. ersättningen inte är sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen, och övriga anställningsvillkor inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat inom EES eller Schweiz,

2. anställningen gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig,

3. utlänningen, vid vistelse som kommer att uppgå till högst ett år, kan visa att han eller hon har, eller har ansökt om, en heltäckande sjukförsäkring som gäller i Sverige, och

4. utlänningen inte utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Om den företagsinterna förflyttningen avser ett reglerat yrke ska utlänningen styrka behörigheten att få utöva yrket i Sverige.

3 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska inte beviljas en utlänning som

1. är bosatt inom Europeiska unionens medlemsstaters territorier,

2. är EES-medborgare eller medborgare i Schweiz,

3. ansöker om uppehållstillstånd för att utföra forskning i Sverige enligt ett mottagningsavtal som har ingåtts enligt lagen (2008:290) om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare,

4. är utstationerad i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat i en EES-stat eller Schweiz,

5. har beviljats uppehållstillstånd för studier i Sverige, eller

6. hyrs ut av ett företag för att arbeta under övervakning och ledning av ett annat företag.

4 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska inte heller beviljas en utlänning som visar upp handlingar till stöd för ansökan som har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende.

5 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får vägras om

1. arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha haft en utlänning anställd utan nödvändiga tillstånd,

2. arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha lämnat oriktiga uppgifter till ledning för en myndighets beslut om skatt eller avgift och uppgifterna rör redovisning av arbete,

3. arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor, eller

4. arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet håller på att avvecklas eller har avvecklats genom en konkurs eller om arbetsgivaren eller värdföretaget inte bedriver någon ekonomisk verksamhet.

Förutsättningar för rörlighet för kortare vistelse

6 §

En utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat får under giltighetstiden för tillståndet i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod resa in och vistas i Sverige och arbeta här i ett företag som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern som det i den andra EU-staten.

Första stycket gäller inte en utlänning som utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

7 §

En utlänning som vill ha ett ICT-tillstånd i Sverige ska ha ansökt om och beviljats ett sådant tillstånd före inresan i EU. En ansökan får inte bifallas efter inresan.

Första stycket gäller dock inte om utlänningen ansöker om förlängning av ett ICT-tillstånd.

En utlänning som ansöker om en förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd får arbeta i Sverige under tiden för ansökans prövning, om giltighetstiden för tillståndet inte hade löpt ut när ansökan gavs in.

8 §

En ansökan om ICT-tillstånd får prövas i Sverige om

1. utlänningen avser att vistas endast i Sverige, eller

2. utlänningen avser att vistas i flera EU-stater men vistelsen i Sverige kommer att vara den längsta.

9 §

En ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får ges in efter inresan i landet.

En utlänning som ansöker om ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får arbeta i värdföretaget i Sverige under tiden för ansökans prövning, om giltighetstiden för det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat inte har löpt ut och utlänningen har rätt att resa in, vistas och arbeta i Sverige enligt 6 §.

Även en utlänning som ansöker om en förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får arbeta under tiden för ansökans prövning, om giltighetstiden för tillståndet inte hade löpt ut när

ansökan gavs in.

Tillståndstid

10 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får inte gälla för längre tid än uppdragstiden.

Den sammanlagda tillståndstiden för ett ICT-tillstånd får inte överstiga tre år för chefer och specialister eller ett år för praktikanter.

Ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får inte gälla för längre tid än det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat.

Förlängning av tillståndstiden

11 §

Tillståndstiden för ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får efter ansökan förlängas upp till den tid som framgår av 10 §.

Tillståndstiden får inte förlängas om

1. tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt,
2. ett bevis om tillståndet har förfalskats eller ändrats i något avseende,
3. utlänningen vistas i Sverige av andra skäl än dem som tillståndet beviljades för,
4. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller
5. utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

12 §

En förlängning av tillståndstiden får vägras om

1. förutsättningarna i 1 eller 2 § för att bevilja tillståndet i fråga inte är uppfyllda, i andra fall än som anges i 11 § andra stycket 4

och 5,

2. det finns grund för avslag enligt 5 §, eller

3. utlänningen har vistats och arbetat i en annan EU-stat i strid med bestämmelserna om rörlighet för längre eller kortare vistelse.

Anmälningsskyldighet

13 §

En utlänning som har ansökt om ett ICT-tillstånd eller som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska anmäla förändringar som påverkar villkoren för tillståndet till Migrationsverket.

Ett värdföretag ska underrätta Migrationsverket om förändringar som påverkar villkoren för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Uppehållstillstånd för familjemedlemmar

14 §

Familjemedlemmar som avses i 5 kap. 3 § första stycket 1–3 till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, ska beviljas uppehållstillstånd. Familjemedlemmens uppehållstillstånd ska gälla för samma tid som anknytningspersonens tillstånd.

För barn som återoppar anknytning till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, eller till hans eller hennes make eller sambo, gäller 5 kap. 17 § andra stycket.

Uppehållstillstånd får vägras i fall som avses i 5 kap. 17 a och 17 b §§.

När en ansökan om uppehållstillstånd för en familjemedlem ska vara gjord

15 §

En familjemedlem som avses i 14 § ska ha ansökt om och beviljats ett uppehållstillstånd före inresan i landet. En ansökan får inte bifallas efter inresan.

Första stycket gäller dock inte om

1. ansökan avser förlängning av ett tidsbegränsat uppehållstillstånd som beviljats på grund av anknytning till en utlänning som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse som är utfärdat av Sverige, eller

2. sökanden har beviljats ett uppehållstillstånd av en annan EU-stat på grund av anknytning till en utlänning som har ansökt om eller har ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige.

Återkallelse av tillstånd

16 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska återkallas om

1. tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt,

2. ett bevis om tillståndet har förfalskats eller ändrats i något avseende,

3. utlänningen vistas i Sverige av andra skäl än dem som tillståndet beviljades för,

4. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller

5. utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

17 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får återkallas om

1. förutsättningarna i 1 eller 2 § för att bevilja tillståndet i fråga inte är uppfyllda, i andra fall än som anges i 16 § 4 och 5,

2. det finns grund för avslag enligt 5 §, eller

3. utlänningen har vistats och arbetat i en annan EU-stat i strid med bestämmelserna om rörlighet för längre eller kortare vistelse.

18 §

Ett uppehållstillstånd som har beviljats en familjemedlem enligt 14 § får återkallas om

1. anknytningen till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse bryts eller ett sådant tillstånd återkallas, eller

2. familjemedlemmen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Återtagande av en utlänningsom har ett ICT-tillstånd och hans eller hennes familjemedlemmar

19 §

Om en annan EU-stat har avslagit en ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse från en utlänningsom har eller vid tiden för ansökan i den andra EU-staten hade ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige, och den andra EU-staten har ålagt utlänningsom och medföljande familjemedlemmar att lämna den medlemsstaten, ska de återtas till Sverige.

Detsamma ska gälla om en annan EU-stat har motsatt sig att utlänningsom vistas i den staten med stöd av ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige eller om det svenska ICT-tillståndet har löpt ut eller återkallats.

Beslutande myndighet

20 §

*Beslut enligt detta kapitel
meddelas av Migrationsverket.*

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2018.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2017:905

Föreslagen lydelse

5 §

I ärenden enligt denna lag gäller följande föreskrifter i utlänningslagen (2005:716) i tillämpliga delar:

1 kap. 3 b § om EES-medborgare,

1 kap. 13 § om skyndsam handläggning,

3 a kap. 2 § om familjemedlemmar till EES-medborgare,

4 kap. 1–4 §§ om flyktingar och andra skyddsbehövande,

5 kap. 1–1 c, 2 a–d, 3–10, 12–16 och 17–19 §§ om uppehållstillstånd,

5 a kap. 1–4 och 6 §§ om ställning som varaktigt bosatt,

6 kap. 3 § om arbetstillstånd,

6 a kap. 1–11 §§ om EU-blåkort,

6 b kap. 1–15 §§ om tillstånd för företagsintern förflyttning, ICT,

8 kap. 12 och 13 §§ om utvisning av EES-medborgare och sådana medborgares familjemedlemmar,

8 kap. 14 § om utvisning av utlänningar med permanent uppehållsrätt, EES-medborgare som har vistats i Sverige under de tio närmast föregående åren och EES-medborgare som är barn,

8 a kap. 2 § första stycket om sådana hänsyn som ska tas till anknytningen till det svenska samhället, om fråga uppkommit om utvisning av en utlänning som har ställning som varaktigt bosatt i Sverige,

9 kap. 4 och 5 §§ om omhändertagande av pass och andra identitetshandlingar,

9 kap. 8 § om fotografi och fingeravtryck,

9 kap. 12 § om omhändertagande för att verkställa ett avvisnings- eller utvisningsbeslut,

9 kap. 13 § om andra åtgärder för att möjliggöra verkställighet,

10 kap. 1, 2, 4–11 och 17 §§ om förvar och uppsikt,

12 kap. 1–5, 13 a och 21–23 §§ om verkställighet av beslut om utvisning,

13 kap. 1–7 §§ om muntlig handläggning hos förvaltningsmyndighet,

13 kap. 10 § om motivering av beslut,

13 kap. 11 § om tolkersättning,

13 kap. 12 § om rättelse av beslut på grund av oriktig uppgift,

13 kap. 15 och 16 §§ om DNA-analys,

16 kap. 1 § andra stycket om Migrationsöverdomstolen,

17 kap. 1 och 2 §§ om skyldighet att lämna uppgifter,

18 kap. 1 § andra och tredje styckena om offentligt biträde för barn, och

Prop. 2017/18:34

19 kap. 1–4 §§ om kostnadsansvar.

Skyldigheten enligt 17 kap. 1 § utlänningslagen att lämna uppgifter gäller vid tillämpningen av denna lag även i förhållande till regeringen.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2018.

2.3 Förslag till lag om ändring i studiestödslagen (1999:1395)

Häri genom föreskrivs¹ att 1 kap. 7 § studiestödslagen (1999:1395) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

7 §²

Utländska medborgare som kan härleda rättigheter i fråga om familjeförmåner från EU-rätten ska, när det gäller rätt till studiehjälp i form av studiebidrag och extra tillägg enligt denna lag, jämföras med svenska medborgare, om de är

1. gästforskare som avses i lagen (2008:290) om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare med uppehållstillstånd i Sverige för forskning,

2. familjemedlemmar till en gästforskare som avses i 1 och har uppehållstillstånd i Sverige, *eller*

3. familjemedlemmar till en utländsk medborgare som har ett EU-blåkort enligt 6 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) och själva har uppehållstillstånd och ska studera i Sverige.

2. familjemedlemmar till en gästforskare som avses i 1 och har uppehållstillstånd i Sverige,

3. familjemedlemmar till en utländsk medborgare som har ett EU-blåkort enligt 6 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) och själva har uppehållstillstånd och ska studera i Sverige,

4. innehavare av ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. 1 eller 2 § utlänningslagen, om tillståndstiden överstiger nio månader, eller

5. familjemedlemmar till en utländsk medborgare som avses i 4 och har uppehållstillstånd i Sverige.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2018.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2013:608.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2017:596

Föreslagen lydelse

2 §

Lagen gäller även för nyanlända invandrare som har fyllt 18 men inte 65 år, är folkbokförda i en kommun och har beviljats

1. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 § första stycket utlänningslagen (2005:716),

2. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1–3, andra eller tredje stycket utlänningslagen,

3. uppehållskort efter ansökan enligt 3 a kap. 10 § utlänningslagen,

4. uppehållstillstånd på grund av stark anknytning enligt 5 kap. 15 a § första stycket 2 utlänningslagen,

5. uppehållstillstånd som familjemedlem eller anhörig enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 kap. 23 § tredje, fjärde eller, när det gäller familjemedlem till en utlänning som har beviljats uppehållstillstånd för arbete, sjätte stycket utlänningslagen,

6. uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 a kap. 10 § utlänningslagen, eller

2. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1–4, andra eller tredje stycket utlänningslagen,

7. uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 b kap. 14 § utlänningslagen, eller

7. uppehållstillstånd på grund av anknytning till en person som har beviljats uppehållstillstånd med stöd av någon av bestämmelserna i 1 a §.

8. uppehållstillstånd på grund av anknytning till en person som har beviljats uppehållstillstånd med stöd av någon av bestämmelserna i 1 a §.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2018.

3 Ärendet och dess beredning

Europaparlamentet och rådet antog den 15 maj 2014 direktivet 2014/66/EU om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (ICT-direktivet). Direktivet, som trädde i kraft den 28 maj 2014, skulle ha varit genomfört i medlemsstaterna senast den 29 november 2016. ICT-direktivet bifogas som *bilaga 1*.

Inom Justitiedepartementet har departementspromemorian Genomförande av ICT-direktivet (Ds 2017:3) utarbetats. En sammanfattning av promemorian och promemorians lagförslag finns i *bilaga 2* och *bilaga 3*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. Remissvaren finns tillgängliga i Justitiedepartementet (dnr Ju2017/02026/L7).

Propositionen innehåller regeringens överväganden och förslag för att genomföra ICT-direktivet i svensk rätt. Promemorians förslag om att Migrationsverket ska få ha direktåtkomst till uppgifter från Skatteverket, Kronofogdemyndigheten och Försäkringskassan om uppgifterna behövs för handläggning av ansökningar enligt direktivet krävs inte för ett genomförande av direktivet. Denna fråga bereds vidare i Regeringskansliet.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 mars 2018.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 22 juni 2017 att inhämta Lagrådets yttrande över de förslag som finns i *bilaga 5*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 6*. Lagrådets synpunkter behandlas i avsnitt 9.1 samt i författningskommentaren. Regeringens förslag har utformats i enlighet med Lagrådets synpunkter. I förhållande till lagrådsremissens lagförslag görs också språkliga ändringar i 6 b kap. 12 och 17 §§ utlänningslagen och redaktionella ändringar i 5 § lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll och 2 § lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare.

4 ICT-direktivet

4.1 Om ICT-direktivet

ICT-direktivet är ett led i tillskapandet av en EU-gemensam politik för laglig migration i enlighet med kommissionens strategiska plan för laglig migration (KOM [2005] 669) och Stockholmsprogrammet. Direktivet syftar till att underlätta företagsintern förflyttning av kompetens både till och inom EU för att därigenom stärka EU:s konkurrenskraft och

ekonomi. Genom direktivet införs en rättslig ram med bl.a. gemensamma villkor för inresa till EU för företagsinternt förflyttade personer. Direktivet innehåller bestämmelser om bl.a. arbets- och anställningsvillkor och rörlighet mellan medlemsstaterna under tiden för förflyttningen, likabehandling avseende sociala och ekonomiska rättigheter samt rättigheter för familjemedlemmar till en person som är föremål för företagsintern förflyttning.

4.2 En översikt av direktivets artiklar

4.2.1 Syfte och definitioner

Syftet med direktivet är enligt artikel 1 att fastställa villkoren för inresa till och vistelse i mer än 90 dagar på medlemsstaternas territorium samt rättigheter för tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar inom ramen för företagsintern förflyttning av personal. Vidare avser direktivet att fastställa villkoren för inresa och vistelse samt rättigheterna för en tredjelandsmedborgare som vistas i en annan EU-stat än den som först beviljade tillstånd för företagsintern förflyttning och som har utnyttjat sin rätt till rörlighet enligt direktivet.

I artikel 3 finns definitioner av vissa grundläggande begrepp som används i direktivet, t.ex. vad som avses med företagsintern förflyttning, värdföretag och koncern samt vilka som kan anses som chefer, specialister och praktikanter.

4.2.2 Tillämpningsområde

I artikel 2 anges direktivets tillämpningsområde. Enligt artikel 2.1 är direktivet tillämpligt på tredjelandsmedborgare som vistas utanför medlemsstaternas territorium vid tidpunkten för ansökan och ansöker om inresa eller som har beviljats inresa till en medlemsstats territorium i enlighet med villkoren i direktivet.

I artikel 2.2 anges att vissa kategorier av tredjelandsmedborgare ska undantas från direktivets tillämpningsområde. Det gäller t.ex. gästforskare, EES-medborgare och medborgare i Schweiz och arbetstagare som utstationeras enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (utstationeringsdirektivet).

Enligt artikel 2.3 ska direktivet inte påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra uppehållstillstånd än tillstånd för företagsintern förflyttning, för alla anställningsändamål för tredjelandsmedborgare som inte omfattas av direktivet.

Direktivet ska, enligt artikel 4, inte påverka tillämpningen av förmånligare bestämmelser i unionsrätten eller i bilaterala eller multilaterala avtal mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredje länder. Det ska inte heller påverka medlemsstaternas rätt att i vissa avseenden anta eller behålla förmånligare bestämmelser för de personer som direktivet gäller för. Till exempel kan medlemsstaterna ha

4.2.3 Inresevillkor

I artikel 5 anges vilka villkor som ska vara uppfyllda för att en tredjelandsmedborgare ska kunna beviljas ett tillstånd för företagsintern förflyttning.

Av artikel 6 framgår att direktivet inte inverkar på en medlemsstats rätt att besluta om inresekvoter i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget.

4.2.4 Avslag på ansökan om och återkallelse av tillstånd för företagsintern förflyttning

I artikel 7 regleras grunderna för att avslå en ansökan om tillstånd och i artikel 8 regleras grunderna för att neka förlängning av tillståndstiden eller för att återkalla ett tillstånd. Artiklarna innehåller såväl obligatoriska som fakultativa bestämmelser.

I artikel 9 anges att medlemsstaterna får hålla värdföretaget ansvarigt för underlåtenhet att uppfylla villkoren för inresa, vistelse och rörlighet enligt direktivets bestämmelser. Väljer medlemsstaten att hålla värdföretaget ansvarigt ska sanktionerna vara effektiva, proportionella och avskräckande. Enligt artikeln ska medlemsstaterna också vidta åtgärder för att förhindra missbruk och överträdelse av direktivets bestämmelser.

4.2.5 Ansökningsförfarande och utfärdande av tillstånd

I artiklarna 10–16 finns närmare bestämmelser om bl.a. ansökningsförfarandet, tillståndstider och om utfärdandet av tillstånd. I artikel 12 finns bestämmelser om varaktigheten av en företagsintern överflyttning. För chefer och specialister sätts tiden till som mest tre år och för praktikanter ett år. Enligt artikel 15 ska ett ärende normalt avgöras inom 90 dagar efter det att en komplett ansökan lämnats in. Sökanden ska skriftligen underrättas om beslutet. Ett beslut om avslag på en ansökan eller återkallelse av ett tillstånd ska kunna överklagas. Av artikel 16 följer att medlemsstaterna får ta ut en avgift för prövningen av en ansökan. Avgiftsnivåerna får inte vara oproportionella eller oskäliga.

4.2.6 Rättigheter och rätt till likabehandling

Av artikel 17 framgår att den som har ett tillstånd för företagsintern förflyttning har rätt till bl.a. inresa och vistelse i en medlemsstat. Enligt artikel 18.1 ska den som har ett ICT-tillstånd åtminstone ha rätt till samma arbets- och anställningsvillkor som arbetstagare som är utstationerade enligt utstationeringsdirektivet. Likabehandling med medlemsstatens egna medborgare ska vidare, enligt artikel 18.2, gälla i fråga om t.ex. föreningsfrihet, social trygghet och erkännande av examensbevis och andra yrkeskvalifikationer.

4.2.7 Familjemedlemmar

Enligt artikel 19 ska med vissa undantag rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (familjeåterföreningsdirektivet) vara tillämpligt på familjemedlemmar till den som beviljas ett ICT-tillstånd. Bestämmelserna i denna del innebär bl.a. att det inte ska krävas att den som har fått ett tillstånd ska ha välgrundade utsikter att få ett varaktigt uppehållstillstånd.

4.2.8 Företagsintern förflyttning inom unionen

I artiklarna 20–22 finns bestämmelser om rörlighet inom EU som ger rätt för den som har ett tillstånd att resa in i, vistas och arbeta i en eller flera andra medlemsstater än den som först utfärdade tillståndet.

I artikel 23 finns bestämmelser om bl.a. förflyttning mellan medlemsstater som inte fullt ut tillämpar Schengenregelverket, dvs. Bulgarien, Cypern, Kroatien och Rumänien.

4.2.9 Slutbestämmelser

Artiklarna 24–29 innehåller bestämmelser om statistik, rapporter, samarbete mellan kontaktpunkter, införlivande och ikraftträdande.

5 Huvuddragen i gällande ordning om utlänningars rätt att vistas och arbeta i Sverige

Uppehållstillstånd

En utlänning som vistas i Sverige i mer än tre månader ska ha ett uppehållstillstånd (2 kap. 5 § utlänningslagen [2005:716], förkortad UtL). Uppehållstillstånd kan ges för viss tid (tidsbegränsat uppehållstillstånd) eller utan tidsbegränsning (permanent uppehållstillstånd). Ett uppehållstillstånd ska sökas och vara beviljat före inresan i Sverige. Från denna huvudregel finns dock flera undantag (5 kap. 18–19 §§ UtL).

Kravet på uppehållstillstånd gäller inte för medborgare i de nordiska länderna. Det gäller inte heller för EES-medborgare och deras familjemedlemmar som har uppehållsrätt i Sverige eller för utlänningar som har visering för längre tid än tre månader (2 kap. 8 b § UtL).

Arbetsstillstånd

En utlänning som ska arbeta i Sverige på grund av en anställning här eller utomlands ska ha ett arbetsstillstånd (2 kap. 7 § UtL). Kravet på arbetsstillstånd gäller inte för medborgare i de nordiska länderna eller en utlänning som har uppehållsrätt eller permanent uppehållstillstånd (2 kap. 8 c § UtL). Undantag från kravet på arbetsstillstånd gäller också för vissa yrkesgrupper som anges i utlänningsförordningen (2006:97), förkortad

UtlF. Exempelvis undantas utläningar som har specialistuppgifter i en internationell koncern och som i denna egenskap ska arbeta tillfälligt i Sverige under en sammanlagd tid som understiger ett år (5 kap. 2 § första stycket 10 UtlF). Vidare undantas anställda i en internationell koncern som i sammanlagt tre månader under en tolv månadersperiod ska delta i praktik, internutbildning eller annan kompetensutveckling hos ett företag i Sverige som ingår i koncernen och utläningar som inom ramen för en affärsuppgörelse ska delta i utbildning, genomföra tester, förbereda eller avsluta leveranser eller delta i liknande aktiviteter i Sverige (5 kap. 2 § första stycket 12 och 13 UtlF).

Ett arbetstillstånd får enligt 6 kap. 2 § UtlL beviljas en utläning som erbjudits en anställning som gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig. Det innebär att inkomsten från den erbjudna heltids- eller deltidsanställningen måste vara av sådan storlek att han eller hon inte behöver försörjningsstöd för att täcka sina kostnader för bl.a. boende och uppehälle (prop. 2007/08:147 s. 59). Det krävs också att de erbjudna anställningsvillkoren inte är sämre än de villkor som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen (6 kap. 2 § första stycket UtlL). För att säkerställa att så inte är fallet ska sammanslutningar av arbetstagare inom det verksamhetsområde som tillståndet avser i regel ges tillfälle att yttra sig i tillståndsärendet (5 kap. 7 a § UtlF). Ett arbetstillstånd efter anställningserbjudande får ges endast om rekryteringsförfarandet är förenligt med Sveriges åtaganden inom EU (6 kap. 2 § andra stycket UtlL). Det innebär bl.a. att det s.k. unionsföreträdet måste respekteras. Unionsföreträde innebär att det egna landets befolkning samt befolkningen i EU/EES och Schweiz ska ha företräde till befintliga arbetstillfällen.

Arbetstillstånd ska ges för viss tid (6 kap. 1 § UtlL) och beviljas normalt för tid motsvarande anställningstiden. Ett arbetstillstånd får dock inte avse längre tid än två år. Om anställningen förlängs, kan arbetstillståndet efter ansökan förlängas i motsvarande utsträckning utan att utläningen först behöver lämna Sverige. Förlängning kan ske vid ett eller flera tillfällen. Den sammanlagda tillståndstiden får vara högst fyra år. Om det finns särskilda skäl får dock den sammanlagda tiden vara sex år (6 kap. 2 a § andra stycket UtlL).

Ett arbetstillstånd ska knytas till en viss arbetsgivare och avse ett visst slag av arbete. Efter en sammanlagd tillståndstid om två år ska tillståndet endast knytas till ett visst slag av arbete (6 kap. 2 a § tredje stycket UtlL).

Ett arbetstillstånd ska i regel sökas och vara beviljat före inresan i Sverige. Från denna huvudregel finns dock flera undantag (6 kap. 4 § UtlL).

I 6 a kap. UtlL finns särskilda bestämmelser om uppehålls- och arbetstillstånd för högkvalificerad anställning, s.k. EU-blåkort. Ett EU-blåkort är ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd för personer som har relevant och särskild kompetens i form av högre yrkeskvalifikationer.

Utstationering av arbetstagare

Bestämmelser om utstationering av arbetstagare finns i lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare (utstationeringslagen). Med utstationerad arbetstagare avses enligt 4 § utstationeringslagen varje

arbetstagare som vanligen arbetar i ett annat land men som under en begränsad tid utför arbete enligt 3 § samma lag i Sverige. Enligt 3 § avses med utstationering bland annat när en arbetsgivare sänder arbetstagare till Sverige till en arbetsplats eller till ett företag som tillhör koncernen. Ett anställningsförhållande ska råda mellan arbetsgivaren och arbetstagaren under utstationeringstiden.

Enligt 10 § utstationeringslagen ska en arbetsgivare anmäla en utstationering till Arbetsmiljöverket senast när en utstationerad arbetstagare påbörjar sitt arbete i Sverige om verksamheten här pågår längre tid än fem dagar. Vidare anges i 11 § samma lag att arbetsgivaren ska utse en kontaktperson i Sverige och anmäla honom eller henne till Arbetsmiljöverket. En sanktionsavgift ska enligt 14 § utstationeringslagen tas ut om en arbetsgivare har överträtt bestämmelserna i 10 och 11 §§ samma lag. Av 8 § förordningen (2017:319) om utstationering av arbetstagare framgår närmare vilka uppgifter som en anmälan ska innehålla.

Återkallelse av uppehållstillstånd och arbetstillstånd

Bestämmelser om återkallelse av uppehållstillstånd och arbetstillstånd finns i 7 kap. UtlL. Dessa tillstånd får återkallas bl.a. för en utlänning som medvetet har lämnat oriktiga uppgifter eller som medvetet har förtigit omständigheter som varit av betydelse för att få tillståndet. För en utlänning som rest in i Sverige får ett uppehållstillstånd återkallas om han eller hon utan arbetstillstånd bedriver verksamhet som kräver ett sådant tillstånd, om en anställning upphört under pågående uppehålls- och arbetstillståndsperiod eller om det på grund av tidigare verksamhet eller i övrigt kan antas att utlänningen kommer att bedriva sabotage, spioneri eller olovlig underrättelseverksamhet i Sverige eller något annat nordiskt land. Vidare ska enligt 7 kap. 7 e § UtlL ett tidsbegränsat uppehållstillstånd för arbete för en utlänning som har beviljats arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § första stycket samma lag återkallas om förutsättningarna för arbetstillståndet av något annat skäl än att anställningen har upphört inte längre är uppfyllda eller om utlänningen inte inom fyra månader från tillståndets första giltighetsdag har påbörjat arbetet.

I 6 a kap. UtlL finns särskilda bestämmelser om återkallelse av ett EU-blåkort.

Uppehållstillstånd för familjemedlemmar

Av 5 kap. 3 § UtlL framgår att uppehållstillstånd på minst ett år ska ges till en utlänning som är make eller sambo till någon som är bosatt eller som har beviljats uppehållstillstånd för bosättning i Sverige samt till barn till anknytningspersonen eller till hans eller hennes make eller sambo under förutsättning att barnet är under 18 år och ogift.

Även om det föreligger en rätt till uppehållstillstånd, får tillstånd vägras i vissa särskilt angivna fall. Till exempel får tillstånd vägras om oriktiga uppgifter medvetet har lämnats eller omständigheter medvetet har förtigits som är av betydelse för att få uppehållstillstånd eller om utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning och säkerhet. Vidare ska uppehållstillstånd vägras i fall av månggifte (5 kap. 17 a och 17 b §§ UtlL).

I lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige finns bestämmelser som ska ha företräde framför bestämmelserna i utlänningslagen. Den tidsbegränsade lagen innebär bl.a. begränsningar av möjligheten till familjeåterförening genom skärpta regler i fråga om försörjningskrav. Den tidsbegränsade lagen trädde i kraft den 20 juli 2016 och ska gälla i högst tre år.

I 6 a kap. UtL finns särskilda bestämmelser om uppehållstillstånd för familjemedlemmar till utläningar som har EU-blåkort.

6 Förhållandet till reglerna om arbetskraftsinvandring

Regeringens förslag: De bestämmelser som behövs för att genomföra ICT-direktivet ska huvudsakligen föras in i ett nytt kapitel i utlänningslagen. Frånsett denna särreglering ska, om inte annat föreskrivs, de allmänna reglerna i utlänningslagen gälla.

Det kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd som ger en utlännings rätt att resa in, vistas och arbeta i ett företag (värdföretag) som är etablerat i Sverige och är en enhet som tillhör samma företag eller koncern som det i den andra EU-staten ska betecknas ICT-tillstånd.

Ett arbetstillstånd enligt de allmänna reglerna ska inte få beviljas om utlännings avser att arbeta i Sverige inom ramen för en sådan företagsintern förflyttning som avses i det nya kapitlet, förutom i fall då utlännings tillhör en sådan kategori av personer som är undantagen från möjligheten att beviljas ett tillstånd för företagsintern förflyttning.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens men förslaget har en något annorlunda lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: *Migrationsverket* anser att ett parallellt system för ICT-tillstånd är oförutsägbart för sökanden och svårtillämpat och tidskrävande för verket och önskar ett förtydligande avseende förutsättningarna för att bevilja ett arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § utlänningslagen om något av kraven för ett ICT-tillstånd inte är uppfyllt. *Sveriges advokatsamfund* menar att en arbetstagar ska ha möjlighet att välja att ansöka om ett tillstånd enligt de allmänna reglerna om arbetstillstånd även om det i och för sig är möjligt att få ett ICT-tillstånd. *Ambassaderna i New Delhi* och *Tokyo* välkomnar förslaget om ett speciellt tillstånd för företagsintern förflyttning av chefer, specialister och praktikanter. *Kommerskollegium*, *Svenskt Näringsliv*, *Sveriges akademikers centralorganisation (SACO)* och *Almega* efterfrågar närmare utredning av förslagens betydelse för det undantag från arbetstillstånd som i dag gäller för specialister som arbetar tillfälligt i Sverige i en internationell koncern och för praktikanter. *Svenskt Näringsliv* önskar ett bibehållande av undantaget medan *Almega* pekar på negativa konsekvenser vid ett eventuellt borttagande. *Kammarrätten i*

Prop. 2017/18:34 *Stockholm* har synpunkter på utformningen av bestämmelsen om när arbetstillstånd enligt de allmänna reglerna inte ska få beviljas. Även SACO och *Sveriges Kommuner och Landsting* (SKL) har synpunkter på bestämmelsens utformning.

Skälen för regeringens förslag

Ett nytt kapitel i utlänningslagen

Utlänningslagens bestämmelser om arbetstillstånd är i huvudsak generella och gäller för alla slag av arbeten. ICT-direktivet utgör därmed en särreglering i och med att det endast omfattar villkor för inresa och vistelse för arbete med ställning som chef, specialist eller praktikant inom ramen för företagsintern förflyttning av personal.

Utgångspunkten vid genomförandet av ICT-direktivet bör vara att inte skapa en alltför avvikande särreglering och att behålla nuvarande regler för arbetskraftsinvandring så mycket som det är möjligt. I artikel 2.3 anges även att direktivet inte ska påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra uppehållstillstånd än ICT-tillstånd för alla anställningsändamål för tredjelandsmedborgare som inte omfattas av direktivet.

Vid tidigare genomföranden av EU-direktiv som avviker från utlänningslagens systematik har bestämmelser tagits in i särskilda kapitel i utlänningslagen (se t.ex. 6 a kap. UtL om EU-blåkort, prop. 2012/13:148). Regeringen bedömer att det är mest lämpligt att även i detta fall ta in nationella bestämmelser som genomför direktivet i ett nytt kapitel i utlänningslagen.

Enligt direktivet ska tillståndet för en person som är föremål för företagsintern förflyttning betecknas ICT (intra-corporate transfer). För att genomförandet av direktivet ska bli tydligt och för att särskilja detta uppehålls- och arbetstillstånd från andra arbetstillstånd bör beteckningen ICT-tillstånd användas i de nya bestämmelserna. Synpunkter från *ambassaderna i New Delhi* och *Tokyo* bekräftar att införandet av ett speciellt tillstånd för företagsintern förflyttning är positivt.

Ett ICT-tillstånd är ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd. Frånsett den särreglering som ställs upp i förslaget till ett nytt kapitel i utlänningslagen bör de allmänna reglerna i utlänningslagen, t.ex. vad gäller avvisning och utvisning samt merparten av förfarandereglererna, gälla.

Endast ICT-tillstånd ska kunna beviljas vid sådan företagsintern förflyttning som avses i ICT-direktivet

Efter att ICT-direktivet har genomförts i svensk rätt kommer de allmänna bestämmelserna om arbetstillstånd att gälla vid sidan av bestämmelserna om företagsintern förflyttning i det nya kapitlet. En fråga i detta sammanhang är om medlemsstaterna tillåts bevilja en utlänning som är föremål för sådan företagsintern förflyttning som avses i ICT-direktivet andra uppehålls- och arbetstillstånd än de tillstånd som avses i direktivet.

Enligt artikel 2.3 ska ICT-direktivet inte påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra uppehållstillstånd än de tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som omfattas av direktivet, för alla

anställningsändamål för tredjelandsmedborgare som inte omfattas av direktivet. Denna bestämmelse torde innebära att medlemsstaterna inte kan bevilja ett uppehålls- och arbetstillstånd enligt de allmänna reglerna om personen i fråga omfattas av ICT-direktivets tillämpningsområde. Ett skäl till att så bör vara fallet är att ICT-direktivets bestämmelser skulle kunna kringgå om det står medlemsstaterna fritt att tillämpa ett annat regelverk än det som slås fast i ICT-direktivet. Vidare skulle syftet med direktivet, som är att underlätta rörligheten inom unionen för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, då kunna motverkas. Kommissionen har även vid ett kontaktkommittémöte angående genomförandet av direktivet informerat medlemsstaterna om att kommissionen anser att de bestämmelser som införs med anledning av ICT-direktivet ska ha företräde framför andra nationella bestämmelser om uppehålls- och arbetstillstånd. En annan ordning skulle enligt kommissionen stå i strid med EU-rätten.

Enligt regeringens mening bör det, till skillnad från vad *Migrationsverket* och *Sveriges advokatsamfund* anför, mot denna bakgrund införas en bestämmelse i 6 kap. UtIF om att bestämmelserna i det nya kapitlet om tillstånd för företagsintern förflyttning ska ges företräde framför de allmänna bestämmelserna om arbetstillstånd. Bestämmelsen bör utformas så att ett arbetstillstånd enligt de allmänna reglerna inte ska få beviljas om utlänningen avser att arbeta i Sverige inom ramen för en sådan företagsintern förflyttning som avses enligt ICT-direktivet och utlänningen inte tillhör en sådan kategori av personer som är undantagen från möjligheten att beviljas ett tillstånd för företagsintern förflyttning (se vidare avsnitt 7).

Att ICT-direktivet är tvingande innebär också att medlemsstaterna inte har rätt att ha kvar nationella bestämmelser som strider mot direktivet. Det är inte förenligt med direktivet att undanta utlänningar som omfattas av direktivet från kravet på arbetstillstånd. Som bl.a. *Kommerskollegium*, *Svenskt Näringsliv* och *SACO* påpekar, kan detta få betydelse för utformningen av de undantag från arbetstillstånd för vissa yrkesgrupper som framgår av UtIF. Bl.a. *Kommerskollegium* och *Almega* har uttryckt oro för att eventuella justeringar av undantagen i UtIF kan innebära försämringar i vissa avseenden för dessa yrkesgrupper. Regeringen kommer i sitt fortsatta arbete med ändringar i UtIF att beakta dessa synpunkter inom ramen för vad direktivet medger.

Regeringens förslag: Ett tillstånd för företagsintern förflyttning ska inte beviljas en utlänning som

- är bosatt inom Europeiska unionens medlemsstaters territorier,
- är EES-medborgare eller medborgare i Schweiz,
- ansöker om uppehållstillstånd för att utföra forskning i Sverige enligt ett mottagningsavtal som har ingåtts enligt lagen (2008:290) om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare,
- är utstationerad i Sverige enligt 4 § utstationeringslagen av ett företag som är etablerat i en EES-stat eller Schweiz,
- har beviljats uppehållstillstånd för studier i Sverige, eller
- hyrs ut av ett företag för att arbeta under övervakning och ledning av ett annat företag.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Migrationsverket* och *Sveriges akademikers centralorganisation (SACO)* efterlyser ett förtydligande av innebörden av att en utlänning hyrs ut av ett företag för att arbeta under övervakning och ledning av ett annat företag. *Migrationsverket* anser att gränsdragningen mellan konsultföretag och bemanningsföretag inte är tydlig medan *SACO* är av uppfattningen att konsulter inte omfattas av ICT-direktivets tillämpningsområde. Några remissinstanser, däribland *SACO* och *Tjänstemännens centralorganisation (TCO)*, efterfrågar förtydliganden av ICT-direktivets tillämpningsområde i förhållande till utstationeringslagen.

Skälen för regeringens förslag

Huvudregeln enligt direktivet

Enligt artikel 2.1 ska direktivet tillämpas på tredjelandsmedborgare som vistas utanför medlemsstaternas territorium vid tidpunkten för ansökan och ansöker om inresa eller har beviljats inresa. Med tredjelandsmedborgare avses enligt definitionen i artikel 3 a en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget. I artikel 2.2 anges flera undantag från direktivets tillämpningsområde.

Utlänningar som är bosatta inom EU

En konsekvens av att tredjelandsmedborgarna ska vistas utanför medlemsstaternas territorium vid tidpunkten för ansökan är att tredjelandsmedborgare som redan vistas här inte kan beviljas ett ICT-tillstånd. Kravet på vistelse utanför medlemsstaternas territorium torde innebära att en utlänning inte får vistas i något av EU:s medlemsstaters territorier vid ansökningstillfället. När det gäller längden på vistelsen är det en rimlig tolkning att det endast är vistelser med viss varaktighet som avses. I den engelska språkversionen används exempelvis *reside* som vistelsebegrepp, vilket ger starkare uttryck för att det rör sig om längre vistelser jämfört med vad som är fallet med den svenska språkversionen.

Gästforskare

Enligt artikel 2.2 a ska direktivet inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som ansöker om rätt att vistas i medlemsstaten som forskare i den mening som avses i direktiv 2005/71/EG om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte, i syfte att genomföra ett forskningsprojekt. Vid genomförandet av det direktivet i svensk rätt fick de personer som omfattas av direktivet benämningen gästforskare. Med gästforskare avses, enligt 2 § lagen (2008:290) om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare, en tredjelandsmedborgare som är behörig att påbörja högskoleutbildning på forskarnivå och som väljs ut av en forskningshuvudman för att under en längre tid än tre månader utföra forskning hos huvudmannen.

Eftersom det kan förekomma överlappningar mellan tillämpningsområdet för gästforskardirektivet och ICT-direktivet gjordes under förhandlingarna av ICT-direktivet bedömningen att det uttryckligen borde införas en bestämmelse som utesluter gästforskare som har för avsikt att resa in i en medlemsstat i syfte att utföra ett forskningsprojekt att komma i fråga för ett tillstånd för företagsintern förflyttning.

Bestämmelserna om tillstånd bör alltså inte tillämpas på den som ansöker om uppehållstillstånd för att genomföra ett forskningsprojekt i Sverige enligt ett mottagningsavtal som har ingåtts enligt lagen om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare. Denna kategori av personer bör därför undantas från tillämpningsområdet för de nya reglerna.

EES-medborgare och medborgare i Schweiz

I artikel 2.2 b anges att ICT-direktivet inte är tillämpligt på tredjelandsmedborgare som enligt överenskommelser mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och tredjeländer å andra sidan, har samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare eller är anställda av ett företag som är etablerat i tredjeländerna i fråga. Island, Norge och Liechtenstein har ingått det s.k. EES-avtalet med unionen som innebär en rätt till fri rörlighet motsvarande den som gäller enligt EU-rätten. Schweiz har ingått ett motsvarande avtal. Bestämmelsen i artikel 2.2 b innebär därför att medborgare i Island, Norge, Liechtenstein och Schweiz undantas från direktivets tillämpningsområde. De svenska reglerna bör utformas i enlighet med detta.

I vissa andra EU-direktiv rörande arbetskraftsinvandring (t.ex. om EU-blåkort) anges att även familjemedlemmar till EES-medborgare är undantagna från tillämpningsområdet, vilket emellertid inte är fallet i ICT-direktivet. I ett nyligen presenterat ändringsförslag till direktiv (EU) nr 2009/50/EG om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (blåkortsdirektivet), KOM (2016) 378 slutlig, anges att familjemedlemmar till EES-medborgare inte längre ska vara undantagna från möjligheten att få ett EU-blåkort. Familjemedlemmar har därför tagits bort från bestämmelsen. Utformningen av bestämmelsen i ändringsförslaget överensstämmer i allt väsentligt med

ICT-direktivets motsvarande bestämmelse. Innebörden av att familjemedlemmar inte anges i ICT-direktivets bestämmelse bör mot denna bakgrund vara att familjemedlemmar inte omfattas av undantagsbestämmelsen, vilket bör avspeglas i de svenska reglerna.

En konsekvens av att det endast är tredjelandsmedborgare som kan beviljas ett tillstånd för företagsintern förflyttning är givetvis att unionsmedborgare inte kan få ett sådant tillstånd. Detta bör lämpligen framgå av de nya bestämmelserna. En definition som omfattar både unionsmedborgare och medborgare i Island, Norge, Liechtenstein är EES-medborgare, se 1 kap. 3 b § UtL (prop. 2005/06:77 s. 182).

Sammantaget föreslås det därför en bestämmelse om att ett tillstånd inte ska beviljas en utlänning som är EES-medborgare eller medborgare i Schweiz.

Utstationering från företag etablerade i en EES-stat eller i Schweiz

Enligt artikel 2.2 c är ICT-direktivet inte tillämpligt på tredjelandsmedborgare som utstationeras inom ramen för utstationeringsdirektivet. Utstationeringsdirektivet gäller enbart företag som är etablerade i någon av EU:s medlemsstater. Företag som är etablerade i stater inom EES omfattas dock också av utstationeringsdirektivet efter ett beslut av Gemensamma EES-kommittén.

I avsnitt 8.2 föreslås det att en grundläggande förutsättning för att beviljas ett tillstånd enligt de nya reglerna om ICT-tillstånd är att utlänningen är anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz. Av detta följer motsatsvis att en utlänning som är anställd och ska utstationeras av ett företag som är etablerat inom EES-staterna och Schweiz inte kan komma i fråga för ett ICT-tillstånd. Det kan därför sättas i fråga om det finns något behov att särskilt reglera att bestämmelserna om ICT-tillstånd inte gäller för en utlänning som utstationeras till Sverige inom ramen för utstationeringsdirektivet. Det kan dock finnas anledning att i klagörande syfte ändå införa ett uttryckligt undantag för en utlänning som är utstationerad enligt utstationeringsdirektivet. Mot denna bakgrund föreslås det en bestämmelse om att ett tillstånd inte ska beviljas en utlänning som är utstationerad av ett företag som är etablerat i EES eller Schweiz.

Några remissinstanser efterfrågar förtydliganden av ICT-direktivets tillämpningsområde i förhållande till utstationeringslagen. Som framgår av avsnitt 5 är utstationeringslagen, till skillnad från utstationeringsdirektivet, inte begränsad till att endast omfatta arbetsgivare inom EU och EES, utan den gäller alla utstationerande arbetsgivare oavsett vilket land de är etablerade i. Regleringen utesluter alltså inte arbetsgivare som omfattas av ICT-direktivet. Förutom ovan nämnda undantag kan således såväl den migrationsrättsliga lagstiftningen i utlänningslagen som den arbetsrättsliga lagstiftningen i utstationeringslagen vara tillämpliga vid utstationering av arbetstagare i Sverige, se vidare bl.a. i avsnitten 10.1, 11.12 och 15.1.

Egenföretagare

Enligt artikel 2.2 d ska ICT-direktivet inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som utför arbete som egenföretagare. Som framgår av

avsnitt 8.2 är det en förutsättning för att beviljas ett ICT-tillstånd att det finns ett anställningsförhållande mellan den i tredje land etablerade arbetsgivaren och den utlänning som ska förflyttas. Genom kravet på anställning utesluts egenföretagare, som i detta fall torde avse enskilda näringsidkare eller motsvarande, från att komma i fråga för ett tillstånd för företagsintern förflyttning. Något behov av att särskilt reglera att en egenföretagare inte kan få ett ICT-tillstånd bedöms därför inte finnas.

Av bemanningsföretag uthyrda arbetstagare m.fl.

Enligt artikel 2.2 e ska ICT-direktivet inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som hyrs ut av arbetsförmedlingar, bemanningsföretag eller andra företag för att arbeta under övervakning och ledning av ett annat företag. För att uppfylla direktivets krav i denna del bör det således anges att tillstånd enligt de nya reglerna om ICT-tillstånd inte ska beviljas utlänningar som hyrs ut av ett företag för att arbeta under övervakning och ledning av ett annat företag. Några remissinstanser efterfrågar ett förtydligande av detta undantag. Av skälen till direktivet framgår att direktivet inte bör hindra personer som är föremål för företagsintern förflyttning från att bedriva specifik verksamhet hos kunder i den medlemsstat där värdföretaget är etablerat, i enlighet med de bestämmelser som tillämpas i den medlemsstaten för sådan verksamhet. En bedömning av om ICT-direktivet är tillämpligt får göras i varje enskilt fall. Vid prövningen av om arbete hos kunder, t.ex. vid konsultverksamhet, omfattas av regleringen får det bl.a. bedömas om utlänningen, trots att arbetet rent faktiskt utförs hos kunden, arbetar under övervakning och ledning av värdföretaget.

Uppehållstillstånd för studier

Enligt artikel 2.2 f ska ICT-direktivet inte tillämpas på en tredjelandsmedborgare som antagits som heltidsstuderande eller som genomgår en kort praktisk utbildning med handledning som en del av studierna. Genom bestämmelsen undantas de utlänningar som vid sidan av eller inom ramen för sina studier genomgår någon form av företagspraktik i medlemsstaterna. För att klargöra att sådan praktikutbildning inte kan ligga till grund för ett tillstånd för företagsintern förflyttning som praktikant i den mening som avses i direktivet, bör tillstånd enligt bestämmelserna inte beviljas en utlänning som har beviljats uppehållstillstånd för studier i Sverige.

8 Villkor för ICT-tillstånd

8.1 Villkoren för att beviljas ICT-tillstånd ska anges i lagen

Regeringens förslag: Det ska i lag anges vilka villkor som gäller för att beviljas ett ICT-tillstånd.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Ambassaden i New Delhi* påtalar vikten av att kraven på den sökande är tydliga.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 5 anges under rubriken ”Kriterier för inresa” de villkor som ska vara uppfyllda för att ett ICT-tillstånd ska få beviljas. Artikeln är i princip uppbyggd på så sätt att det i punkt 1 anges omständigheter som tredjelandsmedborgaren eller värd-företaget ska visa genom att ge in olika handlingar tillsammans med ansökan. Vilka som är de egentliga villkoren för att beviljas ett ICT-tillstånd följer alltså indirekt av detta krav på sökanden att ge in vissa handlingar.

En grundläggande förutsättning för att en ansökan om ICT-tillstånd ska kunna beviljas är att sökanden kan presentera de underlag som behövs för prövningen av ansökan. Det är också den ordning som generellt gäller vid ansökan om uppehållstillstånd och arbetstillstånd enligt svensk rätt. De bestämmelser som genomför artikel 5.1 bör därför inte formuleras som krav på sökanden att ge in vissa specificerade handlingar. I stället bör utgångspunkten vara att det i lagen ska anges vilka förutsättningar som ska gälla för att ett ICT-tillstånd ska kunna beviljas. Det bedöms inte finnas någon risk för att de uppgifter som krävs för att kunna göra en prövning i enlighet med direktivet inte kommer in om bestämmelsen formuleras med utgångspunkt i villkoren i stället för med utgångspunkt i vilka specifika handlingar som ska ges in. Att sökanden genom handlingar eller på annat sätt kan visa att dessa förutsättningar är uppfyllda bedöms mot denna bakgrund inte behöva anges särskilt i lagtexten. Det bör, som *Ambassaden i New Delhi* påtalar, vara tydligt för en sökande vad som krävs för att ett tillstånd ska kunna beviljas. Det kan i sammanhanget nämnas att regeringen har gett Migrationsverket i uppdrag att ta fram en strategi för en mer ändamålsenlig tillgänglighet och service. Strategin ska svara på vilken information och vilka tjänster som ska tillhandahållas till respektive målgrupp samt lämpliga kanaler för detta. Samtidigt måste naturligtvis en individuell prövning göras i varje enskilt fall. En närmare beskrivning av vad som krävs av sökanden finns nedan.

Regeringens förslag: För att ett ICT-tillstånd ska beviljas ska utlänningen vara anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och avse att tjänstgöra i mer än 90 dagar i ett företag som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller koncern som det i den andra EU-staten. Utlänningen ska också utan uppehåll ha varit anställd i företaget under minst tre månader vid tiden för den företagsinterna förflyttningen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 5.1 a ska den som ansöker om ett ICT-tillstånd visa att värdföretaget och det i tredje land etablerade företaget där han eller hon är anställd tillhör samma företag eller koncern. Med värdföretag avses enligt definitionen i artikel 3 d den enhet till vilken den person som är föremål för företagsintern förflyttning förflyttas och som – oavsett rättslig form – är etablerad i enlighet med nationell rätt inom en medlemsstats territorium. Med koncern avses enligt artikel 31 två eller flera företag som enligt nationell rätt anses knutna till varandra genom att ett företag i förhållande till ett annat företag direkt eller indirekt äger majoriteten av det företags teknade kapital, kontrollerar majoriteten av de röster som är knutna till det företags emitterade aktiekapital eller har rätt att utse fler än hälften av medlemmarna i det företags administrativa organ eller lednings- eller tillsynsorgan eller att företaget leds av moderföretaget som en enhet.

Enligt artikel 5.1 b ska sökanden dessutom visa att han eller hon utan uppehåll har varit anställd inom samma företag eller koncern under åtminstone tre–tolv månader före tidpunkten för förflyttningen när det gäller chefer och specialister, och åtminstone tre–sex månader när det gäller praktikanter.

Av artikel 2.2 b följer att anställda vid företag etablerade i Island, Norge, Liechtenstein och Schweiz ska vara undantagna från direktivets tillämpningsområde. Vidare följer av artikel 1 a att den företagsinterna förflyttningen måste sträcka sig över mer än 90 dagar.

För att möta direktivets krav bör en förutsättning för att beviljas ett ICT-tillstånd vara att utlänningen är anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-området och Schweiz och är en enhet i samma företag eller ingår i samma företagsgrupp eller koncern som det i Sverige etablerade värdföretaget där sökanden ska arbeta. Det bör vidare krävas att sökanden har haft anställning hos företaget i tredje land en viss tid vid förflyttningen. För att tillstånd ska beviljas bör också krävas att förflyttningen är planerad att vara längre än 90 dagar. Bestämmelser med denna innebörd föreslås därför i utlänningslagens nya kapitel.

När det gäller den tid som utlänningen ska ha varit anställd hos företaget i tredje land är det ändamålsenligt att samma minimitid gäller för samtliga personkategorier. På så sätt förenklas prövningen och undviks att olika tidpunkter gäller beroende på vilken funktion som anställningen avser. Enligt den nuvarande ordningen för arbetskraftsinvandring ställs inget motsvarande krav på att utlänningen

ska ha varit anställd en viss tid innan förflyttning sker till ett företag i Sverige. Ett krav på tre månaders anställningstid före tidpunkten för förflyttningen till Sverige bedöms mot den bakgrunden vara en lämplig tidsgräns.

En fråga i detta sammanhang är vid vilken tidpunkt som minimitiden ska vara uppnådd. I artikel 5.1 b anges att den relevanta tidpunkten är tidpunkten för den företagsinterna förflyttningen (till skillnad från andra bestämmelser i direktivet enligt vilka den relevanta tidpunkten är den för ansökan, se t.ex. artikel 3 b). Den närmast till hands liggande tolkningen av direktivet är att med tidpunkten för den företagsinterna förflyttningen avses tidpunkten för när själva förflyttningen till Sverige är planerad att äga rum.

8.3 Ställning som chef, specialist eller praktikant

Regeringens förslag: För att ett ICT-tillstånd ska beviljas ska sökanden tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i värdföretaget.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Göteborg* föreslår att det i lagtexten anges att definitionerna av chef, specialist och praktikant framgår av direktivet. *Sveriges akademikers centralorganisation (SACO)* och *Tjänstemännens centralorganisation (TCO)* anser att begreppen chef, specialist och praktikant behöver preciseras och föreslår att detta görs genom en hänvisning till det svenska systemet för yrkesklassificering, SSYK. *Sveriges Kommuner och Landsting (SKL)* anser att arbetstagarorganisationer kan utlåta sig över om huruvida tjänsten är en chefs- eller specialistbefattning i samband med granskning av anställningsvillkoren.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 5.1.c ii) ska sökanden ge in bevis på att han eller hon får ställning som chef, specialist eller praktikant i värdföretaget. En bestämmelse om att det ska vara en förutsättning för ett ICT-tillstånd att sökanden kommer att få någon av dessa befattningar bör därför införas i de nya bestämmelserna. Personkategorierna chef, specialist och praktikant definieras i artikel 3. Enligt definitionen är en chef en person som har en ledande ställning och som främst leder värdföretagets administration och som står under allmän tillsyn av och får vägledning från i första hand styrelsen eller bolagets aktieägare eller motsvarande. Hit hör personer som leder värdföretaget eller en avdelning eller underavdelning av värdföretaget, övervakar och kontrollerar det arbete som utförs av den andra tillsyns- eller ledningspersonalen eller personalen med särskilda fackkunskaper eller har behörighet att tillstyrka anställning, avskedande och andra personalåtgärder. Med specialist avses en person som arbetar inom koncernen och som har specialkunskaper som är väsentliga för värdföretagets verksamhetsområden, teknik eller förvaltning. Vid bedömningen av sådana kunskaper ska inte endast kunskaper som är specifika för värdföretaget beaktas utan även huruvida personen har en hög kvalifikationsnivå, inbegripet lämplig yrkeserfarenhet, för en typ av

arbete eller verksamhet som kräver särskilt kunnande, inbegripet eventuellt officiellt godkänd yrkestillhörighet. En praktikant definieras som en person med universitetsexamen som förflyttas till ett värdföretag för karriärutveckling eller för att skaffa sig utbildning i affärsteknik eller -metoder och som får lön under förflyttningen. Regeringen bedömer att det inte är nödvändigt att i lagtext ta in definitioner av begreppen chef, specialist eller praktikant eller hänvisa till direktivets definitioner. Det bör i stället lämnas till rättstillämpningen att tolka begreppen direktivkonformt.

8.4 Arbete efter förflyttningens slut

Regeringens förslag: För att ett ICT-tillstånd ska beviljas ska utlänningen efter den företagsinterna förflyttningens slut kunna överflyttas till en enhet i tredje land som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Av artikel 5.1.c iv) framgår att sökanden ska kunna bevisa att han eller hon efter den företagsinterna förflyttningens slut kommer att kunna överflyttas till en enhet som tillhör samma företag eller koncern och är belägen i ett tredje land. Mot bakgrund av direktivets krav bör en bestämmelse med sådan innebörd införas.

8.5 Yrkeskvalifikationer

Regeringens förslag: För att ett ICT-tillstånd ska beviljas ska utlänningen ha de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet som krävs för uppdraget som chef eller specialist eller, när det gäller en praktikant, ha en sådan examen från ett universitet eller en högskola som krävs för praktiktjänstgöringen.

Om den företagsinterna förflyttningen avser ett reglerat yrke ska utlänningen styrka behörigheten att få utöva yrket i Sverige.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens. I promemorian föreslås att en praktikant ska ha den utbildning som krävs för praktiktjänstgöringen för att ett ICT-tillstånd ska beviljas.

Remissinstanserna: *Migrationsverket* efterfrågar ett förtydligande avseende den erfarenhet som krävs för chefer, specialister och praktikanter. *Universitets- och högskolerådet* anser att det bör förtydligas hur bedömningen av den sökandes yrkeskvalifikationer ska gå till och om en person med ett ICT-tillstånd som avser att utöva ett i Sverige reglerat yrke ska omfattas av den sedvanliga prövningen för tillträde till yrket och omfattas av varningsmekanismen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU om ändring av direktivet 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer och förordning (EU) nr 1024/2012

om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen). *Sveriges Kommuner och Landsting (SKL)* poängterar vikten av att yrkeskvalifikationer granskas. *Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet* påpekar att kravet på utbildning för en praktikant inte har utformats i överensstämmelse med direktivet.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 5.1 d ska sökanden lägga fram bevis för att han eller hon har de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet som krävs för uppdraget som chef eller specialist vid värdföretaget, eller har den universitetsexamen som krävs för praktiktjänstgöringen. Vidare krävs enligt artikel 5.1 e att sökanden uppfyller de villkor i nationell rätt som krävs för att få utöva det reglerade yrke som ansökan avser.

Med anledning av direktivets krav bör det ställas som villkor för ett ICT-tillstånd att sökanden har de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet eller utbildning som krävs för uppdraget och att denne, för det fall ansökan avser ett reglerat yrke, har behörighet att utöva yrket. Det måste i första hand vara upp till arbetsgivaren i tredje land att bedöma att den person som han eller hon avser förflytta har de kvalifikationer och den erfarenhet som krävs för uppdraget som chef, specialist eller praktikant vid värdföretaget i Sverige. Vad som krävs kan variera i det enskilda fallet beroende på den tjänst det gäller och det är därför inte möjligt att mer generellt beskriva vilka kvalifikationer som krävs. Det bör dock inte vid tillståndsprövningen krävas någon mer ingående granskning av utlänningens yrkeskvalifikationer och erfarenhet än sådana uppgifter som vanligen anges i meritförteckningar som bifogas en ansökan (se vidare i avsnitt 9.1).

Som *Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet* påpekar avviker ordalydelsen i promemorians förslag från direktivets krav på en universitetsexamen när det gäller villkor för praktikanter. Regeringen menar att begreppet university degree som används i den engelska språkversionen får anses omfatta såväl en examen från ett universitet som en examen från en högskola och att en sådan tolkning överensstämmer med direktivets syfte. Lagförslaget bör därför innehålla ett krav på att en praktikant har en sådan examen från ett universitet eller en högskola som krävs för praktiktjänstgöringen.

Med reglerat yrke avses enligt artikel 3 o i ICT-direktivet ett yrke enligt definitionen i artikel 3.1 i direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer. Denna definition av reglerat yrke har genomförts i 5 § 2 lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer där det framgår att med reglerat yrke avses yrkesverksamhet där det genom lag, förordning eller andra föreskrifter, direkt eller indirekt, krävs bestämda yrkeskvalifikationer för att få tillträde till eller utöva verksamheten eller någon form av denna eller använda en viss yrkestitel. De reglerade yrken som finns i Sverige anges i bilagan till förordningen (2016:157) om erkännande av yrkeskvalifikationer. De flesta av de reglerade yrkena i Sverige finns inom hälso- och sjukvårdssektorn.

Om utlänningen som är föremål för företagsintern förflyttning ska utföra ett reglerat yrke i Sverige kommer prövningen av yrkeskvalifikationer att ske på samma sätt som görs i dag. Det innebär att för att en person med utländska yrkeskvalifikationer ska få utöva ett reglerat yrke i Sverige ska en behörig myndighet ha erkänt sökandens utländska

yrkeskvalifikationer och prövat att övriga förutsättningar för tillträde till det reglerade yrket är uppfyllda. Om yrkeskvalifikationerna har förvärvats eller erkänts i en stat inom EU/EES eller i Schweiz gäller även lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer och förordningen om erkännande av yrkeskvalifikationer. I sammanhanget kan också, som *Universitets- och Högskolerådet* efterfrågar, nämnas att varningsmekanismen i direktivet om ändring i direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer och IMI-förordningen, som har genomförts i patientsäkerhetslagen (2010:659), skollagen (2010:800) och lagen (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård (se prop. 2015/16:44 s. 94–99), omfattar alla yrkesutövare inom vissa yrkessektorer oavsett var yrkeskvalifikationerna har förvärvats och gäller alltså även företagsinternt förflyttade utövare av sådana reglerade yrken.

För att uppfylla direktivets krav bör det således införas en bestämmelse om att en utlänning ska ha nödvändiga yrkeskvalifikationer och den erfarenhet som krävs eller, när det gäller praktikanter, ha en sådan examen från ett universitet eller en högskola som krävs för praktiktjänstgöringen.

Vidare bör anges att utlänningen ska uppfylla kraven för att i förekommande fall få utöva det reglerade yrke som ansökan gäller.

8.6 Sjukförsäkring

Regeringens förslag: För att ett ICT-tillstånd ska beviljas ska utlänningen, vid vistelse som kommer att uppgå till högst ett år, visa att han eller hon har eller har ansökt om en heltäckande sjukförsäkring.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Migrationsverket* efterfrågar ett klagörande av om kravet på heltäckande sjukförsäkring motsvarar det begrepp som återfinns i 3 a kap. 3 § 4 UtL avseende uppehållsrätt. *Sveriges Kommuner och Landsting (SKL)* anser att det ska krävas att utlänningen innehar sjukförsäkring vid vistelse som kommer att uppgå till högst ett år och således att det inte är tillräckligt att utlänningen har ansökt om en sådan.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 5.1 g ska sökanden lägga fram bevis om att han eller hon har eller, om detta föreskrivs enligt nationell rätt, har ansökt om en sjukförsäkring som täcker alla risker som normalt täcks för medborgare i den berörda medlemsstaten för perioder då sådant försäkringsskydd inte tillhandahålls i samband med eller som en följd av det arbete som utförs i medlemsstaten.

Enligt bestämmelserna i hälso- och sjukvårdslagen (2017:30) respektive tandvårdslagen (1985:125) är landstingen skyldiga att tillhandahålla hälso- och sjukvård samt tandvård åt alla, oavsett medborgarskap, som är bosatta inom landstingen. För den som vistas inom landstinget, utan att vara bosatt där, är landstinget endast skyldigt att tillhandahålla omedelbar vård. Grunden för att få tillgång till svensk hälso- och sjukvård är således att man är bosatt i Sverige. Tillgången till

sjukvård är alltså inte något som tillhandahålls i samband med eller endast som en följd av det arbete som utförs i Sverige.

I 3 § folkbokföringslagen (1991:481) anges att den som efter inflyttning anses vara bosatt i Sverige ska folkbokföras. En person anses bosatt här i landet om han eller hon kan antas komma att regelmässigt tillbringa sin nattvila eller motsvarande vila (dygnsvila) i landet under minst ett år. Även den som kan antas komma att regelmässigt tillbringa sin dygnsvila både inom och utom landet ska folkbokföras, om han eller hon med hänsyn till samtliga omständigheter får anses ha sin egentliga hemvist här.

Som framgår av avsnitt 4.2 ska ett ICT-tillstånd gälla för vistelser som överstiger 90 dagar och för den tid som uppdraget enligt ansökan ska vara, dock längst tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter. Tillgången till svensk hälso- och sjukvård för dessa personer beror alltså på hur lång tid uppdraget i Sverige ska pågå. Vid vistelser på minst ett år kommer innehavaren av ett ICT-tillstånd att folkbokföras i Sverige och därmed omfattas av landstingens skyldighet att tillhandahålla även annan än omedelbar hälso- och sjukvård samt tandvård. En utlänning som ansöker om ICT-tillstånd för vistelse som understiger ett år kommer däremot inte att folkbokföras och bör därmed vara skyldig att styrka att han eller hon har, eller har ansökt om, en heltäckande sjukförsäkring som gäller i Sverige. En bestämmelse med en sådan innebörd bör därför införas. Som *Migrationsverket* påpekar förekommer begreppet heltäckande sjukförsäkring även på andra ställen i utlänningslagen och bör då ha samma innebörd.

I syfte att uppnå en enhetlig tillämpning anser regeringen att bestämmelsen, såsom föreslås i promemorian, ska utformas så likt dess motsvarighet i 6 a kap. om villkor för EU-blåkort som möjligt. Till skillnad från vad *SKL* förespråkar anser regeringen att det är tillräckligt att utlänningen visar att han eller hon har ansökt om en heltäckande sjukförsäkring vid vistelse som kommer att uppgå till högst ett år.

8.7 Krav på särskilda handlingar och uppgifter

Regeringens bedömning: Det behövs inte några författningsåtgärder med anledning av direktivets bestämmelser om att den som ansöker om ett ICT-tillstånd ska visa ett anställningsavtal, lämna uppgifter om förflyttningens varaktighet och om var värdforetaget är beläget, lämna uppgifter om ersättningen samt övriga arbets- och anställningsvillkor eller visa giltiga resehandlingar och viseringar.

Möjligheten att kräva att de handlingar som bifogas ansökan ska ges in på svenska, att sökanden ska lämna uppgift om sin adress i Sverige och att sökanden i förekommande fall ska visa ett praktikantavtal bör inte utnyttjas.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Stockholm* anser att möjligheten att kräva att handlingar som bifogas ansökan ska ges in på svenska bör utnyttjas. *Sveriges akademikers centralorganisation (SACO)* och *Tjänstemännens centralorganisation (TCO)* anser att en kopia av

anställningsavtalet ska ges in med ansökan. SACO anser även att det ska krävas att den som ansöker om ICT-tillstånd som praktikant ska uppvisa ett praktikantavtal inklusive en redogörelse för praktikantprogrammet och hur praktikanten kommer att handledas under programmet.

Skälen för regeringens bedömning

Direktivet

Utöver vad som berörs ovan ställer artikel 5.1 c krav på sökanden att vid ansökan visa upp ett anställningsavtal och, om det behövs, en uppdragsskrivelse som ska innehålla uppgifter om förflyttningens varaktighet och om var värdföretaget eller värdföretagen är belägna och om ersättningen samt övriga arbets- och anställningsvillkor under den företagintern förflyttningen. Vidare ska sökanden enligt artikel 5.1 f lägga fram en giltig resehandling enligt nationell rätt och där så krävs en viseringsansökan eller en visering. Medlemsstaterna får kräva att resehandlingen är giltig minst lika länge som giltighetstiden för ICT-tillståndet.

Enligt artikel 5.2 får krävas att flertalet av de handlingar som sökanden ska lägga fram enligt artikel 5.1 ges in på svenska.

Av artikel 5.3 följer att medlemsstaterna får kräva att sökanden senast vid utfärdandet av ICT-tillståndet lämnar uppgift om sin adress i Sverige.

Vidare kan det, enligt artikel 5.6, krävas att en praktikant lägger fram ett praktikantavtal med uppgifter om sin framtida ställning inom företaget eller koncernen, inklusive en redogörelse för praktikprogrammet, av vilken det framgår att vistelsens syfte är att utbilda praktikanten för karriärutveckling eller för att ge personen utbildning i affärsteknik eller affärsmetoder, uppgifter om dess varaktighet och om hur praktikanten kommer att handledas under programmet.

Anställningsavtal, uppgifter om förflyttningens varaktighet och ersättning och förmåner

Som framgår av avsnitt 8.1 bör lagtexten ange förutsättningarna för att beviljas ett ICT-tillstånd. Det ligger sedan på sökanden att ge in de handlingar som styrker att förutsättningarna är uppfyllda. Regeringen bedömer mot den bakgrunden och trots vad *SACO* och *TCO* har anfört att det inte är nödvändigt att uttryckligen i lagtext ange att sökanden ska ge in sitt anställningsavtal eller andra handlingar som visar förflyttningens varaktighet och var värdföretaget är beläget samt ersättningen och andra avtalsvillkor under förflyttningen. Direktivets bestämmelser i dessa delar kräver därför inte några lagstiftningsåtgärder. För att en tillståndsprövning ska kunna ske kommer dock handlingar som t.ex. anställningsavtal, uppdragsskrivelser eller andra relevanta handlingar som innehåller uppgift om lön eller andra villkor att behöva ges in och ha avgörande betydelse.

Resehandling och visering

Enligt 2 kap. 1 § UtlL gäller att en utlänning som reser in i eller vistas i Sverige ska ha pass. Enligt 4 kap. 23 § UtlF får ett tidsbegränsat

uppehållstillstånd inte beviljas för längre tid än utlänningens pass gäller, om inte frågan om tillstånd gäller de kategorier som anges i den bestämmelsen eller om det annars finns särskilda skäl. I 5 kap. 9 § UtIF anges bl.a. att ett arbetstillstånd inte får beviljas för längre tid än utlänningens pass gäller, om det inte finns särskilda skäl.

Eftersom ett ICT-tillstånd är ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd kommer reglerna i utlänningsförordningen om begränsningar av tillståndstiden i relation till passhandlingens giltighetstid att vara tillämpliga även i fråga om ICT-tillstånd, vilket är förenligt med direktivet.

En utlänning som har beviljats ett uppehållstillstånd i Sverige behöver inte någon visering för att resa in i landet enligt 2 kap. 8 a § UtIL.

Några författningsändringar är mot denna bakgrund inte nödvändiga med anledning av ICT-direktivets bestämmelser om giltig resehandling och visering.

Praktikantavtal

Syftet med ett sådant praktikantavtal som avses i artikel 5.6 är, enligt skäl 20, att säkerställa att praktikanterna kommer att ges verklig utbildning och inte användas som vanliga arbetstagare.

Som framgår ovan i avsnitt 8.1 föreslås en av förutsättningarna för att beviljas ett ICT-tillstånd vara att utlänningen har ett anställningsavtal med arbetsgivaren i tredje land och att han eller hon får ställning som praktikant. Om den beslutande myndigheten bedömer att de uppgifter om praktiken som lämnas i ansökan är tillräckliga för att bedöma om förutsättningarna för ett ICT-tillstånd är uppfyllda, torde det inte finnas något behov av att hämta in ytterligare information om t.ex. hur praktikanten kommer att handledas vid värdforetaget i Sverige. Möjligheten att följa upp sådan information är dessutom begränsad. Något generellt krav på att sökanden ger in ett särskilt praktikantavtal bör därför, till skillnad från vad *SACO* förespråkar, inte ställas upp.

Handlingar på svenska

Det finns i dag inget uttryckligt krav på att handlingar som ska bifogas en ansökan om uppehållstillstånd och arbetstillstånd måste vara översatta till svenska. I de flesta fall bör en ansökan även kunna prövas med stöd av handlingar som ges in på andra språk, framför allt engelska. Om Migrationsverket bedömer att ingivna handlingar inte kan ligga till grund för prövningen av ansökan, bör verket antingen självt ordna med en översättning, eller vid kontakt med sökanden eller värdforetaget i Sverige, begära in nödvändig information i ärendet. I likhet med vad som anges i promemorian och till skillnad från *Kammarrätten i Stockholm* anser regeringen att gällande rätt beträffande översättning av handlingar inte bör ändras.

Adressuppgift

Enligt nuvarande ordning uppställs inget uttryckligt krav på att en sökande av ett uppehålls- och arbetstillstånd ska uppge på vilken adress som han eller hon kommer att bosätta sig i Sverige efter att ha beviljats

8.8 Krav på ersättning och övriga anställningsvillkor

Regeringens förslag: För att ett ICT-tillstånd ska beviljas ska ersättningen inte vara sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen, och övriga anställningsvillkor inte vara sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige enligt 4 § utstationeringslagen av ett företag som är etablerat inom EES eller Schweiz.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala Universitet* konstaterar att direktivets utformning medför att den ordning som gäller i dag för anställningsvillkor inte kan behållas fullt ut och anser att detta är beklagligt. Fakultetsnämnden framför också att innebörden av hänvisningen till utstationeringslagen behöver klargöras i ljuset av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I-förordningen). *Sveriges advokatsamfund* anser att en offentlighetsrättslig kontroll av avtalsvillkoren i samband med tillståndsgivning inte är tillräckligt för att uppfylla ICT-direktivets krav på ersättning och föreslår därför att lagförslaget kompletteras med en civilrättslig ersättningsregel. *Svenskt Näringsliv* anser att Migrationsverket vid sin bedömning av ersättningen bör ta hänsyn till det ekonomiska värdet av bostadsförmåner. *Sveriges akademikers centralorganisation (SACO)* och *Tjänstemännens centralorganisation (TCO)* anser att innebörden av begreppet ersättning behöver preciseras. *Almega* anser att verkets kontroll bör begränsas till ersättningen och den s.k. hårda kärnan i avtalen och inte ska omfatta de fullständiga villkoren.

Skälen för regeringens förslag

Direktivet

I artikel 5.4 a anges att medlemsstaterna ska kräva att de villkor i lagar och andra författningar och/eller kollektivavtal med allmän giltighet som är tillämpliga på utstationerade arbetstagare i en liknande situation i de relevanta branscherna ska vara uppfyllda under den företagsinterna förflyttningen när det gäller andra arbets- och anställningsvillkor än ersättning. Om det saknas ett system för att förklara att kollektivavtal har allmän giltighet får medlemsstaterna utgå från kollektivavtal som gäller allmänt för alla likartade företag inom den aktuella sektorn eller det aktuella arbetet och inom det aktuella geografiska området och/eller kollektivavtal som har ingåtts av de mest representativa arbetsmarknadsorganisationerna på nationell nivå och som gäller inom hela det nationella territoriet.

Vidare anges i artikel 5.4 b att medlemsstaterna ska kräva att den ersättning som betalas till tredjelandsmedborgaren under hela den företagsinterna förflyttningen inte är sämre än den ersättning som betalas till medborgare i den medlemsstat där arbetet utförs som innehar en jämförbar befattning enligt tillämpliga lagar eller kollektivavtal eller praxis i den medlemsstat där värdföretaget är etablerat.

Krav i fråga om ersättning och andra anställningsvillkor

I artikel 5.4 b anges vad som ska gälla i fråga om ersättningen för att ett ICT-tillstånd ska kunna beviljas. Till skillnad från vad som gäller för villkoren som anges i artikel 5.4 a får ersättningen inte vara sämre än den ersättning som betalas till medborgare i den medlemsstat där arbetet utförs.

Ett krav för att erbjudas ett ICT-tillstånd är således att den ersättning som ska betalas till tredjelandsmedborgaren under hela den företagsinterna förflyttningen inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare i Sverige som innehar en jämförbar befattning. En bestämmelse med en sådan innebörd bör tas in i utlänningslagens nya kapitel. Bestämmelsen bör utformas på så sätt att ersättningen inte får vara sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen. Till skillnad från i t.ex. blåkortsdirektivet används i ICT-direktivets artiklar om inresevillkor inte begreppet lön utan begreppet ersättning. Begreppet ersättning bör därför även användas i den svenska bestämmelsen som genomför artikel 5.4 b.

Några remissinstanser har synpunkter på hur ersättningen ska beräknas eller önskar att begreppet preciseras. I Sverige har arbetsmarknadens parter huvudansvaret för att reglera villkoren på arbetsmarknaden. Någon lagstiftning om lön finns inte utan arbetsmarknadens parter ansvarar genom reglering i kollektivavtal för innehållet i begreppen. Med lön brukar dock i Sverige avses inte bara grundlönen utan även vissa tillägg som den som utför arbetet kan ha rätt till, t.ex. tillägg för obehövlig arbetstid och övertidsersättning (jfr prop. 2012/13:148 s. 53). Begreppet ersättning är vidare och torde, som *TCO* och *SACO* är inne på, innefatta själva lönen, men även andra element som typiskt sett utgår för inhemska arbetstagare med jämförbar befattning. Ersättningsbegreppets närmare innehåll torde således kunna variera mellan olika branscher och bör därför i det enskilda fallet avgöras med ledning av kollektivavtal eller praxis i den aktuella branschen. Vid en tvist mellan en arbetsgivare och en arbetstagare kan det ytterst bli en fråga för rättslämningen att avgöra om kraven avser ersättning.

Sveriges advokatsamfund uppger att det förekommer att arbetsgivare och arbetstagare i arbetstillståndsärenden uppger en felaktig lön, dvs. uppger en lön som parterna i anställningsavtalet har avsett inte ska utgå. För att komma till rätta med denna problematik föreslår samfundet en civilrättslig ersättningsregel innebärande att den lön som har angivits och återopats i ansökan om ICT-tillstånd ska gälla arbetsgivare och arbetstagare emellan; oavsett vad som i annan ordning har överrenskommit dem emellan. Regeringen anser dock att föreslagen reglering om krav för tillstånd tillsammans med de sanktionsmöjligheter

som finns om reglerna inte efterföljs, se vidare avsnitt 11.12, är tillräckligt för att genomföra ICT-direktivet.

För att beviljas ett ICT-tillstånd krävs vidare enligt artikel 5.4 a i ICT-direktivet att de andra arbets- och anställningsvillkor än ersättning som är tillämpliga på utstationerade arbetstagare i en liknande situation i de relevanta branscherna ska vara uppfyllda. Uttrycket ”utstationerade arbetstagare i en liknande situation i de relevanta branscherna” tar sikte på arbetstagare som utstationeras mellan medlemsstaterna med stöd av utstationeringsdirektivet.

Enligt artikel 3 i utstationeringsdirektivet ska medlemsstaterna se till att de utstationerande företagen garanterar de utstationerade arbetstagarna vissa arbets- och anställningsvillkor i värdlandet på följande områden – den s.k. hårda kärnan: a) längsta arbetstid och kortaste vilotid, b) minsta antal betalda semesterdagar per år, c) minimilön, d) villkor för att ställa arbetstagare till förfogande, e) säkerhet, hälsa och hygien på arbetsplatsen, f) skyddsåtgärder med hänsyn till arbets- och anställningsvillkor för gravida kvinnor och kvinnor som nyligen fött barn samt för barn och unga och g) likabehandling av kvinnor och män samt andra bestämmelser om icke-diskriminerande behandling. Det är dock genom EU-domstolens praxis klarlagt att utstationeringsdirektivet sätter ett tak för vad som får krävas och vad utstationerande arbetsgivare tillämpar i fråga om arbets- och anställningsvillkor, nämligen minimivillkoren inom den hårda kärnan enligt artikel 3 utstationeringsdirektivet. Enligt artikel 3.7 i utstationeringsdirektivet framgår att tillämpningen av för arbetstagarna förmånligare villkor inte ska hindras. Bestämmelser i svensk rätt som motsvarar detta finns i 5–5 b §§ utstationeringslagen. Som tidigare nämnts reglerar arbetsmarknadens parter löne- och andra anställningsvillkor i kollektivavtal på svensk arbetsmarknad, så även för utstationerade arbetstagare.

Direktivets reglering är tvingande och det bör därför framgå av bestämmelsen i det nya kapitlet att det är de särskilda kraven för arbetsgivare som utstationerar arbetstagare inom ramen för utstationeringsdirektivet som ska läggas till grund för bedömningen av om inresevillkoret är uppfyllt vad avser andra anställningsvillkor än ersättning. Det innebär att den migrationsrättsliga tillståndsprövningen ska säkerställa att arbetstagarna erhåller minimivillkoren inom den hårda kärnan. Detta gäller oavsett vilket lands lag som, enligt allmänna regler om tillämplig lag för avtalsförhållanden, ska tillämpas på anställningsavtalet.

Som *Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet* konstaterar innebär ICT-direktivets hänvisning till de regler som gäller för utstationerade arbetstagare att andra anställningsvillkor än ersättning kan komma att vara sämre jämfört med vad som gäller för arbetstagare i Sverige som innehar en jämförbar befattning och jämfört med vad som krävs enligt de allmänna bestämmelserna för arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § första stycket UtL.

Sammanfattningsvis kommer alltså tillståndsprövningen att innefatta kontroll av att ersättningen inte är sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen och att övriga anställningsvillkor inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare som

8.9 Försörjningskrav

Regeringens förslag: För att ett ICT-tillstånd ska beviljas ska anställningen göra det möjligt för utlänningen att försörja sig.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Migrationsverket* önskar tydligare riktlinjer kring nivån på försörjningskravet och att regeringen tydliggör om syftet är att försörjningskravet i 5 kap. UtlL inte ska gälla för familjemedlemmar till en arbetstagare som har beviljats ett ICT-tillstånd.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 5.5 får en medlemsstat kräva att den person som ska förflyttas under sin vistelse förfogar över tillräckliga medel för sitt eget och sina familjemedlemmars uppehälle utan att behöva ta i anspråk medlemsstaternas sociala biståndssystem.

För att beviljas ett arbetstillstånd ställs i dag som krav att anställningen gör det möjligt för utlänningen att försörja sig (6 kap. 2 § första stycket 1 UtlL). I förarbetena till bestämmelsen anges att kravet bl.a. ställer krav på arbetstiden (prop. 2007/08:147 s. 27). Den måste vara av sådan omfattning att inkomsten från den erbjudna anställningen inte är så låg att utlänningen behöver försörjningsstöd enligt 4 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) för att täcka kostnaderna för bl.a. boende och uppehälle. Ett motsvarande krav som det i 6 kap. 2 § första stycket 1 UtlL bör införas även för den som ansöker om ett ICT-tillstånd. För riktlinjer när det gäller nivån på försörjningskravet hänvisas därför till tillämpningen av de allmänna reglerna om arbetstillstånd.

Som framgår ovan innebär försörjningskravet vid en ansökan om arbetstillstånd enligt de allmänna reglerna endast att arbetstagaren ska kunna försörja sig själv. Det saknas anledning att införa en annan ordning vid en ansökan om ICT-tillstånd. Möjligheten enligt direktivet att utvidga försörjningskravet till att gälla även utlänningens familjemedlemmar bör mot denna bakgrund inte utnyttjas. Som framgår av avsnitt 13 föreslås särskilda bestämmelser om uppehållstillstånd för familjemedlemmar till utlänningar med tillstånd för företagsintern förflyttning. De krav på försörjning och boende som finns i 5 kap. UtlL blir således inte tillämpliga.

8.10 Anmälningsskyldighet

Regeringens förslag: Ett ICT-tillstånd ska inte beviljas en utlänning som under ansökningsförfarandet inte underrättar *Migrationsverket* om förändringar som påverkar villkoren för tillståndet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 5.7 ställs det för inresa upp ett krav på sökanden att meddela de behöriga myndigheterna i medlemsstaten alla förändringar under ansökningsförfarandet som berör kriterierna för inresa. I artikel 7.1 a anges att medlemsstaterna ska avslå en ansökan om artikel 5 inte uppfylls.

I avsnitt 11.11 föreslås en skyldighet för sökanden att underrätta Migrationsverket om relevanta förändringar bl.a. under ansökningsförfarandet. För att uppfylla artikel 5.7 – och artikel 7.1 a – bör det även införas en avslagsgrund som innebär att ett ICT-tillstånd inte ska beviljas om sökanden inte uppfyller den föreskrivna anmälningskyldigheten.

8.11 Värdföretaget har huvudsakligen inrättats för att underlätta för inresa

Regeringens förslag: Ett ICT-tillstånd ska inte beviljas om värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern medflyttning.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Ambassaden i New Delhi* anser att beviskravet bör specificeras och inte ställas alltför högt.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 7.1 c ska medlemsstaterna avslå en ansökan om ett tillstånd för en person som är föremål för företagsintern förflyttning om värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning.

Syftet med avslagsgrunden är, enligt skäl 24, att motverka missbruk av direktivet. Direktivets bestämmelse i denna del är tvingande. Det bör därför införas en bestämmelse om att ett ICT-tillstånd inte ska beviljas om värdföretaget i Sverige huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning. Till skillnad från *Ambassaden i New Delhi* anser regeringen inte att bevisfrågor bör lagregleras i detta sammanhang utan att sådana får överlämnas till Migrationsverket och rättstillämpningen att hantera.

8.12 Hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa

Regeringens förslag: Ett ICT-tillstånd ska inte beviljas en utlänning som utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Lagen om särskild utlänningskontroll ska kompletteras med en hänvisning till utlänningslagens nya bestämmelser om ICT-tillstånd.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Säkerhetspolisen* påpekar att ett ärende som rör ett ICT-tillstånd kan vara ett säkerhetsärende enligt utlänningslagen och önskar att detta tydliggörs.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 5.8 får en tredjelandsmedborgare som anses utgöra hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa inte beviljas inresa. Direktivets bestämmelse är tvingande. Det bör därför anges i de nya bestämmelserna att ett ICT-tillstånd inte ska beviljas sökanden om han eller hon utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Ärenden med säkerhetsaspekter handläggs antingen enligt utlänningslagen eller enligt lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll (LSU). I de fall *Säkerhetspolisen* i ett ärende enligt utlänningslagen, av skäl som rör rikets säkerhet eller som annars har betydelse för allmän säkerhet, förordar att en utlänningsansökan om uppehållstillstånd eller arbetstillstånd ska avslås eller att ett sådant tillstånd återkallas, ska ärendet handläggas som ett säkerhetsärende (1 kap. 7 § utlänningslagen). Som *Säkerhetspolisen* påpekar och i linje med vad som anges i avsnitt 6 ovan, omfattas ärenden om tillstånd för företagsintern förflyttning av bestämmelsen och ett sådant ärende kan således utgöra ett säkerhetsärende.

Kvalificerade säkerhetsärenden handläggs inte enligt utlänningslagen utan i stället enligt LSU. Bestämmelserna i LSU innebär bl.a. att om en utlänning har ansökt om uppehållstillstånd, eller förlängning av tillståndstiden för ett uppehållstillstånd och *Säkerhetspolisen* har ansökt om att utlänningen ska utvisas ska ansökningarna handläggas tillsammans enligt LSU. I 5 § LSU hänvisas till de bestämmelser i utlänningslagen som gäller i tillämpliga delar vid handläggningen av ärenden enligt LSU.

Ett tillstånd för företagsintern förflyttning är ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd. Mot bakgrund av att även ärenden om sådana tillstånd kan bedömas utgöra kvalificerade säkerhetsärenden bör 5 § LSU kompletteras med en hänvisning till de nya reglerna.

8.13 Inresekvoter

Regeringens bedömning: Möjligheten enligt direktivet att besluta om en inresekvot för företagsintern förflyttning av personal bör inte utnyttjas.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 6 ska direktivet inte påverka en medlemsstats rätt att fastställa inresekvoter för tredjelandsmedborgare i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget. Till skillnad från vissa andra medlemsstater tillämpar Sverige inte ett system med årliga kvoter för hur många utlänningar som kan beviljas tillstånd att resa in i landet för att arbeta. Möjligheten att införa en inresekvot bör därför inte utnyttjas.

9 Grunder för avslag, återkallelse och nekad förlängning

9.1 Grunder för avslag

9.1.1 Tvingande grunder för avslag

Regeringens förslag: Ett ICT-tillstånd ska inte beviljas en utlänning som visar upp handlingar som har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende.

Regeringens bedömning: Det behöver inte särskilt anges i de nya reglerna att en ansökan ska avslås om villkoren för tillståndet inte är uppfyllda eller om den maximala tiden för ett ICT-tillstånd har uppnåtts.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås att det införs en uttrycklig bestämmelse om att ett ICT-tillstånd inte ska beviljas en utlänning som har uppnått den maximala tiden för ett ICT-tillstånd.

Remissinstanserna: *Universitets- och högskolerådet* efterfrågar ett förtydligande av hur avslagsgrunden som hänför sig till bl.a. förfalskade handlingar förhåller sig till det som nämns i promemorian om granskning av sökandens yrkeskvalifikationer.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Direktivet

I artikel 7 anges på vilka grunder som en ansökan om ett ICT-tillstånd kan avslås. Avslagsgrunderna är i några fall tvingande (ansökan ska avslås) och i några fall fakultativa (ansökan får avslås).

De tvingande grunderna för avslag finns i artikel 7.1. För det första ska en ansökan avslås om villkoren i artikel 5 inte är uppfyllda. En ansökan ska också avslås om de handlingar som åberopas har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende eller om maximitiden för vistelse enligt artikel 12.1 har nåtts, dvs. utlänningen har vistats i någon av medlemsstaterna under en sammanlagd tillståndstid på tre år för chefer och specialister eller ett år för praktikanter.

Villkoren är inte uppfyllda

I avsnitt 8 redovisas vilka lagstiftningsåtgärder som bedöms nödvändiga för att genomföra artikel 5, som innehåller villkoren för att sökanden ska kunna beviljas ett ICT-tillstånd. Att en ansökan ska avslås om dessa förutsättningar inte är uppfyllda följer redan av reglernas utformning. Det

Prop. 2017/18:34 behövs därför inte någon särskild bestämmelse om att en ansökan om ett ICT-tillstånd ska avslås om förutsättningarna i artikel 5 inte är uppfyllda.

Förfalskade handlingar

Direktivets bestämmelse om att en ansökan ska avslås om de handlingar som åberopas har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende är tvingande. En sådan avslagsgrund bör därför införas. *Universitets- och högskolerådet* tar upp frågan om hur det ska kunna upptäckas att t.ex. handlingar som en sökande visar upp har förfalskats, med hänsyn till att det inte ska ske någon mer ingående granskning av sökandens yrkeskvalifikationer och erfarenhet (se avsnitt 8.5). Migrationsverket har som myndighet en utredningsskyldighet och ska se till att ärendet blir utrett så som dess beskaffenhet kräver. I de fall det behövs kompletteringar från sökanden eller vidtas andra utredningsåtgärder ska myndigheten göra det. Det är exempelvis nödvändigt i de fall det finns anledning att ifrågasätta en handling eller dess uppgifters riktighet. Regeringen bedömer att Migrationsverket inom ramen för sin verksamhet kommer att kunna utarbeta rutiner för handläggning av dessa ärenden.

Den maximala tiden för ett ICT-tillstånd har nåtts

Enligt artikel 12.1 får en företagsintern förflyttning som längst vara tre år för en chef eller en specialist och ett år för en praktikant. När den maximala tiden har löpt ut ska personen lämna medlemsstaternas territorium om han eller hon inte får ett uppehållstillstånd på andra grunder enligt nationell rätt. Genomförande av artikel 12.1 behandlas i avsnitt 11.3 där det föreslås att den sammanlagda tillståndstiden för ett ICT-tillstånd inte får överstiga tre år för chefer och specialister eller ett år för praktikanter.

Den aktuella avslagsgrunden i artikel 7.1 d är tvingande. I lagrådsremissen föreslogs att det skulle införas en uttrycklig bestämmelse om att en ansökan om ICT-tillstånd ska avslås om en sökande redan har uppnått maximilängden för förflyttningen. Som *Lagrådet* påpekar kunde den föreslagna bestämmelsen tillsammans med den som föreslås i avsnitt 11.3 förstås så att ICT-tillstånd endast kan meddelas för en enda maximal period om tre respektive ett år, vilket inte överensstämmer med direktivet. Av artikel 12.2 framgår nämligen att samma tredjelandsmedborgare kan förflyttas företagsinternt till Sverige mer än en gång. Av skäl 17 framgår vidare att den maximala tidsperioden för förflyttningen bör omfatta den sammanlagda varaktigheten för på varandra följande utfärdade ICT-tillstånd och att en senare förflyttning till unionen kan äga rum efter det att tredjelandsmedborgaren har lämnat medlemsstaternas territorium.

Att en ansökan ska avslås om den maximala tiden för ett ICT-tillstånd har uppnåtts följer redan av den i avsnitt 11.3 föreslagna bestämmelsen om tillståndstid, och någon särskild bestämmelse om detta behövs därför inte. För att nå en bättre överensstämmelse med direktivet föreslår regeringen, till skillnad från i lagrådsremissen, inte någon uttrycklig avslagsgrund för de fall då den maximala tiden för ett ICT-tillstånd har nåtts.

Regeringens förslag: Ett ICT-tillstånd får vägras om

- arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha haft en utlänning anställd utan nödvändiga tillstånd,
- arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha lämnat oriktiga uppgifter till ledning för en myndighets beslut om skatt eller avgift och uppgifterna rör redovisning av arbete,
- arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor, eller
- arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet håller på att avvecklas eller har avvecklats genom en konkurs eller om arbetsgivaren eller värdföretaget inte bedriver någon ekonomisk verksamhet.

Regeringens bedömning: Det bör inte införas någon avslagsgrund som tar sikte på att syftet med sökandens förflyttning till värdföretaget är att han eller hon ska ingripa i eller på annat sätt påverka resultatet av en arbetstvist eller förhandlingar. Inte heller bör det införas ett krav på att en viss minimitid ska förflyta innan en ny ansökan om ICT-tillstånd kan prövas.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Svenskt Näringsliv* anser att eftersom bestämmelserna är otydliga och komplexa och riskerar tillämpningsproblem är det inte lämpligt att införa avslagsgrunderna som rör sanktioner och rättsliga skyldigheter. *Svenskt Näringsliv* ifrågasätter också att arbetsgivare ska omfattas av bestämmelserna. *Svenskt Näringsliv* är dock positiva till att det ges möjlighet att i det enskilda fallet göra helhetsbedömningar. *Tjänstemännens centralorganisation (TCO)* anser att det bör införas en avslagsgrund som tar sikte på att avsikten med eller effekten av den företagsinternt förflyttade personens närvaro är att ingripa i eller på annat sätt påverka resultatet av en arbetstvist eller förhandlingar.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Direktivet

Enligt artikel 7.2 ska medlemsstaterna, om så är lämpligt, avslå en ansökan om ett ICT-tillstånd om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete och/eller olaglig anställning.

I artikel 7.3 anges att en ansökan får avslås om arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor, arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller inte bedriver någon ekonomisk verksamhet, eller om avsikten med eller effekten av den företagsinternt överflyttade personens

närvaro är att ingripa i eller på annat sätt påverka resultatet av en arbetsvist eller förhandlingar.

I artikel 7.4 ges medlemsstaterna en möjlighet att avslå en ansökan om den karenstid som möjliggörs genom artikel 12.2 inte har löpt ut.

Beslut att avslå en ansökan på dessa grunder ska enligt artikel 7.5 fattas med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet och med respekt för proportionalitetsprincipen.

Arbetsgivaren eller värdföretaget har påförts sanktioner

Artikel 7.2 är vid första anblick utformad som en obligatorisk avslagsgrund, eftersom det anges att ansökan ska avslås om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagts vissa sanktioner. Eftersom denna avslagsgrund emellertid ska tillämpas ”om så är lämpligt” och det av artikel 7.5 framgår att ett beslut att avslå en ansökan ska fattas med beaktande av de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet och med respekt för proportionalitetsprincipen, bedöms avslagsgrunden dock vara fakultativ. Det väsentliga bör vara att åtgärden finns tillgänglig i lagstiftningen och kan användas mot en arbetsgivare eller ett värdföretag som ålagts sanktioner för odeklarerat arbete eller olaglig anställning (jfr prop. 2012/13:125 s. 57 f.). Det är därför inte möjligt att, som *Svenskt Näringsliv* föreslår, inte införa avslagsgrunden. Att även arbetsgivaren ska inkluderas i bestämmelsen framgår av direktivet.

Någon definition av vad som avses med olaglig anställning finns inte i ICT-direktivet. Det kan dock konstateras att det s.k. sanktionsdirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt) innehåller ett förbud mot att anställa en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt och innehåller bestämmelser om både straffrättsliga och finansiella sanktioner mot arbetsgivare som bryter mot förbudet. Mot denna bakgrund bör bestämmelserna i 20 kap. UtL om olovlig anställning kunna tjäna som vägledning beträffande innebörden av begreppet. Av 20 kap. 5 § följer nämligen att en arbetsgivare kan straffas om han eller hon har en utlänning anställd som saknar föreskrivet arbetstillstånd eller saknar rätt att vistas i Sverige. Vidare följer av 20 kap. 12 § första stycket att en fysisk eller juridisk person kan bli skyldig att betala en särskild avgift om en utlänning har varit anställd utan att ha haft rätt att vistas i Sverige eller inte har haft arbetstillstånd.

Inte heller odeklarerat arbete definieras i ICT-direktivet. Däremot anges i kommissionens meddelande om kraftfullare åtgärder mot odeklarerat arbete av den 24.10.2007 (KOM [2007] 628) att odeklarerat arbete definieras som

Varje betald verksamhet som till sin art inte är lagstridig men som inte anmäls till myndigheterna, med beaktande av de skillnader som förekommer i medlemsstaternas kontrollsystem.

Enligt meddelandet kopplas begreppet bl.a. till skatte- och bidragsfusk såsom exempelvis svartarbete, vilket leder till minskade skatteintäkter och i många fall även dåliga arbetsförhållanden med sammanhängande hälsorisker som följd.

I detta sammanhang bedöms det rimligt att tolka uttrycket sanktioner för odeklarerat arbete i ICT-direktivet som att närmast omfatta sanktioner som har påförts på grund av oriktigt eller utelämnat uppgiftslämnande i samband med beskattning beträffande arbete. Det torde innebära att det kan finnas grund för avslag om en arbetsgivare eller ett värdföretag t.ex. har påförts skattetillägg eller dömts för skattebrott på grund av oriktigt uppgiftslämnande som rör redovisning av arbete.

En ansökan om ett ICT-tillstånd bör mot denna bakgrund kunna avslås om arbetsgivaren eller värdföretaget har påförts en sanktion för att ha haft en utlänning anställd utan nödvändiga tillstånd. Detsamma bör gälla om någon av dem har påförts en sanktion för att ha lämnat oriktiga uppgifter till ledning för en myndighets beslut om skatt eller avgift och uppgifterna rör redovisning av arbete. Regeringen föreslår därför att bestämmelser med en sådan innebörd införs.

Vid bedömningen av om det finns skäl att underlåta att tillämpa avslagsgrunden trots att arbetsgivaren eller värdföretaget har påförts sanktioner bör proportionalitetsprincipen tillämpas vilket innebär att samtliga omständigheter i det enskilda fallet ska beaktas. Omständigheter som kan vara av betydelse vid prövningen är bl.a. vilken tid som har förflutit sedan arbetsgivaren eller värdföretaget påfördes sanktionen och hur allvarlig den överträdelse som lett till sanktionen har varit. Det bör också beaktas om det har varit fråga om upprepade förseelser. Är det t.ex. fråga om en mindre allvarlig engångsföreteelse kan det finnas skäl att avstå från att tillämpa avslagsgrunden.

Bristande uppfyllelse av rättsliga skyldigheter

Om det i ärendet framkommer uppgifter om att arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor kan det finnas anledning att närmare överväga om förutsättningar för att bevilja ett ICT-tillstånd finns eller om ansökan bör avslås. Enligt regeringens mening, och till skillnad från vad Svenskt Näringsliv anser, bör det därför införas en bestämmelse som anger att en ansökan om ICT-tillstånd får avslås om arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor. Svenskt Näringsliv påtalar att det blir särskilt svårt att kontrollera arbetsgivarens regelefterlevnad och anser att det finns anledning att ifrågasätta om bestämmelsen ska inkludera denne. Att arbetsgivaren befinner sig i tredje land är dock inte, enligt regeringens mening, ett skäl att exkludera denne från bestämmelsen. Det är av vikt att även arbetsgivaren uppfyller sina rättsliga skyldigheter när det gäller arbetstagare som ska arbeta i Sverige inom ramen för ett ICT-tillstånd.

Vid avgörande enligt bestämmelsen måste det i varje enskilt fall göras en bedömning av samtliga relevanta omständigheter i fråga om den företagsinterna förflyttningen. Det bör t.ex. beaktas hur allvarliga bristerna är hos företaget eller företagen och om det handlar om återkommande brister.

Om det vid tidpunkten för prövningen av ansökan om ICT-tillstånd framkommer uppgifter om att arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet har upphört eller håller på att avvecklas eller om något av företagen inte bedriver någon ekonomisk verksamhet, bör det i de flesta fall vara uteslutet att bevilja ett ICT-tillstånd. En bestämmelse som anger att ansökan får avslås om arbetsgivaren eller värdföretaget inte bedriver någon ekonomisk verksamhet eller verksamheten avvecklas eller har avvecklats bör därför införas.

Om verksamheten håller på att avvecklas eller har avvecklats anger direktivet att avslagsgrunden endast får tillämpas om avvecklingen sker enligt nationell insolvensrätt. Med det sistnämnda torde för svensk del avses att verksamheten avvecklas genom en konkurs. En näringsverksamhet kan visserligen avvecklas på andra sätt än genom en konkurs. Till exempel kan en enskild firma avregistreras och ett aktiebolag eller handelsbolag likvideras. Eftersom dessa andra sätt som verksamheten kan avvecklas på inte i grunden är insolvensrättsliga bör de dock inte omfattas av avslagsgrunden.

Direktivet kräver även i detta fall att en bedömning av omständigheterna i det enskilda fallet görs. Ett skäl att underlåta att tillämpa avslagsgrunden skulle t.ex. kunna vara att företaget är helt nystartat och att det står klart att ekonomisk verksamhet kommer att bedrivas vid tidpunkten för den företagsinterna förflyttningen.

Företagsintern förflyttning i syfte att påverka resultat av en arbetstvist eller förhandling

När det gäller möjligheten att avslå en ansökan om ICT-tillstånd om avsikten med eller effekten av den företagsinternt överflyttade personens närvaro är att ingripa i eller på annat sätt påverka resultatet av bl.a. en arbetstvist är det en avslagsgrund som inte har någon motsvarighet i de allmänna reglerna om arbetstillstånd. TCO anser att avslagsgrunden bör införas eftersom en sådan ingår i en rad frihandelsavtal och reglerar det allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS) mode 4, som omfattar bl.a. företagsinterna förflyttningar. Av skäl 13 i direktivet framgår att eftersom åtaganden från unionens sida inom ramen för GATS och bilaterala handelsavtal inte täcker villkor för inresa, vistelse och arbete bör direktivet utgöra ett komplement till dessa åtaganden och göra det enklare att tillämpa dem. Det anges vidare att tillämpningsområdet för de företagsinterna förflyttningar som omfattas av direktivet är vidare än tillämpningsområdet för handelsåtagandena, bl.a. med hänsyn till att de kan ha sitt ursprung i ett tredje land som inte är part i ett handelsavtal. Åtaganden enligt GATS och andra frihandelsavtal har således i och för sig betydelse vid företagsinterna förflyttningar som omfattas av ICT-direktivet.

Regeringen konstaterar att när det gäller arbetstvister finns i Sverige ett system som fungerar väl. Systemet innebär att rättstvister på den svenska arbetsmarknaden hanteras av arbetsmarknadens parter eller av domstol. Möjligheten enligt direktivet skulle innebära att Migrationsverket får bedöma om syftet med inresan och vistelsen vid värdföretaget är att ingripa i eller på annat sätt påverka resultatet av en arbetstvist eller

förhandlingar. Mot bakgrund av det system som redan finns för att lösa tvister på arbetsmarknaden kan det ifrågasättas om Migrationsverket är rätt instans att ha ansvar för kontroll av sådana omständigheter. Vid en sammantagen bedömning anser regeringen därför att möjligheten att införa en avslagsgrund som tar sikte på att syftet med sökandens förflyttning till värdföretaget är att han eller hon ska ingripa i eller på annat sätt påverka resultatet av en arbetstvist eller förhandlingar inte bör utnyttjas.

Krav på viss tids vistelse utanför unionen

Enligt artikel 12.2 får medlemsstaterna kräva att en period på upp till sex månader förflyter mellan den tidpunkt då den maximala perioden för en förflyttning enligt artikel 12.1 löpt ut och en ny ansökan om ICT-tillstånd som rör samma tredjelandsmedborgare ges in till samma medlemsstat. Enligt regeringens mening bör denna möjlighet inte utnyttjas, se vidare avsnitt 11.3. Av detta följer att inte heller den möjlighet att avslå en ansökan om karenstiden inte har löpt ut som finns i artikel 7.4 bör utnyttjas.

9.2 Grunder för att återkalla eller inte förlänga ett ICT-tillstånd

9.2.1 Tvingande grunder för att återkalla eller neka förlängning av ett tillstånd

Regeringens förslag: Ett ICT-tillstånd ska återkallas och en förlängning av tillståndstiden vägras om

- tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt,
- bevis om tillståndet har förfalskats eller ändrats i något avseende,
- utlänningen vistas i Sverige av andra skäl än dem som tillståndet beviljades för,
- värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller
- utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Tillståndstiden för ett ICT-tillstånd får efter ansökan förlängas upp till tre år för chefer och specialister eller ett år för praktikanter. En förlängning av tillståndstiden får inte avse en längre tid än uppdragstiden.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens men förslaget har en något annorlunda lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot förslaget. *Förvaltningsrätten i Stockholm* har vissa lagtekniska synpunkter.

Direktivet

I artikel 8 anges grunderna för att återkalla eller inte förlänga ett ICT-tillstånd. Dessa motsvarar i huvudsak grunderna för avslag i artikel 7. Enligt direktivet ska ett ICT-tillstånd återkallas eller inte förlängas om tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende, om utlänningen vistas i medlemsstaten i andra syften än de för vilka tillståndet beviljades eller om värdföretaget har inrättats huvudsakligen för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning. En ansökan om förlängning ska också avslås om maximilängden för vistelse enligt artikel 12.1 har uppnåtts.

Tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats

I avsnitt 9.1 föreslås att en ansökan om ICT-tillstånd ska avslås om de handlingar som åberopas som stöd för ansökan har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende som har betydelse för bedömningen av ansökan. Om det senare, dvs. efter det att beslutet fattats, framkommer att falska eller annars oriktiga handlingar har legat till grund för beslutet eller att bevis om tillståndet har förfalskats eller ändrats, bör detta utgöra en grund för att återkalla eller neka förlängning av tillståndet. Bestämmelser med denna innebörd föreslås.

Utlänningen vistas i Sverige av andra skäl än dem som ICT-tillståndet beviljades för

För att uppfylla direktivets krav bör det införas en bestämmelse som anger att ett ICT-tillstånd ska återkallas eller förlängning nekas om det framkommer att utlänningen vistas i Sverige i andra syften än de som låg till grund för ICT-tillståndet. Det kan t.ex. handla om att utlänningen inte längre innehar den anställning som låg till grund för ansökan om ICT-tillstånd.

Värdföretaget har inrättats huvudsakligen för att underlätta inresa för personer genom företagsintern förflyttning

I avsnitt 8.11 föreslås att ett ICT-tillstånd inte ska beviljas om värdföretaget har inrättats huvudsakligen för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning. Framkommer sådana omständigheter först efter det att ett tillstånd har meddelats bör det, för att uppfylla direktivet, finnas en bestämmelse som anger att tillståndet då ska återkallas eller förlängning nekas.

Den maximala tiden för ICT-tillståndet har nåtts

Den maximala tiden för en företagsintern förflyttning är tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter. Ett tillstånd får inte heller gälla för en längre tid än uppdragstiden (se vidare avsnitt 11.3). Om den maximala tiden genom ett eller flera tidigare tillstånd redan har nåtts, finns det inte förutsättningar för ytterligare en förlängning. En bestämmelse som anger att en ansökan om förlängning av ett ICT-

tillstånd inte får beviljas om den sammanlagda tillståndstiden har nått bör därför tas in i den nya regleringen.

Om en ansökan om förlängning avslås på denna grund, måste utlänningen lämna territoriet. Det finns inte något i direktivet som hindrar att utlänningen därefter från tredje land på nytt ansöker om ICT-tillstånd. I avsnitt 11.3 föreslås att Sverige inte ska utnyttja möjligheten att föreskriva att det måste förflyta en viss tidsperiod innan en sådan ny ansökan får göras. Den kommer alltså att kunna göras direkt. Däremot kommer det inte att finnas förutsättningar att bevilja en sådan ansökan medan utlänningen fortfarande är kvar i landet.

Allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa

I direktivet finns det inte någon särskild bestämmelse om att ett ICT-tillstånd får återkallas eller att förlängning får vägras om utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa. Medlemsstaterna får dock återkalla ett tillstånd eller vägra förlängning om förutsättningarna för inresa inte längre är uppfyllda (artikel 8.5 a). En förutsättning för att bevilja inresa är att utlänningen inte utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa (se artikel 5.8 och avsnitt 8.12). Mot bakgrund av detta samt att medlemsstaterna har ett ansvar för att upprätthålla lag och ordning och för att skydda den inre säkerheten (jfr artikel 72 i EUF-fördraget), föreslår regeringen en bestämmelse som innebär att ett uppehållstillstånd ska återkallas eller en förlängning nekas i sådana fall.

9.2.2 Fakultativa grunder för att återkalla eller neka förlängning av ett tillstånd

Regeringens förslag: Ett ICT-tillstånd får återkallas eller en förlängning vägras om

- förutsättningarna för att bevilja tillståndet inte är uppfyllda,
- arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha haft en utlänning anställd utan nödvändiga tillstånd,
- arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha lämnat oriktiga uppgifter till ledning för en myndighets beslut om skatt eller avgift och uppgifterna rör redovisning av arbete,
- arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagarers rättigheter eller arbetsvillkor,
- arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet håller på att avvecklas eller har avvecklats genom konkurs eller om arbetsgivaren eller värdföretaget inte bedriver någon ekonomisk verksamhet, eller
- utlänningen har vistats och arbetat i Sverige i strid med bestämmelserna om rörlighet för längre eller kortare vistelse.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet* påtalar att genom att proportionalitetsprincipen ska tillämpas

undviks den typ av orimliga beslut som leder till utvisning när mycket begränsade brister i uppfyllelsen av lagens krav för tillstånd uppdagas. *Svenska ILO-kommittén* efterfrågar en analys av förslagets förhållande till vissa ILO-konventioner som Sverige har tillträtt. *Svenskt Näringsliv* anser att det inte är lämpligt att införa de grunder som rör sanktioner och rättsliga skyldigheter och ifrågasätter också att arbetsgivare ska omfattas av bestämmelserna. Svenskt Näringsliv är dock i och för sig, tillsammans med *Tjänstemännens centralorganisation (TCO)* och *Almega*, positiva till att bestämmelserna är fakultativa och ger möjlighet att i det enskilda fallet göra helhetsbedömningar av om ett tillstånd ska återkallas eller en förlängningsansökan avslås. TCO efterfrågar dock en mer fördjupad redogörelse kring hur denna avvägning bör göras.

Skälen för regeringens förslag

Direktivet

Enligt artikel 8.2 och 8.4 ska medlemsstaterna, om så är lämpligt, återkalla ett ICT-tillstånd eller avslå en ansökan om förlängning av ett ICT-tillstånd om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete och/eller olaglig anställning.

Enligt artikel 8.5 får ett ICT-tillstånd återkallas eller en ansökan om förlängning avslås om artikel 5 inte uppfylls eller inte längre uppfylls, om arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor, om arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet avvecklas eller har avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller det inte bedrivs någon ekonomisk verksamhet eller om den som har fått ett ICT-tillstånd inte har följt reglerna om rörlighet i artikel 21 och 22. Enligt dessa artiklar får en utlänning med ett ICT-tillstånd resa in, vistas och arbeta i flera medlemsstater, bl.a. under förutsättning att vistelsen inte överstiger 90 dagar. Den andra medlemsstaten får enligt direktivet kräva att den underrättas om en utlännings kortare vistelse och kan, om det finns skäl för det, motsätta sig vistelsen. För det fall vistelsen överstiger 90 dagar får medlemsstaterna kräva att utlänningen ska ansöka om tillstånd avseende rörlighet för längre vistelse.

Ett beslut om att återkalla tillståndet eller neka förlängning ska enligt artikel 8.6 fattas efter en bedömning av omständigheterna i fallet och med respekt för proportionalitetsprincipen.

Förutsättningarna för ICT-tillstånd är inte längre uppfyllda

Om det efter ett beslut om ett ICT-tillstånd eller vid en ansökan om förlängning framkommer att villkoren för ICT-tillståndet inte längre är uppfyllda, får tillståndet återkallas eller en förlängning nekas. Bestämmelser med denna innebörd bör tas in i det nya kapitlet i utlänningslagen. När det gäller vissa av villkoren framgår av avsnitt 9.2.1 att det i stället är obligatoriskt att återkalla tillståndet eller neka förlängning.

Vad som enligt artikel 5 krävs för att ett beslut om ICT-tillstånd ska kunna meddelas redovisas i avsnitt 8. Det handlar både om

omständigheter som rör den enskilde utlänningen och sådana som rör företagen. Det kan t.ex. röra sig om att utlänningen inte har fått den ställning som chef, specialist eller praktikant som angavs vid ansökan eller att försörjningskravet inte är uppfyllt.

ILO-kommittén efterfrågar en analys av samtliga förslags förhållande till vissa ILO-konventioner. ILO-kommittén gör bedömningen att flera av förslagen är förenliga med av Sverige ratificerade konventioner men att det finns skäl till ytterligare analys i några delar, som t.ex. rör möjligheten att återkalla ett ICT-tillstånd. Regeringens uppfattning är att frågor om hänsyn till dessa internationella åtaganden beaktats redan i samband med förhandlingarna om aktuell EU-rättsakt och att det inte är aktuellt att överväga att på grund av dem inte fullt ut genomföra direktivet.

Det finns grund för avslag enligt en fakultativ avslagsgrund

I avsnitt 9.1 föreslås att en ansökan om ett ICT-tillstånd ska kunna avslås om arbetsgivaren eller värdföretaget har påförts vissa sanktioner eller om arbetsgivaren eller värdföretaget inte uppfyller sina rättsliga skyldigheter eller inte bedriver någon verksamhet. Om sådana omständigheter framkommer först efter det att ett tillstånd har utfärdats eller i samband med en ansökning om förlängning av tillståndet, bör det kunna leda till att tillståndet återkallas eller att förlängning nekas. Av skäl som utvecklas i avsnitt 9.1.2 bör bestämmelser om detta införas i det nya kapitlet om ICT-tillstånd och såväl värdföretaget som arbetsgivaren bör inkluderas i bestämmelserna.

Brott mot reglerna om rörlighet

Som framgår av avsnitt 10.1 har en utlänning med ett ICT-tillstånd rätt att under vissa förutsättningar utan något särskilt tillstånd vistas och arbeta i andra medlemsstater under en period på 90 dagar. Om utlänningen vill vistas i en annan medlemsstat under en längre tid än så, finns det en möjlighet för honom eller henne att ansöka om ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Om det framkommer att en utlänning inte har respekterat reglerna om rörlighet bör ett beviljat tillstånd kunna återkallas eller förlängning vägras. Det kan t.ex. handla om att en utlänning som har ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige vistas och arbetar i en annan EU-stat i mer än 90 dagar utan att ha ett av det landet utfärdat ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Ett annat exempel är att en utlänning reser in, vistas och arbetar i en annan EU-stat trots att EU-staten har motsatt sig det. Bestämmelser om att det i dessa fall ska vara möjligt att återkalla ICT-tillståndet eller vägra förlängning föreslås.

Tillämpning av proportionalitetsprincipen

Tillämpning av proportionalitetsprincipen enligt artikel 8.6 vid avgörande av om ett tillstånd ska återkallas eller en förlängningsansökan avslås, innebär att det i varje enskilt fall måste göras en bedömning av samtliga relevanta omständigheter i fråga om den företagsinterna förflyttningen. Precis som flera remissinstanser är inne på kan, vid tillämpning av proportionalitetsprincipen, t.ex. beslut om utvisning

undvikas när mycket begränsade brister i uppfyllelsen av lagens krav för tillstånd föreligger. Samtidigt får naturligtvis inte tillämpningen leda till alltför generösa bedömningar som öppnar upp för missbruk där arbetsgivaren medvetet gör avsteg från de utlovade villkoren.

För närmare ledning i de olika situationerna hänvisas till avsnitt 9.1.2.

10 Rörlighet inom EU

10.1 Rörlighet för kortare vistelse i Sverige

Regeringens förslag: En utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat får under giltighetstiden för tillståndet i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod resa in och vistas i Sverige och arbeta här i ett företag som är etablerat här och är en enhet som tillhör samma företag eller koncern som det i den andra EU-staten. Det gäller dock inte om utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Regeringens bedömning: Möjligheten som ges enligt direktivet att begära att värdföretaget i den andra EU-staten underrättar Migrationsverket om förflyttningen till Sverige bör inte utnyttjas.

En begäran från en annan EU-stat om att ett svenskt värdföretag ska underrätta svenska myndigheter om en utlännings kortare rörlighet till den andra medlemsstaten kräver inte några författningsändringar.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Försäkringskassan* menar att Sverige inte kommer att ha kännedom om vilka personer som vistas här under en kortare period med ett ICT-tillstånd utfärdad av en annan medlemsstat. *Ambassaden i Peking* anser att förslaget är positivt och påpekar att antalet viseringsansökningar hos ambassaden kan komma att minska på grund av möjligheten att resa in i Sverige med ett ICT-tillstånd utfärdad av en annan medlemsstat. *Universitets- och högskolerådet* anser att det inte framgår om personer med ICT-tillstånd utfärdade i en annan medlemsstat ska ansöka om erkännande hos behörig myndighet för tillträde till ett reglerat yrke även i de andra medlemsstater som personen förflyttar sig till. *Sveriges akademikers centralorganisation (SACO)* och *Tjänstemännens centralorganisation (TCO)* delar inte bedömningen i den del den avser underrättelseskyldighet. SACO motiverar sin uppfattning med att samma regler bör gälla för ICT-innehavare som för utstationerade arbetstagare. SACO anser även att det ska införas en bestämmelse om att ersättningen till en person med ICT-tillstånd för kortare vistelse inte får vara sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen och att övriga anställningsvillkor inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige enligt 4 § utstationeringslagen. Även TCO är inne på frågan om vilka regler som gäller för ersättning under kortare

vistelser och enligt TCO bör det vara ersättningen som följer av kollektivavtal eller praxis inom branschen i värdlandet, dvs. i den andra medlemsstaten, som bör gälla.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Direktivet

Enligt artikel 20 får en tredjelandsmedborgare som har ett giltigt ICT-tillstånd som utfärdats av den första medlemsstaten, på grundval av det tillståndet och en giltig resehandling och i enlighet med villkoren i artiklarna 21 och 22 och med förbehåll för artikel 23 resa in i, vistas och arbeta i en eller flera andra medlemsstater.

I artikel 21 finns regler om rörlighet för kortare vistelser. En tredjelandsmedborgare som har ett giltigt ICT-tillstånd som har utfärdats av den första medlemsstaten ska ha rätt att vistas i varje annan medlemsstat och arbeta inom alla enheter som är etablerade där och som tillhör samma företag eller koncern, under en period på 90 dagar inom en period på 180 dagar per medlemsstat. Av artikel 21.2 följer att den andra medlemsstaten får begära att värdföretaget i den första medlemsstaten underrättar den första medlemsstaten och den andra medlemsstaten om att personen avser att arbeta vid en enhet som är etablerad i den andra medlemsstaten. Enligt artikel 21.3 får den andra medlemsstaten begära att underrättelsen innehåller vissa handlingar och uppgifter, såsom anställningsavtal och bevis för att värdföretaget i den andra medlemsstaten och det i tredje land etablerade företaget tillhör samma företag eller koncern. Den andra medlemsstaten får begära att dessa handlingar och uppgifter lämnas in på ett officiellt språk i den medlemsstaten. I artikel 21.4–21.7 finns bestämmelser om att en medlemsstat får motsätta sig rörlighet och i artikel 21.8 ett förtydligande om vad som gäller vid en förlängning av ett ICT-tillstånd. Artikel 21.9 anger att rörlighet för kortare vistelse inte är tillåten för den som utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

En bestämmelse om rätt till kortare rörlighet

Av artikel 21 följer en rätt att vistas och arbeta i varje annan medlemsstat i 90 dagar inom en period på 180 dagar per medlemsstat, under förutsättning att utlänningen har ett giltigt ICT-tillstånd. I konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, kallad Schengenkonventionen, finns bl.a. bestämmelser om villkor för utlänningars rörelsefrihet. Enligt artikel 21 i Schengenkonventionen får utlänningar med ett uppehållstillstånd som utfärdats i någon av medlemsstaterna röra sig fritt i 90 dagar inom övriga medlemsstaters territorier. I 2 kap. UtL finns ett generellt krav på visering för att resa in i och vistas i Sverige och även ett flertal undantag från det kravet. När det gäller arbete anges på motsvarande sätt att det krävs arbetstillstånd för en utlänning som ska arbeta i Sverige på grund av en anställning här eller utomlands. Även från det kravet finns ett flertal undantag i 2 kap. UtL och i 5 kap. UtF.

Det är angeläget att direktivets krav på rörlighet får avsedd effekt och att bestämmelserna om inresa och arbete för företagsintern förflyttning hålls samman. Det bör därför i det nya kapitlet om ICT-tillstånd i

utlänningslagen införs en bestämmelse om att personer som har ett ICT-tillstånd i en annan medlemsstat får resa in och vistas i Sverige och arbeta här i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod.

I artikel 21.8 anges att om ICT-tillståndet förlängs av den första medlemsstaten, ska det förlängda tillståndet fortsätta att ge innehavaren rätt att arbeta i den andra medlemsstaten inom ramen för den maximala längd som anges i punkt 1 i artikeln. Direktivet innebär att så länge som personen har ett giltigt ICT-tillstånd – förlängt eller inte – har han eller hon rätt att arbeta och vistas i en andra medlemsstat i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod. För att uppfylla direktivets krav bör rätten till kortare rörlighet i Sverige knytas till att utlänningen under hela vistelsen ska ha ett giltigt ICT-tillstånd. Några remissinstanser tar upp frågan om vilka krav på ersättning som ska ställas för de utlänningar som kommer att arbeta i Sverige inom ramen för bestämmelserna om kortare rörlighet. SACO anser att det i den svenska lagtexten som reglerar rörlighet för kortare vistelse ska framgå att ersättningen inte ska vara sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen och övriga anställningsvillkor inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige.

Som utvecklas i avsnitt 15.1 torde företagsinterna förflyttningar inom ramen för ICT-direktivet i allmänhet omfattas av utstationeringslagen, vilket innebär att arbetstagarna omfattas av det skydd som den lagen ger. I det avsnittet framgår också att regeringen bedömer att det inte krävs någon författningsändring för att uppfylla direktivets krav på likabehandling i den medlemsstat där arbetet utförs enligt artikel 18. Samma bedömning gäller för alla personer med giltigt ICT-tillstånd som rör sig för att arbeta i Sverige inom ramen för en kortare eller en längre vistelse.

I Sverige är det arbetsmarknadens parter som har huvudansvaret för att reglera villkoren på arbetsmarknaden och arbetstagarorganisationerna för att övervaka arbets- och anställningsvillkor för arbetstagare som arbetar i Sverige. Den 1 juni 2017 trädde nya utstationeringsregler i kraft som innebär att begränsningarna i rätten att vidta stridsåtgärder endast ska gälla i förhållande till arbetsgivare etablerade inom EES-området (se prop. 2016/17:107). Begränsningarna i rätten att vidta stridsåtgärder i utstationeringssituationer gäller därför inte i förhållande till en arbetsgivare som utstationerar arbetstagare från tredje land. Arbetstagare som utstationeras till Sverige från tredje land behandlas genom lagändringen mer förmånligt än arbetstagare som utstationeras till Sverige inom ramen för utstationeringsdirektivet. Av avsnitt 15.1 framgår att regeringen bedömer att det därför inte krävs någon författningsändring för att uppfylla direktivets krav på likabehandling.

Hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa

En utlänningsperson som anses utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa ska inte tillåtas resa in eller vistas i Sverige. Bestämmelsen i direktivet är tvingande. Det bör därför införas en bestämmelse om att sådana personer inte har rätt till rörlighet för kortare vistelse.

Medlemsstaterna får kräva att värdföretaget i den medlemsstat som utfärdat ICT-tillståndet underrättar den första och den andra medlemsstaten om att den som beviljats ICT-tillstånd avser att arbeta i en enhet etablerad i den andra medlemsstaten. En sådan underrättelse ska ske antingen i samband med ansökan i den första medlemsstaten, om rörlighet till den andra medlemsstaten redan planerats i det skedet (artikel 21.2 a), eller så snart den planerade rörligheten är känd efter det att ett ICT-tillstånd har beviljats av den första medlemsstaten (artikel 21.2 b). Den andra medlemsstaten får inom 20 dagar efter det att den mottagit en underrättelse om förflyttning till sitt territorium motsätta sig rörligheten. Medlemsstaterna kan motsätta sig rörlighet för kortare vistelse, t.ex. om arbetet inte kommer att bedrivas inom samma företag eller koncern som det i tredje land etablerade företaget, om behörigheten att utöva ett reglerat yrke inte är uppfyllt, om det saknas en giltig resehandling eller om de handlingar som åberopas har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende (artikel 21.6).

Beroende på hur EU:s medlemsstater väljer att genomföra direktivets bestämmelser om rörlighet inom EU kommer olika regler att gälla vid de företagsinterna förflyttningarna mellan medlemsstaterna. Enligt artikel 26 ska medlemsstaterna utse kontaktpunkter som ska arbeta effektivt och ansvara för att motta och översända den information som är nödvändig för tillämpningen av rörlighetsbestämmelserna. Medlemsstaterna ska via de nationella kontaktpunkterna informera övriga medlemsstater om vilket förfarande som har införts avseende rörlighet enligt artiklarna 21 och 22. Det kommer därmed att framgå för övriga medlemsstater vilket system Sverige har valt för att genomföra direktivets bestämmelser om rörlighet.

Att från svensk sida ställa upp ett krav på underrättelse har både för- och nackdelar. Det som talar för att inrätta ett underrättelsekrav, och som en underrättelse i första hand syftar till, är att Migrationsverket ges möjlighet att kontrollera villkoren för förflyttningen till Sverige och i förekommande fall motsätta sig att en förflyttning sker. TCO framför att avsaknaden av en sådan kontroll skulle öppna upp för missbruk och staplande av kortare vistelser i syfte att undgå betalning av högre ersättningsnivåer. Regeringen vill här erinra om att det i Sverige är arbetsmarknadens parter som har huvudansvaret för att reglera villkoren på arbetsmarknaden och arbetstagarorganisationerna för att övervaka arbets- och anställningsvillkor för arbetstagare som arbetar i Sverige, dvs. även för utlänningar som har ICT-tillstånd.

Det som talar mot att införa ett krav på underrättelse vid en kortare tids rörlighet mellan medlemsstaterna är att syftet med direktivet riskerar att inte till fullo uppnås. I skäl 25 anges att syftet med direktivet är att underlätta rörligheten inom unionen för personer som är föremål för företagsintern förflyttning samt minska den administrativa bördan i samband med arbete i flera medlemsstater. Ett krav på att värdföretag i andra medlemsstater ska underrätta Migrationsverket om att en person med ICT-tillstånd har för avsikt att arbeta i Sverige under en kortare tid bedöms inte underlätta för rörligheten inom EU. Ett underrättelsekrav skulle nämligen kunna leda till att Migrationsverket får in ett stort antal underrättelser från övriga medlemsstater och som med hänsyn till de

korta tidsfristerna på 20 dagar måste hanteras mycket skyndsamt. Ett underrättelsekrav skulle även i viss utsträckning gå emot den gällande ordningen i Sverige. Det förekommer nämligen redan att utlänningar reser in i och arbetar i Sverige en kortare tid utan att någon föregående prövning sker av Migrationsverket eller att en underrättelse sker dit. Det kan, enligt regeringens bedömning, ifrågasättas om det är motiverat att för de utlänningar som arbetar under kortare tid här med stöd av ICT-direktivet införa en särreglering. Med anledning av *Försäkringskassans* och SACO:s inställning finns det anledning att förtydliga att det finns annan lagstiftning, se t.ex. nedan om anmälningsskyldighet enligt utstationeringslagen, som möjliggör för Sverige att ha kännedom om vilka utlänningar, inklusive sådana som omfattas av ICT-direktivet, som vistas och arbetar i Sverige.

Regeringen bedömer sammantaget att de fördelar som ett utbyte av underrättelser skulle kunna medföra inte uppväger den administrativa bördan som skulle uppkomma för såväl berörda företag som Migrationsverket i sådana fall som de ovan beskrivna. Möjligheten enligt direktivet att begära att värdföretaget i den första medlemsstaten underrättar Migrationsverket och myndigheterna i den första medlemsstaten om en kortare tids förflyttning till Sverige bör därför inte utnyttjas. Som framgår nedan i avsnitt 10.2 gör regeringen en annan bedömning när det gäller utlänningar som ska stanna här en längre tid än 90 dagar och som har ett ICT-tillstånd utfärdad av en annan EU-stat. I de fallen anser regeringen att större krav bör ställas.

Vad avser det arbetsrättsliga området bör det noteras att det i svensk rätt finns ett anmälningsförfarande som bereder svenska myndigheter och arbetstagarorganisationer möjlighet att utöva kontroll i syfte att skydda arbetstagare som arbetar tillfälligt i Sverige (se även avsnitt 5). Enligt 10 § utstationeringslagen ska en arbetsgivare anmäla en utstationering till Arbetsmiljöverket senast när en utstationerad arbetstagare påbörjar arbete i Sverige. Enligt 11 § utstationeringslagen ska arbetsgivaren utse en kontaktperson i Sverige och anmäla honom eller henne till Arbetsmiljöverket. Anmälan ska göras senast när en utstationerad arbetstagare påbörjar arbetet i Sverige. För att omfattas av ICT-direktivet krävs, som tidigare nämnts, att tredjelandsmedborgaren är anställd av ett företag etablerat utanför EES och Schweiz. Av detta följer att såvitt avser utstationeringslagens bestämmelser så är det arbetsgivaren i tredje land som omfattas av dessa krav. TCO menar att det råder oklarheter om hur väl den befintliga anmälningsskyldigheten till Arbetsmiljöverket fungerar. Det kan nämnas att i departementspromemorian Utstationering och vägtransporter (Ds 2017:22) läggs ett antal förslag till ett förändrat regelverk angående anmälningsskyldighet vid utstationering. I departementspromemorian föreslås bland annat att en underrättelseskyldighet i vissa fall ska införas för mottagaren av tjänsterna, vilket inom ramen för ICT-direktivet torde motsvara värdföretaget.

Universitets- och högskolerådet anser att det inte framgår om personer med ICT-tillstånd utfärdade i en medlemsstat ska ansöka om erkännande hos behörig myndighet för tillträde till ett reglerat yrke även i de andra medlemsstater som personen förflyttar sig till. I sammanhanget kan nämnas att krav enligt andra nationella rättsregler inte påverkas av att det

inte föreslås någon migrationsrättslig prövning i samband med rörlighet för kortare vistelser. Exempelvis gäller de svenska kraven för att få utöva ett reglerat yrke i Sverige (se avsnitt 8.5) även för personer som vistas här en kortare tid inom ramen för en företagsintern förflyttning.

Underrättelse vid kortare förflyttningar till en annan EU-stat

Som anges i ovanstående avsnitt bedöms det inte ändamålsenligt att begära att värdföretaget i en annan EU-stat underrättar Migrationsverket om att en person som är föremål för företagsintern förflyttning avser att arbeta vid en enhet som är etablerad i Sverige. Emellertid går det inte att utesluta att andra medlemsstater utnyttjar möjligheten att begära underrättelse för kortare rörlighet inom deras territorier. I ett sådant fall kan den andra EU-staten kräva att värdföretaget i Sverige underrättar myndigheter både i Sverige och i den andra EU-staten om att den utlänning som är föremål för företagsintern förflyttning avser att arbeta vid en enhet som är etablerad i den andra medlemsstaten. Det svenska värdföretagets underrättelseskyldighet kommer då att följa direkt av rättsordningen i den andra EU-staten. Migrationsverket har nyligen utsetts till nationell kontaktpunkt enligt ICT-direktivet genom en ändring i myndighetens instruktion. Kontaktpunkternas uppgift är bl.a. att ta emot och översända information mellan medlemsstaterna. Om en annan EU-stat begär att svenska värdföretag ska översända underrättelser till en myndighet i Sverige, bör sådana underrättelser ges in till Migrationsverket. Det behövs inte någon ytterligare författningsändring i denna del.

10.2 Rörlighet för längre vistelse i Sverige

10.2.1 Förutsättningar för tillstånd i Sverige

Regeringens förslag: En utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i Sverige i mer än 90 dagar i samma företag eller ett företag inom samma koncern som det i den andra EU-staten, ska beviljas ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse under samma förutsättningar som gäller för ett ICT-tillstånd. Det ska dock inte göras någon bedömning av om utlänningen har varit anställd i företaget i tre månader, om utlänningen har de yrkeskvalifikationer som krävs eller om utlänningen efter förflyttningen kommer att kunna överflyttas till en enhet i tredje land som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern. Inte heller ska utlänningen omfattas av någon anmälningsskyldighet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Sveriges akademikers centralorganisation (SACO)* anser att det ska krävas en prövning av om utlänningen har de yrkeskvalifikationer som krävs.

Direktivet

I artikel 22 finns bestämmelser om rörlighet för vistelser i mer än 90 dagar per medlemsstat för en utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av den första medlemsstaten för att arbeta vid enheter som tillhör samma företag eller koncern i en annan medlemsstat. Medlemsstaterna kan välja att tillämpa artikel 21 om kortare vistelse även i sådana fall och tillåta den som har ett ICT-tillstånd utfärdat av den första medlemsstaten att vistas och arbeta under giltighetstiden för det tillståndet på sina territorier (artikel 22.1 a). Medlemsstaterna kan även välja att införa ett krav på ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse (artikel 22.1 b). I artikel 22.2 a anges att den andra medlemsstaten i sådana fall får begära att sökanden lämnar in vissa eller samtliga av följande handlingar.

i) Bevis för att värdföretaget i den andra medlemsstaten och det i tredje land etablerade företaget tillhör samma företag eller koncern.

ii) Ett anställningsavtal och vid behov en uppdragsskrivelse i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 5.1 c.

iii) I tillämpliga fall handlingar som visar att tredjelandsmedborgaren uppfyller de villkor som fastställs i den berörda medlemsstatens nationella rätt för unionsmedborgare för att utöva det reglerade yrke som ansökan avser.

iv) En giltig resehandling enligt artikel 5.1 f.

v) Bevis för att sökanden har eller i enlighet med nationell rätt har ansökt om sjukförsäkring i enlighet med artikel 5.1 g.

Enligt artikel 22.3 får medlemsstaterna avslå en ansökan om rörlighet för längre vistelse om

a) villkoren enligt artikel 22.2 a eller kriterierna för inresa vid en ansökan om ICT-tillstånd i artikel 5.4, 5.5 eller 5.8 inte är uppfyllda,

b) avslagsgrunderna för en ansökan om ICT-tillstånd i artikel 7.1 b eller d eller artikel 7.2, 7.3 eller 7.4 är tillämpliga, eller

c) tillståndet för en person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut under förfarandet.

Förutsättningar för rörlighet för längre vistelse i Sverige

När det gäller vistelser för längre tid än 90 dagar för en utlänning som beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat finns det alltså en valmöjlighet för medlemsstaterna: att låta utlänningen vistas och arbeta i landet helt utan att förflyttningen föregås av något formaliserat förfarande, att kräva att värdföretaget i den första medlemsstaten underrättar den andra medlemsstaten om förflyttningen eller att införa ett särskilt tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Rörlighet för längre vistelse kan ge utlänningen rätt att vistas och arbeta i Sverige under lång tid. Anknytningen till det svenska samhället kan därmed ofta anses bli så stark att det är lämpligt att det för dessa situationer ställs upp ett krav på ett särskilt tillstånd. Det föreslås därför att det för rörlighet för längre vistelse ska krävas att en ansökan om rörlighet för längre vistelse ges in

till Migrationsverket för prövning av om förutsättningarna för tillstånd är uppfyllda. Prop. 2017/18:34

I artikel 22.2 a anges att medlemsstaterna får kräva att sökanden ska lämna in vissa handlingar. I avsnitt 8.1 görs bedömningen att bestämmelser om innehållet i ansökan som huvudregel inte bör formuleras som krav på sökanden att ge in vissa specificerade handlingar vid ansökningstillfället. I stället bör utgångspunkten vara att det i lagen ska anges vilka förutsättningar som ska gälla för att ett tillstånd ska kunna beviljas. Att det är ett villkor att sökanden kan visa att dessa förutsättningar är uppfyllda bedöms inte heller i det här sammanhanget behöva anges särskilt i lagtexten.

Förutsättningar för att få ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse överensstämmer i huvudsak med villkoren för att beviljas ett ICT-tillstånd enligt artikel 5 och artikel 7 (se avsnitt 8 och 9.1). När det gäller kravet i artikel 5.1 b på att utlänningen ska ha haft en viss anställningstid i företaget eller koncernen före förflyttningen finns det dock inte någon motsvarighet i bestämmelserna om rörlighet för längre vistelse. Detsamma gäller kravet i artikel 5.1 d på att utlänningen ska ha nödvändiga yrkeskvalifikationer. Det är därför inte, som SACO föreslår, möjligt att införa ett sådant krav för ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. I dessa fall har dessutom kravet på yrkeskvalifikationer prövats i den medlemsstat som utfärdade ICT-tillståndet. Bestämmelserna om praktikantavtal respektive anmälningsskyldighet i artikel 5.6 och artikel 5.7 ska inte heller tillämpas vid rörlighet för längre vistelse.

Villkoren för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse är fakultativa. Medlemsstaterna ges således möjlighet att själva bestämma de villkor som ska gälla för längre rörlighet. När det gäller kravet i artikel 5.1 iv) på att en utlänning ska visa att han eller hon kommer att kunna överflyttas till en enhet som tillhör samma företag eller koncern och som är belägen i samma land bör möjligheten att införa ett sådant villkor inte utnyttjas. Anledningen till detta är att en sådan prövning redan har gjorts av den första medlemsstaten och det torde därför inte vara nödvändigt att Migrationsverket prövar samma förhållande vid en ansökan om rörlighet avseende längre vistelse. I övrigt bedöms det ändamålsenligt att använda sig av de beviljande- och avslagsgrunder som direktivet ger möjlighet till. Bestämmelser som på detta sätt genomför direktivets artikel 22 om rörlighet för längre vistelse bör tas in i utlänningslagens nya kapitel.

10.2.2 Återkallelse och förlängning av ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse

Regeringens förslag: Ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska kunna återkallas och en förlängning av tillståndstiden vägras under samma förutsättningar som gäller för ett ICT-tillstånd.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Av artikel 22.7 följer att om en medlemsstat fattar beslut om en ansökan om rörlighet för längre vistelse ska artikel 8 vara tillämplig. Artikel 8 innehåller bestämmelser om återkallelse och förlängning av ICT-tillstånd och i avsnitt 9.2 föreslås att sådana bestämmelser ska tas in i utlänningslagens nya kapitel. För att uppfylla direktivets krav bör motsvarande bestämmelser om återkallelse och förlängning införas även för tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

10.3 Rörlighet från EU-stater som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut

Regeringens bedömning: Direktivets bestämmelser om att den som har beviljats ett ICT-tillstånd av en EU-stat som inte fullt ut tillämpar Schengenregelverket ska kunna visa upp handlingar som styrker syftet med den avsedda inresan tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte någon författningsändring.

Även direktivets bestämmelse om att inresa ska nekas vid passage av yttre gräns om den som har ett ICT-tillstånd finns registrerad på spärllistan i Schengens informationssystem tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte någon författningsåtgärd.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: I artikel 23.1 anges att om ICT-tillståndet utfärdas av en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut och innehavaren av tillståndet passerar en yttre gräns, ska den andra medlemsstaten ha rätt att kräva bevis för att personen i fråga flyttar till den andra medlemsstaten med anledning av en företagsintern förflyttning. Den andra medlemsstaten får kräva att utlänningen visar upp en kopia av den underrättelse som värdföretaget i den första medlemsstaten har skickat i enlighet med artikel 21.2, eller en skrivelse från värdföretaget i den andra medlemsstaten som åtminstone innehåller uppgifter om varaktigheten när det gäller rörlighet inom EU och om var värdföretaget eller värdföretagen i den andra medlemsstaten är belägna. Vidare anges i artikel 23.6 att om innehavaren av ett ICT-tillstånd passerar den yttre gränsen för en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, ska den medlemsstaten göra sökningar i Schengens informationssystem. Den medlemsstaten ska neka inresa eller motsätta sig rörlighet för personer som finns registrerade på en spärllista i Schengens informationssystem i syfte att neka inresa och vistelse.

Enligt artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), kallad gränskodexen, ska en utlänning vid passage av yttre gräns bl.a. kunna styrka syftet med och villkoren för den avsedda vistelsen. En icke uttömmande förteckning över verifikationer som en gränskontrolltjänsteman får begära av en tredjelandsmedborgare för att kontrollera om inresevillkoren är uppfyllda finns angivna i bilaga 1 till gränskodexen. Sådana verifikationer är t.ex.

en inbjudan från företaget eller andra handlingar som visar att det finns handelsförbindelser eller förbindelser med anknytning till tjänsten. I dagsläget är det fyra medlemsstater i EU som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut, nämligen Bulgarien, Cypern, Kroatien och Rumänien.

I avsnitt 10.1 görs bedömningen att ett krav på underrättelse för vistelser som understiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod inte bör införas i Sverige. Någon kopia av underrättelse från värdföretag i dessa länder kommer därmed inte kunna visas upp vid inresa via yttre gräns för inresa i Sverige. Följaktligen bör det inte heller införas ett krav på att utlänningen ska kunna visa upp en kopia av en sådan underrättelse vid passage av yttre gräns.

Som anges ovan gäller enligt gränskodexen ett krav vid passage av yttre gräns på att utlänningen kan styrka syftet med och villkoren för den avsedda vistelsen. Eftersom det ligger i arbetsgivarens och företagens intresse att personen i fråga ska ges möjlighet att förflytta sig inom unionen bör det i och med detta kunna krävas att utlänningen har nödvändiga dokument som kan styrka syftet med inresan, t.ex. en skrivelse från värdföretaget i Sverige med uppgift om vistelsens varaktighet och var värdföretaget är beläget. Den möjlighet som direktivet ger för medlemsstaterna att begära att den som har ett ICT-tillstånd visar upp nödvändiga handlingar för att styrka syftet med inresan vid yttre gräns får sålunda anses tillgodosett redan genom den ordning som fastställs i gränskodexen och det finns därför inte något behov av författningsändringar.

Vidare anges i artikel 6.1 i gränskodexen som ett villkor för inresa att personen inte finns registrerad i Schengens informationssystem. Enligt lagen (2000:344) om Schengens informationssystem ska Polismyndigheten med hjälp av automatiserad behandling föra ett register som ska vara den svenska nationella enheten i Schengens informationssystem (SIS). Om det vid en slagning i SIS-registret framgår att den som har beviljats ett ICT-tillstånd av någon av de medlemsstater som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut finns registrerad i spärllistan, finns det enligt gällande ordning möjlighet att neka personen inresa i landet. Direktivets artikel 23.6 tillgodoses således genom gällande rätt och kräver inte någon författningsåtgärd.

10.4 Återtagande av utlänningar som har ICT-tillstånd

Regeringens förslag: Om en annan EU-stat har avslagit en ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse från en utlänning som har, eller vid tiden för ansökan i den andra EU-staten hade, ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige och den andra EU-staten har ålagt utlänningen och medföljande familjemedlemmar att lämna den medlemsstaten, ska de återtas till Sverige.

Detsamma ska gälla om en annan EU-stat har motsatt sig att utlänningen vistas i den staten med stöd av ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige eller om det svenska ICT-tillståndet har löpt ut eller återkallats.

Kravet på visering ska inte gälla för en utlänning som återtas till Sverige.

Regeringens bedömning: Direktivets bestämmelser om återtagande av utlänningar med ICT-tillstånd utfärdat av en annan EU-stat som vistas i Sverige inom ramen för företagsintern förflyttning tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot förslaget eller bedömningen.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Direktivet

Enligt artikel 23.4 får den andra medlemsstaten kräva att personen som är föremål för företagsintern förflyttning omedelbart ska upphöra att utöva varje form av anställningsverksamhet och lämna dess territorium om

- a) den inte har underrättats i enlighet med artikel 21.2 och 21.3 och begär sådan underrättelse,
- b) den har motsatt sig rörligheten i enlighet med artikel 21.6,
- c) den har avslagit en ansökan om rörlighet för längre vistelse i enlighet med artikel 22.3,
- d) det tillstånd som har utfärdats för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillståndet för rörlighet för längre vistelse används i andra syften än de för vilka det utfärdades,
- e) de villkor på vars grund rörligheten tilläts inte längre uppfylls.

Enligt artikel 23.5 ska den första medlemsstaten i de fall som anges i artikel 23.4 på den andra medlemsstatens begäran tillåta återinresa för den person som är föremål för den företagsinterna förflyttningen och, i förekommande fall, för dennes familjemedlemmar, utan formaliteter och utan dröjsmål. Detsamma ska gälla om ICT-tillståndet som utfärdats av den första medlemsstaten har löpt ut eller har återkallats under rörlighetsperioden inom den andra medlemsstaten.

Artikel 23.4 c och artikel 23.5 innebär dels att medlemsstaterna får kräva att den som har ett ICT-tillstånd utfärdat i en annan EU-stat ska lämna territoriet om en ansökan om rörlighet för längre vistelse avslås, dels att personen ska återvända till det land som har utfärdat ICT-tillståndet.

Bestämmelser om avvisning och utvisning finns i 8 kap. UtL. En utlänning som saknar nödvändiga tillstånd för att vistas i Sverige får avvisas enligt 8 kap. 2 § UtL eller utvisas enligt 8 kap. 6 § UtL. I 8 kap. 16 § UtL anges att om en ansökan om uppehållstillstånd avslås, avvisas eller återkallas och utlänningen befinner sig i Sverige, ska det samtidigt meddelas ett beslut om avvisning eller utvisning, om inte särskilda skäl talar mot det. Detta gäller dock under förutsättning att utlänningen inte har uppehållstillstånd eller något annat tillstånd som ger rätt att vistas i Sverige.

För det fall ett tillstånd används för andra syften än för vilka det utfärdades eller villkoren för rörligheten inte längre uppfylls enligt artikel 23.4 d och 23.4 e, kan det finnas skäl att återkalla eller vägra att förlänga tillståndet enligt artikel 8 (se avsnitt 9.2). Ett sådant beslut om återkallelse eller nekad förlängning kan i sin tur utgöra grund för avvisning eller utvisning enligt 8 kap. UtL. Direktivets krav i denna del tillgodoses därför genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Återtagande av utlänningar som har ICT-tillstånd utfärdade av Sverige

För att uppfylla direktivets krav bör en bestämmelse tas in i de nya reglerna som innebär att en utlänning som har eller har haft ett svenskt ICT-tillstånd ska kunna återtas till Sverige. Ett sådant återtagande bör kunna ske om en annan EU-stat har avslagit en ansökan om tillstånd för längre vistelse och ålagt utlänningen och medföljande familjemedlemmar att lämna den medlemsstaten. Detsamma bör gälla om den staten motsätter sig att utlänningen vistas i den staten med stöd av ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige eller om det svenska ICT-tillståndet har löpt ut eller återkallats.

Ett återtagande ska enligt artikel 23.5 ske utan formaliteter och utan dröjsmål. I 2 kap. 3 § UtL anges att en utlänning som reser in i eller vistas i Sverige ska ha Schengenvisering eller nationell visering. Krav på visering gäller inte för en utlänning som har uppehållstillstånd (2 kap. 8 a § UtL). För det fall ICT-tillståndet har upphört att gälla saknar utlänningen rätt att resa in och vistas i Sverige. För att uppfylla direktivets bestämmelse om att ett återtagande ska ske utan formaliteter bör en visering inte krävas i en sådan situation. Ett undantag från kravet på visering för inresa bör därför tas in i 2 kap. 8 a § UtL.

Regeringens bedömning: Några lagändringar är inte nödvändiga med anledning av direktivets bestämmelser om underrättelseskyldighet till en annan EU-stat.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Migrationsverket* tar upp en del praktiska frågor kring underrättelseskyldigheten.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 22.6 ska den andra medlemsstaten underrätta de behöriga myndigheterna i den första medlemsstaten när ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdas. Det bör ankomma på Migrationsverket att i egenskap av kontaktpunkt för ICT-direktivet underrätta berörd kontaktpunkt i en annan EU-stat om verkets beslut att bevilja ett sådant tillstånd.

Enligt artikel 23.2 ska den första medlemsstaten omedelbart underrätta myndigheterna i den andra medlemsstaten om den återkallar ett ICT-tillstånd för en person som är föremål för företagsintern förflyttning. Enligt artikel 23.4 får den andra medlemsstaten, som anges ovan i avsnitt 10.4, kräva att den person som är föremål för företagsintern förflyttning omedelbart ska upphöra att utöva varje form av anställningsverksamhet och lämna dess territorium i vissa särskilt angivna fall, t.ex. om den har motsatt sig att rörlighet sker eller har avslagit en ansökan om rörlighet för längre vistelse. I en sådan situation ska, enligt artikel 23.5, den första medlemsstaten på den andra medlemsstatens begäran tillåta återinresa för personen i fråga och i förekommande fall för hans eller hennes familjemedlemmar.

En förutsättning för att den första medlemsstaten ska kunna återta utlänningsen är att den får uppgift av den andra medlemsstaten om att ett återtagande har aktualiserats. Det förhållandet att återinresa till den första medlemsstaten enligt artikel 23.5 ska tillåtas på den andra medlemsstatens begäran tyder på att en underrättelse bör skickas i sådana fall. Det är lämpligt att reglera frågor om underrättelseskyldighet på förordningsnivå. Några lagändringar behövs alltså inte med anledning av direktivet i denna del.

Praktiska frågor om informationsutbytet ska hanteras och rutiner utarbetas inom ramen för samarbetet mellan de nationella kontaktpunkterna. I sammanhanget kan nämnas att underrättelser mellan medlemsstaterna kan innehålla sekretessreglerade uppgifter. Enligt 8 kap. 3 § första stycket 1 offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) får dock sådana uppgifter röjas för utländsk myndighet om utlämnande sker i enlighet med särskild föreskrift i lag eller förordning.

11 Handläggning av ärenden om tillstånd för företagsintern förflyttning

11.1 Tillgång till information

Regeringens bedömning: Direktivets bestämmelser om tillgång till information kräver inte några författningsändringar.

Promemorians bedömning: överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Ambassaden i New Delhi* är av uppfattningen att det bör vara tillräckligt att ambassaden har en hänvisning till Migrationsverkets webbplats för information enligt ICT-direktivet. *Sveriges akademikers centralorganisation (SACO)* anser att Migrationsverket bör få i uppdrag att tillhandahålla information och vägledning om regelverket om olika arbetstillstånd till enskilda arbetsgivare och arbetstagare samt till arbetsmarknadens parter. Även *Almega* och *Svenskt Näringsliv* framhåller vikten av att informationen kring villkor för att beviljas ett ICT-tillstånd är tydlig, lättillgänglig och enkel och anser att Migrationsverket bör få i uppdrag att informera företag om vilka krav som gäller för att en ansökan ska godkännas.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 10.1 ska medlemsstaterna se till att sökandena har enkel tillgång till information om samtliga de underlag som krävs för en ansökan samt information om inresa och vistelse, inbegripet rättigheter och skyldigheter samt rättssäkerhetsgarantier för den person som är föremål för företagsintern förflyttning och hans eller hennes familj. Medlemsstaterna ska också se till att det finns enkel tillgång till information om de förfaranden i artikel 21.2 som gäller för rörlighet för kortare vistelse och de förfaranden i artikel 22.1 som gäller för rörlighet för längre vistelse. Enligt artikel 10.2 ska berörda medlemsstater göra information tillgänglig för värdföretaget om medlemsstaternas rätt att ålägga sanktioner i enlighet med artiklarna 9 och 23.

Enligt 1 b § förordningen (2007:996) med instruktion för Migrationsverket ska Migrationsverket ge god service som möter sökandes och andra intressenters behov. Tydlig information till sökanden och andra intressenter är av stor vikt. På Migrationsverkets webbplats finns ansökningsblanketter och information om vilka handlingar som ska bifogas en ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd i Sverige. Där finns också information för arbetsgivare om vilka handlingar som arbetsgivaren ska tillhandahålla för att arbetstagaren ska kunna ansöka om arbetstillstånd i Sverige. Vidare ges upplysningar om själva ansökningsförfarandet, villkor för tillstånd, avgifter m.m. Informationen finns både på svenska och på engelska. Information om vilka handlingar som ska bifogas en ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd i Sverige finns också på utlandsmyndigheternas webbplatser (www.swedenabroad.com). För att

tillmötesgå direktivets krav på enkel tillgång till information om de underlag som krävs för ansökan om ICT-tillstånd och övrig information när det gäller företagsintern förflyttning av personal bör myndigheternas webbplatser kompletteras med sådana uppgifter.

Några remissinstanser har synpunkter på hur informationen ska ges och vad den ska omfatta. Enligt regeringens mening bör dock inte innehållet i informationen detaljregleras. Regeringen instämmer således i den bedömning som görs i promemorian och som innebär att de kompletteringar som behövs bör kunna åstadkommas utan några författningsändringar. Utöver den information som för närvarande finns tillgänglig kan i detta sammanhang även nämnas att regeringen under 2016 har lämnat i uppdrag åt Arbetsmiljöverket, Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Medlingsinstitutet, Migrationsverket, Skatteverket, Svenska institutet, Sveriges export- och investeringsråd (Business Sweden), Tillväxtverket och Upphandlingsmyndigheten att, utifrån sina respektive uppdrag, analysera och lämna ett gemensamt förslag hur webbaserad information till utländska arbetstagare, arbetsgivare och egenföretagare som verkar eller avser att verka i Sverige kan samordnas och utformas på ett lättillgängligt sätt. Regeringen har vidare gett Migrationsverket i uppdrag att utarbeta och genomföra en strategi rörande vilken information och vilka tjänster som ska tillhandahållas till respektive målgrupp samt lämpliga kanaler för detta.

11.2 Ansökan om tillstånd

Regeringens förslag: En utlänning som vill ha ett ICT-tillstånd i Sverige ska ha ansökt om och beviljats tillståndet före inresan i EU. En ansökan om ICT-tillstånd får dock lämnas in och bifallas efter inresan om utlänningen ansöker om förlängning av ett ICT-tillstånd.

En ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får ges in och beviljas efter inresan i landet.

En ansökan om ICT-tillstånd får prövas om utlänningen avser att vistas endast i Sverige, eller om utlänningen avser att vistas i flera EU-stater men vistelsen i Sverige kommer att vara den längsta.

Beslut om ICT-tillstånd och ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska meddelas av Migrationsverket.

Regeringens bedömning: Direktivets bestämmelse om att ansökan ska ges in i ett enda ansökningsförfarande kräver inte några författningsändringar.

Möjligheten att medge att ett värdföretag ansöker om ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse för utlänningens räkning bör inte utnyttjas. Inte heller bör det införas en ordning med ett förenklat ansökningsförfarande.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Göteborg* ifrågasätter om direktivet ger stöd för kravet på att ett ICT-tillstånd ska ha ansökts om

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Direktivet

Enligt artikel 11.1 ska medlemsstaterna fastställa om en ansökan ska lämnas in av den berörda tredjelandsmedborgaren eller av värdföretaget. Medlemsstaterna får också besluta om att tillåta ansökningar från endera av dessa två.

Enligt artikel 11.2 ska en ansökan om ICT-tillstånd lämnas in när tredjelandsmedborgaren vistas utanför territoriet till den medlemsstat han eller hon söker tillträde till.

Enligt artikel 11.3 ska en ansökan om ICT-tillstånd lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat där den första vistelsen äger rum. Om den första vistelsen inte är den längsta, ska ansökan lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat där den längsta sammanlagda vistelsen kommer att äga rum.

Enligt artikel 11.4 ska medlemsstaterna utse de myndigheter som ska vara behöriga att ta emot ansökningar och utfärda tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Enligt artikel 11.5 ska sökanden ha rätt att lämna in ansökan inom ramen för ett enda ansökningsförfarande.

Enligt artikel 11.6 kan förenklade förfaranden göras tillgängliga för enheter eller koncerner som för detta syfte har erkänts av medlemsstaterna i enlighet med deras nationella rätt eller administrativa praxis. Erkännandet ska utvärderas med jämna mellanrum.

Enligt artikel 11.7 ska förenklade förfaranden enligt punkt 6 åtminstone omfatta

a) att sökanden befrias från kravet att lägga fram en del av den bevisning som avses i artikel 5 eller artikel 22.2 a

b) ett påskyndat inreseförfarande som gör det möjligt att utfärda tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och tillstånd för rörlighet för längre vistelse på kortare tid än vad som anges i artikel 15.1 eller i artikel 22.2 b, och/eller

c) underlättande av och/eller påskyndade förfaranden för utfärdande av nödvändiga viseringar.

I artikel 11.8–11.9 finns ytterligare bestämmelser om ett förenklat förfarande.

Enligt artikel 22.2 c ska det inte krävas att en utlänning lämnar medlemsstaternas territorium för att lämna in en ansökan för rörlighet för längre vistelse.

Vem ska ansöka om tillstånd för företagsintern förflyttning?

I artikel 11.1 får medlemsstaterna välja om en ansökan ska ges in av utlänningen eller av företaget. En utlänning som vill ha uppehållstillstånd och arbetstillstånd i Sverige ska själv ha ansökt om och beviljats sådana tillstånd före inresan hit (5 kap. 18 § och 6 kap. 4 § UtL). Enligt dessa bestämmelser gäller att det är den som vill ha ett tillstånd som också har

att ansöka om ett sådant. En motsvarande ordning bör gälla även vid en ansökan om ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Möjligheten som ges enligt direktivet att låta värdföretaget ansöka om tillstånd för tredjelandsmedborgarens räkning bör därför inte utnyttjas.

När ska en ansökan om tillstånd för företagsintern förflyttning göras?

För att genomföra direktivets bestämmelser på ett tydligt sätt bör det i det nya kapitlet införas en bestämmelse om att en utlänning som vill ha ett ICT-tillstånd ska ha ansökt om och beviljats ett sådant tillstånd före inresan i EU. Enligt artikel 11.2 ska en ansökan om ICT-tillstånd lämnas in när tredjelandsmedborgaren vistas utanför territoriet till den medlemsstat han eller hon söker tillträde till. Det förhållandet att det hänvisas till ett visst territorium tyder på att en ansökan får lämnas in från vilket land som helst så länge utlänningen befinner sig utanför Sverige, t.ex. från en annan EU-stat. Det anges dock i artikel 2.1 att direktivet ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som vistas utanför medlemsstaternas territorium. Direktivets krav på att tredjelandsmedborgaren ska vistas utanför medlemsstaternas territorium torde som anges i avsnitt 7 innebära att en utlänning inte får vara bosatt i någon av EU:s medlemsstater vid ansökningstillfället. Stöd för en sådan tolkning finns även i definitionen av företagsintern förflyttning i artikel 3 b. Med företagsintern förflyttning avses nämligen tillfällig förflyttning av en tredjelandsmedborgare som är bosatt utanför medlemsstaternas territorier. Kommissionen har på ett kontaktkommittémöte även upplyst medlemsstaterna om att det är så artikeln bör tolkas. Det bör vidare gälla att en ansökan om ICT-tillstånd normalt inte får beviljas efter inresan. I likhet med vad som gäller för arbetstillstånd i övrigt innebär det att avsaknaden av ett beviljat tillstånd utgör hinder för inresa i de fall arbetstillstånd behövs under vistelsen här. Undantag från huvudregeln bör göras för de fall då utlänningen ansöker om förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd.

Enligt artikel 22.2 c ska det inte krävas att en person som har ett ICT-tillstånd i en annan EU-stat och som ansöker om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige ska behöva lämna medlemsstaternas territorium för att lämna in en ansökan. Det föreslås därför att en ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska få ges in här och beviljas även om utlänningen befinner sig i Sverige.

Vilken medlemsstat ska pröva ansökan?

En förutsättning för att en ansökan om ICT-tillstånd ska kunna beviljas är att sökanden presenterar information om bl.a. var värdföretaget är beläget, om uppdragets varaktighet i Sverige och om eventuella planerade vistelser i andra medlemsstater. Om det redan vid ansökningstillfället står klart att utlänningen endast avser att tjänstgöra i Sverige, är myndigheter i Sverige behöriga att pröva ansökan. Om utlänningen avser att tjänstgöra även vid ett värdföretag i en annan medlemsstat, är Sverige enligt artikel 11.3 behörigt att pröva ansökan under förutsättning att vistelsen här är avsedd att pågå längre tid än

Prövningsmyndighet

När det gäller artikel 11.4 om att medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter framgår det visserligen av förordningen med instruktion för Migrationsverket att verket är förvaltningsmyndighet för frågor som rör bl.a. uppehållstillstånd och arbetstillstånd. Det är emellertid lämpligt att i förtydligande syfte ta in en bestämmelse i utlänningslagens nya kapitel som anger att Migrationsverket prövar ärenden om ICT-tillstånd och ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Migrationsverket kan inom ramen för sin verksamhet ta fram och utveckla de verktyg som verket bedömer behövs för hanteringen av ansökningar, t.ex. ett elektroniskt ansökningsformulär

I 5 kap. 7 a § UtIF anges att Migrationsverket vid handläggning av en ansökan om arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § och om EU-blåkort enligt 6 a kap. 1 § UtIL ska ge sammanslutningar av arbetstagare inom det verksamhetsområde som tillståndet avser tillfälle att yttra sig i ärendet. Syftet med bestämmelsen är att säkerställa att arbets- och anställningsvillkoren inte är sämre än de villkor som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen. Det är lämpligt att sådana frågor regleras på förordningsnivå.

Ett enda ansökningsförfarande

I artikel 11.5 finns en bestämmelse om att en ansökan ska kunna lämnas in inom ramen för ett enda ansökningsförfarande. Bestämmelsen motsvarar den ordning som redan gäller vid ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd i Sverige. Några författningsändringar bedöms därför inte vara nödvändiga.

Förenklat ansökningsförfarande

Artiklarna 11.6 och 11.7 om ett förenklat ansökningsförfarande innehåller åtgärder som syftar till att underlätta för sökanden och berörda företag i ansökningsförfarandet.

Det är angeläget att ansökningar om tillstånd för de personkategorier som omfattas av ICT-direktivet behandlas skyndsamt och inom ramen för de tidsfrister som direktivet ställer upp. I artikel 15.1 och 22.2 b anges att beslut om tillstånd ska fattas så snart som möjligt, och senast inom 90 dagar efter det att en fullständig ansökan har lämnats in (se vidare avsnitt 11.5). Mot bakgrund av de villkor för inresa och vistelse som ställs upp i direktivet är det också angeläget att Migrationsverket ges den tid som behövs för att kontrollera att samtliga förutsättningar för tillstånden är uppfyllda. I de fall som ansökan gäller företagsintern förflyttning av personal där arbetsgivaren och värdföretagen är väl kända av Migrationsverket och där det redan finns väl upparbetade rutiner, torde ansökningsförfarandet kunna ske skyndsamt. För närvarande bedöms det inte finnas behov av att införa särskilda regler om ett förenklat ansökningsförfarande.

Regeringens förslag: Ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får inte gälla för längre tid än uppdragstiden.

Den sammanlagda tillståndstiden för ett ICT-tillstånd får inte överstiga tre år för chefer och specialister eller ett år för praktikanter.

Ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får inte gälla för längre tid än det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat.

Regeringens bedömning: Möjligheten att införa en karenstid för inlämnande av en ny ansökan om ICT-tillstånd bör inte utnyttjas.

Några författningsändringar är inte nödvändiga med anledning av direktivets krav på att en utlänning ska lämna medlemsstaternas territorium när tiden för vistelsen har löpt ut.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Migrationsverket* bedömer att möjligheten att ge tre års tillståndstid redan initialt kan innebära en mer effektiv hantering då det minimerar antalet förlängningsansökningar men att det kommer att ställa höga krav på verket att göra en framåtblickande prövning. *Sveriges akademikers centralorganisation (SACO)* anser att regeringen bör överväga att införa ett krav på att en period på upp till sex månader förflyter innan en ny ansökan om ICT-tillstånd ges in.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Direktivet

Enligt artikel 12.1 får den företagsinterna förflyttningen vara som längst tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter. Av artikel 7.1 d framgår att uppnådd maximitid för vistelse utgör en obligatorisk avslagsgrund. Den maximala tidsperioden för förflyttningen bör, enligt skäl 17, omfatta den sammanlagda varaktigheten för på varandra följande utfärdade ICT-tillstånd. En senare förflyttning till unionen kan äga rum efter det att tredjelandetsmedborgaren har lämnat medlemsstaternas territorium.

När maximiperioden för tillståndet har löpt ut ska tredjelandetsmedborgaren lämna medlemsstaternas territorium, om han eller hon inte får uppehållstillstånd på andra grunder i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt. Medlemsstaterna får då även, enligt artikel 12.2, begära att en period på upp till sex månader förflyter innan utlänningen på nytt får ansöka om ett ICT-tillstånd.

I artikel 13.2 finns en kompletterande regel som anger att ett ICT-tillstånd ska vara giltigt i minst ett år eller under den kortare tid som förflyttningen avses vara. Om tillståndstiden i det första beslutet är kortare än maximiperioden, får tillståndet förlängas.

Av artikel 20 och artikel 22.1 följer att medlemsstaterna får bevilja ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse för tredjelandetsmedborgare som är innehavare av ett giltigt ICT-tillstånd som utfärdats av en annan EU-stat.

För att möta direktivets krav på tillståndstiden bör en bestämmelse införas i det nya kapitlet om ICT-tillstånd som anger att ett ICT-tillstånd som huvudregel ska gälla för den tid som uppdraget, dvs. förflyttningen, enligt ansökan pågår. Av bestämmelsen bör också framgå att den sammanlagda tiden för ett ICT-tillstånd inte får överstiga tre år för chefer och specialister eller ett år för praktikanter. Det följer av den föreslagna bestämmelsen att en ansökan om ett tillstånd inte kan beviljas om det innebär att maximitiden för vistelsen överskrids. Samma tredjelandsmedborgare kan dock förflyttas företagsinternt till Sverige mer än en gång förutsatt att han eller hon först har lämnat EU:s territorium och ansöker om ett nytt ICT-tillstånd från tredje land. Reglerna innebär vidare bl.a. att om uppdragstiden är kortare än tre år för en chef, är det uppdragstiden som bestämmer tillståndstiden. Det är alltså inte, som *Migrationsverket* är inne på, möjligt att av effektivitetsskäl alltid bestämma tillståndstiden till den maximala sammanlagda tiden.

I promemorian föreslås att möjligheten att införa bestämmelser om att en viss tid ska förflyta innan en utlänning får ansöka på nytt om ett ICT-tillstånd inte ska utnyttjas. *SACO* anser att regeringen bör överväga att införa möjligheten och anför att den tillfälliga vistelsen innebär att ICT-innehavarna är undantagna många krav som gäller för tredjelandsmedborgare som har ett arbetstillstånd enligt den allmänna regleringen eller ett EU-blåkort. *SACO* anför att om en längre vistelse än tre år är nödvändig finns möjlighet att ansöka om ett tillstånd enligt övrig reglering.

Direktivet syftar till att underlätta företagsintern förflyttning av kompetens både till och inom EU och att därigenom stärka EU:s konkurrenskraft och ekonomi. I skäl 6 anges att direktivet syftar till att underlätta för företagsintern förflyttning eftersom det ger företagen goda möjligheter att använda sin personal på bästa sätt. Det torde dock inte underlätta för företagsintern förflyttning om det skulle införas en karenstid inom vilken förflyttningar inte får förekomma. Dessutom finns det en risk för att företagens faktiska behov av personal inte helt kommer att kunna tillgodoses med en sådan ordning. Enligt regeringens mening bör, i likhet med förslaget i promemorian, möjligheten att införa en sådan bestämmelse därför inte utnyttjas. Det kan dessutom påpekas att om förutsättningarna för ett ICT-tillstånd är uppfyllda ska det, i enlighet med vad som föreslås i avsnitt 6, inte vara möjligt att ansöka om ett arbetstillstånd enligt reglerna i 6 kap. UtL.

Efter utgången av den maximala tillståndstiden ska utlänningen lämna medlemsstaternas territorium, om inte ett uppehållstillstånd på annan grund har beviljats. Av 8 kap. 6 § UtL följer att en utlänning får utvisas om han eller hon saknar visering, uppehållstillstånd eller något annat tillstånd som krävs för inresa, vistelse eller arbete i Sverige. Det innebär att en utlänning som inte har lämnat landet efter det att tiden för uppehållstillståndet har löpt ut kan utvisas med stöd av den bestämmelsen. Några författningsändringar är därför inte nödvändiga med anledning av direktivets krav på att en utlänning ska lämna medlemsstaternas territorium när tiden för vistelsen har löpt ut.

Liksom för ICT-tillstånd bör inte tillståndstiden för ett ICT- tillstånd för rörlighet för längre vistelse få överstiga uppdragstiden i Sverige. Inte heller bör tillståndstiden i dessa fall få överstiga den tid som gäller enligt det ICT-tillstånd som har beviljats av någon av de andra EU-staterna. Det är nämligen ICT-tillståndet som ger rätt till rörlighet enligt artikel 20 och som utgör grunden för den längre vistelsen. Ett giltigt ICT-tillstånd bör därför krävas under hela den tid som uppdraget pågår i Sverige. Tillståndstiden för ett ICT-tillstånd avseende längre vistelse bör därför begränsas till tiden enligt ICT-tillståndet.

11.4 Enhetlig utformning av tillstånd m.m.

Regeringens bedömning: Några lagändringar är inte nödvändiga med anledning av direktivets bestämmelser om enhetlig utformning av beviljade tillstånd och hjälp med viseringar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning

Direktivet

Enligt artikel 13.1 ska personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som uppfyller villkoren för inresa i artikel 5 och har fått sin ansökan beviljad av de behöriga myndigheterna ges ett ICT-tillstånd. Enligt artikel 13.3 ska de behöriga myndigheterna i medlemsstaten utfärda ett ICT-tillstånd med användning av den enhetliga utformning av uppehållstillstånd som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredje land. Under rubriken tillstånd ska det enligt artikel 13.4 anges ”ICT”. Artikel 13.5 anger att något ytterligare tillstånd inte ska utfärdas, i synnerhet inte något arbetstillstånd. Enligt artikel 13.6 får medlemsstaterna på papper ange ytterligare uppgifter rörande tredjelandsmedborgarens verksamhet under den företagsinterna förflyttningen eller lagra sådana uppgifter på elektronisk väg i överensstämmelse med förordningen (EG) 1030/2002. Berörd medlemsstat ska enligt artikel 13.7 ge tredjelandsmedborgare vars ansökan om inresa har beviljats all hjälp de behöver för att erhålla nödvändiga viseringar.

Enligt artikel 22.4 ska en medlemsstat som fattar ett positivt beslut avseende en ansökan om rörlighet för längre vistelse i enlighet med artikel 22.2 utfärda ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse som ger den person som är föremål för företagsintern förflyttning rätt att vistas i och arbeta inom denna stats territorium. Tillståndet ska utfärdas med användning av den enhetliga utformning som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002. Under rubriken Typ av tillstånd ska, i enlighet med punkt 6.4 a i bilagan till nämnda förordning, medlemsstaterna ange ”mobile ICT”. Medlemsstaterna får också lägga till en angivelse på sitt

eller sina officiella språk. Medlemsstaterna får även ange ytterligare uppgifter som rör tredjelandsmedborgarens anställningsförhållanden i pappersformat eller lagra sådana uppgifter elektroniskt.

Uppgifter på uppehållstillståndskorten

I 4 kap. 22 § UtIF anges att bevis om uppehållstillstånd ska utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1030/2002. Vidare anges i 5 kap. 10 § UtIF att uppgifter om arbetstillstånd eller uppgift om rätt att arbeta ska föras in på utlänningens uppehållstillståndskort. Den som beviljas ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse kommer således att få ett bevis om tillståndet utfärdat i form av ett uppehållstillståndskort i enlighet med vad som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002. Någon ytterligare författningsreglering för att uppfylla direktivets krav i denna del behövs därför inte. Föreskrifter om vilka uppgifter som ska föras in på uppehållstillståndskortet för ett ICT-tillstånd och för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse bör regleras på förordningsnivå.

Utöver själva tillståndsbeviset i form av uppehållstillståndskort utfärdas inget ytterligare tillstånd som bevis för tillträde till arbetsmarknaden. Direktivets bestämmelse i artikel 13.5 om förbud för medlemsstaterna att utfärda sådana ytterligare tillstånd tillgodoses således genom gällande ordning.

Hjälp med viseringar

Huvudregeln enligt gällande ordning är att uppehållstillstånd och arbetstillstånd ska ha ansökts om och beviljats före inresan i Sverige. En utlänning som har beviljats ett uppehållstillstånd i Sverige behöver inte någon visering för att resa in i landet enligt 2 kap. 8 a § UtIL. Det krav på hjälp att få nödvändig visering som anges i artikel 13.7 föranleder därför inte någon författningsändring.

11.5 Handläggningstiden

Regeringens bedömning: Några lagändringar är inte nödvändiga med anledning av direktivets bestämmelser om inom vilken tid ett beslut i ett ärende om ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska avgöras och om komplettering av ansökan.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Ambassaden i New Delhi* uttrycker oro för att den nuvarande handläggningstiden kan skada investeringar, tillväxt och sysselsättning. *Ambassaden i New Delhi* menar därför att handläggningstiden på 90 dagar bör räknas från det att ansökan är komplett och att det bör framgå att beslut ska fattas så snart som möjligt. *Ambassaden i Peking* framhåller att kinesiska företag anser att handläggningstiderna är ett av de största hindren för verksamhet i Sverige. *Ambassaden i Peking* anser därför att det är bra med en tidsbestämd handläggningstid och att den kommer att underlätta kompetensförsörjningen i Sverige. *Almega* anser att 90 dagar är en för

lång handläggningstid särskilt mot bakgrund av det i dag gällande undantaget från arbetstillstånd för vissa specialister. *Svenskt Näringsliv* anser att handläggningstiderna för olika typer av arbetstillstånd behöver bli enhetliga.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 15.1 ska beslut om ansökan om ICT-tillstånd, eller beslut om förlängning av sådant tillstånd, fattas så snart som möjligt och senast inom 90 dagar efter det att en fullständig ansökan har lämnats in. Om de uppgifter eller handlingar som lämnats in till stöd för ansökan är ofullständiga, ska sökanden, enligt artikel 15.2, föreläggas att komplettera sin ansökan. Handläggningstiden på 90 dagar och möjligheten att begära in kompletterande uppgifter gäller enligt artiklarna 22.2 b och 22.7 även vid ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Någon generell reglering av den tid inom vilken ett ärende om uppehålls- och arbetstillstånd ska avgöras finns inte i utlänningslagen. Någon möjlighet att, som *Svenskt Näringsliv* föreslår, vid genomförande av ICT-direktivet införa enhetliga krav på handläggningstider finns inte. Regeringen lägger dock allmänt sett vikt vid att handläggningen hos Migrationsverket är effektiv och ändamålsenlig och följer därför regelbundet upp frågan med myndigheten. Det finns vissa bestämmelser om tidsfrister i utlänningsförordningen som har sin grund i olika EU-direktiv (se t.ex. 4 kap. 21 b § och 5 a kap. 1 § UtfF). Direktivets krav på beslut inom viss tid och komplettering av ansökan är tydliga och det finns inte utrymme för medlemsstaterna att utforma dem på annat sätt än som framgår av direktivet. Enligt regeringens mening är det lämpligt att reglera dessa frågor på förordningsnivå. Några lagändringar behövs alltså inte med anledning av direktivet i denna del.

11.6 Skriftliga och motiverade beslut

Regeringens bedömning: Direktivets bestämmelser om skriftliga och motiverade beslut tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar. Inte heller direktivets bestämmelser om underrättelse till värdföretaget i Sverige vid återkallelse av beslut kräver någon lagändring.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 15.1 ska behörig myndighet skriftligen underrätta sökanden om beslut med anledning av ansökan i enlighet med förfarandena för underrättelser enligt den berörda medlemsstatens nationella rätt. Enligt artikel 15.3 ska sökanden skriftligen underrättas om skälen för ett beslut att neka prövning av en ansökan, om avslag på en ansökan eller förlängning av en ansökan om ICT-tillstånd. Även skälen för att återkalla ett ICT-tillstånd ska skriftligen meddelas den som har ett sådant tillstånd och värdföretaget. Vidare anges i artikel 15.4 bl.a. att den skriftliga underrättelsen ska innehålla uppgifter om till vilken domstol eller administrativ myndighet den berörda personen kan överklaga beslut och tidsfristen för detta.

Enligt artikel 22.7 ska artikel 15.3 och 15.4 även tillämpas i fråga om rörlighet för längre vistelse. Prop. 2017/18:34

Av 13 kap. 10 § första stycket UtL följer att ett beslut i fråga om uppehållstillstånd och arbetstillstånd ska vara skriftligt och innehålla de skäl som ligger till grund för beslutet. Direktivets krav på skriftliga och motiverade beslut i fråga om ICT-tillstånd och tillstånd för rörlighet för längre vistelse, dvs. kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd, tillgodoses därmed genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar. Sådana skriftliga och motiverade beslut ska alltid sändas till sökanden.

Enligt 21 § förvaltningslagen (1986:223) ska en beslutsunderrättelse till part innehålla en uppgift om hur man överklagar beslutet. I detta ingår vilken tidsfrist som gäller för ingivande av ett överklagande. Direktivets bestämmelser om att den skriftliga underrättelsen ska innehålla anvisningar om överklagande är således uppfyllda genom gällande rätt och någon författningsändring är inte nödvändig.

När det gäller beslut om återkallelse av ett tillstånd anges det i artikel 15.3 att även värdföretaget ska underrättas. Direktivets krav i denna del regleras lämpligen på förordningsnivå. Någon lagändring behövs alltså inte heller med anledning av direktivet i denna del.

11.7 Rätt att överklaga beslut

Regeringens bedömning: Direktivets krav på att beslut om avslag och återkallelse av tillstånd ska kunna överklagas tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 15.4 ska alla beslut om att neka prövning av eller avslå en ansökan om tillstånd, att avslå en ansökan om förlängning av ett tillstånd eller återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning kunna överklagas i den berörda medlemsstaten i enlighet med nationell rätt. Denna artikel är enligt artikel 22.7 också tillämplig när det gäller ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

En förvaltningsmyndighets beslut enligt utlänningslagen får överklagas endast i de fall som särskilt anges i 14 kap. UtL (14 kap. 1 §). I 14 kap. 3 § anges bl.a. att Migrationsverkets beslut om avslag på en ansökan om uppehållstillstånd och arbetstillstånd eller beslut om återkallelse av ett uppehållstillstånd eller arbetstillstånd får överklagas till en migrationsdomstol. Detta innebär att även beslut om ICT-tillstånd och ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, som är kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd, kommer att kunna överklagas. Även beslut om avslag på en ansökan om förlängning av tillståndet bör kunna överklagas enligt den nämnda bestämmelsen. Direktivets bestämmelser i denna del tillgodoses således genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

11.8 Tidsfrist för att ansöka om förlängning

Regeringens bedömning: Det bör inte införas någon tidsfrist för en ansökan om förlängning av ett ICT-tillstånd eller av ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 15.5 får medlemsstaterna kräva att en ansökan om förlängning ges in 90 dagar innan tillståndet löper ut. Enligt artikel 22.7 är den bestämmelsen även tillämplig i fråga om en ansökan om förlängning avseende ett tillstånd för längre vistelse.

Enligt nuvarande ordning uppställs ingen tidsfrist inom vilken en ansökan om förlängning av ett uppehållstillstånd ska ges in till Migrationsverket. Det väsentliga är att ansökan ges in innan gällande tillstånd löper ut eftersom utlännen annars vistas här olagligt. Motsvarande ordning bör gälla även i fråga om förlängning av de båda typerna av ICT-tillstånd. Den möjlighet som ges enligt direktivet att ange en tidsfrist på upp till 90 dagar innan tillståndet löper ut bör därför inte utnyttjas.

11.9 Tillstånd att vistas och arbeta i Sverige under handläggningstiden

Regeringens förslag: En utlänning som ansöker om ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får arbeta i värdföretaget i Sverige under tiden för ansökans prövning, om giltighetstiden för det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat inte har löpt ut och utlännen har rätt att resa in, vistas och arbeta här enligt reglerna om rörlighet för kortare vistelse.

En utlänning som ansöker om en förlängning av ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får arbeta i värdföretaget i Sverige under tiden för ansökans prövning, om giltighetstiden för tillståndet inte hade löpt ut när ansökan gavs in.

Regeringens bedömning: Direktivets bestämmelse om att ge en utlänning tillåtelse att vistas i Sverige under handläggningstiden för en ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse och en förlängningsansökan tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Tjänstemännens centralorganisation (TCO)* anser att det ska krävas att en ansökan ska ges in minst 20 dagar innan rörligheten för längre vistelse inleds för att utlännen ska få arbeta i Sverige under tiden för ansökans prövning.

Direktivet

Om giltighetstiden för ett ICT-tillstånd löper ut under förfarandet för förlängning, ska medlemsstaterna enligt artikel 15.6 ge personen i fråga tillåtelse att vistas på deras territorium tills de behöriga myndigheterna har fattat ett beslut om ansökan. I ett sådant fall får medlemsstaterna, om så krävs enligt nationell rätt, utfärda nationella tillfälliga uppehållstillstånd eller motsvarande tillstånd. Enligt artikel 22.7 är den bestämmelsen även tillämplig i fråga om en ansökan om förlängning av ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Av artikel 22.2 c följer att det inte ska ställas något krav på visering för en person som ansöker om tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Enligt artikel 22.2 d ska den person som är föremål för företagsintern förflyttning tillåtas arbeta i den andra medlemsstaten till dess att de behöriga myndigheterna fattat beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse förutsatt att

i) den tidsperiod som avses i artikel 21.1 och giltighetsperioden för det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten inte har löpt ut, och

ii) en fullständig ansökan har lämnats in, om den andra medlemsstaten så kräver, till den andra medlemsstaten minst 20 dagar innan rörligheten för längre vistelse för den person som är föremål för företagsintern förflyttning inleds.

Enligt artikel 22.2 e får en ansökan om längre vistelse inte lämnas in vid samma tidpunkt som en underrättelse om rörlighet för kortare vistelse. Om behovet av rörlighet för längre vistelse uppstår efter det att rörligheten för kortare vistelse har inletts, får den andra medlemsstaten begära att ansökan om rörlighet för längre vistelse lämnas in minst 20 dagar före utgången av perioden av rörlighet för kortare vistelse.

Vistelse under handläggningstiden

I avsnitt 11.2 föreslås en bestämmelse om att en utlänning kan ansöka om ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse inifrån landet. Detsamma gäller för en ansökan om förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd och för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Det förhållandet att en utlänning får lämna in en ansökan inifrån landet innebär även att han eller hon får vistas här under tiden för prövningen utan att behöva lämna landet under handläggningstiden. Något behov av en särskild bestämmelse om tillfälliga uppehållstillstånd eller motsvarande avseende vistelsen till dess att ett beslut i tillståndsfrågan har fattats finns därför inte.

Arbete under handläggningstiden

Den som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat bör, i enlighet med vad som anges i artikel 22.2 d, få arbeta vid värdföretaget i Sverige under tiden för prövningen av en ansökan om tillstånd för rörlighet för längre vistelse, om giltighetstiden för ICT-tillståndet inte löpt ut och utlänningen har rätt att vistas och arbeta i Sverige enligt

reglerna om rörlighet för kortare vistelse. Bestämmelser med sådant innehåll bör införas i det nya kapitlet om ICT-tillstånd.

TCO anser att det ska krävas att en ansökan ska ges in minst 20 dagar innan rörligheten för längre vistelse inleds, för att förbättra möjligheterna att säkerställa att villkoren för tillståndet uppfylls. Liknande tidsfrister finns dock inte enligt nuvarande ordning och föreslås inte heller vid genomförandet av direktivet. Regeringen är därför av uppfattningen att möjligheterna enligt artikel 22.2 d ii) och artikel 22.2 e att ställa som krav att ansökan ska ges in inom viss tidsfrist inte bör utnyttjas.

Direktivet anger inte något om vad som gäller i fråga om möjligheten att arbeta om en utlänning ansöker om en förlängning av ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Enligt nuvarande ordning för arbetskraftsinvandring är den som inom giltighetstiden för ett arbetstillstånd ansöker om förlängning undantagen från kravet på arbetstillstånd till dess att tillståndsfrågan har avgjorts (5 kap. 3 § UtIF). De nuvarande reglerna är dock begränsade till utlänningar som har beviljats arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § UtL och omfattar därför inte ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

För att en utlänning som är föremål för företagsintern förflyttning och som ansöker om förlängning av sitt tillstånd inte ska behöva avbryta sitt arbete, bör det finnas en möjlighet för utlänningen att arbeta under tiden för ansökans prövning. Något hinder enligt direktivet mot en sådan ordning bedöms inte finnas. Bestämmelser med en sådan innebörd föreslås därför i utlänningslagens nya kapitel.

11.10 Ansökningsavgift

Regeringens bedömning: Några lagändringar är inte nödvändiga för att kunna utnyttja direktivets möjlighet att ta ut ansökningsavgifter.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 16 får medlemsstaterna kräva betalning av avgifter för handläggningen av ansökningar enligt direktivet. Avgiftsnivåerna får inte vara oproportionella eller oskäligen. Enligt artikel 22.7 är bestämmelsen även tillämplig i fråga om en ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om ansökningsavgifter för uppehålls- och arbetstillstånd finns i 23 kap. 2 a § UtL. Bestämmelser om ansökningsavgifter för den som ansöker om uppehålls- och arbetstillstånd finns i 8 kap. 5 § UtIF och i förordningen (1997:691) om avgifter vid utlandsmyndigheterna. Avgiften för en ansökan om uppehållstillstånd för arbete och arbetstillstånd uppgår i dag till 2 000 kronor och vid förlängning av tillstånden 1 000 kronor. Avgift för en familjemedlem till den som ansöker om sådana tillstånd är 1 000 kronor och 500 kronor för barn under 18 år.

Det är naturligt att också den som ansöker om ett ICT-tillstånd, ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse och uppehållstillstånd för familjemedlemmar enligt ICT-direktivet betalar en avgift för prövningen av ansökan. Att regeringen får meddela föreskrifter om ansökningsavgifter för uppehålls- och arbetstillstånd även för dessa personer följer av nämnda bemyndigande. Några lagändringar är således inte nödvändiga för att kunna utnyttja direktivets möjlighet att ta ut ansökningsavgifter.

11.11 Anmälningsskyldighet

Regeringens förslag: En utlänning som har ansökt om ett ICT-tillstånd eller som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska anmäla förändringar som påverkar villkoren för tillståndet till Migrationsverket

Ett värdföretag ska underrätta Migrationsverket om förändringar som påverkar villkoren för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Migrationsverket* ifrågasätter om det inte också bör finnas en anmälningsskyldighet under ansökningsförfarandet för en utlänning som ansökt om ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 5.7 ska sökanden under ansökningsförfarandet meddela de behöriga myndigheterna i ansökningsstaten alla förändringar som berör de i artikeln fastlagda villkoren för tillstånd. Enligt artikel 14 ska sökanden även under vistelsen meddela berörda myndigheter om ändringar som påverkar villkoren. Av artikel 23.3 följer att ett värdföretag i den andra medlemsstaten ska underrätta de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten om varje ändring som inverkar på de villkor som utgjorde grunden för den beviljade rörligheten.

Direktivets bestämmelser i denna del är tvingande. Det föreslås därför att det i de nya reglerna införs en skyldighet för den som har ansökt om ett ICT-tillstånd att till Migrationsverket anmäla sådana ändringar som kan påverka bedömningen av om förutsättningarna för tillstånd är uppfyllda. Det saknas stöd i direktivet för att införa en sådan anmälningsskyldighet även för sökanden av ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. En sådan sökande omfattas i stället av anmälningsskyldighet i den medlemsstat som utfärdat ICT-tillståndet. Artikel 14 torde inte vara begränsad till att utlänningen vistas i Sverige med stöd av ett ICT-tillstånd, utan torde även gälla för det fall att utlänningen har beviljats ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Det föreslås därför att såväl en utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd som en utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska ha en anmälningsskyldighet för ändrade förhållanden som kan påverka rätten till vistelse i Sverige.

Även bestämmelsen i artikel 23.3 om underrättelseskyldighet för ett värdföretag är tvingande. Det bör därför införas en skyldighet för ett

värdföretag att till Migrationsverket anmäla ändringar som inverkar på de villkor som utgjorde grunden för att bevilja ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige.

11.12 Sanktioner

Regeringens bedömning: Möjligheten att hålla värdföretaget ansvarigt för underlåtenhet att uppfylla villkoren för inresa, vistelse och rörlighet bör inte utnyttjas. Direktivets möjlighet att i vissa fall vid rörlighet för kortare eller längre vistelse ålägga värdföretaget särskilda sanktioner bör inte heller utnyttjas.

Skyldigheten i övrigt att vidta åtgärder i syfte att förhindra missbruk och ålägga sanktioner vid överträdelse av direktivets bestämmelser är uppfyllda genom gällande rätt och kräver inga författningsåtgärder.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Det stora flertalet av remissinstanserna har ingen invändning mot bedömningen eller yttrar sig inte särskilt över den. *Sveriges akademikers centralorganisation (SACO)* och *Tjänstemännens centralorganisation (TCO)* delar inte bedömningen och anser att det bör införas särskilda bestämmelser om ansvar och sanktioner för värdföretag. Dessa remissinstanser efterfrågar även tydligare bestämmelser om efterkontroller.

Skälen för regeringens bedömning

Direktivet

Enligt artikel 9.1 och 9.2 får medlemsstaterna hålla värdföretaget ansvarigt för underlåtenhet att uppfylla villkoren för inresa, vistelse och rörlighet enligt direktivet. Om värdföretaget hålls ansvarigt ska det finnas sanktioner som är effektiva, proportionella och avskräckande.

Enligt artikel 9.3 ska medlemsstaterna vidta åtgärder i syfte att förhindra potentiellt missbruk och ålägga sanktioner vid överträdelser av direktivet. Åtgärderna ska omfatta övervakning, bedömning och, i lämpliga fall, kontroll i enlighet med nationell rätt eller administrativ praxis.

I artikel 23.7, som är kopplad till direktivets bestämmelser om rörlighet för kortare och längre vistelse i artiklarna 21 och 22, anges att medlemsstaterna får ålägga ett värdföretag som är etablerat på territoriet sanktioner om

- a) värdföretaget har underlåtit att underrätta myndigheterna om rörlighet avseende kortare vistelse enligt artikel 21.2 och 21.3,
- b) ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse används i andra syften än de för vilka det utfärdades,
- c) ansökan om tillstånd har lämnats in till en annan medlemsstat än den medlemsstat där den längsta sammanlagda vistelsen sker,
- d) den person som är föremål för företagsintern förflyttning inte längre uppfyller de kriterier och villkor på vars grund rörligheten tilläts och

värdföretaget underlåter att underrätta de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten om en sådan ändring, eller

e) den person som är föremål för företagsintern förflyttning började arbeta i den andra medlemsstaten trots att villkoren för rörligheten inte var uppfyllda enligt artikel 22.2 d.

Värdföretaget bör inte hållas ansvarigt eller åläggas särskilda sanktioner

En utgångspunkt i svensk rätt har hittills varit att det är den enskilde sökanden som har ansvaret för att han eller hon har de tillstånd som behövs för att ha rätt att resa in, vistas och arbeta i Sverige. Vid genomförandet av ICT-direktivet saknas anledning att välja lösningar som påtagligt avviker från den svenska ordningen annat än om direktivet kräver det. Om det senare skulle göras förändringar i det allmänna regelverket kan det på motsvarande sätt då finnas anledning till nya ställningstaganden med avseende på reglerna som genomför ICT-direktivet. Mot den bakgrunden görs i avsnitt 11.2 bedömningen att möjligheten att låta värdföretaget ansöka om tillstånd för den enskildes räkning inte bör utnyttjas. TCO och SACO anser att möjligheten att hålla värdföretaget ansvarigt för underlåtenhet att uppfylla direktivets villkor för inresa, vistelse och rörlighet ändå bör utnyttjas. TCO pekar på att arbetsgivaren har en aktiv roll vid ansökningar om arbetstillstånd inom ramen för det svenska regelverket och har en direkt makt att avgöra om villkoren för inresa är uppfyllda. Regeringen instämmer i och för sig i uppfattningen att arbetsgivaren generellt sett har en viktig roll vid ansökningar om arbetstillstånd. Den möjlighet som nu är i fråga riktar sig dock inte mot arbetsgivaren utan mot värdföretaget, som inte ansvarar för anställningsavtalet gentemot arbetstagaren. Vidare är det, enligt regeringens mening, inte lämpligt att ge värdföretaget ett ansvar för underlåtenhet att uppfylla direktivets villkor när det inte är värdföretaget som ska ge in ansökan. Åtgärder i syfte att förhindra missbruk från företagens sida får därför i stället, enligt regeringens mening, vidtas på annat sätt. Vid den bedömningen krävs inga lagstiftningsåtgärder med anledning av artikel 9.1 och 9.2.

Vad avser möjligheten att införa sanktioner i samband med rörlighet inom EU anges i avsnitten 10.1 och 11.2 att något underrättelsekrav för värdföretag vid kortare vistelse inte bör införas och att värdföretagen inte bör få ansöka om ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Följaktligen bör det inte införas sanktioner om det finns brister i underrättelseskyldigheten i samband med en kortare vistelse eller om en ansökan har lämnats in till fel medlemsstat (artikel 23.7 a och c).

När det gäller ett tillstånd som används för andra syften än för vilka det utfärdades (artikel 23.7 b) är det i första hand utlänningsansvar att se till att villkoren för det beviljade tillståndet respekteras. Av denna anledning bedöms det inte ändamålsenligt att införa en möjlighet att ålägga värdföretaget en sanktion för att tillståndet används i andra syften än för vilka det har beviljats.

I avsnitt 11.11 föreslås att värdföretaget ska underrätta Migrationsverket om förändringar som påverkar villkoren för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Regeringen bedömer att denna

anmälningsskyldighet är tillräcklig och att möjligheten att ålägga värdföretaget en sanktion för underlåtenhet att anmäla ändrade uppgifter av betydelse för tillståndet enligt artikel 23.7 d, i dessa situationer, som bedöms bli få, inte bör utnyttjas.

I artikel 23.7 e anges en möjlighet för medlemsstaterna att införa en sanktion för värdföretag om en utlänning har börjat arbeta trots att villkoren för rörligheten inte var uppfyllda enligt artikel 22.2 d. Syftet med bestämmelsen torde vara att förhindra att en utlänning arbetar trots att han eller hon saknar nödvändiga tillstånd. En utlänning som arbetar utan att ha de tillstånd som krävs för arbete i Sverige riskerar bl.a. att avvisas eller utvisas enligt bestämmelserna i 8 kap. UtL. Mot den bakgrunden saknas skäl att införa ytterligare bestämmelser för att säkerställa att utlänningar inte arbetar i Sverige utan tillstånd.

Åtgärder mot missbruk och sanktioner vid överträdelser

Bestämmelsen i artikel 9.3 är allmänt hållen och innebär att medlemsstaterna ska vidta åtgärder i syfte att förhindra potentiellt missbruk och ålägga sanktioner vid överträdelser av direktivet som ska omfatta övervakning, bedömning och, i lämpliga fall, kontroll i enlighet med nationell rätt eller administrativ praxis.

Som framgår av avsnitt 11.2 kommer Migrationsverket att fatta beslut i första instans i ärenden om ICT-tillstånd och ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Precis som när det gäller andra ärenden om arbetskraftsinvandring kommer det att inom ramen för prövningen av ansökningar om tillstånd finnas ett ansvar för Migrationsverket att kontrollera den sökandes skötsamhet genom kontroll i belastningsregistret och att villkoren i anställningsavtalet uppfyller de krav som nu föreslås i det nya kapitlet. Vid en ansökan om förlängning ges tillfälle till en förnyad kontroll av hur arbetstagaren har levt upp till de anställningsvillkor som legat till grund för det tidigare beviljade tillståndet. Under den löpande tillståndstiden görs kontroller om det på något sätt kommer till Migrationsverkets kännedom att det finns skäl att återkalla tillståndet. Att Migrationsverket även har ett särskilt ansvar för att motverka missbruk av regler följer av 2 § 1 förordningen med instruktion för Migrationsverket. Det ankommer på Migrationsverket att bestämma den närmare utformningen av kontrollförfarandet utifrån det övergripande syftet att motverka och upptäcka missbruk. Mot den bakgrunden bedöms det inte behövas några ytterligare författningsåtgärder för att uppfylla den allmänt hållna förpliktelsen att motverka missbruk.

Om det framkommer att reglerna om tillstånd för företagsintern förflyttning missbrukas av företagen eller av den enskilde utlänningen, kan tillståndet återkallas eller en förlängning nekas, något som drabbar såväl utlänningen som arbetsgivaren och värdföretaget. Under vissa förutsättningar kan även straffansvar enligt 20 kap. UtL bli aktuellt. Det är t.ex. så att den som under ett ansökningsförfarande underlåter att anmäla ändrade uppgifter av betydelse för tillståndet kan straffas med böter eller fängelse i högst sex månader enligt 20 kap. 6 § 2 UtL. Vidare föreslås i avsnitt 8.10 och 9.2.2 att underlåtenhet att anmäla ändrade

förhållanden ska kunna leda till att tillståndet avslås eller återkallas eller förlängning nekas. Prop. 2017/18:34

I Sverige ansvarar vidare både Arbetsmiljöverket och arbetsmarknadens parter för övervakning och kontroll av arbetstagares arbets- och anställningsvillkor. Arbetsmiljöverket utövar tillsyn över arbetsmiljö- och arbetstidslagstiftningen samt över utstationeringslagens bestämmelser om anmälningsskyldighet och anmälan av kontaktperson vid utstationering. Den svenska arbetsmarknadsmodellen innebär att arbetstagarorganisationerna kontrollerar att en arbetsgivare som är bunden av ett kollektivavtal tillämpar avtalet på alla arbetstagare, såväl fackligt organiserade som oorganiserade. Det innebär att arbetstagarorganisationerna har huvudansvaret för att övervaka arbets- och anställningsvillkoren även för arbetstagare som utstationeras hit från utlandet. Som nämnts ovan under avsnitt 10.1 föreslås i departementspromemorian Utstationering och vägtransporter (Ds 2017:22) ett antal förslag till ett förändrat regelverk angående anmälningsskyldighet vid utstationering.

Det bör i sammanhanget även nämnas att arbetsgivare enligt 2 kap. 1 § diskrimineringslagen (2008:567) inte får diskriminera den som hos arbetsgivaren står till förfogande för att utföra eller utför arbete som inhyrd eller inlånad arbetskraft. Diskrimineringsförbudet, som alltså även omfattar värdforetag, gäller endast i den utsträckning som värdforetaget disponerar över de faktiska och rättsliga förhållandena (jfr prop. 2007/08:95 s. 136 f). Den som bryter mot förbudet mot diskriminering ska enligt 5 kap. 1 § diskrimineringslagen betala diskrimineringsersättning för den kränkning som överträdelsen innebär och även ersättning för den förlust som uppkommer.

Sammanfattningsvis bedömer regeringen att de redovisade sanktions- och kontrollmöjligheterna är tillräckliga för att möta direktivets krav på åtgärder i syfte att förhindra potentiellt missbruk och på sanktioner vid överträdelse. Regeringen bedömer inte, till skillnad från *TCO* och *SACO*, att det inom ramen för detta lagstiftningsarbete är motiverat att införa ytterligare sanktioner. Några ytterligare författningsåtgärder föreslås därför inte med anledning av artikel 9.3.

12 Nationella tillstånd

Regeringens förslag: En utlänning som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska kunna ansöka om och beviljas nationella uppehållstillstånd och arbetstillstånd efter inresan i Sverige.

Ett permanent uppehållstillstånd får beviljas en utlänning som i sammanlagt fyra år under de senaste sju åren har haft ett av Sverige utfärdat ICT-tillstånd, ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse eller EU-blåkort eller ett uppehållstillstånd för arbete.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot förslagen. *Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet* ifrågasätter om möjligheten att få ett permanent uppehållstillstånd efter att ha haft ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse överensstämmer med direktivets syfte. *Migrationsverket* efterfrågar ett klagörande av om en sökande efter tre år kan ansöka om ett arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § UtIL med återopande av samma anställning som legat till grund för ett ICT-tillstånd. Migrationsverket önskar också förtydliganden av hur bedömningen av sökandens bidrag till samhällsutvecklingen och koppling till Sverige påverkas av att sökanden vistas och arbetar utanför Sverige under perioder av företagsintern förflyttning till en annan EU-stat.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 2.3 ska ICT-direktivet inte påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra uppehållstillstånd än tillstånd enligt ICT-direktivet, för alla anställningsändamål som inte omfattas av direktivet. Vidare anges i artikel 12.1 att den som är föremål för företagsintern förflyttning ska lämna medlemsstatens territorium efter att maximitiden för vistelsen har uppnåtts, om han eller hon inte har beviljats uppehållstillstånd på andra grunder i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt.

I promemorian görs bedömningen att direktivet inte bör utgöra något hinder mot att en person som har ett tillstånd för företagsintern förflyttning ansöker om och beviljas ett nationellt uppehållstillstånd enligt de allmänna reglerna. Bedömningen grundar sig på artikel 2.3 som anger att medlemsstaterna har rätt att utfärda uppehållstillstånd på andra grunder i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt. *Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet* anser att eftersom förslaget i promemorian innebär att ett ICT-tillstånd kan läggas till grund för ett beslut om permanent uppehållstillstånd, kommer tillståndet inte att utfärdas på ”andra grunder”. Fakultetsstyrelsen ifrågasätter därför om förslaget överensstämmer med direktivets syfte som enligt fakultetsstyrelsen är att reglera en tillfällig migration.

Regeringen delar dock den bedömning som görs i promemorian och anser att det finns möjlighet att införa regler som tillåter ett byte av ett tillstånd för företagsintern förflyttning till ett uppehållstillstånd enligt de allmänna nationella reglerna. Direktivets syfte är, precis som *Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet* påpekar, att fastställa ett regelverk för den tillfälliga migration som företagsintern förflyttning i allmänhet innebär. Regler om migration i övrigt, t.ex. de svenska allmänna reglerna om uppehållstillstånd för arbete, faller inte inom ramen för direktivets tillämpningsområde och kan inte anses stå i strid med direktivets syfte. Om en utlänning efter en period av företagsintern förflyttning får anställning hos en svensk arbetsgivare innebär det, enligt regeringens mening, inte att uppehållstillståndet utfärdas på samma grunder som ICT-tillståndet. Inte heller ett permanent uppehållstillstånd baserat på att utlänningen bl.a. haft ett ICT-tillstånd anser regeringen som ett uppehållstillstånd baserat på samma grund som ICT-tillståndet. I sammanhanget kan det lyftas fram att det för utlänningar som har beviljats EU-blåkort finns en motsvarande möjlighet att byta tillståndstyp under vistelsen i landet. En sådan utlänning kan således beviljas

uppehålls- och arbetstillstånd enligt de allmänna bestämmelserna i 5 kap. 10 § och 6 kap. 2 § UtL och kan lämna in den ansökan inifrån landet med stöd av 5 kap. 18 a § UtL.

Utlänningar som har beviljats ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse bör likabehandlas med utlänningar som har beviljats ett EU-blåkort. Dessutom kan ett byte av tillstånd tillgodose svenska företags behov av arbetskraft eftersom värdföretaget i sådana fall får möjlighet att anställa personen vilket annars inte hade varit möjligt. En person som är föremål för företagsintern förflyttning bör därför, enligt regeringens mening, kunna byta tillståndstyp och efter inresan i Sverige ansöka om ett tidsbegränsat uppehålls- och arbetstillstånd enligt de allmänna bestämmelserna om arbets- och uppehållstillstånd i UtL. Det bör då även vara möjligt för hans eller hennes familjemedlemmar som har beviljats uppehållstillstånd på grund av anknytning till den som har tillstånd för företagsintern förflyttning att ansöka om fortsatt uppehållstillstånd här, se vidare avsnitt 13.

Migrationsverket efterfrågar ett klagörande av om en sökande efter tre år kan ansöka om ett arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § UtL med återopande av samma anställning som legat till grund för ett ICT-tillstånd. Om utlänningen och den aktuella anställningen faller under tillämpningsområdet för ICT-direktivet torde det dock inte, enligt regeringens bedömning, vara möjligt att efter tillståndstidens slut, ansöka om ett arbetstillstånd enligt de allmänna reglerna, jfr ovan i avsnitt 6. För att arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § UtL ska bli aktuellt krävs alltså att det är fråga om en annan anställning.

En annan fråga är om även utlänningar som har återtagits till Sverige ska ha möjlighet att ansöka om ett nationellt uppehålls- och arbetstillstånd inifrån landet. Om utlänningen har återtagits och tillståndstiden för ICT-tillståndet inte har löpt ut, finns det inget som hindrar att utlänningen ansöker om en förlängning. Något hinder bör inte heller finnas mot att utlänningen byter tillståndstyp och inom tillståndstiden ansöker om ett nationellt uppehålls- och arbetstillstånd. För det fall ICT-tillståndet har löpt ut medger direktivet dock inte att utlänningen ansöker om ett nytt ICT-tillstånd inifrån landet (artikel 11.2). Utgångspunkten enligt de allmänna reglerna är vidare att en utlänning bör återvända om tiden i ett uppehålls- och arbetstillstånd har löpt ut eftersom rätten att vistas i landet har upphört. Detsamma bör gälla för det fall ett ICT-tillstånd har löpt ut. Det bör alltså inte införas särskilda bestämmelser avseende ansökningar om uppehålls- och arbetstillstånd för en utlänning som har återtagits.

Enligt nuvarande ordning får, som nämns ovan, ett permanent uppehållstillstånd beviljas en utlänning som i sammanlagt fyra år under de senaste sju åren har haft uppehållstillstånd för arbete eller ett EU-blåkort utfärdat av Sverige (5 kap. 5 § första stycket 1 UtL). Även ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdat av Sverige bör kunna läggas till grund för ett permanent uppehållstillstånd. Normalt kommer utlänningen att behöva ha haft även någon annan typ av arbetstillstånd för att uppnå tidsperioden av fyra år, eftersom ett ICT-tillstånd som längst kan gälla i tre år. Regeringen föreslår en ändring i bestämmelsen i 5 kap. 5 § första stycket 1 UtL så att även ICT-tillstånden omfattas. Det bör vara möjligt att räkna ihop

tiderna för de olika tillståndstyperna vid beräkningen av de fyra åren. Paragrafen bör utformas i enlighet härmed. Vid bedömning av om permanent uppehållstillstånd ska beviljas får i det enskilda fallet avgöras om sökandens bidrag till samhällsutvecklingen och koppling till Sverige påverkats av att sökanden vistas och arbetar utanför Sverige under perioder av företagsintern förflyttning till en annan EU-stat.

13 Uppehållstillstånd för familjemedlemmar

13.1 Förutsättningarna för uppehållstillstånd för familjemedlemmar

Regeringens förslag: Familjemedlemmar till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska beviljas uppehållstillstånd i Sverige. Uppehållstillståndet ska gälla för samma tid som anknypningspersonens tillstånd. Uppehållstillstånd för familjemedlemmar ska i vissa fall få vägras.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Migrationsverket* förespråkar att familjemedlemmar till personer som har beviljats arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § UtIL behandlas likvärdigt med familjemedlemmar till personer som har beviljats ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Migrationsverket efterfrågar även en motivering till varför ett mer extensivt familjebegrepp inte har valts och önskar ett förtydligande av hur ärenden med barn som fyller 18 år under tillståndsperioden ska hanteras. *Sveriges advokatsamfund* framhåller att motsvarande skyddsregler som anges i 5 kap. 16 § UtIL bör övervägas för familjemedlemmar till personer som har beviljats ICT-tillstånd. *Förvaltningsrätten i Göteborg* har vissa lagtekniska synpunkter.

Skälen för regeringens förslag

Direktivet

Av artikel 19.1 följer att rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (familjeåterföreningsdirektivet) ska tillämpas på familjemedlemmar till personer med ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, om inte annat anges i artikeln.

Beträffande förutsättningar för uppehållstillstånd för familjemedlemmar anges i artikel 19.2 att rätten till familjeåterförening inte ska göras avhängig av att innehavaren av ett tillstånd har välgrundade utsikter att få ett varaktigt uppehållstillstånd eller av att han eller hon ska ha vistats i medlemsstaten under en viss minimiperiod. Vidare framgår av artikel 19.5 att giltighetstiden för uppehållstillståndet för familjemedlemmar bör upphöra den dag då anknypningspersonens ICT-tillstånd eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse löper ut.

Förutsättningarna för familjeåterförening

I artikel 19.1 görs en hänvisning till familjeåterföreningsdirektivet. Artikeln innebär en rätt för familjemedlemmar att återförenas med en utlänning som beviljas ett tillstånd enligt direktivet. Eftersom det i ICT-direktivet görs vissa avvikelser från bestämmelserna i familjeåterföreningsdirektivet bör uppehållstillstånd för familjemedlemmar till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse regleras i särskild ordning. Även bestämmelser om uppehållstillstånd för familjemedlemmar till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse bör därför tas in i det nya kapitlet som föreslås i utlänningslagen.

Vid genomförande av familjeåterföreningsdirektivet och andra EU-rättsliga instrument som innehåller regler om uppehållstillstånd på grund av anknytning har utlänningens make eller sambo samt barn till utlänningen eller till hans eller hennes make eller sambo, under förutsättning att barnet är under 18 år och ogift, bedömts vara familjemedlemmar (jfr 5 kap. 3 § och 6 a kap. 10 § UtL). Det saknas skäl att göra en annan bedömning av vilken personkrets som kan komma i fråga för uppehållstillstånd på grund av anknytning till en utlänning som har ett tillstånd för företagsintern förflyttning. Det innebär att uppehållstillstånd bör kunna beviljas ovan nämnda personkrets. Om det gäller ett barn och barnet står under gemensam vårdnad med en förälder som är kvar i hemlandet, bör medgivande från den förälder som är kvar i hemlandet krävas.

Migrationsverket förespråkar att det även görs förändringar i regelverket för familjemedlemmar till personer som beviljats arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § första stycket UtL. Sådana förändringar krävs inte för att genomföra ICT-direktivet och föreslås därför inte.

Begränsningar i rätten till familjeåterförening

Som framgår ovan är familjeåterföreningsdirektivet utgångspunkten för rätten till familjeåterförening enligt ICT-direktivet. Begränsningar i rätten till familjeåterförening som följer av familjeåterföreningsdirektivet bör därför även gälla för familjemedlemmar till den som har ett ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Sådana begränsningar har förts in i 5 kap. 17 a och 17 b §§ UtL och innebär bl.a. att uppehållstillstånd får vägras om en utlänning medvetet har lämnat oriktiga uppgifter i en ansökan och uppgifterna är av betydelse för att få uppehållstillståndet, utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning eller säkerhet eller om det rör sig om skenäktenskap. En bestämmelse som anger att uppehållstillstånd får vägras i fall som avses i 5 kap. 17 a och 17 b §§ UtL bör därför tas in i kapitlet om tillstånd för företagsintern förflyttning.

Tillståndstid

Uppehållstillstånd för en familjemedlem ska enligt artikel 19.5 ha samma giltighetstid som anknytningspersonens ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. En bestämmelse om att ett uppehållstillstånd som beviljas en familjemedlem ska gälla för samma tid som tillståndet bör därför införas. Uppehållstillstånd som beviljas ett

ogift barn vars förälder är gift eller sambo med den som har ICT-tillstånd bör, i likhet med nu gällande ordning, ges för samma tid som föräldrarnas uppehållstillstånd.

Sveriges advokatsamfund framhåller att motsvarande skyddsregler som anges i 5 kap. 16 § UtL bör övervägas för familjemedlemmar till personer som har beviljats tillstånd för företagsintern förflyttning. Angivna skyddsregler innebär att vissa familjemedlemmar som enligt reglerna i 5 kap. 8 § UtL om s.k. uppskjuten invandringsprövning, beviljats tidsbegränsade uppehållstillstånd i vissa fall får beviljas ett nytt tidsbegränsat uppehållstillstånd eller permanent uppehållstillstånd. Att införa sådana bestämmelser är inte ett krav enligt artikel 19 i direktivet och det är inte lämpligt att införa sådana regler för denna grupp av utlänningar som normalt kommer att ha en i tiden begränsad anknytning till Sverige. Det finns möjlighet för utlänningar med tillstånd för företagsintern förflyttning och deras familjemedlemmar att efter tillståndstiden beviljas nationella uppehålls- och arbetstillstånd, se vidare avsnitt 12 och 13.5.

Migrationsverket efterfrågar ett förtydligande av hur ärenden med barn som fyller 18 år under tillståndsperioden ska hanteras. Direktivet innehåller inga särskilda bestämmelser i denna fråga och den bör därför hanteras i likhet med vad som gäller för familjemedlemmar enligt gällande ordning. Enligt allmänna rättsprinciper gäller att det är tidpunkten för myndighetens prövning av ansökan som är den relevanta när det gäller frågan om vid vilken tidpunkt förutsättningarna för uppehållstillstånd grundat på anknytning ska föreligga.

13.2 Handläggningstiden

Regeringens bedömning: Någon lagändring är inte nödvändig med anledning av direktivets krav på handläggningstid för ett ärende om uppehållstillstånd för en familjemedlem till den som har ett ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Direktivets krav på att behandla familjemedlemmars ansökningar om uppehållstillstånd samtidigt som anknytningspersonens ansökan om tillstånd för företagsintern förflyttning tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 19.4 ska ett uppehållstillstånd för familjemedlemmar beviljas inom 90 dagar efter den dag då en fullständig ansökan lämnades in. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten ska behandla ansökan om uppehållstillstånd för familjemedlemmarna samtidigt som ansökan om ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i de fall ansökningarna lämnas in samtidigt.

Direktivets krav på handläggningstid kan regleras på förordningsnivå, jfr 4 kap. 21 a § UtIF. Någon lagändring behövs alltså inte med anledning av direktivet i denna del.

När det gäller ansökningar som lämnas in samtidigt finns det enligt gällande ordning inget hinder mot att sådana ansökningar handläggs gemensamt. Enligt 7 § förvaltningslagen ska varje ärende handläggas så enkelt, snabbt och billigt som möjligt. Det torde ofta vara snabbare och mer effektivt att handlägga ansökningarna gemensamt, inte minst för att handläggningstiden om 90 dagar ska kunna upprätthållas. Kravet på gemensam handläggning bör därför komma att tillgodoses inom ramen för gällande ordning och kräver inte några författningsåtgärder.

13.3 Integrationsåtgärder

Regeringens bedömning: Direktivets krav på att integrationsåtgärder inte får krävas förrän efter familjeåterförening är beviljad är inte relevant för svenska förhållanden.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot förslagen.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 19.3 får inte medlemsstaterna ställa krav på integrationsåtgärder enligt familjeåterföreningsdirektivets artiklar förrän efter det att de berörda personerna har beviljats familjeåterförening (jfr artikel 4.1 och 7.2 i familjeåterföreningsdirektivet).

De bestämmelser i familjeåterföreningsdirektivet som avses ger medlemsstaterna möjlighet att vid ansökningstillfället ställa krav på integrationsåtgärder. Vid genomförandet av familjeåterföreningsdirektivet i svensk rätt gjordes bedömningen att villkor för integration inte borde införas för de berörda personerna (prop. 2005/06:72 s. 44). Eftersom det alltså inte finns några villkor för integration, och inte heller nu bör införas sådana, är den aktuella artikeln inte relevant för svenska förhållanden.

13.4 Möjlighet att arbeta

Regeringens bedömning: Direktivets krav på tillgång till anställning eller egen företagsverksamhet tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot förslagen.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 19.6 ska, med avvikelse från artikel 14.2 i familjeåterföreningsdirektivet och utan att det påverkar principen om företräde för unionsmedborgare familjemedlemmar som har beviljats familjeåterförening ha rätt till tillgång till anställning eller egen företagsverksamhet på den medlemsstats territorium som utfärdade uppehållstillståndet för familjemedlemmen.

Enligt artikel 14.2 i familjeåterföreningsdirektivet får medlemsstaterna besluta på vilka villkor som familjemedlemmar får utöva verksamhet som anställda eller egenföretagare. Exempelvis får medlemsstaterna införa tidsgränser innan familjemedlemmen kan beviljas tillstånd att utöva verksamhet som anställd.

Enligt 6 kap. 3 § UtL får arbetstillstånd ges till en utlänning som har tidsbegränsat uppehållstillstånd, om inte skäl hänförliga till syftet med uppehållstillståndet talar emot. Några andra villkor för tillträdet till arbetsmarknaden, såsom särskilda tidsgränser, finns inte. Bestämmelsen blir också tillämplig för familjemedlemmar till den som har ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse och ger således familjemedlemmar rätt till likabehandling. ICT-direktivets bestämmelser i denna del tillgodoses därför genom gällande rätt och kräver inte någon författningsändring.

13.5 Ansökan om uppehållstillstånd

Regeringens förslag: En familjemedlem till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska ha ansökt om och beviljats uppehållstillstånd före inresan i landet. En ansökan om uppehållstillstånd för en familjemedlem får inte bifallas efter inresan. Detta gäller dock inte om ansökan avser förlängning av ett tidsbegränsat uppehållstillstånd som har beviljats på grund av anknytning till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdat av Sverige eller om sökanden har beviljats ett uppehållstillstånd av en annan EU-stat på grund av anknytning till en utlänning som har ansökt om eller har ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige.

Om den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse beviljas uppehållstillstånd för arbete och arbetstillstånd i Sverige enligt de allmänna reglerna får även hans eller hennes familjemedlemmar ansöka om och beviljas fortsatt uppehållstillstånd under vistelsen i Sverige.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot förslagen.

Skälen för regeringens förslag: ICT-direktivet innehåller inte några särskilda bestämmelser om när en ansökan om uppehållstillstånd för en familjemedlem ska lämnas in, förutom den generella hänvisningen till familjeåterföreningsdirektivets bestämmelser (se artikel 5.3 i familjeåterföreningsdirektivet).

I enlighet med vad som gäller enligt nuvarande ordning bör en familjemedlem till den som har ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ha ansökt om och beviljats ett uppehållstillstånd före inresan i Sverige (jfr 5 kap. 18 § första stycket UtL). En ansökan om uppehållstillstånd bör dock i vissa fall kunna beviljas när familjemedlemmen redan befinner sig här i landet. Det bör för det första vara möjligt vid en ansökan om förlängning av ett tidsbegränsat uppehållstillstånd på grund av att den som har ICT-tillstånd

eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse har fått sitt tillstånd förlängt under vistelsen här. Det är vidare rimligt att en familjeåterförening som redan har skett i en annan EU-stat tillåts fortsätta om anknytningspersonen flyttar från en EU-stat till en annan i enlighet med direktivets bestämmelser om rörlighet för längre vistelse. En ansökan bör därför kunna ges in och prövas efter inresan om anknytningspersonen redan har ett ICT-tillstånd utfärdat av en annan EU-stat. Det bör dock gälla under förutsättning att familjemedlemmen har ett uppehållstillstånd på grund av familjeanknytning i den EU-stat som har beviljat anknytningspersonen ICT-tillståndet. Bestämmelser med den innebörden bör tas in i det nya kapitlet i utlänningslagen.

I avsnitt 12 föreslås att den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska ges möjlighet att under vistelsen i Sverige ansöka om och beviljas ett nationellt uppehållstillstånd och arbetstillstånd enligt gällande regler för arbetskraftsinvandring. Frågan om ett fortsatt uppehållstillstånd för familjemedlemmen bör även i ett sådant fall kunna prövas och beviljas när familjemedlemmen befinner sig i Sverige. Regelverket bör utformas i enlighet med detta.

13.6 Återkallelse av uppehållstillstånd för familjemedlemmar

Regeringens förslag: Ett uppehållstillstånd som har beviljats en familjemedlem till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får återkallas om anknytningen till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse bryts eller ett sådant tillstånd återkallas eller om familjemedlemmen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Göteborg* anser att resonemanget om en obligatorisk återkallelsegrund vid hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa borde ha lika stark bäring på familjemedlemmars uppehållstillstånd, oavsett att den EU-rättsliga regleringen för dessa personer finns i familjeåterföreningsdirektivet.

Skälen för regeringens förslag: När det gäller bestämmelser om återkallelse av uppehållstillstånd för familjemedlemmar innehåller ICT-direktivet inte några särskilda sådana bestämmelser. Däremot finns det sådana bestämmelser i familjeåterföreningsdirektivet.

Den grundläggande förutsättningen för att en familjemedlem ska beviljas ett uppehållstillstånd på grund av anknytning är, som framgår ovan, att den person som är föremål för företagsintern förflyttning har beviljats ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Giltighetstiden för familjemedlemmens tillstånd ska vidare vara densamma som för ICT-tillståndet eller ICT-tillståndet för rörlighet för längre vistelse. Om utlänningsens tillstånd återkallas och han eller hon utvisas från Sverige, bör det finnas möjlighet att även återkalla

familjemedlemmarnas uppehållstillstånd. Vid bedömningen av om återkallelse bör ske bör beaktas bl.a. hur lång tid som återstår av tillståndstiden, om det inverkar på barns skolgång eller det annars finns skäl att låta familjemedlemmarna stanna kvar i Sverige till dess tillstånden löper ut.

I 7 kap. 3 § UtL anges under vilka förutsättningar som ett uppehållstillstånd får återkallas för en utlänning som har rest in i landet. Det gäller bl.a. om ett tidsbegränsat uppehållstillstånd beviljats med stöd av bestämmelserna om familjeåterförening i 5 kap. 3 och 3 a §§ UtL och förhållandet upphör. Återkallelse kan då även ske av ett tidsbegränsat uppehållstillstånd som beviljats makens eller sambons barn. En motsvarande återkallelsegrund finns när det gäller EU-blåkort (6 a kap. 13 § UtL) och bör finnas även när det gäller ICT-tillstånd och ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Enligt artikel 6.2 i familjeåterföreningsdirektivet får en medlemsstat också återkalla ett uppehållstillstånd för en familjemedlem av hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa och enligt regeringens mening bör en sådan återkallelsegrund finnas för familjemedlemmar till den som har ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Även om det sannolikt är möjligt att föra ett resonemang kring att en sådan bestämmelse skulle kunna göras obligatorisk är det rimligt att nu utforma bestämmelsen på samma sätt som för familjemedlemmar till den som har EU-blåkort respektive så som familjeåterföreningsdirektivet i övrigt har genomförts, jfr t.ex. 5 kap. 17 a § första stycket 3 UtL. Eventuella förändringar får göras samlat för samtliga sådana regler.

Mot bakgrund av att det föreslås att bestämmelser om uppehållstillstånd för familjemedlemmar till den som har ett tillstånd för företagsintern förflyttning ska tas in i det nya kapitlet i utlänningslagen bör även bestämmelser om återkallelse av uppehållstillstånd för familjemedlemmar finnas i det nya kapitlet.

13.7 Samhällsorientering för familjemedlemmar till innehavare av ICT-tillstånd

Regeringens förslag: Familjemedlemmar som har beviljats uppehållstillstånd på grund av anknytning till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för längre vistelse ska erbjudas samhällsorientering.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Av lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare framgår att det finns en skyldighet för kommuner att erbjuda samhällsorientering till nyanlända som omfattas av lagen. Lagen omfattar bl.a. familjemedlemmar till personer som har beviljats uppehållstillstånd för arbete enligt utlänningslagens bestämmelser om arbetskraftsinvandring eller EU-blåkort. Till den grupp som lagen omfattar är det rimligt att föra även

familjemedlemmar till personer som är föremål för företagsintern förflyttning. Även familjemedlemmar till personer med ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse föreslås därför omfattas av lagen.

14 Rättigheter som följer av ett tillstånd

14.1 Rätt till inresa och vistelse

Regeringens bedömning: Direktivets krav i fråga om rätt till inresa och vistelse i Sverige för den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar. När det gäller tillstånd avseende rörlighet för kortare vistelse tillgodoses kravet genom förslaget i avsnitt 10.1.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Av artikel 17 a följer att den som har ett ICT-tillstånd under giltighetstiden för tillståndet ska ha rätt att resa in och vistas här i landet. Enligt andra stycket gäller det även för personer som omfattas av rätt till rörlighet för längre eller kortare vistelse.

Att en utlänning som har beviljats uppehållstillstånd har rätt att resa in och vistas i Sverige framgår av 2 kap. 4 § UtL. Direktivets artikel om rätt till inresa och vistelse för den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse tillgodoses således genom gällande rätt och någon författningsändring är därför inte nödvändig.

Möjligheten till att resa in och vistas i Sverige vid rörlighet för kortare vistelse tillgodoses genom förslaget i avsnitt 10.1 om att en utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat har rätt att resa in, vistas och arbeta här i 90 dagar under en 180-dagarsperiod.

14.2 Fri tillgång till svenskt territorium

Regeringens bedömning: Direktivets krav i fråga om fri tillgång till svenskt territorium för den som har ett ICT-tillstånd eller har utnyttjat rätten till rörlighet för längre eller kortare vistelse tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Av artikel 17 b följer att den som har ett tillstånd för företagsintern förflyttning under giltighetstiden för

tillståndet ska ha fri tillgång till hela territoriet i enlighet med vad som föreskrivs i nationell rätt. Enligt andra stycket gäller bestämmelsen även för personer som har utnyttjat rätten till rörlighet för längre eller kortare vistelse.

Enligt bestämmelsen i artikel 2.1 i fjärde tilläggsprotokollet till Europakonventionen, som gäller som svensk lag, har var och en som befinner sig lagligen inom rikets territorium rätt att fritt röra sig där och att fritt välja sin bosättningsort om inte annat föreskrivs i lag med hänsyn till bl.a. allmän säkerhet och allmän ordning (artikel 2.3). Den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse eller befinner sig i Sverige för rörlighet för kortare vistelse har tillgång till det svenska territoriet genom den rätt till inresa och vistelse som ett ICT-tillstånd ger. Direktivets bestämmelse om fri tillgång till svenskt territorium, med de begränsningar som får föreskrivas i nationell lagstiftning, tillgodoses således av gällande rätt.

14.3 Rätt att bedriva specifik yrkesverksamhet

Regeringens bedömning: Direktivets krav i fråga om rätt att utöva de specifika arbetsuppgifterna för vilka tillståndet beviljades tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Av artikel 17 c följer att den som har ett tillstånd för företagsintern förflyttning ska ha rätt att utöva de specifika arbetsuppgifter för vilka tillståndet beviljades. Enligt andra stycket gäller bestämmelsen även för personer som har utnyttjat rätten till rörlighet för längre eller kortare vistelse.

Enligt 2 kap. 7 § UtL är ett arbetstillstånd ett tillstånd att arbeta i Sverige. Det finns inget som hindrar en utlänning som har ett uppehålls- och arbetstillstånd i Sverige från att också utföra den specifika arbetsuppgiften. Av artikel 5.2 e i ICT-direktivet följer att en utlänning måste uppfylla kraven för att utöva ett reglerat yrke om ICT-tillståndet eller ICT-tillståndet för rörlighet för längre vistelse avser ett sådant yrke (se vidare avsnitt 8.5). När yrkeskvalifikationerna väl är erkända finns det inget som hindrar utlänningen från att utöva det reglerade yrket. Direktivets krav i denna del tillgodoses genom gällande ordning och kräver därför inte någon författningsändring.

15.1 Arbets- och anställningsvillkor

Regeringens bedömning: Direktivets krav på likabehandling i fråga om arbets- och anställningsvillkor tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några särskilda bestämmelser eller författningsändringar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet* påpekar att det kan ifrågasättas om gällande rätt tillgodoser direktivets krav i artikel 18.1, med hänsyn främst till att tillämpningsområdet för utstationeringsdirektivet, till skillnad från ICT-direktivet, är begränsat till tillhandahållande av tjänster över gränserna. Även *Sveriges advokatsamfund* tar upp frågan om utstationeringsdirektivets tillämpningsområde i förhållande till ICT-direktivet.

Skälen för regeringens bedömning: ICT-direktivets artikel 18.1 föreskriver att, oavsett vilken rätt som gäller för anställningsförhållandet, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.4 b, personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som beviljats inresa enligt direktivet åtminstone ska behandlas på samma sätt som personer som omfattas av utstationeringsdirektivet när det gäller arbets- och anställningsvillkor i enlighet med artikel 3 i utstationeringsdirektivet i den medlemsstat där arbetet utförs.

Enligt artikel 3 i utstationeringsdirektivet ska medlemsstaterna se till att de utstationerande företagen garanterar de utstationerade arbetstagarna de arbets- och anställningsvillkor i värdlandet som gäller på följande områden: a) längsta arbetstid och kortaste vilotid, b) minsta antal betalda semesterdagar per år, c) minimilön, d) villkor för att ställa arbetstagare till förfogande, e) säkerhet, hälsa och hygien på arbetsplatsen, f) skyddsåtgärder med hänsyn till arbets- och anställningsvillkor för gravida kvinnor och kvinnor som nyligen fött barn samt för barn och unga och g) likabehandling av kvinnor och män samt andra bestämmelser om icke-diskriminerande behandling. De i utstationeringsdirektivet uppräknade villkoren utgör den s.k. hårda kärnan av minimivillkor. Bestämmelser i svensk rätt som motsvarar detta finns, som anges ovan i avsnitt 8.8, i 5–5 b §§ utstationeringslagen. Utstationeringslagen är inte begränsad till att endast omfatta arbetsgivare inom EU eller EES, utan den gäller alla utstationerande arbetsgivare oavsett vilket land de är etablerade i, dvs. även arbetsgivare som är etablerade i tredje land och som kan omfattas av ICT-direktivet. I promemorian görs bedömningen att direktivets krav tillgodoses genom gällande rätt. *Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet* ifrågasätter bedömningen och anför att tillämpningsområdet för utstationeringsdirektivet, till skillnad från ICT-direktivet, är begränsat till att arbetsgivaren tillhandahåller tjänster över gränserna. Även *Sveriges advokatsamfund* tar upp frågan om tillämpningsområdet för utstationeringsdirektivet i förhållande till ICT-direktivet. Enligt samfundets mening kan det inte uteslutas att rättsliga avgöranden –

exempelvis rörande koncernbegreppet – kan komma att klargöra att tillämpningsområdet för utstationeringsdirektivet skiljer sig från ICT-direktivet.

Det kan i och för sig konstateras att tillämpningsområdet för ICT-direktivet och utstationeringslagen sett till ordalydelsen inte är identiskt. Företagsinterna förflyttningar inom ramen för ICT-direktivet torde dock i allmänhet utgöra ett tillhandahållande av tjänster över gränserna och därmed omfattas av utstationeringslagen.

Vidare avses med utstationerad arbetstagare, enligt 4 § utstationeringslagen, varje arbetstagare som vanligen arbetar i ett annat land men som under en begränsad tid utför arbete i Sverige, t.ex. när en arbetsgivare sänder arbetstagare till Sverige till en arbetsplats eller till ett företag som tillhör koncernen. Det kan således konstateras att både utstationeringsdirektivet och ICT-direktivet använder begreppet koncern (group of undertakings på engelska), vilket talar för att begreppet ska ges samma tolkning i de båda EU-instrumenten.

Mot denna bakgrund bedömer regeringen att direktivets krav i artikel 18.1 tillgodoses genom gällande rätt.

Enligt artikel 4.2 i ICT-direktivet får medlemsstaterna anta förmånligare bestämmelser för tredjelandsmedborgare när det gäller artikel 18. Det finns alltså inget hinder mot att personer som är föremål för företagsintern förflyttning behandlas mer förmånligt än vad som gäller för arbetstagare som utstationeras inom ramen för utstationeringsdirektivet. Den 1 juni 2017 trädde nya utstationeringsregler i kraft som innebär att begränsningarna i rätten att vidta stridsåtgärder endast ska gälla i förhållande till arbetsgivare etablerade inom EES-området (se prop. 2016/17:107). Begränsningarna i rätten att vidta stridsåtgärder i utstationeringssituationer gäller därför inte i förhållande till en arbetsgivare som utstationerar arbetstagare från tredje land. Arbetstagare som utstationeras till Sverige från tredje land behandlas genom lagändringen mer förmånligt än arbetstagare som utstationeras till Sverige inom ramen för utstationeringsdirektivet.

15.2 Föreningsfrihet

Regeringens bedömning: Direktivets krav på likabehandling i fråga om föreningsfrihet tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 18.2 a ska personer som är föremål för företagsintern förflyttning likabehandlas med svenska medborgare i fråga om föreningsfrihet och frihet att tillhöra en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller någon annan organisation vars medlemmar utövar ett visst yrke. Likabehandling ska även gälla i fråga om rättigheter och förmåner som sådana organisationer tillhandahåller. Nationella bestämmelser om allmän ordning och allmän säkerhet ska dock inte åsidosättas.

Av 2 kap. 25 § första stycket 1 regeringsformen följer att utlänning här i riket är likställd med svensk medborgare i fråga om föreningsfrihet om inte annat följer av särskilda föreskrifter i lag. Några föreskrifter som begränsar utlännings möjligheter till föreningsfrihet eller frihet att tillhöra en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation finns inte. Enligt 2 kap. 11 § diskrimineringslagen är diskriminering förbjuden i fråga om medlemskap eller medverkan i en arbetstagarorganisation, arbetsgivarorganisation eller yrkesorganisation och förmåner som en sådan organisation tillhandahåller sina medlemmar. ICT-direktivets krav tillgodoses således genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

15.3 Erkännande av yrkeskvalifikationer

Regeringens bedömning: Direktivets krav på likabehandling i fråga om erkännande av examensbevis, utbildningsbevis och andra yrkeskvalifikationer tillgodoses genom gällande rätt.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Universitets- och högskolerådet* påpekar att det generella bedömningsuppdraget som regleras i förordningen (2012:811) med instruktion för Universitets- och högskolerådet inte omfattar prövning av kvalifikationer för tillträde till reglerat yrke.

Skälen för regeringens bedömning

Direktivet

Enligt artikel 18.2 b ska personer som är föremål för företagsintern förflyttning likabehandlas med svenska medborgare i fråga om erkännande av examensbevis, utbildningsbevis för teoretiska utbildningar och andra yrkeskvalifikationer i enlighet med relevanta nationella förfaranden.

Erkännande av examens- och utbildningsbevis

Möjligheten att få ett utländskt examens- eller utbildningsbevis bedömt och erkänt är densamma oavsett sökandens medborgarskap (4 § förordningen med instruktion för Universitets- och högskolerådet). Universitets- och högskolerådet svarar för bedömningar av utländska utbildningar på gymnasial och eftergymnasial nivå. Ovanstående gäller oavsett i vilket land utbildningen genomförts. Direktivets krav på likabehandling när det gäller erkännande av examens- och utbildningsbevis tillgodoses således genom gällande rätt.

Erkännande av yrkeskvalifikationer

I den utsträckning som erkännande av yrkeskvalifikationer skulle bli aktuellt är möjligheten att få dessa kvalifikationer erkända inte beroende av sökandens medborgarskap. Som *Universitets- och högskolerådet* påpekar omfattas inte prövning av yrkeskvalifikationer för tillträde till

reglerade yrken av det generella bedömningsuppdraget i förordningen med instruktion för Universitets- och högskolerådet. Den bedömningen görs i stället av den myndighet som är behörig att erkänna yrkeskvalifikationer för det aktuella yrket. En närmare reglering av prövningen av erkännande av yrkeskvalifikationer som omfattas av yrkeskvalifikationsdirektivet finns i lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer och i förordningen (2016:157) om erkännande av yrkeskvalifikationer. ICT-direktivets krav på likabehandling när det gäller erkännande av yrkeskvalifikationer tillgodoses därför genom gällande rätt.

15.4 Social trygghet

Regeringens förslag: En utlänning som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige för en period som överstiger nio månader, och som kan härleda rättigheter i fråga om familjeförmåner från EU-rätten, ska jämföras med svenska medborgare när det gäller rätt till studiehjälp i form av studiebidrag och extra tillägg. Likabehandlingen ska även omfatta familjemedlemmar som har uppehållstillstånd i Sverige.

Regeringens bedömning: Direktivets krav på likabehandling i fråga om social trygghet tillgodoses i övrigt genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Centrala studiestödsnämnden (CSN)* efterfrågar ett klagande av om ett ICT-tillstånd, ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd på grund av anknytning i sig innebär att CSN ska kontakta Försäkringskassan för prövning av om EU:s samordningsbestämmelser är tillämpliga. CSN har vidare vissa lagtekniska synpunkter. *Försäkringskassan* påpekar att den inte kommer att ha kännedom om vilka personer som har beviljats ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige och därför kan omfattas av de svenska sociala trygghetssystemen, eftersom förslaget inte innehåller något krav på Migrationsverket att informera Försäkringskassan om utfärdade och återkallade tillstånd.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Direktivet

Enligt artikel 18.2 c ska personer som är föremål för företagsintern förflyttning likabehandlas med medborgarna i den medlemsstat där arbetet utförs när det gäller bestämmelser i nationell rätt om de grenar av den sociala tryggheten som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, om inte rätten i ursprungslandet är tillämplig genom bilateral avtal eller genom den nationella rätten i den medlemsstat där arbetet utförs, vilka säkerställer att den person som är föremål för företagsintern förflyttning omfattas av lagstiftningen om social trygghet i ett av dessa

länder. Vid rörlighet inom EU, och utan att det påverkar bilaterala avtal som säkerställer att den person som är föremål för företagsintern förflyttning omfattas av ursprungslandets nationella rätt, ska förordning (EU) nr 1231/2010 tillämpas på motsvarande sätt. De förmånsslag som räknas upp i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004 är t.ex. förmåner vid sjukdom, ålderdom, olycksfall i arbetet och familjeförmåner. I skäl 38 anges att eftersom den person som är föremål för företagsintern förflyttning samt vederbörandes medföljande familjemedlemmar endast tillfälligt vistas i en medlemsstat, bör direktivet inte påverka medlemsstaternas rätt att, under vissa villkor begränsa likabehandlingen i fråga om familjeförmåner. I artikel 18.3 anges att medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) 1231/2010, får besluta att familjeförmåner inte ska tillämpas för personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som har fått tillstånd att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium för en period som inte överstiger nio månader.

Ändringar i studiestödslagen

De svenska studiestödsförfattningarna bygger i stor utsträckning på bestämmelser om medborgarskap. Vissa grupper av utländska medborgare, som kan härleda rättigheter i fråga om sociala förmåner eller familjeförmåner från främst EU-rätten, jämföras dock med svenska medborgare (1 kap. 4–7 §§ studiestödslagen [1999:1395]).

För att genomföra ICT-direktivet bör personer som har beviljats ett tillstånd i Sverige enligt direktivet jämföras med svenska medborgare när det gäller rätt till s.k. familjeförmåner enligt förordning (EG) nr 883/2004. Av artikel 2.1 i den förordningen följer att den är tillämplig även på medföljande familjemedlemmar. Även familjemedlemmar till tillståndsinnehavaren bör därför omfattas av rätten till s.k. familjeförmåner.

På studiestödsområdet anses studiehjälp i form av studiebidrag och extra tillägg vara familjeförmåner. Inackorderingstillägget inom studiehjälpen och studiemedel betraktas däremot EU-rättsligt som sociala förmåner och inte som familjeförmåner. Studiehjälp ges främst till ungdomar i gymnasieskolan. I praktiken kommer det således främst kunna bli aktuellt med studiehjälp till medföljande barn i gymnasieåldern. I likhet med vad som gäller för familjemedlemmar till vissa gästforskare och till innehavare av s.k. EU-blåkort bör det för likabehandling krävas att familjemedlemmarna själva har uppehållstillstånd i Sverige (1 kap. 7 § studiestödslagen). CSN efterfrågar om myndigheten ska kontakta Försäkringskassan för prövning av om EU:s samordningsbestämmelser är tillämpliga. Sådana frågor av mer praktisk natur som kan uppkomma i samband med handläggning av ärenden om studiehjälp till personer som har beviljats ett tillstånd i Sverige enligt direktivet bör så långt som möjligt hanteras på samma sätt som ärenden om studiehjälp till familjemedlemmar till vissa gästforskare och till innehavare av s.k. EU-blåkort. Vilka familjemedlemmar som kan komma i fråga för ett uppehållstillstånd på grund av anknytning till innehavare av tillstånd för företagsintern förflyttning behandlas i avsnitt 13.

Rätten till likabehandling i fråga om studiestöd bör begränsas till att omfatta personer som har fått ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för längre vistelse i Sverige för en period som överstiger nio månader. Direktivets möjlighet enligt artikel 18.3 att begränsa likabehandlingen i detta avseende bör således utnyttjas. Genom en sådan begränsning säkerställs att den som får del av förmånen har en viss anknytning till Sverige. Till skillnad från i blåkortsdirektivet saknas möjlighet i ICT-direktivet att begränsa rätten till studiestöd till att gälla inom territoriet, dvs. till stöd vid studier i Sverige.

Social trygghet i övrigt

Svensk lagstiftning avseende social trygghet, dvs. förmåner inom socialförsäkringen, arbetslöshetsförsäkringen samt hälso- och sjukvården, är i övrigt neutral i förhållande till medborgarskap. Direktivets krav på likabehandling i fråga om social trygghet tillgodoses genom gällande rätt och kräver därmed inte några författningsändringar. Direktivet innehåller inte något krav på en sådan underrättelseskyldighet för Migrationsverket som *Försäkringskassan* efterfrågar och någon sådan föreslås därför inte.

15.5 Pensioner

Regeringens bedömning: Direktivets krav på likabehandling i fråga om rätt till lagstadgade pensioner som är grundade på tidigare anställning tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Pensionsmyndigheten* efterfrågar ett klagörande av hur fastställandet av bosättningsperiod för garantipension ska hanteras för utlänningar som omfattas av ICT-direktivet.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 18.2 d ska, utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 1231/2010 och bilaterala avtal, utbetalning av lagstadgade ålders- och invaliditetspensioner och pensioner vid dödsfall grundade på tidigare anställning som personer som är föremål för företagsintern förflyttning haft och som förvärvats av sådana personer som flyttar till ett tredje land, eller efterlevande till sådana personer som är föremål för företagsintern förflyttning som bor i ett tredje land och som erhåller rättigheter härledda från den person som är föremål för företagsintern förflyttning i enlighet med den lagstiftning som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, ske på samma villkor och med samma belopp som medborgarna i de berörda medlemsstaterna när de flyttar till ett tredje land.

De tillämpliga svenska bestämmelserna om utbetalning av förmåner vid ålderdom, förmåner till efterlevande och vid arbetsskada till en person som vistas eller bor utomlands finns i 5 kap. 13–16 §§ och 6 kap. 16–17 §§ socialförsäkringsbalken och omfattar inkomstgrundad ålderspension, inkomstrelaterad efterlevandepension och efterlevandeskydd i form av premiepension. Något krav på likabehandling i fråga om tillgång

till bosättningsgrundad pension såsom garantipension ställer direktivet emellertid inte upp. Kravet på likabehandling avser i detta sammanhang endast rätt till lagstadgade pensioner som är grundade på tidigare anställning. De ovan omnämnda bestämmelserna är inte beroende av vilket medborgarskap förmånstagaren har. Direktivets krav på likabehandling i fråga om rätt till de aktuella förmånerna tillgodoses således genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

15.6 Tillgång till varor och tjänster

Regeringens bedömning: Direktivets krav på likabehandling i fråga om tillgång till varor och tjänster tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 18.2 e ska personer som är föremål för företagsintern förflyttning likabehandlas med svenska medborgare i fråga om tillgång till varor och tjänster och leverenser av allmänt tillgängliga varor och tjänster, utom förfaranden för att få tillgång till bostäder enligt nationell rätt, utan att detta påverkar avtalsfriheten i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, och tjänster som tillhandahålls av offentliga arbetsförmedlingar.

Utländska arbetstagare som lagligen vistas i Sverige ska likabehandlas med svenska medborgare i fråga om tillgång till varor och tjänster som är tillgängliga för allmänheten. Av 2 kap. 12 § diskrimineringslagen följer att diskriminering är förbjuden för den som utanför privat- och familjelivet tillhandahåller varor, tjänster eller bostäder till allmänheten. Enligt 2 kap. 9 § samma lag är diskriminering av arbetssökande och arbetstagare förbjuden i fråga om arbetsmarknadspolitisk verksamhet och arbetsförmedling utan offentligt uppdrag. Det finns alltså inga begränsningar på grund av medborgarskap för att få tillgång till sådana varor och tjänster som avses i artikel 18.2 e, förfaranden för att erhålla bostäder eller för att ta del av arbetsförmedlingars tjänster. Direktivets bestämmelse om likabehandling med svenska medborgare i denna del tillgodoses således genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

16 Statistik

Regeringens bedömning: Några författningsändringar är inte nödvändiga med anledning av ICT-direktivets krav på att tillhandahålla kommissionen statistik.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot bedömningen. Några remissinstanser har lämnat detaljsynpunkter kring hantering av statistik.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 26 i direktivet ska medlemsstaterna utse en nationell kontaktpunkt som ska samarbeta effektivt och ansvara för att motta och översända den information som är nödvändig för tillämpningen av artiklarna 21, 22 och 23. Vidare ska medlemsstaterna, enligt artikel 24, årligen tillhandahålla kommissionen uppgifter om antalet ICT-tillstånd och ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse som har utfärdats för första gången samt i tillämpliga fall uppgifter om underrättelser som mottagits enligt artikel 21.2, och, i möjligaste mån, uppgift om antalet personer vars ICT-tillstånd har förnyats eller återkallats. Statistikuppgifterna ska redovisas utifrån medborgarskap och uppehållstillståndens giltighetstid och, i möjligaste mån, utifrån ekonomisk sektor och den av företaget internt förflyttade personens ställning.

Regeringen har utsett Migrationsverket till kontaktpunkt enligt ICT-direktivet, se 3 § förordningen med instruktion för Migrationsverket. Enligt 2 § i samma förordning ska Migrationsverket bl.a. föra register och statistik över utläningar i landet i den utsträckning det behövs för verksamheten. Migrationsverkets uppdrag får anses innefatta att tillhandahålla kommissionen sådana statistikuppgifter som avses i artikel 24 och det bedöms inte finnas behov av ytterligare reglering. Några författningsändringar för att genomföra direktivet i denna del är därför inte nödvändiga.

17 Övriga förslag

Regeringens förslag: I upplysningsbestämmelsen om att bestämmelser om uppehålls- och arbetstillstånd finns i lagens kapitel om EU-blåkort ska det även upplysas om det nya kapitlet om tillstånd för företagsintern förflyttning.

Lagen om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare ska ändras så att även en utläning som ska utöva umgänge med ett barn som är bosatt i Sverige ska erbjudas samhällsorientering.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot förslagen.

Skälen för regeringens förslag: I 2 kap. 7 a § UtL finns en upplysningsbestämmelse som anger att bestämmelser om uppehålls- och arbetstillstånd för högkvalificerad anställning (EU-blåkort) finns i 6 a kap. Med hänsyn till att det nu införs ytterligare ett kapitel med bestämmelser om kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd bör bestämmelsen ändras så att den även anger att bestämmelser om uppehålls- och arbetstillstånd finns i kapitlet om tillstånd för företagsintern förflyttning.

Lagen om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare innehåller bestämmelser om kommuners ansvar att erbjuda samhällsorientering. Enligt 2 § första stycket 2 ska samhällsorientering erbjudas nyanlända invandrare som har beviljats ett uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1–3, andra eller tredje stycket UtL. Den sistnämnda paragrafen har emellertid nyligen ändrats genom att en ny tredje punkt har tagits in i paragrafens första stycke vilket har fått till följd att de påföljande punkterna fått en ny numrering (SFS 2014:778, prop. 2013/14:217). Av förbiseende ändrades inte samtidigt hänvisningen i lagen om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare, vilket har fått till följd att samhällsorientering för närvarande inte enligt lagen ska erbjudas en utlänning som har beviljats uppehållstillstånd på grund av anknytning till ett barn med vilken han eller hon har umgängesrätt (nuvarande 5 kap. 3 a § första stycket 4 UtL). Eftersom samhällsorientering bör erbjudas även sådana invandrare bör hänvisningen i 2 § första stycket 2 lagen om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare ändras.

18 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 mars 2018.

Regeringens bedömning: Det behövs inte några övergångsbestämmelser.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer delvis med regeringens. I promemorian föreslås att författningsförslagen ska träda i kraft den 1 december 2017.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har något att invända mot förslaget eller bedömningen.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I artikel 27 anges att medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och författningar som är nödvändiga för att följa direktivet senast den 29 november 2016. Det är angeläget att lagändringarna kan träda i kraft så snart som möjligt. Det föreslås därför att författningsförslagen ska träda i kraft den 1 mars 2018.

De nya bestämmelserna ska tillämpas vid prövning från och med den dag då de träder i kraft. Regeringen bedömer att det inte behövs några övergångsbestämmelser.

Regeringens bedömning: Förslagen bedöms leda till marginellt ökade kostnader för Migrationsverket, migrationsdomstolarna och Centrala studiestödsnämnden. Dessa kostnader ska hanteras inom myndigheternas befintliga anslag.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Migrationsverket* gör bedömningen att antalet ärenden som omfattas av förslagen är begränsat. Verket har inte haft möjlighet att göra några ekonomiska beräkningar men anser att ökade kostnader på grund av den nya ärendetypen, utbildningsinsatser samt längre handläggningstider inte kan uteslutas. *Centrala studiestödsnämnden (CSN)* instämmer i den bedömning som görs i promemorian. *Svenskt Näringsliv* anser att konsekvensanalysen är bristfällig och bedömer att antalet överklagade beslut kommer att öka mer än bara marginellt som en följd av de begränsningar och oklarheter som de nya reglerna medför. *Sveriges advokatsamfund* ifrågasätter bedömningen att förslagen endast innebär en marginell påverkan på de myndigheter som handlägger utlänningsärenden. *Almega* påpekar att en konsekvens av förslagen är att undantaget från krav på arbetstillstånd för specialister och praktikanter tas bort vilket är en stor förändring för Sveriges internationella företag. *Almega* efterfrågar en analys av om handläggningstiden kommer att påverkas och anser att Migrationsverket behöver få en kraftfull resursförstärkning för att säkerställa att handläggningen av ICT-tillstånd går snabbt och smidigt och att övergången till det nya systemet inte påverkar företagens verksamhet negativt.

Skälen för regeringens bedömning

Samhällsekonomiska konsekvenser

Det är svårt att bedöma i vilken omfattning som förslaget att införa särskilda tillstånd för arbete och vistelse för företagsintern förflyttning kommer att innebära en ökning av antalet personer från tredje land som arbetar och vistas här. Under år 2015 beviljades ca 13 000 arbetstillstånd, vilket är en ökning i förhållande till år 2014 då ca 11 000 arbetstillstånd beviljades. Från januari 2016 till november 2016 beviljades ca 11 000 arbetstillstånd. Det framgår dock inte hur många arbetstagare som är anställda av arbetsgivare i Sverige eller som har utstationerats hit av arbetsgivare i tredje land. Sedan juli 2013 är utstationerande arbetsgivare skyldiga att anmäla utstationeringar till Arbetsmiljöverket. Av statistikuppgifter från Arbetsmiljöverket om utstationering från arbetsgivare i tredje land framgår att det främst rör sig om utstationering från Indien, Kina, USA och Japan, framför allt för tjänstgöring inom telekommunikation- och databranscherna. Det som anges i anmälan är sätet för det utsändande företaget, vilket inte behöver innebära att nationaliteten på den utstationerade arbetskraften är densamma. Mellan juli 2013 och november 2016 har ca 125 000 personer – utstationerade

från företag både inom och utanför EU – registrerats i utstationeringsregistret. Av dessa har ca 32 000 vistats här längre tid än 90 dagar. Eftersom det stora flertalet av de som utstationeras till Sverige är här under en kortare tid än vad ICT-direktivet kräver (vistelsen ska överstiga 90 dagar för att ett ICT-tillstånd ska kunna beviljas) torde många av de som utstationeras hit inte falla in under ICT-direktivets tillämpningsområde. Av de utlänningar som utstationeras hit för en längre tid än 90 dagar finns det inte några uppgifter om hur många av dem som förflyttas hit inom en koncern och därmed skulle kunna omfattas av de nya reglerna om ICT-tillstånd.

Det framgår inte av statistikuppgifterna hur många uppehållstillstånd som har beviljats till medföljande familjemedlemmar till den som beviljats uppehålls- och arbetstillstånd vid utstationering från tredje land.

Konsekvenser för det allmänna

Det finns redan enligt nuvarande regler i utlänningslagen möjlighet att ansöka om och beviljas uppehålls- och arbetstillstånd för utstationering av personal från länder i tredje land för kortare eller längre tids tjänstgöring i Sverige. Till skillnad från tillstånden för företagsintern förflyttning, som endast kan beviljas för vistelser som överstiger 90 dagar, finns det enligt gällande ordning ingen begränsning på en lägsta tid för vilken tillstånd kan beviljas.

Några remissinstanser, däribland *Sveriges advokatsamfund*, anser att förslagen kommer att påverka de myndigheter som handlägger utlänningsärenden och bl.a. innebära att handläggningstider för andra ärenden kan förlängas. *Almega* anser att Migrationsverket behöver få en kraftfull resursförstärkning för att säkerställa att handläggningen går snabbt och smidigt. Regeringen konstaterar dock att de uppgifter som Migrationsverket ska kontrollera innan ett tillstånd ska beviljas eller förlängas i princip är uppgifter som verket redan enligt nuvarande ordning hanterar inom ramen för sin verksamhet. Detsamma gäller för prövning av en ansökan om uppehållstillstånd för familjemedlem till den som beviljas tillstånd för företagsintern förflyttning. Som *Migrationsverket* påpekar är antalet ärenden som omfattas av förslagen dessutom begränsat. Regeringen bedömer därför att införandet av ett särskilt tillstånd för företagsintern förflyttning endast marginellt kommer att påverka de myndigheter, framförallt Migrationsverket, som hanterar utlänningsärenden. Kostnaderna för Migrationsverket och övriga myndigheter ryms inom befintliga anslag.

Förslaget innebär att Migrationsverkets beslut i ärenden om tillstånd för företagsintern förflyttning ska kunna överklagas till migrationsdomstolarna. Regeringen delar inte *Svenskt Näringslivs* bedömning av antalet överklagade beslut utan bedömer att antalet överklaganden till domstol kan förväntas bli relativt få. Med hänsyn till att det redan i dag finns en möjlighet för utlänningar att ansöka om uppehålls- och arbetstillstånd och få sin sak prövad i domstol bör enligt regeringens bedömning de nya ärendena inte leda till annat än marginella kostnadsökningar. Dessa kostnader ryms inom befintliga anslag.

De föreslagna ändringarna i studiestödslagen bedöms endast ha en marginell påverkan på kostnaderna för studiestöd och ryms inom befintliga anslag.

De föreslagna ändringarna i lagen om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare bedöms inte i någon större utsträckning påverka storleken på den målgrupp som kommunerna är skyldiga att erbjuda samhällsorientering. De familjemedlemmar som kan komma i fråga för uppehållstillstånd på grund av anknytning till innehavare av tillstånd för företagsintern förflyttning kan redan enligt gällande ordning beviljas uppehållstillstånd på grund av anknytning till en arbetskraftsinvandrare och ska i sådana fall erbjudas samhällsorientering av kommunerna. Det totala antalet familjemedlemmar som ska erbjudas familjeorientering förväntas därför inte öka.

Konsekvenser för företag

Väl fungerande kompetensförsörjning är avgörande för företags internationella konkurrenskraft. Underlättande av personrörlighet för viktiga personalkategorier stärker också företags möjligheter att delta i de globala värdekedjorna utifrån en etablering i Sverige, genom t.ex. exportverksamhet. Tydliga regelverk är ett centralt redskap för att kunna attrahera spetskompetens och investeringar i Sverige. Möjligheten till tillstånd för företagsintern förflyttning införs för att ge värdföretagen nya färdigheter och kunskaper och syftar till att underlätta för multinationella företag att använda sin personal på bästa sätt. Att det införs gemensamma regler inom EU innebär en enhetlighet som delvis kan kompensera den förändring av det interna svenska regelverket som regleringen innebär. Vidare bör noteras den betydelse som regeringen fäster vid att handläggningen hos Migrationsverket är effektiv och ändamålsenlig. Förslagen bör sammanfattningsvis gynna företagen och leda till förbättrade ekonomiska möjligheter för dessa.

Konsekvenser för jämställdhet

Betydligt fler män än kvinnor ansöker om arbetstillstånd i Sverige, vilket även torde få genomslag på antalet ansökningar om tillstånd för företagsintern förflyttning. Även om förslaget är könsneutralt utformat kommer därför fler män än kvinnor att direkt beröras.

20 Författningskommentar

20.1 Förslaget till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

1 kap. Lagens innehåll, vissa definitioner och allmänna bestämmelser

Lagens innehåll

1 § I denna lag finns föreskrifter om

- lagens innehåll, vissa definitioner och allmänna bestämmelser (1 kap.),
- villkor för att en utlänning ska få resa in i samt vistas och arbeta i Sverige (2 kap.),
- visering (3 kap.),
- uppehållsrätt (3 a kap.),
- flyktingar och andra skyddsbehövande (4 kap.),
- uppehållstillstånd (5 kap.),
- ställning som varaktigt bosatt i Sverige (5 a kap.),
- arbetstillstånd (6 kap.),
- EU-blåkort (6 a kap.),
- *tillstånd för företagsintern förflyttning, ICT (6 b kap.)*,
- återkallelse av tillstånd (7 kap.),
- avvisning och utvisning (8 kap.),
- utvisning på grund av brott (8 a kap.),
- kontroll- och tvångsåtgärder (9 kap.),
- förvar och uppsikt avseende utläningar (10 kap.),
- hur en utlänning som hålls i förvar ska behandlas (11 kap.),
- verkställighet av beslut om avvisning och utvisning (12 kap.),
- handläggningen av ärenden hos förvaltningsmyndigheterna m.m. (13 kap.),
- överklagande av förvaltningsmyndighets beslut (14 kap.),
- nöjdförklaring (15 kap.),
- migrationsdomstolar och Migrationsöverdomstolen (16 kap.),
- skyldighet att lämna uppgifter (17 kap.),
- offentligt biträde (18 kap.),
- kostnadsansvar (19 kap.),
- bestämmelser om straff m.m. (20 kap.),
- tillfälligt skydd (21 kap.),
- tribunalvittnen (22 kap.), och
- särskilda bemyndiganden (23 kap.).

I paragrafen finns en innehållsförteckning till lagen.

Paragrafen ändras till följd av att ett nytt kapitel, 6 b kap., införs i lagen.

2 kap. Villkor för att en utlänning skall få resa in i samt vistas och arbeta i Sverige

Kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd

7 a § Bestämmelser om *kombinerade* uppehålls- och arbetstillstånd finns i 6 a och 6 b kap.

I paragrafen finns en upplysningsbestämmelse om att det finns bestämmelser om kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd i 6 a kap. om EU-blåkort och i 6 b kap. om tillstånd för företagsintern förflyttning, ICT. Övervägandena finns i avsnitt 17.

Paragrafen ändras till följd av det nya 6 b kap. I övrigt görs vissa språkliga ändringar.

Undantag från kraven på pass, visering, uppehållstillstånd och arbetstillstånd

8 a § Kravet på visering enligt 3 § gäller inte för en utlänning som

1. är EES-medborgare,
2. har uppehållskort eller permanent uppehållskort som har utfärdats i Sverige eller av en behörig myndighet i en annan EES-stat,
3. har uppehållstillstånd,
4. har ställning som varaktigt bosatt i Sverige, eller
5. återtas enligt 6 a kap. 14 § eller 6 b kap. 19 §.

Kravet på visering enligt 3 § för inresa gäller inte heller för en utlänning som återtas enligt 4 kap. 5 d § eller 5 a kap. 7 §.

Paragrafen innehåller undantag från kravet på visering enligt 3 §. Övervägandena finns i avsnitt 10.4. I paragrafen genomförs delvis artikel 23.5.

Ändringen i *första stycket 5* innebär att det gäller ett undantag från kravet på visering för inresa och vistelse i Sverige när Sverige återtar en utlänning och hans eller hennes medföljande familjemedlemmar från en annan EU-stat under de förutsättningar som anges i 6 b kap. 19 §.

5 kap. Uppehållstillstånd

Uppehållstillstånd på grund av arbete, utbildning på forskarnivå eller försörjning på annat sätt

5 § Ett permanent uppehållstillstånd får beviljas en utlänning som i sammanlagt fyra år under de senaste sju åren har haft

1. uppehållstillstånd för arbete eller *ett av Sverige utfärdat* EU-blåkort, *ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse*, eller
2. uppehållstillstånd för studier som avser utbildning på forskarnivå.

Uppehållstillstånd får beviljas en utlänning som har sin försörjning ordnad på annat sätt än genom anställning. Om utlänningen ska bedriva näringsverksamhet ska han eller hon ha förmåga att bedriva den aktuella verksamheten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om permanent uppehållstillstånd på grund av arbete, utbildning på forskarnivå eller försörjning på annat sätt. Övervägandena finns i avsnitt 12.

Av ändringen i *första stycket 1* framgår att den tid som en utlänning har haft ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdat av Sverige ska räknas in vid bedömningen av om kravet på en sammanlagd tidsperiod om fyra år är uppfyllt. Det innebär att om utlänningen har haft tillstånd enligt en eller båda tillståndstyperna för företagsintern förflyttning i fyra år under de senaste sju åren så är kravet uppfyllt. Det är också möjligt för en utlänning att räkna samman tid med någon typ av tillstånd med tid som han eller hon har haft tillstånd enligt de allmänna bestämmelserna om arbetskraftsinvandring. Tiden kan också, i förekommande fall, räknas samman med den tid som utlänningen har haft ett av Sverige utfärdat EU-blåkort.

När ansökan om uppehållstillstånd skall vara gjord

18 a § Det som föreskrivs i 18 § första stycket gäller inte för en utlänning som ansöker om uppehållstillstånd enligt 5 § första stycket eller uppehållstillstånd för arbete enligt 10 § om *han eller hon* har ett av Sverige utfärdat EU-blåkort, *ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse*, eller om *han eller hon* har eller har haft ett EU-blåkort utfärdat av Sverige och har återtagits enligt 6 a kap. 14 §.

En ansökan om uppehållstillstånd efter inresan i Sverige får även bifallas för en familjemedlem till en utlänning som avses i första stycket om utlänningen beviljas uppehållstillstånd enligt de bestämmelser som anges där.

Paragrafen behandlar vissa situationer när en ansökan om uppehållstillstånd får ges in och beviljas efter inresa i landet. Övervägandena finns i avsnitt 12.

Av ändringen i *första stycket* framgår att den som har ett av Sverige utfärdat ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får ansöka om och beviljas ett permanent uppehållstillstånd eller ett uppehållstillstånd för arbete enligt de allmänna bestämmelserna om arbetskraftsinvandring, utan att först behöva lämna landet. Att även arbetstillstånd får beviljas under vistelsen i Sverige framgår av 6 kap. 4 §.

Ändringen medför även, enligt andra stycket, att den som har beviljats uppehållstillstånd på grund av anknytning till en utlänning som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, får ansöka om och beviljas uppehållstillstånd under vistelsen här om den som han eller hon åberopar anknytning till har haft ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdat av Sverige och därefter beviljas ett nationellt uppehållstillstånd för arbete. Detsamma gäller om den som har haft något slags ICT-tillstånd beviljas ett permanent uppehållstillstånd enligt 5 §.

6 kap. Arbetstillstånd

2 b § *Arbetstillstånd enligt 2 § första stycket får inte ges till en utlänning som är anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett*

företag som dels är etablerat i Sverige eller i en annan EU-stat, dels är en enhet som tillhör samma företag eller företag inom samma koncern.

Första stycket gäller inte om utlänningen tillhör någon av de kategorier som är undantagna i 6 b kap. 3 §.

Av paragrafen, som är ny, följer att ett arbetstillstånd enligt 2 § första stycket inte ska ges om utlänningen faller under tillämpningsområdet för bestämmelserna om tillstånd för företagsintern förflyttning. Övervägandena finns i avsnitt 6. I paragrafen genomförs artikel 2.3.

Den som kan få ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige eller i en annan EU-stat är i fortsättningen hänvisad till det regelverket (för Sveriges del 6 b kap.). Avgränsningen av den grupp det handlar om sker i paragrafen i två steg. I *första stycket* anges att utlänningen ska vara anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och att situationen ska vara den att han eller hon ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag som dels är etablerat i Sverige eller i en annan EU-stat, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern. Villkoren i stycket är en grundläggande förutsättning för att en utlänning ska kunna beviljas ett ICT-tillstånd enligt 6 b kap. 1 § första stycket, se vidare kommentaren till den paragrafen.

Ett arbetstillstånd enligt 2 § får inte beviljas om den företagsinterna förflyttningen avser tjänstgöring i Sverige i mer än 90 dagar. I en sådan situation är utlänningen i stället hänvisad till reglerna om ICT-tillstånd i Sverige. Vidare ska ett arbetstillstånd nekas om det av ansökan framgår att den företagsinterna förflyttningen innebär att utlänningen kommer att tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i en annan EU-stat. I det fallet kan utlänningen ansöka om ICT-tillstånd i den andra EU-staten och, om ICT-tillstånd beviljas i den staten, utnyttja sin rätt till rörlighet för vistelse i Sverige. Om tjänstgöringen i Sverige kommer att understiga 90 dagar, finns det inte något hinder mot att beviljas ett arbetstillstånd här.

Av *andra stycket* följer att arbetstillstånd enligt 2 § första stycket i vissa fall ändå kan beviljas. Det gäller om utlänningen tillhör någon av de kategorier som i 6 b kap. 3 § undantas från möjligheten att kunna beviljas ett tillstånd för företagsintern förflyttning. Till exempel kan en utlänning som är bosatt i EU även fortsättningsvis ansöka om tillstånd enligt de allmänna reglerna om arbetstillstånd.

6 b kap. Tillstånd för företagsintern förflyttning, ICT

Förutsättningar för tillstånd

1 § En utlänning som är anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag (värdföretag) som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern ska, om inte annat följer av tredje stycket eller 3–5 §§, beviljas ett uppehålls- och arbetstillstånd för företagsintern förflyttning av personal (ICT-tillstånd), om

1. utlänningen har varit anställd i företaget under minst tre månader utan uppehåll vid tiden för den företagsinterna förflyttningen,

2. ersättningen inte är sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen, och övriga anställningsvillkor inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat inom EES eller Schweiz,

3. anställningen gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig,

4. utlänningen, vid vistelse som kommer att uppgå till högst ett år, kan visa att han eller hon har, eller har ansökt om, en heltäckande sjukförsäkring som gäller i Sverige,

5. utlänningen har de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet som krävs för uppdraget som chef eller specialist, eller har en sådan examen från ett universitet eller en högskola som krävs för praktiktjänstgöringen,

6. utlänningen efter förflyttningens slut kommer att kunna överflyttas till en enhet i tredje land som tillhör samma företag eller till ett företag inom samma koncern i tredje land, och

7. utlänningen inte utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Om den företagsinterna förflyttningen avser ett reglerat yrke ska utlänningen styrka behörigheten att få utöva yrket i Sverige.

Ett ICT-tillstånd ska inte beviljas om

1. utlänningen inte har fullgjort anmälningsskyldigheten enligt 13 §, eller

2. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning.

Paragrafen, som är ny, anger förutsättningarna för att beviljas ett ICT-tillstånd. Övervägandena finns i avsnitt 7, 8 och 9.1. Genom paragrafen genomförs artiklarna 1 och 13.1 och delvis artiklarna 2.1, 2.2, 5 och 7.1 i direktivet.

Av första stycket framgår inledningsvis att ett ICT-tillstånd är ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd avsett för en utlänning som är anställd av ett företag etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och som ska förflyttas till Sverige för att tjänstgöra här som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag som är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma företagskoncern. Företaget i Sverige, som benämns värdföretag, ska vara etablerat här. Att förflyttningen endast ska vara tillfällig framgår bl.a. av första stycket 6, se även 10 §.

Med chef avses enligt definitionen i artikel 3 i direktivet en person som har en ledande ställning och som främst leder värdföretagets administration och som står under allmän tillsyn av och får vägledning från i första hand styrelsen eller bolagets aktieägare eller motsvarande. Hit hör personer som leder värdföretaget eller en avdelning eller underavdelning av värdföretaget, personer som övervakar och kontrollerar det arbete som utförs av den andra tillsyns- eller ledningspersonalen eller personalen med särskilda fackkunskaper och personer som har behörighet att tillstyrka anställning, avskedande och andra personalåtgärder.

Med specialist avses enligt samma artikel en person som arbetar inom koncernen och som har specialkunskaper som är väsentliga för värdföretagets verksamhetsområden, teknik eller förvaltning. Vid bedömningen av sådana kunskaper ska inte endast kunskaper som är specifika för värdföretaget beaktas utan även huruvida personen har en hög kvalifikationsnivå, inbegripet lämplig yrkeserfarenhet, för en typ av

arbete eller verksamhet som kräver särskilt tekniskt kunnande, inbegripet eventuellt officiellt godkänd yrkestillhörighet.

En praktikant enligt direktivet är en person med universitetsexamen som förflyttas till ett värdföretag för karriärutveckling eller för att skaffa sig utbildning i affärsteknik eller affärsmetoder och som får lön under förflyttningen. Direktivets krav på universitetsexamen (university degree i den engelska språkversionen) får anses omfatta såväl universitets- som högskoleexamina.

I första stycket anges även i punkt 1–7 ytterligare förutsättningar för att ett ICT-tillstånd ska få beviljas i Sverige.

Enligt *första stycket 1* är det ett krav att sökanden vid tidpunkten för den företagsinterna förflyttningen ska ha varit anställd i det i tredje land etablerade företaget under minst tre månader utan uppehåll. Med tidpunkten för den företagsinterna förflyttningen avses den tidpunkt då utlänningen enligt ansökan avser att resa in och påbörja sitt uppdrag i Sverige.

Av *första stycket 2* följer att ersättningen inte får vara sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen. Ett krav för att beviljas ett ICT-tillstånd är att den ersättning som utlänningen får under hela den företagsinterna förflyttningen inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare i Sverige som innehar en jämförbar befattning. När det gäller andra anställningsvillkor än ersättning krävs att villkoren inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare utstationerade till Sverige inom ramen för utstationeringsdirektivet (direktiv 1996/71/EG).

I *första stycket 3* finns ett krav på att anställningen ska göra det möjligt för utlänningen att försörja sig själv. Kravet motsvarar vad som generellt gäller för den som vill få arbetstillstånd enligt 6 kap. och innebär bl.a. att arbetstiden måste vara av sådan omfattning att inkomsten från den erbjudna anställningen inte är så låg att utlänningen behöver försörjningsstöd enligt 4 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) för att täcka sina kostnader för bl.a. boende och uppehälle (se prop. 2007/08:147 s. 27).

Första stycket 4 innebär ett krav på sökanden att visa att han eller hon har eller har ansökt om en heltäckande sjukförsäkring. Kravet gäller bara om ansökan avser en vistelse som uppgår till högst ett år, dvs. i de fall utlänningen inte kommer att folkbokföras här.

Första stycket 5 innebär ett krav på att sökanden måste ha de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet eller den examen som krävs för det uppdrag som ansökan avser.

Enligt *första stycket 6* krävs det att det framgår av ansökan att sökanden efter avslutad förflyttning kan fortsätta sin anställning i tredje land. Med tredje land avses ett land som är beläget utanför EES-området och Schweiz.

Första stycket 7 anger att sökanden inte får utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa. Uttrycket är unionsrättsligt och återfinns t.ex. i regler om gränspassage i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna). Motsvarande tvingande avslagsgrund finns vid ansökan om EU-blåkort (6 a kap. 3 § 2).

Av första stycket framgår även att det finns ytterligare villkor för att beviljas ett ICT-tillstånd i andra stycket och i 3–5 §§.

Om anställningen avser ett reglerat yrke, följer det av *andra stycket* att sökanden ska uppfylla kraven för att utöva yrket i Sverige. Med reglerat yrke avses enligt 5 § 2 lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer yrkesverksamhet där det genom lag, förordning eller andra föreskrifter krävs bl.a. bestämda yrkeskvalifikationer för att få tillträde till eller för att få utöva yrket. Att sökanden ska uppfylla kraven för att utöva yrket i Sverige innebär att en behörig myndighet ska ha erkänt sökandens utländska yrkeskvalifikationer och prövat att övriga förutsättningar för tillträde till yrket är uppfyllda.

Av *tredje stycket 1* följer att ett ICT-tillstånd inte ska beviljas om utlänningen inte har fullgjort anmälningsskyldigheten enligt 13 §. Av nämnda paragraf framgår att utlänningen under ansökningsförfarandet ska underrätta Migrationsverket om förändringar som påverkar förutsättningarna för tillståndet. Vidare framgår av *tredje stycket 2* att ett ICT-tillstånd inte ska beviljas om värdföretaget har inrättats huvudsakligen för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning. Det kan t.ex. handla om värdföretag som har inrättats för skens skull och som inte bedriver faktisk verksamhet (jfr skäl 24 i direktivet).

För att beviljas ett ICT-tillstånd krävs det att utlänningen visar att han eller hon uppfyller villkoren som ställs upp i denna och andra paragrafer. En prövning av om förutsättningarna för tillstånd är uppfyllda får göras i varje enskilt fall. Generellt krävs för att villkoren ska vara uppfyllda att utlänningen ger in vissa handlingar av betydelse för tillståndsprövningen. Anställningsavtal, uppdragsskrivelser eller andra relevanta handlingar som innehåller uppgift om lön eller andra villkor, utlänningens ställning inom företaget eller förflyttningens varaktighet är exempel på sådana handlingar som kan vara av betydelse. Av 2 kap. 1 § följer att utlänningen ska ha ett giltigt pass och av 4 kap. 23 § och 5 kap. 9 § UtlF att ett uppehållstillstånd inte bör beviljas för längre tid än utlänningens pass gäller.

2 § En utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern som det i den andra EU-staten ska, om inte annat följer av 3–5 §§, beviljas ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, om

1. ersättningen inte är sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen, och övriga anställningsvillkor inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat inom EES eller Schweiz,

2. anställningen gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig,

3. utlänningen, vid vistelse som kommer att uppgå till högst ett år, kan visa att han eller hon har, eller har ansökt om, en heltäckande sjukförsäkring som gäller i Sverige, och

4. utlänningen inte utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Om den företagsinterna förflyttningen avser ett reglerat yrke ska utlänningen styrka behörigheten att få utöva yrket i Sverige.

Paragrafen, som är ny, anger förutsättningarna för att ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska beviljas. Övervägandena finns i avsnitt 10.2. Genom paragrafen genomförs delvis artikel 22 i direktivet.

En grundförutsättning för att i Sverige beviljas ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse är att utlänningen har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat för att arbeta vid ett företag som är etablerat i den EU-staten. Vidare ska det företag som utlänningen flyttar till genom rörligheten vara etablerat i Sverige och utgöra en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern som det i den andra EU-staten.

I övrigt motsvarar flera av förutsättningarna för att beviljas ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse de som gäller för ett ICT-tillstånd, jfr 1 § första stycket 2–4 och 7 och andra stycket samt författningskommentaren till de bestämmelserna. Emellertid ska det för detta tillstånd inte ske någon prövning av om utlänningen har haft en viss anställningstid i företaget eller i ett företag inom samma koncern före förflyttningen eller om utlänningen har de yrkeskvalifikationer eller den erfarenhet som krävs för uppdraget. Inte heller ska det ske någon prövning av om utlänningen efter tillståndstidens slut kan överflyttas till en enhet som tillhör samma företag och är belägen i tredje land.

3 § Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska inte beviljas en utlänning som

- 1. är bosatt inom Europeiska unionens medlemsstaters territorier,*
- 2. är EES-medborgare eller medborgare i Schweiz,*
- 3. ansöker om uppehållstillstånd för att utföra forskning i Sverige enligt ett mottagningsavtal som har ingåtts enligt lagen (2008:290) om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare,*
- 4. är utstationerad i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat i en EES-stat eller Schweiz,*
- 5. har beviljats uppehållstillstånd för studier i Sverige, eller*
- 6. hyrs ut av ett företag för att arbeta under övervakning och ledning av ett annat företag.*

Paragrafen, som är ny, undantar vissa kategorier av utlänningar från möjligheten att beviljas ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Övervägandena finns i avsnitt 7. Paragrafen genomför delvis artiklarna 2.1 och 2.2 i direktivet.

I paragrafen finns en uppräkningslista av de kategorier av utlänningar som inte omfattas av tillämpningsområdet och därmed inte kan beviljas ett tillstånd för företagsintern förflyttning.

I *punkt 1* anges att en utlänning som är bosatt inom EU inte ska beviljas tillstånd för företagsintern förflyttning.

I *punkt 2* anges att en EES-medborgare, dvs. en medborgare i en EU-stat, Island, Norge eller Liechtenstein, inte ska beviljas tillstånd för företagsintern förflyttning. Detsamma gäller en medborgare i Schweiz.

Enligt *punkt 3* är gästforskare som ansöker om uppehållstillstånd för att utföra ett forskningsprojekt enligt ett mottagningsavtal uteslutna från att komma i fråga för ett tillstånd för företagsintern förflyttning. Med gästforskare avses, enligt 2 § lagen (2008:290) om godkännande för

forskningshuvudmän att ta emot gästforskare, en tredjelandsmedborgare som är behörig att påbörja högskoleutbildning på forskarnivå och som väljs ut av en forskningshuvudman för att under en längre tid än tre månader utföra forskning hos huvudmannen.

Det framgår av *punkt 4* att ett tillstånd inte ska beviljas en utlänning som är utstationerad av ett företag som är etablerat i EES eller Schweiz.

Enligt *punkt 5* undantas tredjelandsmedborgare som antagits som heltidsstuderande eller som genomgår en kort praktisk utbildning med handledning som en del av studierna. Genom bestämmelsen undantas de utlänningar som vid sidan av eller inom ramen för sina studier genomgår någon form av företagspraktik i Sverige.

Av *punkt 6* framgår att utlänningar som hyrs ut av arbetsförmedlingar, bemanningsföretag eller andra företag för att arbeta under övervakning och ledning av ett annat företag inte ska beviljas tillstånd för företagsintern förflyttning. Bestämmelsen hindrar dock inte personer som är föremål för företagsintern förflyttning från att bedriva specifik verksamhet hos kunder i Sverige i enlighet med här gällande bestämmelser för sådan verksamhet. En bedömning av om direktivet är tillämpligt får göras i varje enskilt fall. Vid prövningen av om arbete hos kunder, t.ex. vid konsultverksamhet, omfattas av regleringen får det bl.a. bedömas om utlänningen, trots att arbetet rent faktiskt utförs hos kunden, arbetar under övervakning och ledning av värdföretaget.

Det finns även andra situationer när det inte är möjligt att bevilja ett tillstånd, se t.ex. 1 § tredje stycket och 4 §.

4 § Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska inte heller beviljas en utlänning som visar upp handlingar till stöd för ansökan som har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende.

Paragrafen, som är ny och som har utformats med beaktande av Lagrådets synpunkter, anger ytterligare grunder som medför att ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse inte ska beviljas. Övervägandena finns i avsnitt 9.1. Genom paragrafen genomförs delvis artikel 22.3 i direktivet.

Av paragrafen framgår att ett tillstånd inte beviljas om de handlingar som åberopas till stöd för ansökan har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende. Uttrycket förfalskats är inte avsett att begränsa tillämpningsområdet för bestämmelsen till handlingar som är förfalskade i den mening som avses i urkundsförfalskningsbrottet (14 kap. 1 § brottsbalken). Det räcker att den handling som åberopas på något sätt är oriktig eller inte avspeglar de verkliga förhållandena. Det kan exempelvis handla om ett anställningsavtal som upprättats för skens skull.

5 § Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får vägras om

1. arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha haft en utlänning anställd utan nödvändiga tillstånd,

2. arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha lämnat oriktiga uppgifter till ledning för en myndighets beslut om skatt eller avgift och uppgifterna rör redovisning av arbete,

3. arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor, eller

4. arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet håller på att avvecklas eller har avvecklats genom en konkurs eller om arbetsgivaren eller värdföretaget inte bedriver någon ekonomisk verksamhet.

Paragrafen, som är ny, reglerar när ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får vägras. Övervägandena finns i avsnitt 9.1. Genom paragrafen genomförs artiklarna 7.2, 7.3 a och b och delvis artikel 22.3 i direktivet.

I paragrafen anges i punkt 1–4 omständigheter som medför att ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får vägras. Att ett tillstånd får vägras innebär att det inte är obligatoriskt att avslå en ansökan om någon av avslagsgrunderna föreligger. I stället måste det i varje enskilt fall göras en bedömning av samtliga relevanta omständigheter i enlighet med proportionalitetsprincipen.

I *punkt 1* och *2* anges att ett tillstånd får vägras om arbetsgivaren eller värdföretaget har påförts vissa sanktioner. Vid bedömningen av om det finns skäl att tillämpa någon av dessa avslagsgrunder ska beaktas bl.a. vilken tid som har förflutit sedan arbetsgivaren eller värdföretaget påfördes sanktionen, hur allvarlig den överträdelse som lett till sanktionen har varit och om överträdelsen framstår som en engångsföreteelse. Straff, administrativa sanktioner som skattetillägg och särskild rättsverkan av brott såsom företagsbot är exempel på sanktioner som omfattas av bestämmelsen.

När det gäller *punkt 1* omfattas exempelvis att en ställföreträdare för arbetsgivaren eller värdföretaget har straffats för brott enligt 20 kap. 5 § eller påförts avgift enligt 20 kap. 12 § för att ha haft en utlänning anställd som saknar rätt att vistas i Sverige eller som har rätt att vistas här men saknar arbetstillstånd.

Oriktigt uppgiftslämnande som omfattas av *punkt 2* är bl.a. sådant som har lett till att arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påford skattetillägg enligt skatteförordningen (2011:1244) eller dess ställföreträdare dömts för skattebrott enligt skattebrottslagen (1971:69). Det krävs dock även att det otillåtna handlandet har avsett uppgifter som rör redovisning av arbete. Det innebär t.ex. att ett skattebrott på grund av felaktigt redovisade uppgifter om mervärdesskatt inte ska beaktas enligt denna bestämmelse.

Punkt 3 innebär att ett tillstånd får vägras om arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt vissa rättsliga skyldigheter när det gäller bl.a. arbetstagares rättigheter, social trygghet och skatter. Det kan t.ex. röra sig om ett värdföretag som inte har betalat ut lön och annan ersättning. Det kan även handla om att företaget har underlåtit att betala skatt eller att det har konstaterats brister i fråga om arbetsmiljö.

Enligt *punkt 4* får ett tillstånd vägras om arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet håller på att avvecklas eller har avvecklats genom en konkurs eller om arbetsgivaren eller värdföretaget inte bedriver någon ekonomisk verksamhet. Det kan t.ex. handla om att ett aktiebolag har blivit försatt i konkurs och att det framgår att bolaget

Förutsättningar för rörlighet för kortare vistelse

6 § En utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat får under giltighetstiden för tillståndet i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod resa in och vistas i Sverige och arbeta här i ett företag som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern som det i den andra EU-staten.

Första stycket gäller inte en utlänning som utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Paragrafen, som är ny, anger förutsättningarna avseende rörlighet för kortare vistelse. Övervägandena finns i avsnitt 10.1. Genom paragrafen genomförs artikel 21.

I *första stycket* anges att en utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat får resa in, vistas och arbeta i Sverige i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod. Det krävs dock att företaget i Sverige som utlänningen arbetar i är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern som det som är etablerat i den andra EU-staten.

I *andra stycket* anges att rätten till kortare rörlighet i Sverige inte gäller om utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Ansökan om tillstånd

7 § En utlänning som vill ha ett ICT-tillstånd i Sverige ska ha ansökt om och beviljats ett sådant tillstånd före inresan i EU. En ansökan får inte bifallas efter inresan.

Första stycket gäller dock inte om utlänningen ansöker om förlängning av ett ICT-tillstånd.

En utlänning som ansöker om en förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd får arbeta i Sverige under tiden för ansökans prövning, om giltighetstiden för tillståndet inte hade löpt ut när ansökan gavs in.

Paragrafen, som är ny, behandlar när en ansökan om ICT-tillstånd ska göras och möjlighet att arbeta under handläggningstiden av en förlängningsansökan. Övervägandena finns i avsnitt 11.2. Genom paragrafen genomförs artikel 11.2.

I *första stycket* anges huvudregeln att en ansökan om tillstånd ska ha beviljats före inresan i EU och att en sådan ansökan inte får bifallas efter inresan.

I *andra stycket* finns ett undantag från huvudregeln. Det gäller om en utlänning ansöker om förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd. I dessa fall får ansökan ges in när utlänningen befinner sig i Sverige.

Av *tredje stycket* följer att en utlänning som har ett ICT-tillstånd och som ansöker om en förlängning av tillståndstiden får arbeta under tiden för ansökans prövning. Det gäller under förutsättning att ansökan ges in innan tiden för ICT-tillståndet har löpt ut.

8 § En ansökan om ICT-tillstånd får prövas i Sverige om

1. utlännningen avser att vistas endast i Sverige, eller
2. utlännningen avser att vistas i flera EU-stater men vistelsen i Sverige kommer att vara den längsta.

Paragrafen, som är ny, anger när myndigheter i Sverige är behöriga att pröva en ansökan om ICT-tillstånd enligt 1 §. Övervägandena finns i avsnitt 11.2. I paragrafen genomförs artikel 11.3.

Enligt *punkt 1* får en ansökan om ICT-tillstånd prövas i Sverige om utlännningen avser att vistas endast i Sverige. I detta fall är alltså Sverige tänkt att vara utlännningens första och enda vistelseland inom ramen för en företagsintern förflyttning.

Punkt 2 gäller om utlännningen avser att vistas i flera EU-stater. I en sådan situation får ansökan om ICT-tillstånd prövas här om den sammanlagda vistelsetiden i Sverige är planerad att vara längre än vistelsetiden i någon annan EU-stat. Bestämmelsen gäller oavsett om Sverige eller någon annan EU-stat är utlännningens första vistelseland.

9 § *En ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får ges in efter inresan i landet.*

En utlännning som ansöker om ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får arbeta i värdföretaget i Sverige under tiden för ansökans prövning, om giltighetstiden för det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat inte har löpt ut och utlännningen har rätt att resa in, vistas och arbeta i Sverige enligt 6 §.

Även en utlännning som ansöker om en förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får arbeta under tiden för ansökans prövning, om giltighetstiden för tillståndet inte hade löpt ut när ansökan gavs in.

Paragrafen, som är ny, behandlar när en ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska göras och utlännningens rätt att arbeta under handläggningstiden. Övervägandena finns avsnitt 11.2 och 11.9. Genom paragrafen genomförs artiklarna 22.2 c och d.

Enligt *första stycket* får en ansökan om tillstånd för rörlighet för längre vistelse ges in efter inresan i landet. Det förhållandet att utlännningen får ge in ansökan inifrån landet innebär även att utlännningen får vistas här under handläggningstiden och resa in igen för det fall utlännningen tillfälligt lämnar landet under tiden.

Enligt *andra stycket* får utlännningen arbeta i Sverige under tiden för ansökans prövning under förutsättning att varken tillståndstiden för det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat eller tidsfristen på 90 dagar vid kortare vistelser (se 6 §) har löpt ut.

Enligt *tredje stycket* får även en utlännning som ansöker om en förlängning av ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse arbeta under tiden för ansökans prövning. Det gäller under förutsättning att ansökan ges in innan tiden för det tillståndet har löpt ut.

Tillståndstid

10 § *Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får inte gälla för längre tid än uppdragstiden.*

Den sammanlagda tillståndstiden för ett ICT-tillstånd får inte överstiga tre år för chefer och specialister eller ett år för praktikanter.

Ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får inte gälla för längre tid än det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat.

Paragrafen, som är ny och som har utformats med beaktande av Lagrådets synpunkter, innehåller bestämmelser om tillståndstiden för ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Övervägandena finns i avsnitt 9.1 och 11.3. Genom paragrafen genomförs artiklarna 12.1 och 13.2 och delvis artiklarna 7.1 och 22.1 i direktivet.

Av *första stycket* följer att ett tillstånd för företagsintern förflyttning ska gälla för den tid som uppdraget enligt ansökan ska pågå. Av 1 och 2 §§ följer att ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse inte kan beviljas för en kortare tid än 90 dagar.

Av *andra stycket* framgår att tillståndstiden i fråga om ett ICT-tillstånd inte får överstiga tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter. Tidsfristen omfattar den sammanlagda varaktigheten för ett tillstånd, inklusive eventuella förlängningar, för en person som är föremål för företagsintern förflyttning. Ett tillstånd kan inte beviljas om utlänningen har uppnått maximitiden för den företagsinterna förflyttningen. Om maximitiden inte har uppnåtts, kan ett tillstånd beviljas för den tid som är kvar. En senare förflyttning till Sverige kan äga rum efter det att utlänningen har lämnat EU:s territorium (se skäl 17 i direktivet).

Enligt *tredje stycket* får tiden för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse inte gälla för längre tid än det bakomliggande ICT-tillståndet.

Förlängning av tillståndstiden

11 § Tillståndstiden för ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får efter ansökan förlängas upp till den tid som framgår av 10 §.

Tillståndstiden får inte förlängas om

1. tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt,
2. ett bevis om tillståndet har förfalskats eller ändrats i något avseende,
3. utlänningen vistas i Sverige av andra skäl än dem som tillståndet beviljades för,
4. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller
5. utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Paragrafen, som är ny, behandlar förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Övervägandena finns i avsnitt 9.2 och 10.2. Genom paragrafen genomförs artikel 8.3 och delvis artikel 22.7 i direktivet.

Av *första stycket* framgår att ett ICT-tillstånd respektive ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse kan förlängas upp till den tid som framgår av 10 §. Det innebär att tillståndstiden för ett ICT-tillstånd kan bli som längst tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter (10 § andra stycket). Vidare framgår att ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse kan förlängas upp till den tillståndstid som gäller för det ICT-tillstånd som den längre vistelsen grundar sig på (10 § tredje stycket). I båda fallen gäller att ett tillstånd inte får beviljas för längre tid än uppdragstiden (10 § första stycket).

I *andra stycket* anges i vilka fall som tillståndstiden för de båda ICT-tillstånden inte får förlängas. Av *andra stycket 1* framgår att tillståndstiden inte får förlängas om tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt. Det kan t.ex. ha framkommit att någon av de handlingar som låg till grund för beviljande av tillståndet var falsk eller på annat sätt oriktig. Se även kommentaren till 4 § 1.

Andra stycket 2 omfattar det fallet att ett bevis om tillståndet, dvs. uppehållstillståndskortet, har förfalskats eller ändrats i något avseende. Se även kommentaren till 4 § 1.

Enligt *andra stycket 3* får tillståndstiden inte förlängas om utlänningen vistas i Sverige i andra syften än för vilka han eller hon beviljades tillstånd. Det kan t.ex. handla om utläningar som inte påbörjar en anställning eller som vistas i landet av andra orsaker än de som angavs i ansökan.

Av *andra stycket 4* framgår att tillståndstiden inte får förlängas om det framkommer att värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning. Se även kommentaren till 1 § tredje stycket 2.

I *andra stycket 5* anges att förlängning av tillståndstiden ska vägras om utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa. Se även kommentaren till 1 § första stycket 7.

12 § En förlängning av tillståndstiden får vägras om

1. förutsättningarna i 1 eller 2 § för att bevilja tillståndet i fråga inte är uppfyllda, i andra fall än som anges i 11 § *andra stycket 4 och 5*,

2. det finns grund för avslag enligt 5 §, eller

3. utlänningen har vistats och arbetat i en annan EU-stat i strid med bestämmelserna om rörlighet för längre eller kortare vistelse.

Paragrafen, som är ny, anger när en förlängning av tillståndstiden får vägras. Övervägandena finns i avsnitt 9.2 och 10.2. I paragrafen genomförs artikel 8.4 och delvis artiklarna 8.5 och 22.7 i direktivet.

I paragrafen anges omständigheter som medför att förlängning av tillståndstiden får vägras. Att förlängning får vägras innebär att det inte är obligatoriskt att avslå en ansökan om förlängning om någon av avslagsgrunderna föreligger. I stället måste det i varje enskilt fall göras en bedömning av samtliga relevanta omständigheter i enlighet med proportionalitetsprincipen.

Enligt *punkt 1* får en förlängning vägras om utlänningen inte uppfyller villkoren för att kunna beviljas ett tillstånd enligt 1 eller 2 §. Bestämmelsen är tillämplig i de fall det inte enligt 11 § finns en obligatorisk grund kopplad till 1 eller 2 § att vägra en förlängning av tillståndstiden, se 11 § *andra stycket 4 och 5*. Vid prövningen enligt punkt 1 ska det vid en ansökan om förlängning på nytt prövas om de förutsättningar som anges i 1 eller 2 § är uppfyllda. Förlängning får vägras t.ex. om ersättningen inte längre motsvarar vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen eller att utlänningen inte har fått den ställning som chef, specialist eller praktikant som tillståndet avser. Ett skäl till att inte tillämpa bestämmelsen kan vara att arbetsgivaren har gjort ett mindre misstag, t.ex. i fråga om utbetalning

av ersättning, men självmant har vidtagit en rättelse som leder till att villkoren enligt 1 och 2 §§ är uppfyllda.

Enligt *punkt 2* får en förlängning vägras om det enligt 5 § finns grund att avslå en ansökan om tillstånd. Nämnade paragraf behandlar situationer när arbetsgivaren eller värdföretaget har påförts sanktioner, inte uppfyllt sina rättsliga skyldigheter eller inte bedriver ekonomisk verksamhet. För en närmare utveckling av dessa avslagsgrunder, se kommentaren till 5 §.

I *punkt 3* anges att en förlängning av tillståndstiden får vägras om en utlänning har vistats och arbetat i en annan EU-stat i strid med bestämmelserna om rörlighet för längre eller kortare vistelse. Det kan t.ex. handla om en utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd i Sverige och som har vistats och arbetat i en annan EU-stat i mer än 90 dagar under en 180-dagarsperiod utan att ha haft ett av den EU-staten föreskrivet utfärdat ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Anmälningsskyldighet

13 § En utlänning som har ansökt om ett ICT-tillstånd eller som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska anmäla förändringar som påverkar villkoren för tillståndet till Migrationsverket.

Ett värdföretag ska underrätta Migrationsverket om förändringar som påverkar villkoren för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Paragrafen, som är ny, innehåller regler om anmälningsskyldighet. Övervägandena finns i avsnitt 11.11. Genom paragrafen genomförs artiklarna 5.7, 14 och 23.3 i direktivet.

Enligt *första stycket* gäller anmälningsskyldighet för en utlänning som har ansökt om ett ICT-tillstånd eller som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. I *andra stycket* anges att ett värdföretag ska underrätta Migrationsverket när det gäller beviljade ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Paragrafen innebär att utlänningar och värdföretag ska underrätta Migrationsverket om förändringar som påverkar villkoren och som är av betydelse för tillståndet.

En utlänning som under ett ansökningsförfarande underlåter att anmäla ändrade uppgifter av betydelse kan straffas med böter eller fängelse i högst sex månader enligt 20 kap. 6 § 2. Vidare kan en underlåtenhet att anmäla ändrade förhållanden leda till att en ansökan avslås eller att tillståndet återkallas eller förlängning nekas (se 1, 12 och 17 §§).

Uppehållstillstånd för familjemedlemmar

14 § Familjemedlemmar som avses i 5 kap. 3 § första stycket 1–3 till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, ska beviljas uppehållstillstånd. Familjemedlemmens uppehållstillstånd ska gälla för samma tid som anknytningspersonens tillstånd.

För barn som åberopar anknytning till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, eller till hans eller hennes make eller sambo, gäller 5 kap. 17 § andra stycket.

Uppehållstillstånd får vägras i fall som avses i 5 kap. 17 a och 17 b §§.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om uppehållstillstånd för familjemedlemmar till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd

för rörlighet för längre vistelse. Övervägandena finns i avsnitt 13.1. Genom paragrafen genomförs delvis artikel 19 i direktivet.

Paragrafen reglerar uttömmande vilka familjemedlemmar till personer med tillstånd för företagsintern förflyttning som kan få uppehållstillstånd och vilka avslagsgrunder som gäller för dem. Genom hänvisningen i *första stycket* till 5 kap. 3 § första stycket 1–3 avgränsas den krets av familjemedlemmar som omfattas av bestämmelsens tillämpningsområde. De familjemedlemmar som kan komma i fråga för ett uppehållstillstånd motsvarar den personkrets som omfattas av familjeåterföreningsdirektivets bestämmelser (direktiv 2003/86/EG). Rätten gäller make eller sambo till den som har beviljats något av de båda tillstånden för företagsintern förflyttning. Vidare gäller rätten också dels barn till den som har ett sådant tillstånd och som är gemensamma med hans eller hennes make eller sambo, dels barn till den som har ett tillstånd eller till hans eller hennes make eller sambo. Med barn avses en person som är under 18 år (1 kap. 2 §). Endast ogifta barn omfattas av rätten. Uppehållstillstånd som beviljas till familjemedlemmar ska gälla för samma tid som gäller för anknytningspersonen.

Av *andra stycket* följer att uppehållstillstånd till barn får beviljas endast efter medgivande också av den förälder till vilken anknytning inte åberopas, om den föräldern har del i vårdnaden om barnet.

I *tredje stycket* hänvisas till paragrafer som införts med anledning av familjeåterföreningsdirektivet och som anger i vilka fall familjemedlemmar får nekas uppehållstillstånd (jfr prop. 2005/06:72 s. 36–40). Det gäller bl.a. i fall då oriktiga uppgifter medvetet lämnats eller omständigheter medvetet förtigits, om omständigheterna är av betydelse för att få uppehållstillstånd och då familjemedlemmen utgör ett hot mot allmän ordning och säkerhet. Avslagsgrunderna motsvarar vad som gäller för familjemedlemmar till utlänningar som har ett EU-blåkort enligt 6 a kap.

När en ansökan om uppehållstillstånd för en familjemedlem ska vara gjord

15 § *En familjemedlem som avses i 14 § ska ha ansökt om och beviljats ett uppehållstillstånd före inresan i landet. En ansökan får inte bifallas efter inresan.*

Första stycket gäller dock inte om

1. ansökan avser förlängning av ett tidsbegränsat uppehållstillstånd som beviljats på grund av anknytning till en utlänning som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse som är utfärdat av Sverige, eller

2. sökanden har beviljats ett uppehållstillstånd av en annan EU-stat på grund av anknytning till en utlänning som har ansökt om eller har ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige.

Paragrafen, som är ny, behandlar när en ansökan om uppehållstillstånd för en familjemedlem ska göras. Övervägandena finns i avsnitt 13.5. Genom paragrafen genomförs delvis artikel 19 i direktivet.

Enligt *första stycket* gäller som huvudregel att en familjemedlem ska ha ansökt om och beviljats uppehållstillstånd före inresan till Sverige.

I *andra stycket* anges i vilka fall som en familjemedlem får ansöka om och beviljas uppehållstillstånd då han eller hon befinner sig i Sverige. Det gäller enligt *andra stycket 1* om ansökan avser förlängning av ett

tidsbegränsat uppehållstillstånd som har beviljats på grund av anknytning till en utlänning som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Av *andra stycket* 2 framgår att en ansökan också får ges in och beviljas efter inresa, om sökanden har beviljats ett uppehållstillstånd av en annan EU-stat på grund av anknytning till en utlänning som har ansökt om eller har ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige.

Återkallelse av tillstånd

16 § Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska återkallas om

1. tillståndet har förvärvat på ett bedrägligt sätt,
2. ett bevis om tillståndet har förfalskats eller ändrats i något avseende,
3. utlänningen vistas i Sverige av andra skäl än dem som tillståndet beviljades för,
4. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller
5. utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Paragrafen, som är ny, handlar om återkallelse av ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Övervägandena finns i avsnitt 9.2 och 10.2. Genom paragrafen genomförs artikel 8.1 och delvis artikel 22.7 i direktivet.

I paragrafen anges i vilka fall som ett tillstånd för företagsintern förflyttning ska återkallas. Uppräkningen motsvarar de omständigheter som enligt 11 § andra stycket ska leda till att en ansökan om förlängning ska avslås, se vidare kommentaren till den paragrafen.

17 § Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får återkallas om

1. förutsättningarna i 1 eller 2 § för att bevilja tillståndet i fråga inte är uppfyllda, i andra fall än som anges i 16 § 4 och 5,
2. det finns grund för avslag enligt 5 §, eller
3. utlänningen har vistats och arbetat i en annan EU-stat i strid med bestämmelserna om rörlighet för längre eller kortare vistelse.

Paragrafen, som är ny, reglerar i vilka fall ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får återkallas. Övervägandena finns i avsnitt 9.2 och 10.2. Genom paragrafen genomförs artikel 8.2 och delvis artiklarna 8.5 och 22.7 i direktivet.

Enligt *punkt 1* får ett tillstånd återkallas om utlänningen, i andra fall än som anges i 16 § 4 och 5, inte uppfyller villkoren för att kunna beviljas ett tillstånd enligt 1 eller 2 §. Bestämmelsen är tillämplig i de fall det inte enligt 16 § finns en obligatorisk återkallelsegrund.

Uppräkningen i *punkt 2* och *3* motsvarar de omständigheter som enligt 12 § kan leda till att en ansökan om förlängning avslås, se vidare den kommentaren.

18 § Ett uppehållstillstånd som har beviljats en familjemedlem enligt 14 § får återkallas om

1. anknytningen till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse bryts eller ett sådant tillstånd återkallas, eller
2. familjemedlemmen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Paragrafen, som är ny, reglerar i vilka fall ett uppehållstillstånd som har beviljats en familjemedlem får återkallas. Övervägandena finns i avsnitt 13.6. Genom paragrafen genomförs delvis artikel 19.1.

En grundförutsättning för att bevilja en familjemedlem ett uppehållstillstånd är att det finns en anknytning till en utlänning som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Om förhållandet upphör får familjemedlemmens uppehållstillstånd återkallas enligt *punkt 1*. Detsamma gäller om anknytningspersonens eget tillstånd återkallas. Enligt *punkt 2* får familjemedlemmens uppehållstillstånd återkallas om han eller hon utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa. Återkallelsegrunden motsvarar vad som gäller enligt familjeåterföreningsdirektivet.

Återtagande av en utlänning som har ett ICT-tillstånd och hans eller hennes familjemedlemmar

19 § Om en annan EU-stat har avslagit en ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse från en utlänning som har eller vid tiden för ansökan i den andra EU-staten hade ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige, och den andra EU-staten har ålagt utlänningen och medföljande familjemedlemmar att lämna den medlemsstaten, ska de återtas till Sverige.

Detsamma ska gälla om en annan EU-stat har motsatt sig att utlänningen vistas i den staten med stöd av ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige eller om det svenska ICT-tillståndet har löpt ut eller återkallats.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om återtagande av en utlänning som har ett ICT-tillstånd och hans eller hennes familjemedlemmar. Övervägandena finns i avsnitt 10.4. Genom paragrafen genomförs delvis artiklarna 23.4 och 23.5 i direktivet.

Om en annan EU-stat har avslagit en ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse från en utlänning som har eller vid tidpunkten för ansökan hade ett gällande ICT-tillstånd utfärdat av Sverige och den andra EU-staten har beslutat att utlänningen ska lämna den medlemsstatens territorium, följer av *första stycket* att utlänningen och hans eller hennes familjemedlemmar ska återtas av Sverige. När de har återtagits har de rätt att vistas här under den resterande tillståndstiden och kan då ansöka om en förlängning av tillståndstiden eller om ett nationellt uppehållstillstånd och arbetstillstånd. Om tillståndstiden har gått ut och utlänningen inte längre har något tillstånd som ger rätt att vistas i Sverige, får utlänningen med stöd av viseringsfriheten i 2 kap. 8 a § vistas i Sverige under en begränsad tid.

Enligt *andra stycket* ska en utlänning också återtas av Sverige om en annan EU-stat motsätter sig att utlänningen vistas och arbetar på dess territorium inom ramen för en kortare vistelse med stöd av ett ICT-

Beslutande myndighet

20 § Beslut enligt detta kapitel meddelas av Migrationsverket.

Paragrafen, som är ny, anger behörig myndighet. Övervägandena finns i avsnitt 11.2. Genom paragrafen genomförs artikel 11.4.

Av paragrafen framgår att det är Migrationsverket som fattar beslut i ärenden som rör tillstånd för företagsintern förflyttning. Att Migrationsverkets beslut kan överklagas till en migrationsdomstol och till Migrationsöverdomstolen framgår av 14 kap. 3 § och 16 kap. 9 § första stycket. Av 16 kap. 11 § första stycket framgår att det krävs prövningstillstånd vid överklagande av en migrationsdomstols beslut till Migrationsöverdomstolen.

20.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll

Allmänna bestämmelser

5 § I ärenden enligt denna lag gäller följande föreskrifter i utlänningslagen (2005:716) i tillämpliga delar:

- 1 kap. 3 b § om EES-medborgare,
- 1 kap. 13 § om skyndsam handläggning,
- 3 a kap. 2 § om familjemedlemmar till EES-medborgare,
- 4 kap. 1–4 §§ om flyktingar och andra skyddsbehövande,
- 5 kap. 1–1 c, 2 a–d, 3–10, 12–16 och 17–19 §§ om uppehållstillstånd,
- 5 a kap. 1–4 och 6 §§ om ställning som varaktigt bosatt,
- 6 kap. 3 § om arbetstillstånd,
- 6 a kap. 1–11 §§ om EU-blåkort,
- 6 b kap. 1–15 §§ om tillstånd för företagsintern förflyttning, ICT,*
- 8 kap. 12 och 13 §§ om utvisning av EES-medborgare och sådana medborgares familjemedlemmar,
- 8 kap. 14 § om utvisning av utlänningar med permanent uppehållsrätt, EES-medborgare som har vistats i Sverige under de tio närmast föregående åren och EES-medborgare som är barn,
- 8 a kap. 2 § första stycket om sådana hänsyn som ska tas till anknytningen till det svenska samhället, om fråga uppkommit om utvisning av en utlänning som har ställning som varaktigt bosatt i Sverige,
- 9 kap. 4 och 5 §§ om omhändertagande av pass och andra identitetshandlingar,
- 9 kap. 8 § om fotografi och fingeravtryck,
- 9 kap. 12 § om omhändertagande för att verkställa ett avvisnings- eller utvisningsbeslut,
- 9 kap. 13 § om andra åtgärder för att möjliggöra verkställighet,
- 10 kap. 1, 2, 4–11 och 17 §§ om förvar och uppsikt,
- 12 kap. 1–5, 13 a och 21–23 §§ om verkställighet av beslut om utvisning,
- 13 kap. 1–7 §§ om muntlig handläggning hos förvaltningsmyndighet,
- 13 kap. 10 § om motivering av beslut,
- 13 kap. 11 § om tolkersättning,
- 13 kap. 12 § om rättelse av beslut på grund av oriktig uppgift,
- 13 kap. 15 och 16 §§ om DNA-analys,

16 kap. 1 § andra stycket om Migrationsöverdomstolen,
17 kap. 1 och 2 §§ om skyldighet att lämna uppgifter,
18 kap. 1 § andra och tredje styckena om offentligt biträde för barn, och
19 kap. 1–4 §§ om kostnadsansvar.

Skyldigheten enligt 17 kap. 1 § utlänningslagen att lämna uppgifter gäller vid tillämpningen av denna lag även i förhållande till regeringen.

Paragrafen hänvisar till bestämmelser i utlänningslagen som ska tillämpas vid handläggningen av ärenden enligt lagen om särskild utlänningskontroll, LSU. Övervägandena finns i avsnitt 8.12.

I paragrafen införs en hänvisning till de nya bestämmelserna i 6 b kap. utlänningslagen om tillstånd för företagsintern förflyttning. Hänvisningen innebär att de angivna bestämmelserna om tillstånd för företagsintern förflyttning ska tillämpas vid handläggningen av ärenden enligt LSU.

20.3 Förslaget till lag om ändring i studiestödslagen (1999:1395)

1 kap. Inledande bestämmelser

Utländska medborgare som jämställs med svenska medborgare

7 § Utländska medborgare som kan härleda rättigheter i fråga om familjeförmåner från EU-rätten ska, när det gäller rätt till studiehjälp i form av studiebidrag och extra tillägg enligt denna lag, jämföras med svenska medborgare, om de är

1. gästforskare som avses i lagen (2008:290) om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare med uppehållstillstånd i Sverige för forskning,

2. familjemedlemmar till en gästforskare som avses i 1 och har uppehållstillstånd i Sverige,

3. familjemedlemmar till en utländsk medborgare som har ett EU-blåkort enligt 6 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) och själva har uppehållstillstånd och ska studera i Sverige,

4. innehavare av ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. 1 eller 2 § utlänningslagen, om tillståndstiden överstiger nio månader, eller

5. familjemedlemmar till en utländsk medborgare som avses i 4 och har uppehållstillstånd i Sverige.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka utländska medborgare som ska jämföras med svenska medborgare när det gäller rätt till studiehjälp. Övervägandena finns i avsnitt 15.4. Ändringen genomför delvis artikel 18.2 i ICT-direktivet.

Punkt 4, som är ny, innebär att en innehavare av ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska jämföras med en svensk medborgare när det gäller rätt till studiehjälp i form av studiebidrag och extra tillägg. För att utlänningslagen ska jämföras med en svensk medborgare krävs det dock att tillståndstiden överstiger nio månader.

Enligt *punkt 5*, som är ny, ska även familjemedlemmar till en sådan utlänningslagen som avses i punkt 4 och som har uppehållstillstånd jämföras med svenska medborgare. Även för familjemedlemmar krävs det att

20.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare

2 § Lagen gäller även för nyanlända invandrare som har fyllt 18 men inte 65 år, är folkbokförda i en kommun och har beviljats

1. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 § första stycket utlänningslagen (2005:716),

2. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1–4, andra eller tredje stycket utlänningslagen,

3. uppehållskort efter ansökan enligt 3 a kap. 10 § utlänningslagen,

4. uppehållstillstånd på grund av stark anknytning enligt 5 kap. 15 a § första stycket 2 utlänningslagen,

5. uppehållstillstånd som familjemedlem eller anhörig enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 kap. 23 § tredje, fjärde eller, när det gäller familjemedlem till en utlänningslag som har beviljats uppehållstillstånd för arbete, sjätte stycket utlänningslagen,

6. uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 a kap. 10 § utlänningslagen,

7. *uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 b kap. 14 § utlänningslagen, eller*

8. uppehållstillstånd på grund av anknytning till en person som har beviljats uppehållstillstånd med stöd av någon av bestämmelserna i 1 a §.

I paragrafen avgränsas målgruppen för kommunernas skyldighet att erbjuda samhällsorientering. Övervägandena finns i avsnitt 13.7 och 17.

Ändringen i *första stycket 2* är en följd av en tidigare gjord ändring i 5 kap. 3 a § utlänningslagen om uppehållstillstånd på grund av anknytning. Genom ändringen åstadkoms att även en utlänningslag som får uppehållstillstånd för att utöva umgänge med ett barn som är bosatt i Sverige ska erbjudas samhällsorientering.

Första stycket 7 är ny och innebär att en familjemedlem till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse och som har beviljats uppehållstillstånd med stöd av 6 b kap. 14 § utlänningslagen omfattas av lagen.

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/66/EU

av den 15 maj 2014

om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.2 a och b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Med tanke på det stegvisa upprättandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ska det enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) fattas beslut om åtgärder på området invandring som är rättvisa för medborgare i tredjeländer.
- (2) I EUF-fördraget anges att unionen ska utforma en gemensam invandringspolitik i syfte att i alla lägen säkerställa en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna och en rättvis behandling av tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i medlemsstaterna. Enligt fördraget ska Europaparlamentet och rådet för detta ändamål bl.a. besluta om åtgärder i fråga om villkoren för inresa och vistelse, normerna för medlemsstaternas utfärdande av visering för längre vistelse och uppehållstillstånd samt fastställandet av rättigheterna för tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i en medlemsstat, inbegripet villkoren för fri rörlighet och vistelse i övriga medlemsstater.
- (3) I kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 med titeln *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* anges som mål att unionen ska bli en ekonomi baserad på kunskap och innovation och att den ska minska företagens administrativa börda och uppnå en bättre matchning mellan utbud och efterfrågan på arbetskraft. Åtgärder för att göra det lättare för chefer, specialister och praktikanter från tredjeländer att resa in till unionen i samband med företagsinterna förflyttningar av personal bör ses i detta större sammanhang.

⁽¹⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 101.

⁽²⁾ EUT C 166, 7.6.2011, s. 59.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 maj 2014.

- (4) I Stockholmsprogrammet, som Europeiska rådet antog den 11 december 2009, konstateras det att arbetskraftsinvandring kan bidra till ökad konkurrenskraft och ekonomisk vitalitet och att en flexibel invandringspolitik kommer att utgöra ett viktigt bidrag till unionens ekonomiska utveckling och resultat på längre sikt mot bakgrund av de betydande demografiska utmaningar som unionen kommer att stå inför i framtiden, med en ökad efterfrågan på arbetskraft som följd. Stockholmsprogrammet uppmanar kommissionen och rådet att fortsätta genomföra den strategiska plan för laglig migration som anges i kommissionens meddelande av den 21 december 2005.
- (5) Till följd av näringslivets globalisering, den ökande handeln och de multinationella företagens tillväxt och utbredning har antalet tillfälliga förflyttningar av chefer, specialister och praktikanter vid filialer och dotterföretag till multinationella företag till andra enheter i företagen ökat under de senaste åren.
- (6) Sådana företagsinterna förflyttningar av nyckelpersonal ger värdföretagen nya färdigheter och kunskaper och leder till innovationer i och förbättrade ekonomiska möjligheter för dessa, vilket förstärker den kunskapsbaserade ekonomin i unionen och främjar investeringsflödena inom denna. Företagsinterna förflyttningar av personal från tredjeländer till unionen kan också leda till att företagsinterna förflyttningar från unionen till tredjeländer underlättas och ge unionen en starkare ställning i dess förbindelser med de internationella parterna. Genom att underlätta företagsinterna förflyttningar gör man det möjligt för multinationella företag att använda sin personal på bästa möjliga sätt.
- (7) De regler som fastställs i detta direktiv kan även vara till fördel för migranternas ursprungsländer, eftersom den tillfälliga migrationen, enligt de väl inarbetade reglerna, kan befrämja förflyttning av färdigheter, kunskaper, teknik och know-how.
- (8) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av principen om företräde för unionsmedborgare vad beträffar tillträde till medlemsstaternas arbetsmarknader, såsom denna princip kommer till uttryck i de relevanta bestämmelserna i de relevanta anslutningsakterna.
- (9) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra tillstånd än tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning för alla anställningsändamål om en tredjelandssmedborgare inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.
- (10) Detta direktiv bör fastställa ett transparent, förenklat inreseförfarande för personer som är föremål för företagsinterna förflyttningar, grundat på gemensamma definitioner och harmoniserade villkor.
- (11) Medlemsstaterna bör se till att lämpliga kontroller och effektiva inspektioner utförs så att detta direktiv genomförs korrekt. Det faktum att ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning har utfärdats bör inte påverka eller hindra medlemsstaterna från att under den företagsinterna förflyttningen tillämpa sin arbetsrätt i syfte att, i enlighet med unionsrätten, kontrollera att arbetsvillkoren i artikel 18.1 följs.
- (12) Möjligheten för en medlemsstat att med stöd av nationell rätt införa sanktioner gentemot en i ett tredjeland etablerad arbetsgivare för en person som är föremål för företagsintern förflyttning bör förbli opåverkad.
- (13) I detta direktiv bör begreppet personer som är föremål för företagsinterna förflyttningar omfatta chefer, specialister samt praktikanter. Direktivets definitioner av dessa kategorier bör bygga på särskilda åtaganden från unionens sida inom ramen för allmänna tjänstehandelsavtalet (Gats) och bilaterala handelsavtal. Eftersom dessa åtaganden inom ramen för Gats inte täcker villkor för inresa, vistelse och arbete bör detta direktiv utgöra ett komplement till dessa åtaganden och göra det enklare att tillämpa dem. Tillämpningsområdet för de företagsinterna förflyttningar som omfattas av direktivet bör emellertid vara vidare än tillämpningsområdet för handelsåtagandena, eftersom förflyttningarna inte nödvändigtvis äger rum inom tjänstesektorn och med hänsyn till att de kan ha sitt ursprung i ett tredjeland som inte är part i ett handelsavtal.
- (14) För att bedöma kvalifikationerna hos personer som är föremål för företagsintern förflyttning bör medlemsstaterna, när så är lämpligt, använda den europeiska referensramen för kvalifikationer för livslångt lärande för att bedöma kvalifikationerna på ett jämförbart och insynsvänligt sätt. Nationella samordningspunkter för den europeiska referensramen för kvalifikationer kan tillhandahålla information och vägledning om hur de nationella kvalifikationsnivåerna förhåller sig till den europeiska referensramen för kvalifikationer.

- (15) Personer som är föremål för företagsintern förflyttningar bör åtminstone ha rätt till samma arbets- och anställningsvillkor som utstationerade arbetstagare vars arbetsgivare är etablerade inom unionens territorium, såsom dessa villkor fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG⁽¹⁾. Medlemsstaterna bör kräva att personer som är föremål för företagsintern förflyttning ska åtnjuta likabehandling med medborgare i värdmedlemsstaten som innehar en jämförbar befattning när det gäller den ersättning som betalas under hela förflyttningen. Varje medlemsstat bör ansvara för att kontrollera den ersättning som den person som är föremål för företagsintern förflyttning får under sin vistelse på dess territorium. Detta syftar till att skydda arbetstagarna och trygga sund konkurrens mellan företag som är etablerade i en medlemsstat och företag som är etablerade i ett tredjeland, eftersom det gör det möjligt att se till att de senare inte kommer att kunna dra nytta av mindre stränga arbetsnormer för att skaffa sig konkurrensfördelar.
- (16) I syfte att säkerställa att den person som är föremål för företagsintern förflyttning har kompetens som är specifik för värdföretaget bör personen i fråga ha varit anställd inom samma koncern under en period av minst 3–12 månader utan uppehåll omedelbart före förflyttningen när det gäller chefer och specialister och minst 3–6 månader utan uppehåll när det gäller praktikanter.
- (17) Eftersom företagsintern förflyttningar utgör tillfällig migration bör maximiperioden för en förflyttning till unionen, inklusive rörlighet mellan medlemsstaterna, inte överstiga tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter; efter denna period bör de lämna territoriet för ett tredjeland om de inte erhåller uppehållstillstånd på andra grunder i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt. Den maximala tidsperioden för förflyttningen bör omfatta den sammanlagda varaktigheten för på varandra följande utfärdade tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning. En senare förflyttning till unionen kan äga rum efter det att tredjelandsmedborgaren har lämnat medlemsstaternas territorium.
- (18) För att säkerställa att företagsintern förflyttningar är tillfälliga och förhindra missbruk bör medlemsstaterna kunna kräva att en viss tid förflyter mellan den tidpunkt då den maximala tidsperioden för en förflyttning löper ut och nästa ansökan rörande samma tredjelandsmedborgare i samma medlemsstat i enlighet med detta direktiv.
- (19) Eftersom företagsintern förflyttning utgör tillfällig utsändning, bör den sökande som en del av anställningsavtalet eller uppdragsskrivelsen tillhandahålla bevis för att tredjelandsmedborgaren när dennes uppdrag slutförts kommer att kunna förflyttas till en enhet som tillhör samma koncern vilken är belägen i ett tredjeland. Sökanden bör även tillhandahålla bevis för att chefen eller specialisten från ett tredjeland har de yrkeskvalifikationer och den lämpliga yrkeserfarenhet som krävs hos det värdföretag till vilket han eller hon ska förflyttas.
- (20) Tredjelandsmedborgare som ansöker om tillträde som praktikanter bör tillhandahålla bevis på att de har en universitetsexamen. De bör dessutom på begäran lägga fram ett praktikantavtal med en redovisning av praktikantprogrammet omfattande uppgifter om dess varaktighet och om hur praktikanterna kommer att handledas, så att det framgår att de kommer att ges verklig utbildning och inte användas som vanliga arbetstagare.
- (21) Om det inte strider mot principen om företräde för unionsmedborgare, såsom den kommer till uttryck i de relevanta bestämmelserna i de relevanta anslutningsakterna, bör det inte krävas någon arbetsmarknadsprövning.
- (22) En medlemsstat bör erkänna yrkeskvalifikationer som en tredjelandsmedborgare har förvärvat i en annan medlemsstat på samma sätt som för unionsmedborgare och bör beakta kvalifikationer som förvärvats i ett tredjeland i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG⁽²⁾. Ett sådant erkännande bör inte påverka de begränsningar av tillträdet till reglerade yrken som härrör från reservationer angående unionens eller unionens och dess medlemsstaters befintliga åtaganden i fråga om reglerade yrken inom ramen för handelsavtal. Det här direktivet bör inte under några omständigheter föreskriva en mer förmånlig behandling för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, jämfört med unionsmedborgare och medborgare i de stater som är parter i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, vad gäller tillträde till reglerade yrken i en medlemsstat.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (23) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas rätt att i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget fastställa inresekvoter.
- (24) I syfte att bekämpa eventuellt missbruk av detta direktiv bör medlemsstaterna kunna vägra att utfärda, återkalla eller inte förlänga ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, om värdföretaget huvudsakligen inrättats för att underlätta inresa genom företagsintern förflyttning och/eller inte bedriver faktisk verksamhet.
- (25) Syftet med detta direktiv är att underlätta rörligheten inom unionen för personer som är föremål för företagsintern förflyttning (nedan kallad *rörlighet inom EU*) samt minska den administrativa bördan i samband med arbete i flera medlemsstater. För detta ändamål inrättas det genom direktivet ett särskilt system för rörlighet inom EU, varigenom innehavaren av ett giltigt tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning utfärdat av en medlemsstat tillåts resa in, vistas och arbeta i en eller flera medlemsstater i enlighet med bestämmelserna om rörlighet för kortare och längre vistelse i detta direktiv. Rörlighet för kortare vistelse bör i detta direktiv omfatta vistelser i andra medlemsstater än den som utfärdade tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning under en period på upp till 90 dagar per medlemsstat. Rörlighet för längre vistelse bör i detta direktiv omfatta vistelser i andra medlemsstater än den som utfärdade tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning under en period på mer än 90 dagar per medlemsstat. För att förhindra att åtskillnaden mellan rörlighet för kortare och längre vistelse kringgås, bör rörlighet för kortare vistelse med avseende på en viss medlemsstat begränsas till högst 90 dagar under en period av 180 dagar, och det bör inte vara möjligt att samtidigt lämna en underrättelse om rörlighet för kortare vistelse och en ansökan om rörlighet för längre vistelse. Om behovet av rörlighet för längre vistelse uppstår efter att rörligheten för kortare vistelse för den person som är föremål för företagsintern förflyttning har inletts, kan den andra medlemsstaten begära att ansökan lämnas in minst 20 dagar före utgången av perioden av rörlighet för kortare vistelse.
- (26) Samtidigt som det särskilda system för rörlighet som inrättas genom detta direktiv bör fastställa fristående regler om inresa och vistelse i syfte att arbeta som företagsinternt förflyttad person i andra medlemsstater än den som utfärdade tillståndet för personen som är föremål för företagsintern förflyttning, gäller alltså alla andra regler om gränspassage för personer enligt de relevanta bestämmelserna i Schengenregelverket.
- (27) Om en förflyttning gäller värdenheter i mer än en medlemsstat bör de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater, i tillämpliga fall, förses med relevanta uppgifter i syfte att underlätta kontroller.
- (28) I de fall en person som är föremål för företagsintern förflyttning har utövat sin rätt till rörlighet bör den andra medlemsstaten, på vissa villkor, kunna vidta åtgärder för att tillse att den verksamhet som personer som är föremål för företagsintern förflyttning bedriver inte strider mot bestämmelserna i detta direktiv.
- (29) Medlemsstaterna bör föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, såsom finansiella sanktioner, för underlåtenhet att följa bestämmelserna i det här direktivet. Dessa sanktioner skulle till exempel kunna bestå av åtgärder i enlighet med artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG⁽¹⁾. Dessa sanktioner kan åläggas det värdföretag som är etablerat i den berörda medlemsstaten.
- (30) Bestämmelser om ett enda ansökningsförfarande som leder till ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd (nedan kallat *det kombinerade tillståndet*) bör bidra till att förenkla de regler som för närvarande gäller i medlemsstaterna.
- (31) Det bör vara möjligt att inrätta ett förenklat förfarande för enheter eller koncerner som godkänts för detta. Godkännande bör utvärderas regelbundet.
- (32) När en medlemsstat har beslutat att bevilja inresa för en tredjelandsmedborgare som uppfyller villkoren i detta direktiv bör denne erhålla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, som på vissa villkor gör det möjligt för honom eller henne att utföra sitt uppdrag vid flera enheter som tillhör samma transnationella företag, även enheter belägna i andra medlemsstater.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (EUT L 168, 30.6.2009, s. 24).

- (33) När en visering behövs och tredjelandsmedborgaren uppfyller kriterierna för att få ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning utfärdad, bör medlemsstaten ge tredjelandsmedborgaren all hjälp han eller hon behöver för att erhålla den visering som krävs och säkerställa att de behöriga myndigheterna effektivt samarbetar i detta syfte.
- (34) Om tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning utfärdas av en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut, och personen som är föremål för företagsintern förflyttning inom ramen för rörlighet inom EU passerar en yttre gräns i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 ⁽¹⁾, bör denna medlemsstat ha rätt att kräva bevis på att personen i fråga flyttar till dess territorium med anledning av en företagsintern förflyttning. Vid passage av en yttre gräns i den mening som avses i förordning (EG) nr 562/2006 bör dessutom de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut göra sökningar i Schengens informationssystem och neka inresa eller motsätta sig rörlighet för personer som är registrerade i syfte att neka inresa eller vistelse i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 ⁽²⁾.
- (35) Medlemsstaterna bör kunna ange ytterligare uppgifter i pappersformat eller lagra sådana uppgifter elektroniskt i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1030/2002 ⁽³⁾ och punkt a.16 i dess bilaga för att kunna ge mer exakt information om anställningsförhållandet under den företagsinterna förflyttningen. Det bör vara frivilligt för medlemsstaterna att lämna sådana ytterligare uppgifter och det bör inte utgöra ytterligare ett krav som äventyrar det kombinerade tillståndet och det enda ansökningsförfarandet.
- (36) Detta direktiv bör inte hindra personer som är föremål för företagsintern förflyttning från att bedriva specifik verksamhet hos kunder i den medlemsstat där värdföretaget är etablerat, i enlighet med de bestämmelser som tillämpas i den medlemsstaten för sådan verksamhet.
- (37) Det här direktivet påverkar inte villkoren för tillhandahållande av tjänster inom ramen för artikel 56 i EUF-fördraget. Det här direktivet påverkar i synnerhet inte de arbets- och anställningsvillkor som i enlighet med direktiv 96/71/EG gäller för arbetstagare som utstationerats av ett i en medlemsstat etablerat företag för att tillhandahålla tjänster på en annan medlemsstats territorium. Det här direktivet bör inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som utstationerats av ett i en medlemsstat etablerat företag inom ramen för tillhandahållande av tjänster i enlighet med direktiv 96/71/EG. Tredjelandsmedborgare som innehar ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning kan inte nyttja direktiv 96/71/EG. I överensstämmelse med artikel 1.4 i direktiv 96/71/EG bör det här direktivet inte ge företag som är etablerade i ett tredjeland förmånligare behandling än företag som är etablerade i en medlemsstat.
- (38) Adekvat skydd vad gäller social trygghet för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, inbegripet, i förekommande fall, förmåner för deras familjemedlemmar, är av stor betydelse när det gäller att säkerställa rimliga arbets- och levnadsvillkor under vistelse i unionen. Likabehandling bör därför beviljas enligt nationell rätt med avseende på de grenar av den sociala tryggheten som anges i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 ⁽⁴⁾. Detta direktiv harmoniserar inte medlemsstaternas lagstiftning i fråga om social trygghet. Det begränsar sig till att tillämpa principen om likabehandling inom området social trygghet på personer som ingår i direktivets tillämpningsområde. Rätten till likabehandling på området social trygghet gäller tredjelandsmedborgare som uppfyller de objektiva och icke-diskriminerande villkoren i lagstiftningen i medlemsstaten där arbetet utförs med avseende på omfattning av och berättigande till sociala trygghetsförmåner.

I många medlemsstater är rätten till familjeförmåner avhängig av en viss anknytning till den aktuella medlemsstaten, eftersom förmånerna är utformade för att stödja en positiv demografisk utveckling för att säkerställa den framtida arbetskraften i den medlemsstaten. Eftersom den person som är föremål för företagsintern förflyttning samt vederbörandes medföljande familjemedlemmar endast tillfälligt vistas i den medlemsstaten, bör detta direktiv därför inte påverka medlemsstaternas rätt att, under vissa villkor, begränsa likabehandlingen i fråga om familjeförmåner. Rättigheter i fråga om social trygghet bör beviljas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser i

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationens av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

nationell rätt och/eller bilaterala avtal om tillämpning av lagstiftning i fråga om social trygghet i ursprungslandet. Bilaterala avtal eller nationell rätt om rättigheter i fråga om social trygghet för personer som är föremål för företagsintern förflyttning som antas efter detta direktivs ikraftträdande bör dock inte föreskriva en mindre förmånlig behandling än den behandling som beviljas medborgare i den medlemsstat där arbetet utförs. Till följd av nationell rätt eller sådana avtal kan det till exempel vara i de företagsinternt förflyttade personernas intresse att fortsätta att omfattas av ursprungslandets sociala trygghetssystem, om upphörandet av denna anslutning skulle inverka negativt på deras rättigheter eller om deras anslutning skulle leda till kostnader för dubbel täckning. Medlemsstaterna bör alltid ha kvar möjligheten att bevilja mer förmånliga rättigheter i fråga om social trygghet till personer som är föremål för företagsintern förflyttning. Ingenting i detta direktiv bör påverka rätten för efterlevande som härleder rättigheter från den person som är föremål för företagsintern förflyttning att få efterlevandepension när de är bosatta i ett tredjeland.

- (39) Vid rörlighet mellan medlemsstater bör Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 ⁽¹⁾ gälla. Detta direktiv bör inte ge fler rättigheter än de som redan föreskrivs i gällande unionsrätt om social trygghet för tredjelandsmedborgare som befinner sig i en situation med intressen i flera medlemsstater.
- (40) I syfte att göra de regler som fastställs i detta direktiv mer attraktiva och sörja för att direktivet medför alla förväntade vinster i konkurrenskraft för företagen i unionen, bör tredjelandsmedborgare som är föremål för företagsintern förflyttning beviljas gynnsamma villkor för familjeåterförening i den medlemsstat som har utfärdat tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning, och i de medlemsstater som tillåter en person som är föremål för företagsintern förflyttning att vistas och arbeta på deras territorium i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv om rörlighet för längre vistelser. Detta skulle undanröja ett betydande hinder för personer som kan bli föremål för företagsintern förflyttning att tacka ja till ett uppdrag. I syfte att hålla samman familjen bör familjemedlemmar kunna ansluta sig till personen som är föremål för företagsintern förflyttning i en annan medlemsstat, och deras tillträde till arbetsmarknaden bör underlättas.
- (41) För att underlätta snabb handläggning av ansökningar bör medlemsstaterna i första hand utbyta information och översända relevanta handlingar elektroniskt, om det inte uppstår tekniska problem eller något annat krävs för att skydda väsentliga intressen.
- (42) Insamling och förflyttning av filer och data bör ske i överensstämmelse med relevanta regler om dataskydd och -säkerhet.
- (43) Detta direktiv bör inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som ansöker om rätt att vistas i en medlemsstat som forskare i syfte att genomföra ett forskningsprojekt, eftersom detta faller inom ramen för rådets direktiv 2005/71/EG ⁽²⁾.
- (44) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att införa ett särskilt inreseförfarande och anta villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (45) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som i sin tur bygger på de rättigheter som härrör från unionens och Europarådets sociala stadgor.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar (EUT L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2005/71/EG av den 12 oktober 2005 om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte (EUT L 289, 3.11.2005, s. 15).

- (46) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska uttalande om förklarande dokument av den 28 september 2011 ⁽¹⁾, har medlemsstaterna åtagit sig, när det är motiverat, att till anmälan av införlivandeåtgärder bifoga ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (47) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.
- (48) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs

- a) villkoren för inresa till och vistelse i mer än 90 dagar på medlemsstaternas territorium samt rättigheter för tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar inom ramen för företagsintern förflyttning av personal,
- b) villkoren för inresa och vistelse samt rättigheterna för en tredjelandsmedborgare enligt led a i en annan medlemsstat än den som först beviljade vederbörande ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning på grundval av detta direktiv.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som vistas utanför medlemsstaternas territorium vid tidpunkten för ansökan och ansöker om inresa eller har beviljats inresa till en medlemsstats territorium i enlighet med villkoren i detta direktiv, inom ramen för företagsintern förflyttning som chefer, specialister eller praktikanter.
2. Direktivet ska inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som
 - a) ansöker om rätt att vistas i medlemsstaten som forskare i den mening som avses i direktiv 2005/71/EG, i syfte att genomföra ett forskningsprojekt,
 - b) enligt överenskommelser mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och tredjeländer, å andra sidan, åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare eller är anställda av ett företag som är etablerat i tredjeländerna i fråga,

⁽¹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- c) utstationeras inom ramen för direktiv 96/71/EG,
 - d) utför arbete som egenföretagare,
 - e) av arbetsförmedlingar, bemanningsföretag eller andra företag som ägnar sig åt att göra arbetskraft tillgänglig hyrs ut för att arbeta under övervakning och ledning av ett annat företag,
 - f) antagits som heltidsstuderande eller som genomgår en kort praktisk utbildning med handledning som en del av studierna.
3. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra uppehållstillstånd än de tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som omfattas av detta direktiv, för alla anställningsändamål för tredjelandsmedborgare som inte omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) *tredjelandsmedborgare*: en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget.
- b) *företagsintern förflyttning*: tillfällig förflyttning i yrkes- eller utbildningssyfte av en tredjelandsmedborgare som, vid tidpunkten för ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, är bosatt utanför medlemsstaternas territorier, från ett utanför en medlemsstats territorium etablerat företag, till vilket tredjelandsmedborgaren är knuten med ett anställningsavtal före och under förflyttningen, till en enhet som tillhör företaget eller samma koncern och som är etablerad i den medlemsstaten och, i tillämpliga fall, rörlighet mellan värdföretag som är etablerade i en eller flera andra medlemsstater.
- c) *person som är föremål för företagsintern förflyttning*: en tredjelandsmedborgare som är bosatt utanför medlemsstaternas territorier vid tidpunkten för ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och som är föremål för en sådan förflyttning.
- d) *värdföretag*: den enhet till vilken den person som är föremål för företagsintern förflyttning förflyttas och som – oavsett rättslig form – är etablerad i enlighet med nationell rätt inom en medlemsstats territorium.
- e) *chef*: en person som har en ledande ställning och som främst leder värdföretagets administration och som står under allmän tillsyn av och får vägledning från i första hand styrelsen eller bolagets aktieägare eller motsvarande. Hit hör personer som leder värdföretaget eller en avdelning eller underavdelning av värdföretaget, övervakar och kontrollerar det arbete som utförs av den andra tillsyns- eller ledningspersonalen eller personalen med särskilda fackkunskaper, har behörighet att tillstyrka anställning, avskedande och andra personalåtgärder.
- f) *specialist*: en person som arbetar inom koncernen och som har specialkunskaper som är väsentliga för värdföretagets verksamhetsområden, teknik eller förvaltning. Vid bedömningen av sådana kunskaper ska inte endast kunskaper som är specifika för värdföretaget beaktas utan även huruvida personen har en hög kvalifikationsnivå, inbegripet lämplig yrkeserfarenhet, för en typ av arbete eller verksamhet som kräver särskilt tekniskt kunnande, inbegripet eventuellt officiellt godkänd yrkestillhörighet.
- g) *praktikant*: en person med universitetsexamen som förflyttas till ett värdföretag för karriärutveckling eller för att skaffa sig utbildning i affärsteknik eller -metoder och som får lön under förflyttningen.
- h) *familjemedlemmar*: tredjelandsmedborgare enligt definitionen i artikel 4.1 i rådets direktiv 2003/86/EG ⁽¹⁾.
- i) *tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning*: ett tillstånd som är försett med akronymen ICT och berättigar innehavaren att vistas och arbeta i den första medlemsstatens territorium och, i tillämpliga fall, i den andra medlemsstatens territorium, på de villkor som fastställs i detta direktiv.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

- j) *tillstånd för rörlighet för längre vistelse*: ett tillstånd som är försett med uppgiften *mobile ICT* och berättigar innehavaren av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning att vistas och arbeta på den andra medlemsstatens territorium på de villkor som fastställs i detta direktiv.
- k) *ett enda ansökningsförfarande*: förfarande som, på grundval av en enda ansökan om tillstånd för en tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium leder till beslut därom.
- l) *koncern*: två eller flera företag som enligt nationell rätt anses knutna till varandra genom att ett företag i förhållande till ett annat företag direkt eller indirekt äger majoriteten av det företags tecknade kapital, kontrollerar majoriteten av de röster som är knutna till det företags emitterade aktiekapital eller har rätt att utse fler än hälften av medlemmarna i det företags administrativa organ eller lednings- eller tillsynsorgan eller att företagen leds av moderföretaget som en enhet.
- m) *första medlemsstat*: den medlemsstat som först utfärdar ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning till en tredjelandsmedborgare.
- n) *andra medlemsstat*: en annan medlemsstat än den första medlemsstaten där personen som är föremål för företagsintern förflyttning avser att utöva eller utövar rätten till rörlighet i den mening som avses i detta direktiv.
- o) *reglerat yrke*: ett yrke enligt definitionen i artikel 3.1 a i direktiv 2005/36/EG.

Artikel 4

Förmånligare bestämmelser

1. Detta direktiv ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av förmånligare bestämmelser i
 - a) unionsrätten, inbegripet i bilaterala och multilaterala avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett eller flera tredjeländer, å andra sidan,
 - b) bilaterala eller multilaterala avtal mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer.
2. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas rätt att anta eller behålla förmånligare bestämmelser för tredjelandsmedborgare som det är tillämpligt på, när det gäller artiklarna 3 h, 15, 18 och 19.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR INRESA OCH VISTELSE

Artikel 5

Kriterier för inresa

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11.1 ska en tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa på grundval av detta direktiv eller värdföretaget
 - a) visa att värdföretaget och det i tredjeland etablerade företaget tillhör samma företag eller koncern,
 - b) visa att han eller hon har varit anställd inom samma företag eller koncern under åtminstone 3–12 månader utan uppehåll omedelbart före tidpunkten för den företagsinterna förflyttningen när det gäller chefer och specialister, och åtminstone 3–6 månader utan uppehåll när det gäller praktikanter,
 - c) visa ett anställningsavtal och, vid behov, en uppdragsskrivelse från arbetsgivaren som innehåller följande:
 - i) Uppgifter om förflyttningens varaktighet och om var värdföretaget eller värdföretagen är belägna.
 - ii) Bevis på att tredjelandsmedborgaren får ställning som chef, specialist eller praktikant i värdföretaget eller värdföretagen i den berörda medlemsstaten.

- iii) Uppgifter om ersättningen samt övriga arbets- och anställningsvillkor under den period som den företagsinterna förflyttningen varar.
 - iv) Bevis på att tredjelandsmedborgaren efter den företagsinterna förflyttningens slut kommer att kunna överflyttas till en enhet som tillhör samma företag eller koncern och är belägen i ett tredjeland.
 - d) lägga fram bevis på att tredjelandsmedborgaren har de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet som behövs i det värdföretag till vilket han eller hon ska förflyttas som chef eller specialist eller, när det gäller en praktikant, har den universitetsexamen som krävs,
 - e) i tillämpliga fall lägga fram handlingar som visar att tredjelandsmedborgaren uppfyller de villkor som i den berörda medlemsstatens nationella rätt fastställs för unionsmedborgare för att utöva det reglerade yrke som ansökan gäller,
 - f) lägga fram en giltig resehandling för tredjelandsmedborgaren, enligt vad som fastställs i nationell rätt, och, där så krävs, en viseringsansökan eller en visering; medlemsstaterna får kräva att resehandlingen är giltig minst lika länge som giltighetstiden för tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning,
 - g) utan att det påverkar tillämpningen av befintliga bilaterala avtal, lägga fram bevis för att tredjelandsmedborgaren har eller, om detta föreskrivs enligt nationell rätt, har ansökt om en sjukförsäkring som täcker alla risker som normalt täcks för medborgare i den berörda medlemsstaten, för perioder då sådant försäkringsskydd och motsvarande förmåner inte tillhandahålls i samband med eller som en följd av det arbete som utförs i den medlemsstaten.
2. Medlemsstaterna får kräva att sökanden lägger fram de handlingar som förtecknas i punkt 1 a, c, d, e och g på ett officiellt språk i den berörda medlemsstatens.
3. Medlemsstaterna får kräva att sökanden, senast vid tidpunkten för utfärdandet av tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning, tillhandahåller den berörda tredjelandsmedborgarens adress på den berörda medlemsstatens territorium.
4. Medlemsstaterna ska kräva att
- a) de villkor i lagar och andra författningar och/eller kollektivavtal med allmän giltighet som är tillämpliga på utstationerade arbetstagare i en liknande situation i de relevanta branscherna ska vara uppfyllda under den företagsinterna förflyttningen när det gäller andra arbets- och anställningsvillkor än ersättning;
- om det saknas ett system för att förklara att kollektivavtal har allmän giltighet får medlemsstaterna utgå från kollektivavtal som gäller allmänt för alla likartade företag inom den aktuella sektorn eller det aktuella arbetet och inom det aktuella geografiska området och/eller kollektivavtal som har ingåtts av de mest representativa arbetsmarknadsorganisationerna på nationell nivå och som gäller inom hela det nationella territoriet,
- b) den ersättning som betalas till tredjelandsmedborgaren under hela den företagsinterna förflyttningen inte är sämre än den ersättning som betalas till medborgare i den medlemsstat där arbetet utförs som innehar en jämförbar befattning enligt tillämpliga lagar eller kollektivavtal eller praxis i den medlemsstat där värdföretaget är etablerat.
5. Med utgångspunkt i de handlingar som tillhandahålls enligt punkt 1 får medlemsstaten kräva att den person som är föremål för företagsintern förflyttning under sin vistelse förfogar över tillräckliga medel för sitt eget och sina familjemedlemmars uppehälle utan att behöva ta i anspråk medlemsstaternas sociala biståndssystem.
6. Utöver de bevis som krävs enligt punkt 1 kan det krävas att en tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa som praktikant lägger fram ett praktikantavtal med uppgifter om sin framtida ställning inom företaget eller koncernen, inklusive en redogörelse för praktikprogrammet, av vilken det framgår att vistelsens syfte är att utbilda praktikanten för karriärutveckling eller för att ge personen utbildning i affärsteknik eller affärsmetoder, uppgifter om dess varaktighet och om hur praktikanten kommer att handledas under programmet.
7. Sökanden ska meddela de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten alla förändringar under ansökningsförfarandet som berör de i denna artikel fastlagda kriterierna för inresa.

8. Tredjelandsmedborgare som anses utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa får inte beviljas inresa enligt detta direktiv.

Artikel 6

Inresekvoter

Detta direktiv ska inte påverka en medlemsstats rätt att fastställa inresekvoter för tredjelandsmedborgare i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget. På denna grundval får en ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning antingen nekans prövning eller avslås.

Artikel 7

Grunder för avslag

1. Medlemsstaterna ska avslå en ansökan om ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) artikel 5 inte uppfylls,
 - b) de handlingar som åberopas har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,
 - c) värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller
 - d) maximilängden för vistelse enligt artikel 12.1 har nåtts.
2. Medlemsstaterna ska om så är lämpligt avslå en ansökan om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete och/eller olaglig anställning.
3. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor,
 - b) arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet avvecklas eller har avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller det inte bedrivs någon ekonomisk verksamhet, eller
 - c) om avsikten med eller effekten av den företagsinternt förflyttade personens närvaro är att ingripa i eller på annat sätt påverka resultatet av en arbetstvist eller förhandlingar.
4. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning av de skäl som anges i artikel 12.2.
5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska alla beslut om att avslå en ansökan fattas med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet och med respekt för proportionalitetsprincipen.

Artikel 8

Grunder för att återkalla eller inte förlänga ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning

1. Medlemsstaterna ska återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) tillståndet har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,
 - b) den person som är föremål för företagsintern förflyttning vistas i den berörda medlemsstaten i andra syften än de för vilka denne beviljades uppehållstillstånd, eller
 - c) värdföretaget har inrättats huvudsakligen för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning.

2. Medlemsstaterna ska när så är lämpligt återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete och/eller olaglig anställning.
3. Medlemsstaterna ska avslå ansökan om förlängning av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) tillståndet har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,
 - b) den person som är föremål för företagsintern förflyttning vistas i landet i andra syften än de för vilka han eller hon beviljades uppehållstillstånd,
 - c) värdföretaget har inrättats huvudsakligen för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller
 - d) maximilängden för vistelse enligt artikel 12.1 har nåtts.
4. Medlemsstaterna ska om så är lämpligt avslå en ansökan om förlängning av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete och/eller olaglig anställning.
5. Medlemsstaterna får återkalla eller avslå en ansökan om förlängning av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) artikel 5 inte uppfylls eller inte längre uppfylls,
 - b) arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor,
 - c) arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet avvecklas eller har avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller det inte bedrivs någon ekonomisk verksamhet, eller
 - d) den person som är föremål för företagsintern förflyttning inte har följt reglerna om rörlighet i artikel 21 och 22.
6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 3 ska varje beslut om att återkalla eller inte förlänga ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning fattas med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet, och med respekt för proportionalitetsprincipen.

Artikel 9

Sanktioner

1. Medlemsstaterna får hålla värdföretaget ansvarigt för underlåtenhet att uppfylla villkoren för inresa, vistelse och rörlighet enligt detta direktiv.
2. Den berörda medlemsstaten ska fastställa sanktioner om värdföretaget hålls ansvarigt i enlighet med punkt 1. Dessa sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder i syfte att förhindra potentiellt missbruk och ålägga sanktioner vid överträdelse av detta direktiv. Åtgärderna ska omfatta övervakning, bedömning och, i lämpliga fall, kontroll i enlighet med nationell rätt eller administrativ praxis.

KAPITEL III

FÖRFARANDE OCH TILLSTÅND

Artikel 10

Tillgång till information

1. Medlemsstaterna ska se till att sökandena har enkel tillgång till information om samtliga de underlag som krävs för en ansökan samt information om inresa och vistelse, inbegripet rättigheter och skyldigheter samt rättssäkerhetsgarantier för den person som är föremål för företagsintern förflyttning och hans eller hennes familj. Medlemsstaterna ska också se till att det finns enkel tillgång till information om de förfaranden i artikel 21.2 som gäller för rörlighet för kortare vistelse och de förfaranden i artikel 22.1 som gäller för rörlighet för längre vistelse.

2. Berörda medlemsstater ska göra information tillgänglig för värdföretaget om medlemsstaternas rätt att ålägga sanktioner i enlighet med artiklarna 9 och 23.

Artikel 11

Ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och tillstånd för rörlighet för längre vistelse

1. Medlemsstaterna ska fastställa huruvida en ansökan ska lämnas in av den berörda tredjelandsmedborgaren eller av värdföretaget. Medlemsstaterna får också besluta om att tillåta ansökningar från endera av dessa två.
2. Ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska lämnas in när tredjelandsmedborgaren vistas utanför territoriet till den medlemsstat som han eller hon söker tillträde till.
3. Ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat där den första vistelsen äger rum. Om den första vistelsen inte är den längsta, ska ansökan lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat där den längsta sammanlagda vistelsen i samband med förflyttningen kommer att äga rum.
4. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter som ska vara behöriga att ta emot ansökningar och utfärda tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse.
5. Sökanden ska ha rätt att lämna in en ansökan inom ramen för ett enda ansökningsförfarande.
6. Förenklade förfaranden för utfärdande av tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, tillstånd för rörlighet för längre vistelse, tillstånd som ges till familjemedlemmar till de personer som är föremål för företagsintern förflyttning samt viseringar kan göras tillgängliga för enheter eller koncerner som för detta syfte har erkänts av medlemsstaterna i enlighet med deras nationella rätt eller administrativa praxis.

Erkännandet ska utvärderas med jämna mellanrum.

7. Förenklade förfaranden enligt punkt 6 ska åtminstone omfatta
 - a) att sökanden befrias från kravet att lägga fram en del av den bevisning som avses i artikel 5 eller artikel 22.2 a,
 - b) ett påskyndat inreseförfarande som gör det möjligt att utfärda tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och tillstånd för rörlighet för längre vistelse på kortare tid än vad som anges i artikel 15.1 eller i artikel 22.2 b, och/eller
 - c) underlättade och/eller påskyndade förfaranden för utfärdande av nödvändiga viseringar.
8. Företagsenheter, företag eller koncerner som erkänts enligt punkt 6 ska utan dröjsmål, dock senast inom 30 dagar, meddela den berörda myndigheten alla förändringar som berör villkoren för erkännande.
9. Medlemsstaterna ska föreskriva lämpliga sanktioner, inbegripet återkallande av erkännande, för underlåtenhet att meddela den berörda myndigheten.

Artikel 12

Varaktigheten av en företagsintern förflyttning

1. Den företagsinterna förflyttningen får som längst vara tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter, varefter de ska lämna medlemsstaternas territorium, om de inte får uppehållstillstånd på andra grunder i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt.

2. Utan att det inverkar på deras skyldigheter enligt internationella avtal får medlemsstaterna begära att en period på upp till sex månader förflyter mellan den tidpunkt då den maximala perioden för en förflyttning enligt punkt 1 löpt ut och en ny ansökan som rör samma tredjelandsmedborgare enligt detta direktiv i samma medlemsstat.

Artikel 13

Tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning

1. Personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som uppfyller villkoren för inresa i artikel 5 och har fått sin ansökan beviljad av de behöriga myndigheterna, ska ges ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning.
2. Tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska vara giltigt under minst ett år eller under den tid som förflyttningen till den berörda medlemsstatens territorium avses vara, beroende på vilken tid som är kortast; och får förlängas så att det som längst gäller tre år för chefer eller specialister och ett år för praktikanter.
3. De behöriga myndigheterna i medlemsstaten ska utfärda tillståndet med användning av den enhetliga utformning av uppehållstillstånd som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002.
4. Under rubriken *Typ av tillstånd* ska, i enlighet med punkt 6.4 a i bilagan till rådets förordning (EG) nr 1030/2002, medlemsstaterna skriva "ICT".

Medlemsstaterna får också lägga till en angivelse på sitt eller sina officiella språk.

5. Medlemsstaterna ska inte utfärda några andra tillstånd, i synnerhet inte något arbetstillstånd.
6. Medlemsstaterna får på papper ange ytterligare uppgifter rörande tredjelandsmedborgarens verksamhet under den företagsinterna förflyttningen och/eller lagra sådana uppgifter på elektronisk väg i överensstämmelse med artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt 16 a i bilagan till den förordningen.
7. Den berörda medlemsstaten ska ge tredjelandsmedborgare vars ansökan om inresa har beviljats all hjälp de behöver för att erhålla nödvändiga viseringar.

Artikel 14

Ändringar som påverkar villkoren för inresa under vistelsen

Sökanden ska meddela de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten alla ändringar under vistelsen som påverkar de i artikel 5 fastställda villkoren för inresa.

Artikel 15

Rättssäkerhetsgarantier

1. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten ska fatta beslut om ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, eller ansökan om förlängning av detta, och så snart som möjligt, och senast inom 90 dagar efter det att en fullständig ansökan har lämnats in, skriftligen underrätta sökanden om beslutet i enlighet med förfarandena för detta enligt den berörda medlemsstatens nationella rätt.

2. Om de uppgifter eller handlingar som lämnats in till stöd för en ansökan är ofullständiga, ska de behöriga myndigheterna inom rimlig tid underrätta den sökande om vilka ytterligare uppgifter som krävs och fastställa en rimlig tidsfrist för att tillhandahålla dem. Den tidsfrist som avses i punkt 1 ska upphöra att löpa fram till dess att de behöriga myndigheterna har mottagit de ytterligare uppgifter som krävs.
3. Sökanden ska skriftligen meddelas om skälen för ett beslut att neka prövning av eller avslå en ansökan om tillstånd eller att avslå ansökan om förlängning av tillstånd. Den person som är föremål för företagsintern förflyttning och värdföretaget ska skriftligen meddelas om skälen för ett beslut om att återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning.
4. Alla beslut om att neka prövning av eller avslå en ansökan om tillstånd, att avslå en ansökan om förlängning av ett tillstånd eller att återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska kunna överklagas i den berörda medlemsstaten i enlighet med nationell rätt. Den skriftliga underrättelsen ska innehålla uppgifter om till vilken domstol eller administrativ myndighet det går att överklaga och om tidsfristen för ingivande av ett överklagande.
5. Inom den tidsfrist som anges i artikel 12.1 ska en sökande ha rätt att ansöka om förlängning innan tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut. Medlemsstaterna får fastställa en tidsfrist på upp till 90 dagar innan tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut för att lämna in en ansökan om förlängning.
6. Om giltigheten för tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut under förfarandet för förlängning, ska medlemsstaterna ge den person som är föremål för företagsintern förflyttning tillåtelse att vistas på deras territorium tills de behöriga myndigheterna har fattat ett beslut om ansökan. I sådant fall får de, om så krävs enligt nationell rätt, utfärda nationella tillfälliga uppehållstillstånd eller motsvarande tillstånd.

Artikel 16

Avgifter

Medlemsstaterna får kräva betalning av avgifter för handläggningen av ansökningar enligt detta direktiv. Avgiftsnivåerna får inte vara oproportionella eller oskäliga.

KAPITEL IV

RÄTTIGHETER

Artikel 17

Rättigheter enligt tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning

Under den period som ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning är giltigt ska innehavaren åtminstone tillerkännas följande rättigheter:

- a) Rätt till inresa till och vistelse på den första medlemsstatens territorium.
- b) Fri tillgång till hela den första medlemsstatens territorium i enlighet med dess nationella rätt.
- c) Rätt att utöva de specifika arbetsuppgifter för vilka tillståndet beviljats i enlighet med nationell rätt i varje värdföretag som tillhör företaget eller koncernen i den första medlemsstaten.

De rättigheter som avses i första stycket a–c i denna artikel ska tillerkännas i den andra medlemsstaten i enlighet med artikel 20.

Artikel 18

Rätt till likabehandling

1. Oavsett vilken rätt som gäller för anställningsförhållandet, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.4 b, ska personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som beviljats inresa enligt det här direktivet åtminstone behandlas på samma sätt som personer som omfattas av direktiv 96/71/EG när det gäller arbets- och anställningsvillkor i enlighet med artikel 3 i direktiv 96/71/EG i den medlemsstat där arbetet utförs.

2. Personer som är föremål för företagsintern förflyttning ska behandlas på samma sätt som medborgarna i den medlemsstat där arbetet utförs med avseende på följande:
 - a) Föreningsfrihet och frihet att tillhöra en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller någon annan organisation vars medlemmar utövar ett visst yrke, inklusive de rättigheter och förmåner som sådana organisationer tillhandahåller, utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om allmän ordning och allmän säkerhet.
 - b) Erkännande av examensbevis, utbildningsbevis för teoretiska utbildningar och andra yrkeskvalifikationer i enlighet med relevanta nationella förfaranden.
 - c) Bestämmelser i nationell rätt om de grenar av den sociala tryggheten som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, om inte rätten i ursprungslandet är tillämplig genom bilaterala avtal eller genom den nationella rätten i den medlemsstat där arbetet utförs, vilka säkerställer att den person som är föremål för företagsintern förflyttning omfattas av lagstiftningen om social trygghet i ett av dessa länder. Vid rörlighet inom EU, och utan att det påverkar bilaterala avtal som säkerställer att den person som är föremål för företagsintern förflyttning omfattas av ursprungslandets nationella rätt, ska förordning (EU) nr 1231/2010 tillämpas på motsvarande sätt.
 - d) Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 1231/2010 och bilaterala avtal, ska utbetalning av lagstadgade ålders- och invaliditetspensioner och pensioner vid dödsfall grundade på tidigare anställning som personer som är föremål för företagsintern förflyttning haft och som förvärvats av sådana personer som flyttar till ett tredjeland, eller efterlevande till sådana personer som är föremål för företagsintern förflyttning som bor i ett tredjeland och som erhåller rättigheter härledda från den person som är föremål för företagsintern förflyttning i enlighet med den lagstiftning som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, ske på samma villkor och med samma belopp som medborgarna i de berörda medlemsstaterna när de flyttar till ett tredjeland.
 - e) Tillgång till varor och tjänster och leveranser av allmänt tillgängliga varor och tjänster, utom förfaranden för att få tillgång till bostäder enligt nationell rätt, utan att detta påverkar avtalsfriheten i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, och tjänster som tillhandahålls av offentliga arbetsförmedlingar.

De bilaterala avtal eller den nationella rätt som avses i denna punkt ska utgöra internationella avtal eller nationella bestämmelser i den mening som avses i artikel 4.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 1231/2010 får medlemsstaterna besluta att punkt 2 c beträffande familjeförmåner inte ska tillämpas för personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som har fått tillstånd att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium för en period som inte överstiger nio månader.

4. Denna artikel ska inte inverka på medlemsstaternas rätt att i enlighet med artikel 8 återkalla eller avslå ansökan om förlängning av tillståndet.

Artikel 19

Familjemedlemmar

1. Direktiv 2003/86/EG ska tillämpas i den första medlemsstaten och i andra medlemsstater som tillåter en person som är föremål för företagsintern förflyttning att vistas och arbeta på deras territorium i enlighet med artikel 22 i det här direktivet, med förbehåll för de undantag som föreskrivs i den här artikeln.

2. Med avvikelse från artiklarna 3.1 och 8 i direktiv 2003/86/EG, ska familjeåterförening i medlemsstaten inte göras avhängig av kravet på att innehavaren av det tillstånd som utfärdats av de medlemsstaterna på grundval av det här direktivet ska ha välgrundade utsikter att få ett varaktigt uppehållstillstånd och av kravet på att denne ska ha vistats i medlemsstaten under en viss minimiperiod.

3. Med avvikelse från artiklarna 4.1 tredje stycket och 7.2 i direktiv 2003/86/EG får medlemsstaterna inte tillämpa de integrationsåtgärder som avses i dessa artiklar förrän efter det att de berörda personerna har beviljats familjeåterförening.

4. Med avvikelse från artikel 5.4 i direktiv 2003/86/EG, ska en medlemsstat, om villkoren för familjeåterförening är uppfyllda, bevilja uppehållstillstånd för familjemedlemmarna inom 90 dagar efter den dag då en fullständig ansökan lämnades in. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten ska behandla ansökan om uppehållstillstånd för familjemedlemmarna till den person som är föremål för företagsintern förflyttning samtidigt som ansökan om tillstånd för person

som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse, i de fall då ansökan om uppehållstillstånd för familjemedlemmarna till den person som är föremål för företagsintern förflyttning lämnas in samtidigt. De rättssäkerhetsgarantier som anges i artikel 15 ska gälla på motsvarande sätt.

5. Med avvikelse från artikel 13.2 i direktiv 2003/86/EG, ska giltighetstiden för uppehållstillståndet för familjemedlemmar i en medlemsstat som en generell regel upphöra den dag då det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller det tillstånd för längre vistelse som utfärdats av den medlemsstaten löper ut.

6. Med avvikelse från artikel 14.2 i direktiv 2003/86/EG, och utan att det påverkar principen om företräde för unionsmedborgare såsom den kommer till uttryck i de relevanta bestämmelserna i de relevanta anslutningsakterna, ska familjemedlemmar till den person som är föremål för företagsintern förflyttning och som har beviljats familjeåterförening ha rätt till tillgång till anställning eller egen företagsverksamhet på den medlemsstats territorium som utfärdade uppehållstillståndet för familjemedlemmen.

KAPITEL V

RÖRLIGHET INOM EU

Artikel 20

Rörlighet

Tredjelandemedborgare som innehar ett giltigt tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten får på grundval av det tillståndet och en giltig resehandling och i enlighet med villkoren i artiklarna 21 och 22 och med förbehåll för artikel 23 resa in i, vistas och arbeta i en eller flera andra medlemsstater.

Artikel 21

Rörlighet för kortare vistelse

1. Tredjelandemedborgare som innehar ett giltigt tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten ska ha rätt att vistas i varje annan andra medlemsstat och arbeta inom alla enheter som är etablerade i den senare och som hör till samma företag eller koncern, under en period på 90 dagar inom en period på 180 dagar per medlemsstat med förbehåll för de villkor som fastställs i denna artikel.

2. Den andra medlemsstaten får begära att värdföretaget i den första medlemsstaten underrättar den första medlemsstaten och den andra medlemsstaten om att den person som är föremål för företagsintern förflyttning avser arbeta vid en enhet som är etablerad i den andra medlemsstaten.

I sådana fall ska den andra medlemsstaten tillåta att underrättelsen sker antingen

- a) i samband med ansökan i den första medlemsstaten, om rörlighet till den andra medlemsstaten redan planerats i det skedet, eller
- b) efter det att den person som är föremål för företagsintern förflyttning beviljats inresa i den första medlemsstaten så snart den planerade rörligheten till den andra medlemsstaten är känd.

3. Den andra medlemsstaten får begära att underrättelsen omfattar överlämnande av följande handlingar och uppgifter:

- a) Bevis för att värdföretaget i den andra medlemsstaten och det i tredjeland etablerade företaget tillhör samma företag eller koncern.
- b) Det anställningsavtal och vid behov den uppdragsskrivelse som överfördes till den första medlemsstaten i enlighet med artikel 5.1 c.

- c) I tillämpliga fall handlingar som visar att den person som är föremål för företagsintern förflyttning uppfyller de villkor som fastställs i nationell rätt i den berörda medlemsstaten för unionsmedborgare för att utöva det reglerade yrke som ansökan gäller.
- d) En giltig resehandling enligt artikel 5.1 f.
- e) Rörlighetens planerade längd inklusive datum för dess början och slut om detta inte framgår av ovan nämnda handlingar.

Den andra medlemsstaten får begära att dessa handlingar och uppgifter lämnas in på ett officiellt språk i den medlemsstaten.

4. Om underrättelsen har skett i enlighet med punkt 2 a, och om den andra medlemsstaten inte har haft några invändningar mot den första medlemsstaten i enlighet med punkt 6, får rörligheten för den person som är föremål för företagsintern förflyttning äga rum när som helst inom ramen för giltighetstiden för tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning.

5. Om underrättelsen har skett i enlighet med punkt 2 b får rörligheten inledas omedelbart efter eller när som helst efter det att den andra medlemsstaten underrättats inom ramen för giltighetstiden för tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning.

6. Den andra medlemsstaten får inom 20 dagar efter det att den mottagit en sådan underrättelse som avses i punkt 2 motsätta sig rörligheten för den person som är föremål för företagsintern förflyttning till dess territorium om

- a) de villkor som fastställs i artikel 5.4 b eller i punkt 3 a, c eller d i den här artikeln inte följs,
- b) de handlingar som åberopas har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,
- c) maximilängden för vistelse enligt artikel 12.1 eller punkt 1 i den här artikeln har nåtts.

De behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i den första medlemsstaten och värdföretaget i den första medlemsstaten om att de motsätter sig rörligheten.

7. Om den andra medlemsstaten motsätter sig rörligheten i enlighet med punkt 6 i den här artikeln och förflyttningen ännu inte har ägt rum, ska den person som är föremål för företagsintern förflyttning inte tillåtas att arbeta i den andra medlemsstaten som en del av den företagsinternas förflyttningen. Om rörligheten redan har ägt rum ska artikel 23.4 och 23.5 gälla.

8. Om tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning förlängs av den första medlemsstaten inom den maximala tidsperioden enligt artikel 12.1, ska det förlängda tillståndet fortsätta att ge innehavaren rätt att arbeta i den andra medlemsstaten inom ramen för den maximala längd som anges i punkt 1 i den här artikeln.

9. Personer som är föremål för företagsintern förflyttning som anses utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa ska inte tillåtas resa in eller vistas på den andra medlemsstatens territorium.

Artikel 22

Bestämmelser om rörlighet för längre vistelse

1. Vad gäller tredjelandsmedborgare som är innehavare av ett giltigt tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten och som avser att vistas i varje annan andra medlemsstat och arbeta inom någon annan enhet, som är etablerade i den senare och som hör till samma företag eller koncern, i mer än 90 dagar per medlemsstat får den andra medlemsstaten besluta att

- a) tillämpa artikel 21 och tillåta den person som är föremål för företagsintern förflyttning att vistas och arbeta på dess territorium på grundval av och under giltighetstiden för det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten, eller
- b) tillämpa det förfarande som avses i punkterna 2–7.

2. Om en ansökan om rörlighet för längre vistelse har lämnats in gäller följande:
- a) Den andra medlemsstaten får begära att sökanden överlämnar vissa av eller samtliga följande handlingar om de krävs av den andra medlemsstaten i samband med en första ansökan:
 - i) Bevis för att värdföretaget i den andra medlemsstaten och det i tredjeland etablerade företaget tillhör samma företag eller koncern.
 - ii) Ett anställningsavtal och vid behov en uppdragsskrivelse i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 5.1 c.
 - iii) I tillämpliga fall handlingar som visar att tredjelandsmedborgaren uppfyller de villkor som fastställs i den berörda medlemsstatens nationella rätt för unionsmedborgare för att utöva det reglerade yrke som ansökan avser.
 - iv) En giltig resehandling enligt artikel 5.1 f.
 - v) Bevis för att sökanden har, eller i enlighet med nationell rätt har ansökt om, sjukförsäkring i enlighet med artikel 5.1 g.

Den andra medlemsstaten får kräva att sökanden, senast vid tidpunkten för utfärdandet av tillståndet för rörlighet för längre vistelse, uppger adressen till den berörda person som är föremål för företagsintern förflyttning på den berörda medlemsstatens territorium.

Den andra medlemsstaten får begära att dessa handlingar och uppgifter lämnas in på ett officiellt språk i den medlemsstaten.

- b) Den andra medlemsstaten ska fatta beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse och skriftligen delge sökanden beslutet så snart som möjligt, dock senast 90 dagar från dagen då ansökan och de handlingar som föreskrivs i led a lämnades in till de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten.
- c) Det ska inte krävas att den person som är föremål för företagsintern förflyttning lämnar medlemsstaternas territorium för att lämna in ansökan, och något krav på visering ska inte ställas.
- d) Den person som är föremål för företagsintern förflyttning ska tillåtas arbeta i den andra medlemsstaten till dess att de behöriga myndigheterna fattat beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse förutsatt att
 - i) den tidsperiod som avses i artikel 21.1 och giltighetsperioden för det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten inte har löpt ut, och
 - ii) en fullständig ansökan har lämnats in, om den andra medlemsstaten så kräver, till den andra medlemsstaten minst 20 dagar innan rörligheten för längre vistelse för den person som är föremål för företagsintern förflyttning inleds.
- e) En ansökan om rörlighet för längre vistelse får inte lämnas in vid samma tidpunkt som en underrättelse om rörlighet för kortare vistelse. Om behovet av rörlighet för längre vistelse uppstår efter det att rörligheten för kortare vistelse för den person som är föremål för företagsintern förflyttning har inletts, får den andra medlemsstaten begära att ansökan om rörlighet för längre vistelse lämnas in minst 20 dagar före utgången av perioden av rörlighet för kortare vistelse.

3. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om rörlighet för längre vistelse om

- a) villkoren i punkt 2 a i den här artikeln eller kriterierna i artikel 5.4, 5.5 eller 5.8 inte är uppfyllda,
- b) en av de grunder som omfattas av artikel 7.1 b eller d eller av artikel 7.2, 7.3 eller 7.4 är tillämplig, eller
- c) tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut under förfarandet.

4. Om den andra medlemsstaten fattar ett positivt beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse i enlighet med punkt 2, ska ett tillstånd avseende rörlighet för längre vistelse utfärdas som ger den person som är föremål för företagsintern förflyttning rätt att vistas och arbeta inom denna stats territorium. Tillståndet ska utfärdas med användning av den enhetliga utformning som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002. Under rubriken *Typ av tillstånd* ska, i enlighet med punkt 6.4 a i bilagan till rådets förordning (EG) nr 1030/2002, medlemsstaterna ange "mobile ICT". Medlemsstaterna får också lägga till en angivelse på sitt eller sina officiella språk.

Medlemsstaterna får på papper ange ytterligare uppgifter rörande anställningsverksamheten för den person som är föremål för företagsintern förflyttning under rörligheten för längre vistelse och/eller lagra sådana uppgifter på elektronisk väg i överensstämmelse med artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt 16 a i bilaga till den förordningen.

5. Förlängning av ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse påverkar inte tillämpningen av artikel 11.3.

6. Den andra medlemsstaten ska underrätta de behöriga myndigheterna i den första medlemsstaten när ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdas.

7. Om en medlemsstat fattar beslut om en ansökan om rörlighet för längre vistelse ska artiklarna 8, 15.2–15.6 och 16 vara tillämpliga.

Artikel 23

Garantier och sanktioner

1. Om tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning utfärdas av en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut och den person som är föremål för företagsintern förflyttning passerar en yttre gräns ska den andra medlemsstaten ha rätt att kräva som bevis för att personen i fråga flyttar till den andra medlemsstaten med anledning av en företagsintern förflyttning

- a) en kopia av den underrättelse som värdföretaget i den första medlemsstaten har skickat i enlighet med artikel 21.2, eller
- b) en skrivelse från värdföretaget i den andra medlemsstaten som åtminstone innehåller uppgifter om varaktigheten när det gäller rörlighet inom EU och om var värdföretaget eller värdföretagen i den andra medlemsstaten är belägna.

2. Om den första medlemsstaten återkallar ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska den omedelbart underrätta myndigheterna i den andra medlemsstaten.

3. Värdföretaget i den andra medlemsstaten ska underrätta de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten om varje ändring som inverkar på de villkor som utgjorde grunden för den beviljade rörligheten.

4. Den andra medlemsstaten får kräva att personen som är föremål för företagsintern förflyttning omedelbart ska upphöra att utöva varje form av anställningsverksamhet och lämna dess territorium om

- a) den inte har underrättats i enlighet med artikel 21.2 och 21.3 och begär sådan underrättelse,
- b) den har motsatt sig rörligheten i enlighet med artikel 21.6,
- c) den har avslagit en ansökan om rörlighet för längre vistelse i enlighet med artikel 22.3,
- d) det tillstånd som utfärdats för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillståndet för rörlighet för längre vistelse används i andra syften än det för vilka det utfärdades,
- e) de villkor på vars grund rörligheten tilläts inte längre uppfylls.

5. I de fall som avses i punkt 4 ska den första medlemsstaten på den andra medlemsstatens begäran tillåta återinresa för den person som är föremål för den företagsinterna förflyttningen och, i förekommande fall, för dennes familjemedlemmar, utan formaliteter och utan dröjsmål. Detta ska också tillämpas om det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten har löpt ut eller har återkallats under rörlighetsperioden inom den andra medlemsstaten.

6. Om innehavaren av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning passerar den yttre gränsen för en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, ska den medlemsstaten göra sökningar i Schengens informationssystem. Den medlemsstaten ska neka inresa eller motsätta sig rörlighet för personer som finns registrerade på en spärrlista i Schengens informationssystem i syfte att neka inresa och vistelse.
7. Medlemsstaterna får ålägga sanktioner för det värdföretag som är etablerat på dess territorium i enlighet med artikel 9 om
 - a) värdföretaget har underlåtit att lämna underrättelse om rörligheten för den person som är föremål för företagsintern förflyttning i enlighet med artikel 21.2 och 21.3,
 - b) det tillstånd som utfärdats för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillståndet för rörlighet för längre vistelse används i andra syften än det för vilket det utfärdades,
 - c) ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning har lämnats in till en annan medlemsstat än den medlemsstat där den längsta sammanlagda vistelsen sker,
 - d) den person som är föremål för företagsintern förflyttning inte längre uppfyller de kriterier och villkor på vars grund rörligheten tilläts och värdföretaget underlåter att underrätta de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten om en sådan ändring,
 - e) den person som är föremål för företagsintern förflyttning började arbeta i den andra medlemsstaten trots att villkoren för rörligheten inte var uppfyllda i de fall artikel 21.5 eller 22.2 d tillämpas.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Statistik

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen uppgifter om antalet tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och tillstånd för rörlighet för längre vistelse som utfärdats för första gången, samt i tillämpliga fall om de underrättelser som mottagits enligt artikel 21.2, och, i möjligaste mån, om antalet personer som är föremål för företagsintern förflyttning vars tillstånd har förnyats eller återkallats. Den statistiken ska redovisas utifrån medborgarskap och uppehållstillståndens giltighetstid och, i möjligaste mån, utifrån ekonomisk sektor och den av företaget internt förflyttade personens ställning.
2. Uppgifterna ska hänföra sig till referensperioder på ett kalenderår och ska överlämnas till kommissionen inom sex månader efter utgången av referensåret. Det första referensåret ska vara 2017.
3. Uppgifterna ska överlämnas i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 ⁽¹⁾.

Artikel 25

Rapporter

Kommissionen ska vart tredje år och första gången senast den 29 november 2019 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna och föreslå ändringar om det är nödvändigt. Rapporten ska framför allt inriktas på bedömningen av hur väl systemet för rörlighet inom EU fungerar och på eventuell felaktig användning av detta system samt på dess samspel med Schengenregelverket. Kommissionen ska särskilt bedöma den praktiska tillämpningen av artiklarna 20, 21, 22, 23 och 26.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

*Artikel 26***Samarbete mellan kontaktpunkterna**

1. Medlemsstaterna ska utse kontaktpunkter som ska samarbeta effektivt och ansvara för att motta och översända den information som är nödvändig för tillämpningen av artiklarna 21, 22 och 23. Medlemsstaterna ska prioritera utbyte av information på elektronisk väg.
2. Varje medlemsstat ska via de nationella kontaktpunkter som avses i punkt 1 underrätta de andra medlemsstaterna om de utsedda myndigheter som avses i artikel 11.4 och om det förfarande som tillämpas avseende rörlighet enligt artiklarna 21 och 22.

*Artikel 27***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 29 november 2016 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 28***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 29***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
D. KOURKOULAS
Ordförande

Sammanfattning av departementspromemorian Genomförande av ICT-direktivet (Ds 2017:3)

I promemorian lämnas förslag till genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (ICT-direktivet).

I promemorian föreslås att det införs en ordning med kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd för företagsintern förflyttning av chefer, specialister och praktikanter från företag etablerade utanför EES-området och Schweiz som ska betecknas ICT-tillstånd.

Vidare föreslås det att den som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat ska få resa in och arbeta i Sverige i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod vid en enhet som tillhör samma företag eller koncern som det i den andra EU-staten och i tredje land. Vid längre vistelser i Sverige ska en ansökan om ett svenskt ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse göras. Familjemedlemmar ska ha en rätt att återförenas med den som har ett sådant tillstånd.

De bestämmelser som behövs för att genomföra ICT-direktivet föreslås huvudsakligen samlas i ett nytt kapitel i utlänningslagen.

Författningsändringarna föreslås träda i kraft den 1 december 2017.

Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om utlänningslagen (2005:716)
dels att 1 kap. 1 §, 2 kap. 7 a och 8 a §§, 5 kap. 5 och 18 a §§ och rubriken närmast före 2 kap. 7 a § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas ett nytt kapitel, 6 b kap., och en ny paragraf, 6 kap. 2 b §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

- I denna lag finns föreskrifter om
- lagens innehåll, vissa definitioner och allmänna bestämmelser (1 kap.),
 - villkor för att en utlänning ska få resa in i samt vistas och arbeta i Sverige (2 kap.),
 - visering (3 kap.),
 - uppehållsrätt (3 a kap.),
 - flyktingar och andra skyddsbehövande (4 kap.),
 - uppehållstillstånd (5 kap.),
 - ställning som varaktigt bosatt i Sverige (5 a kap.),
 - arbetstillstånd (6 kap.),
 - EU-blåkort (6 a kap.),
 - *tillstånd för företagsintern förflyttning (6 b kap.),*
 - återkallelse av tillstånd (7 kap.),
 - avvisning och utvisning (8 kap.),
 - utvisning på grund av brott (8 a kap.),
 - kontroll- och tvångsåtgärder (9 kap.),
 - förvar och uppsikt avseende utlänningar (10 kap.),
 - hur en utlänning som hålls i förvar ska behandlas (11 kap.),
 - verkställighet av beslut om avvisning och utvisning (12 kap.),
 - handläggningen av ärenden hos förvaltningsmyndigheterna m.m. (13 kap.),
 - överklagande av förvaltningsmyndighets beslut (14 kap.),
 - nöjdförklaring (15 kap.),
 - migrationsdomstolar och Migrationsöverdomstolen (16 kap.),
 - skyldighet att lämna uppgifter (17 kap.),
 - offentligt biträde (18 kap.),

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2014:198.

- kostnadsansvar (19 kap.),
- bestämmelser om straff m.m. (20 kap.),
- tillfälligt skydd (21 kap.),
- tribunalvittnen (22 kap.), och
- särskilda bemyndiganden (23 kap.).

EU-blåkort

2 kap.

Kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd

7 a §³

Bestämmelser om uppehålls- och arbetstillstånd för högkvalificerad anställning (EU-blåkort) finns i 6 a kap.

Bestämmelser om kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd finns i 6 a och 6 b kap.

8 a §⁴

Kravet på visering enligt 3 § gäller inte för en utlänning som

1. är EES-medborgare,
2. har uppehållskort eller permanent uppehållskort som har utfärdats i Sverige eller av en behörig myndighet i en annan EES-stat,
3. har uppehållstillstånd,
4. har ställning som varaktigt bosatt i Sverige, eller
5. återtas enligt 6 a kap. 14 §.

5. återtas enligt 6 a kap. 14 § eller 6 b kap. 19 §.

Kravet på visering enligt 3 § för inresa gäller inte heller för en utlänning som återtas enligt 4 kap. 5 d § eller 5 a kap. 7 §.

5 kap.

5 §⁵

Ett permanent uppehållstillstånd får beviljas en utlänning som i sammanlagt fyra år under de senaste sju åren har haft

1. uppehållstillstånd för arbete eller EU-blåkort utfärdat av Sverige, eller

1. uppehållstillstånd för arbete eller ett av Sverige utfärdat EU-blåkort, ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, eller

2. uppehållstillstånd för studier som avser utbildning på forskarnivå.

Upphållstillstånd får beviljas en utlänning som har sin försörjning ordnad på annat sätt än genom anställning. Om utlänningen ska bedriva näringsverksamhet ska han eller hon ha förmåga att bedriva den aktuella verksamheten.

³ Senaste lydelse 2014:606.

⁴ Senaste lydelse 2014:198.

⁵ Senaste lydelse 2014:777.

18 a §⁶

Det som föreskrivs i 18 § första stycket gäller inte för en utlänning som ansöker om uppehållstillstånd enligt 5 § första stycket eller uppehållstillstånd för arbete enligt 10 § om utlänningen har ett EU-blåkort *utfärdat av Sverige* eller har eller har haft ett EU-blåkort utfärdat av Sverige och har återtagits enligt 6 a kap. 14 §.

Det som föreskrivs i 18 § första stycket gäller inte för en utlänning som ansöker om uppehållstillstånd enligt 5 § första stycket eller uppehålls-tillstånd för arbete enligt 10 § om utlänningen har ett *av Sverige utfärdat EU-blåkort, ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse* eller har eller har haft ett EU-blåkort utfärdat av Sverige och har återtagits enligt 6 a kap. 14 §.

En ansökan om uppehållstillstånd efter inresan i Sverige får även bifallas för en familjemedlem till en utlänning som avses i första stycket om utlänningen beviljas uppehållstillstånd enligt de bestämmelser som anges där.

6 kap.

6 b kap. Tillstånd för företagsintern förflyttning

Förutsättningar för tillstånd

1 §

En utlänning som är anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag (värdföretag) som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern ska, om inte annat följer av tredje stycket eller 3–5 §§, beviljas ett uppehålls- och arbetstillstånd för företagsintern förflyttning av personal (ICT-tillstånd), om

1. utlänningen har varit anställd i företaget under minst tre månader utan uppehåll vid tiden för den företagsinterna förflyttningen,

2. anställningen gör det möjligt

⁶ Senaste lydelse 2014:606.

för honom eller henne att försörja sig,

3. ersättningen inte är sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen och övriga anställningsvillkor inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat inom EES eller Schweiz,

4. utlänningen, vid vistelse som kommer att uppgå till högst ett år, kan visa att han eller hon har, eller har ansökt om, en heltäckande sjukförsäkring som gäller i Sverige,

5. utlänningen har de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet som krävs för uppdraget som chef eller specialist, eller har den utbildning som krävs för praktiktjänstgöringen,

6. utlänningen efter förflyttningen kommer att kunna överflyttas till en enhet i tredje land som tillhör samma företag eller till ett företag inom samma koncern i tredje land, och

7. utlänningen inte utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Om den företagsinterna förflyttningen avser ett reglerat yrke ska utlänningen styrka behörigheten att få utöva yrket i Sverige.

Ett ICT-tillstånd ska inte beviljas om

1. utlänningen inte har fullgjort anmälningsskyldigheten enligt 13 §, eller

2. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning.

2 §

En utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-

stat och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern som det i den andra EU-staten ska, om inte annat följer av 3–5 §§, beviljas ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, om

1. anställningen gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig,

2. ersättningen inte är sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen och övriga anställningsvillkor inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat inom EES eller Schweiz,

3. utlänningen, vid vistelse som kommer att uppgå till högst ett år, kan visa att han eller hon har, eller har ansökt om, en heltäckande sjukförsäkring som gäller i Sverige, och

4. utlänningen inte utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Om den företagsinterna förflyttningen avser ett reglerat yrke ska utlänningen styrka behörigheten att få utöva yrket i Sverige.

3 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska inte beviljas en utlänning som

1. är bosatt inom Europeiska unionens medlemsstaters territorier,

2. är EES-medborgare eller medborgare i Schweiz,

3. ansöker om uppehållstillstånd för att utföra forskning i Sverige enligt ett mottagningsavtal som har ingåtts enligt lagen (2008:290)

om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare,

4. är utstationerad i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat i en EES-stat eller Schweiz,

5. har beviljats uppehållstillstånd för studier i Sverige, eller

6. hyrs ut av ett företag för att arbeta under övervakning och ledning av ett annat företag.

4 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska inte heller beviljas en utlänning som

1. visar upp handlingar till stöd för ansökan som har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende, eller

2. har uppnått den maximala tiden för företagsintern förflyttning enligt 10 § andra eller tredje stycket.

5 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får vägras om

1. arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha haft en utlänning anställd utan nödvändiga tillstånd,

2. arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha lämnat oriktiga uppgifter till ledning för en myndighets beslut om skatt eller avgift och uppgifterna rör redovisning avseende arbete,

3. arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor, eller

4. arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet håller på att

avvecklas eller har avvecklats genom en konkurs eller om arbetsgivaren eller värdföretaget inte bedriver någon ekonomisk verksamhet.

Förutsättningar för rörlighet för kortare vistelse

6 §

En utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat får under giltighetstiden för tillståndet resa in, vistas och arbeta i Sverige i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod i ett företag som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern som det i den andra EU-staten.

Första stycket gäller inte en utlänning som utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Ansökan om tillstånd

7 §

En utlänning som vill ha ett ICT-tillstånd i Sverige ska ha ansökt om och beviljats ett sådant tillstånd före inresan i EU. En ansökan får inte bifallas efter inresan.

Första stycket gäller dock inte om utlänningen ansöker om förlängning av ett ICT-tillstånd.

En utlänning som ansöker om en förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd får arbeta i Sverige under tiden för ansökans prövning om giltighetstiden för tillståndet inte har löpt ut när ansökan gavs in.

8 §

En ansökan om ICT-tillstånd får prövas om

1. utlänningen avser att endast vistas i Sverige, eller

2. utlänningen avser att vistas i flera EU-stater men vistelsen i Sverige kommer att vara den längsta.

9 §

En ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får ges in efter inresan i landet.

En utlännning som ansöker om ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får arbeta i värdföretaget i Sverige under tiden för ansökans prövning, om giltighetstiden för det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat inte har löpt ut och utlännningen har rätt att resa in, vistas och arbeta i Sverige enligt 6 §.

Även en utlännning som ansöker om en förlängning av tillståndstiden avseende ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får arbeta under tiden för ansökans prövning om giltighetstiden för tillståndet inte har löpt ut när ansökan gavs in.

Tillståndstid

10 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får inte gälla för längre tid än uppdragstiden.

Den sammanlagda tillståndstiden för ICT-tillstånd får inte överstiga tre år för chefer och specialister eller ett år för praktikanter.

Ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får inte överstiga tillståndstiden enligt det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat.

Förlängning av tillståndstiden

11 §

Tillståndstiden för ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får efter ansökan

förlängas upp till den tid som framgår av

1. 10 § första och andra styckena, om förlängningen avser ett ICT-tillstånd, eller

2. 10 § första och tredje styckena, om förlängningen avser ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Tillståndstiden får inte förlängas om

1. tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt,

2. bevis om tillståndet har förfalskats eller ändrats i något avseende,

3. utlännningen vistas i Sverige av andra skäl än dem som tillståndet beviljades för,

4. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller

5. utlännningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

12 §

En förlängning av tillståndstiden får vägras om

1. förutsättningarna i 1 eller 2 § för att bevilja tillståndet i fråga inte är uppfyllda,

2. det finns grund för avslag enligt 5 §, eller

3. utlännningen har vistats och arbetat i en annan EU-stat i strid med bestämmelserna om rörlighet för längre eller kortare vistelse.

Anmälningsskyldighet

13 §

En utlännning som har ansökt om ett ICT-tillstånd eller som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska underrätta Migrationsverket om förändringar som påverkar villkoren för tillståndet.

Ett värdföretag ska underrätta Migrationsverket om förändringar som påverkar villkoren för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Uppehållstillstånd för familjemedlemmar

14 §

Familjemedlemmar som avses i 5 kap. 3 § första stycket 1–3 till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, ska beviljas uppehållstillstånd. Familjemedlemmens uppehållstillstånd ska gälla för samma tid som anknypningspersonens tillstånd.

För barn som återoppar anknypning till den som har ett sådant tillstånd som anges i första stycket eller till hans eller hennes make eller sambo gäller 5 kap. 17 § andra stycket.

Uppehållstillstånd får vägras i fall som avses i 5 kap. 17 a och 17 b §§.

När en ansökan om uppehållstillstånd för en familjemedlem ska vara gjord

15 §

En familjemedlem som avses i 14 § ska ha ansökt om och beviljats ett uppehållstillstånd före inresan i landet. En ansökan får inte bifallas efter inresan.

Första stycket gäller dock inte om

1. ansökan avser förlängning av ett tidsbegränsat uppehållstillstånd som beviljats på grund av anknypning till en utlänning som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdat av Sverige, eller

2. sökanden har beviljats ett uppehållstillstånd av en annan EU-stat på grund av anknypning

till en utlänning som har ansökt om eller har ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige.

Prop. 2017/18:34
Bilaga 3

Återkallelse av tillstånd

16 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska återkallas om

- 1. tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt,*
- 2. bevis om tillståndet har förfalskats eller ändrats i något avseende,*
- 3. utlänningen vistas i Sverige av andra skäl än dem som tillståndet beviljades för,*
- 4. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller*
- 5. utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.*

17 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får återkallas om

- 1. förutsättningarna i 1 eller 2 § för att bevilja tillståndet i fråga inte är uppfyllda,*
- 2. det finns grund för avslag enligt 5 §, eller*
- 3. utlänningen har vistats och arbetat i en annan EU-stat i strid med bestämmelserna om rörlighet för längre eller kortare vistelse.*

18 §

Ett uppehållstillstånd som har beviljats en familjemedlem enligt 14 § får återkallas om

- 1. anknytningen till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse bryts eller ett sådant tillstånd återkallas, eller*
- 2. familjemedlemmen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän*

säkerhet eller allmän folkhälsa.

Återtagande av en utlänning som har ett ICT-tillstånd och hans eller hennes familjemedlemmar

19 §

Om en annan EU-stat har avslagit en ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse från den som har eller vid tiden för ansökan i den andra EU-staten hade, ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige, och den andra EU-staten har ålagt utlänningen och medföljande familjemedlemmar att lämna den medlemsstaten, ska de återtas till Sverige.

Detsamma ska gälla om en annan EU-stat har motsatt sig att utlänningen vistas i den staten med stöd av ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige eller om det svenska ICT-tillståndet har löpt ut eller återkallats.

Beslutande myndighet

20 §

Beslut enligt detta kapitel meddelas av Migrationsverket.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2017.

Förslag till lag om ändring i socialförsäkringsbalken

Härigenom föreskrivs att det i socialförsäkringsbalken ska införas en ny paragraf, 114 kap. 23 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

114 kap.

23 §¹

Migrationsverket får ha direktåtkomst till uppgifter i socialförsäkringsdatabasen om uppgifterna behövs vid handläggning av ansökningar om eller kontroll av ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. utlänningslagen (2005:716).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om omfattningen av Migrationsverkets direktåtkomst och om behörighet och säkerhet.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2017.

¹ Tidigare 23 § upphävd genom 2015:758.

Förslag till lag om ändring i lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll

Härigenom föreskrivs¹ att 5 § lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §²

I ärenden enligt denna lag gäller följande föreskrifter i utlänningslagen (2005:716) i tillämpliga delar:

1 kap. 3 b § om EES-medborgare,

1 kap. 13 § om skyndsam handläggning,

3 a kap. 2 § om familjemedlemmar till EES-medborgare,

4 kap. 1–4 §§ om flyktingar och andra skyddsbehövande,

5 kap. 1–1 c, 2 a–d, 3–10, 12–16 och 17–19 §§ om uppehållstillstånd,

5 a kap. 1–4 och 6 §§ om ställning som varaktigt bosatt,

6 kap. 3 § om arbetstillstånd,

6 a kap. 1–11 §§ om EU-blåkort,

6 b kap. 1–15 §§ om tillstånd för företagsintern förflyttning,

8 kap. 12 och 13 §§ om utvisning av EES-medborgare och sådana medborgares familjemedlemmar,

8 kap. 14 § om utvisning av utlänningar med permanent uppehållsrätt, EES-medborgare som har vistats i Sverige under de tio närmast föregående åren och EES-medborgare som är barn,

8 a kap. 2 § första stycket om sådana hänsyn som ska tas till anknytningen till det svenska samhället, om fråga uppkommit om utvisning av en utlännings som har ställning som varaktigt bosatt i Sverige,

9 kap. 8 § om fotografi och fingeravtryck,

10 kap. 1, 2, 4–11 och 17 §§ om förvar och uppsikt,

12 kap. 1–5, 13 a och 21–23 §§ om verkställighet av beslut om utvisning,

13 kap. 1–7 §§ om muntlig handläggning hos förvaltningsmyndighet,

13 kap. 10 § om motivering av beslut,

13 kap. 11 § om tolkersättning,

13 kap. 12 § om rättelse av beslut på grund av oriktig uppgift,

13 kap. 15 och 16 §§ om DNA-analys,

16 kap. 1 § andra stycket om Migrationsöverdomstolen,

17 kap. 1 och 2 §§ om skyldighet att lämna uppgifter,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2016:1240.

18 kap. 1 § andra och tredje styckena om offentligt biträde för barn, Prop. 2017/18:34
och Bilaga 3

19 kap. 1–4 §§ om kostnadsansvar.

Skyldigheten enligt 17 kap. 1 § utlänningslagen att lämna uppgifter
gäller vid tillämpningen av denna lag även i förhållande till regeringen.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2017.

Förslag till lag om ändring i studiestödslagen (1999:1395)

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 7 § studiestödslagen (1999:1395) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

7 §²

Utländska medborgare som kan härleda rättigheter i fråga om familjeförmåner från EU-rätten ska, när det gäller rätt till studiehjälp i form av studiebidrag och extra tillägg enligt denna lag, jämföras med svenska medborgare, om de är

1. gästforskare som avses i lagen (2008:290) om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare med uppehållstillstånd i Sverige för forskning,

2. familjemedlemmar till en gästforskare som avses i 1 och har uppehållstillstånd i Sverige, *eller*

3. familjemedlemmar till en utländsk medborgare som har ett EU-blåkort enligt 6 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) och själva har uppehållstillstånd och ska studera i Sverige.

2. familjemedlemmar till en gästforskare som avses i 1 och har uppehållstillstånd i Sverige,

3. familjemedlemmar till en utländsk medborgare som har ett EU-blåkort enligt 6 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) och själva har uppehållstillstånd och ska studera i Sverige,

4. innehavare av ett ICT-tillstånd *eller* ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. 1 eller 2 § utlänningslagen, om tillståndstiden överstiger nio månader, *eller*

5. familjemedlemmar till en utländsk medborgare som avses i 4 och har uppehållstillstånd i Sverige.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2017.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2013:608.

Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska införas en ny paragraf, 2 kap. 8 b §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

8 b §

*Migrationsverket får ha direkt-
åtkomst till uppgifter som avses i
3 § 1–5 och 11 om uppgifterna
behövs vid handläggning av
ansökningar om eller kontroll av
ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för
rörlighet för längre vistelse enligt
6 b kap. utlänningslagen
(2005:716).*

*Regeringen eller den myndighet
som regeringen bestämmer kan
med stöd av 8 kap. 7 §
regeringsformen meddela närmare
föreskrifter om omfattningen av
direktåtkomsten.*

Denna lag träder i kraft den 1 december 2017.

Förslag till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet ska införas en ny paragraf, 2 kap. 27 a §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

27 a §

Migrationsverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 5 § första stycket 1–4 och 7 om uppgifterna behövs vid handläggning av ansökningar om eller kontroll av ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. utlänningslagen (2005:716).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2017.

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare

Härigenom föreskrivs¹ att 2 § lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Lagen gäller för nyanlända invandrare som har fyllt 18 men inte 65 år, är folkbokförda i en kommun och har beviljats

1. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 § första stycket utlänningslagen (2005:716),

2. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1–3, andra eller tredje stycket utlänningslagen,

3. uppehållskort efter ansökan enligt 3 a kap. 10 § utlänningslagen,

4. uppehållstillstånd på grund av stark anknytning enligt 5 kap. 15 a § första stycket 2 utlänningslagen,

5. uppehållstillstånd som familjemedlem eller anhörig enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 kap. 23 § tredje, fjärde eller, när det gäller familjemedlem till en utlänning som har beviljats uppehållstillstånd för arbete, sjätte stycket utlänningslagen, *eller*

6. uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 a kap. 10 § utlänningslagen.

2. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1–4, andra eller tredje stycket utlänningslagen,

5. uppehållstillstånd som familjemedlem eller anhörig enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 kap. 23 § tredje, fjärde eller, när det gäller familjemedlem till en utlänning som har beviljats uppehållstillstånd för arbete, sjätte stycket utlänningslagen,

6. uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 a kap. 10 § utlänningslagen, *eller*

7. *uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 b kap. 14 § utlänningslagen.*

Lagen gäller dock inte nyanlända som går i gymnasieskola eller är medborgare i ett land som är anslutet till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i Schweiz.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2017.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2014:954.

Förteckning över remissinstanser

Efter remiss har yttrande över departementspromemorian Genomförande av ICT-direktivet (Ds 2017:3) avgetts av Riksdagens ombudsmän (JO), Kammarrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Göteborg, Förvaltningsrätten i Malmö, Justitiekanslern, Domstolsverket, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Migrationsverket, Datainspektionen, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Kommerskollegium, Ambassaden New Delhi, Ambassaden Peking, Ambassaden Tokyo, Försäkringskassan, Socialstyrelsen, Pensionsmyndigheten, Barnombudsmannen, Skatteverket, Arbetsgivarverket, Kronofogdemyndigheten, Universitets- och högskolerådet, Centrala studiestödsnämnden, Överklagandenämnden för studiestöd, Uppsala universitet (Juridiska fakultetsnämnden), Lunds universitet (Juridiska fakultetsstyrelsen), Stockholms universitet (Juridiska fakulteten), Tillväxtverket, Diskrimineringsombudsmannen, Arbetsförmedlingen, Arbetsmiljöverket, Arbetsdomstolen, ILO-kommittén, Svenskt Näringsliv, Sveriges advokatsamfund Sveriges akademikers Centralorganisation SACO, Tjänstemännens Centralorganisation TCO, Sveriges Kommuner och Landsting och Almega.

Följande instanser har erbjudits att lämna yttrande men har avstått: Förvaltningsrätten i Luleå, Sveriges export- och investeringsråd, ambassaden Washington, Företagarna, Landsorganisationen i Sverige LO, Regelrådet och Rädda Barnens Riksförbund.

Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om utlänningslagen (2005:716)

dels att 1 kap. 1 §, 2 kap. 7 a och 8 a §§, 5 kap. 5 och 18 a §§ och rubriken närmast före 2 kap. 7 a § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas ett nytt kapitel, 6 b kap., och en ny paragraf, 6 kap. 2 b §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

I denna lag finns föreskrifter om

– lagens innehåll, vissa definitioner och allmänna bestämmelser (1 kap.),

– villkor för att en utlännings ska få resa in i samt vistas och arbeta i Sverige (2 kap.),

– visering (3 kap.),

– uppehållsrätt (3 a kap.),

– flyktingar och andra skyddsbehövande (4 kap.),

– uppehållstillstånd (5 kap.),

– ställning som varaktigt bosatt i Sverige (5 a kap.),

– arbetstillstånd (6 kap.),

– EU-blåkort (6 a kap.),

– *tillstånd för företagsintern
förflyttning, ICT (6 b kap.),*

– återkallelse av tillstånd (7 kap.),

– avvisning och utvisning (8 kap.),

– utvisning på grund av brott (8 a kap.),

– kontroll- och tvångsåtgärder (9 kap.),

– förvar och uppsikt avseende utlännings (10 kap.),

– hur en utlännings som hålls i förvar ska behandlas (11 kap.),

– verkställighet av beslut om avvisning och utvisning (12 kap.),

– handläggningen av ärenden hos förvaltningsmyndigheterna m.m. (13 kap.),

– överklagande av förvaltningsmyndighets beslut (14 kap.),

– nöjdförklaring (15 kap.),

– migrationsdomstolar och Migrationsöverdomstolen (16 kap.),

– skyldighet att lämna uppgifter (17 kap.),

– offentligt biträde (18 kap.),

– kostnadsansvar (19 kap.),

– bestämmelser om straff m.m. (20 kap.),

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2014:198.

- tillfälligt skydd (21 kap.),
- tribunalvittnen (22 kap.), och
- särskilda bemyndiganden (23 kap.).

2 kap.

EU-blåkort

Kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd

7 a §³

Bestämmelser om uppehålls- och arbetstillstånd för högkvalificerad anställning (EU-blåkort) finns i 6 a kap.

Bestämmelser om kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd finns i 6 a och 6 b kap.

8 a §⁴

Kravet på visering enligt 3 § gäller inte för en utlänning som

1. är EES-medborgare,
2. har uppehållskort eller permanent uppehållskort som har utfärdats i Sverige eller av en behörig myndighet i en annan EES-stat,
3. har uppehållstillstånd,
4. har ställning som varaktigt bosatt i Sverige, eller
5. återtas enligt 6 a kap. 14 §.

5. återtas enligt 6 a kap. 14 § eller 6 b kap. 19 §.

Kravet på visering enligt 3 § för inresa gäller inte heller för en utlänning som återtas enligt 4 kap. 5 d § eller 5 a kap. 7 §.

5 kap.

5 §⁵

Ett permanent uppehållstillstånd får beviljas en utlänning som i sammanlagt fyra år under de senaste sju åren har haft

1. uppehållstillstånd för arbete eller EU-blåkort utfärdat av Sverige, eller

1. uppehållstillstånd för arbete eller ett av Sverige utfärdat EU-blåkort, ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, eller

2. uppehållstillstånd för studier som avser utbildning på forskarnivå.

Uppehållstillstånd får beviljas en utlänning som har sin försörjning ordnad på annat sätt än genom anställning. Om utlänningen ska bedriva näringsverksamhet ska han eller hon ha förmåga att bedriva den aktuella verksamheten.

18 a §⁶

Det som föreskrivs i 18 § första stycket gäller inte för en utlänning

Det som föreskrivs i 18 § första stycket gäller inte för en utlänning

³ Senaste lydelse 2013:606.

⁴ Senaste lydelse 2014:198.

⁵ Senaste lydelse 2014:777.

⁶ Senaste lydelse 2013:606.

som ansöker om uppehållstillstånd enligt 5 § första stycket eller uppehållstillstånd för arbete enligt 10 § om utlänningen har ett EU-blåkort *utfärdat av Sverige* eller har eller har haft ett EU-blåkort utfärdat av Sverige och har återtagits enligt 6 a kap. 14 §.

som ansöker om uppehållstillstånd enligt 5 § första stycket eller uppehållstillstånd för arbete enligt 10 § om *han eller hon* har ett av *Sverige utfärdat EU-blåkort, ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse*, eller *om han eller hon* har eller har haft ett EU-blåkort utfärdat av Sverige och har återtagits enligt 6 a kap. 14 §.

En ansökan om uppehållstillstånd efter inresan i Sverige får även bifallas för en familjemedlem till en utlänning som avses i första stycket om utlänningen beviljas uppehållstillstånd enligt de bestämmelser som anges där.

6 kap.

2 b §

Arbetstillstånd enligt 2 § första stycket får inte ges till en utlänning som är anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag som dels är etablerat i Sverige eller i en annan EU-stat, dels är en enhet som tillhör samma företag eller företag inom samma koncern.

Första stycket gäller inte om utlänningen tillhör någon av de kategorier som är undantagna i 6 b kap. 3 §.

6 b kap. Tillstånd för företagsintern förflyttning, ICT

Förutsättningar för tillstånd

1 §

En utlänning som är anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag (värd-företag) som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern ska,

om inte annat följer av tredje stycket eller 3–5 §§, beviljas ett uppehålls- och arbetstillstånd för företagsintern förflyttning av personal (ICT-tillstånd), om

1. utlänningen har varit anställd i företaget under minst tre månader utan uppehåll vid tiden för den företagsinterna förflyttningen,

2. ersättningen inte är sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen, och övriga anställningsvillkor inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat inom EES eller Schweiz,

3. anställningen gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig,

4. utlänningen, vid vistelse som kommer att uppgå till högst ett år, kan visa att han eller hon har, eller har ansökt om, en heltäckande sjukförsäkring som gäller i Sverige,

5. utlänningen har de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet som krävs för uppdraget som chef eller specialist, eller har en sådan examen från ett universitet eller en högskola som krävs för praktiktjänstgöringen,

6. utlänningen efter förflyttningens slut kommer att kunna överflyttas till en enhet i tredje land som tillhör samma företag eller till ett företag inom samma koncern i tredje land, och

7. utlänningen inte utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Om den företagsinterna förflyttningen avser ett reglerat yrke ska utlänningen styrka behörigheten att få utöva yrket i Sverige.

Ett ICT-tillstånd ska inte bevil-

jas om

1. utlännningen inte har fullgjort
anmälningskyldigheten enligt
13 §, eller

2. värdföretaget huvudsakligen
har inrättats för att underlätta
inresa för personer som är föremål
för företagsintern förflyttning.

2 §

En utlännning som har beviljats
ett ICT-tillstånd av en annan EU-
stat och som ska tjänstgöra som
chef, specialist eller praktikant i
mer än 90 dagar i ett företag som
dels är etablerat i Sverige, dels är
en enhet som tillhör samma
företag eller ett företag inom
samma koncern som det i den
andra EU-staten ska, om inte
annat följer av 3–5 §§, beviljas ett
ICT-tillstånd för rörlighet för
längre vistelse, om

1. ersättningen inte är sämre än
vad som följer av svenska
kollektivavtal eller praxis inom
yrket eller branschen, och övriga
anställningsvillkor inte är sämre
än vad som gäller för arbetstagare
som är utstationerade i Sverige
enligt 4 § lagen (1999:678) om
utstationering av arbetstagare av
ett företag som är etablerat inom
EES eller Schweiz,

2. anställningen gör det möjligt
för honom eller henne att försörja
sig,

3. utlännningen, vid vistelse som
kommer att uppgå till högst ett år,
kan visa att han eller hon har,
eller har ansökt om, en hel-
täckande sjukförsäkring som
gäller i Sverige, och

4. utlännningen inte utgör ett hot
mot allmän ordning, allmän
säkerhet eller allmän folkhälsa.

Om den företagsinterna förflytt-
ningen avser ett reglerat yrke ska
utlännningen styrka behörigheten
att få utöva yrket i Sverige.

3 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska inte beviljas en utlänning som

1. är bosatt inom Europeiska unionens medlemsstaters territorier,

2. är EES-medborgare eller medborgare i Schweiz,

3. ansöker om uppehållstillstånd för att utföra forskning i Sverige enligt ett mottagningsavtal som har ingåtts enligt lagen (2008:290) om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare,

4. är utstationerad i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat i en EES-stat eller Schweiz,

5. har beviljats uppehållstillstånd för studier i Sverige, eller

6. hyrs ut av ett företag för att arbeta under övervakning och ledning av ett annat företag.

4 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska inte heller beviljas en utlänning som

1. visar upp handlingar till stöd för ansökan som har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende, eller

2. har uppnått den maximala tiden för företagsintern förflyttning enligt 10 § andra eller tredje stycket.

5 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får vägras om

1. arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha haft en utlänning anställd utan nödvändiga tillstånd,

2. arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha lämnat oriktiga uppgifter till ledning för en myndighets beslut om skatt eller avgift och

uppgifterna rör redovisning av arbete,

3. arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor, eller

4. arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet håller på att avvecklas eller har avvecklats genom en konkurs eller om arbetsgivaren eller värdföretaget inte bedriver någon ekonomisk verksamhet.

Förutsättningar för rörlighet för kortare vistelse

6 §

En utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat får under giltighetstiden för tillståndet i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod resa in och vistas i Sverige och arbeta här i ett företag som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern som det i den andra EU-staten.

Första stycket gäller inte en utlänning som utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Ansökan om tillstånd

7 §

En utlänning som vill ha ett ICT-tillstånd i Sverige ska ha ansökt om och beviljats ett sådant tillstånd före inresan i EU. En ansökan får inte bifallas efter inresan.

Första stycket gäller dock inte om utlänningen ansöker om förlängning av ett ICT-tillstånd.

En utlänning som ansöker om en förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd får arbeta i

Sverige under tiden för ansökans prövning, om giltighetstiden för tillståndet inte hade löpt ut när ansökan gavs in.

8 §

En ansökan om ICT-tillstånd får prövas i Sverige om

1. utlänningen avser att vistas endast i Sverige, eller

2. utlänningen avser att vistas i flera EU-stater men vistelsen i Sverige kommer att vara den längsta.

9 §

En ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får ges in efter inresan i landet.

En utlänning som ansöker om ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får arbeta i värdföretaget i Sverige under tiden för ansökans prövning, om giltighetstiden för det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat inte har löpt ut och utlänningen har rätt att resa in, vistas och arbeta i Sverige enligt 6 §.

Även en utlänning som ansöker om en förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får arbeta under tiden för ansökans prövning, om giltighetstiden för tillståndet inte hade löpt ut när ansökan gavs in.

Tillståndstid

10 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får inte gälla för längre tid än uppdragstiden.

Den sammanlagda tillståndstiden för ICT-tillstånd får inte överstiga tre år för chefer och specialister eller ett år för praktikanter.

Ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får inte gälla för

Förlängning av tillståndstiden

11 §

Tillståndstiden för ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får efter ansökan förlängas upp till den tid som framgår av 10 §.

Tillståndstiden får inte förlängas om

1. tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt,

2. ett bevis om tillståndet har förfalskats eller ändrats i något avseende,

3. utlännningen vistas i Sverige av andra skäl än dem som tillståndet beviljades för,

4. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller

5. utlännningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

12 §

En förlängning av tillståndstiden får vägras om

1. förutsättningarna i 1 eller 2 § för att bevilja tillståndet i fråga, i andra fall än som anges i 11 § andra stycket 4 och 5, inte är uppfyllda,

2. det finns grund för avslag enligt 5 §, eller

3. utlännningen har vistats och arbetat i en annan EU-stat i strid med bestämmelserna om rörlighet för längre eller kortare vistelse.

Anmälningsskyldighet

13 §

En utlännning som har ansökt om ett ICT-tillstånd eller som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska

anmäla förändringar som påverkar villkoren för tillståndet till Migrationsverket.

Ett värdföretag ska underrätta Migrationsverket om förändringar som påverkar villkoren för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Uppehållstillstånd för familjemedlemmar

14 §

Familjemedlemmar som avses i 5 kap. 3 § första stycket 1–3 till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, ska beviljas uppehållstillstånd. Familjemedlemmens uppehållstillstånd ska gälla för samma tid som anknytningspersonens tillstånd.

För barn som återoppar anknytning till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, eller till hans eller hennes make eller sambo, gäller 5 kap. 17 § andra stycket.

Uppehållstillstånd får vägras i fall som avses i 5 kap. 17 a och 17 b §§.

När en ansökan om uppehållstillstånd för en familjemedlem ska vara gjord

15 §

En familjemedlem som avses i 14 § ska ha ansökt om och beviljats ett uppehållstillstånd före inresan i landet. En ansökan får inte bifallas efter inresan.

Första stycket gäller dock inte om

1. ansökan avser förlängning av ett tidsbegränsat uppehållstillstånd som beviljats på grund av anknytning till en utlänning som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre

vistelse som är utfärdad av Sverige,
eller

2. sökanden har beviljats ett uppehållstillstånd av en annan EU-stat på grund av anknytning till en utlänning som har ansökt om eller har ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige.

Återkallelse av tillstånd

16 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska återkallas om

1. tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt,

2. ett bevis om tillståndet har förfalskats eller ändrats i något avseende,

3. utlänningen vistas i Sverige av andra skäl än dem som tillståndet beviljades för,

4. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller

5. utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

17 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får återkallas om

1. förutsättningarna i 1 eller 2 § för att bevilja tillståndet i fråga, i andra fall än som anges i 16 § 4 och 5, inte är uppfyllda,

2. det finns grund för avslag enligt 5 §, eller

3. utlänningen har vistats och arbetat i en annan EU-stat i strid med bestämmelserna om rörlighet för längre eller kortare vistelse.

18 §

Ett uppehållstillstånd som har beviljats en familjemedlem enligt 14 § får återkallas om

1. anknytningen till den som har

ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse bryts eller ett sådant tillstånd återkallas, eller

2. familjemedlemmen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Återtagande av en utlänning som har ett ICT-tillstånd och hans eller hennes familjemedlemmar

19 §

Om en annan EU-stat har avslagit en ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse från en utlänning som har eller vid tiden för ansökan i den andra EU-staten hade ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige, och den andra EU-staten har ålagt utlänningen och medföljande familjemedlemmar att lämna den medlemsstaten, ska de återtas till Sverige.

Detsamma ska gälla om en annan EU-stat har motsatt sig att utlänningen vistas i den staten med stöd av ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige eller om det svenska ICT-tillståndet har löpt ut eller återkallats.

Beslutande myndighet

20 §

Beslut enligt detta kapitel meddelas av Migrationsverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.

Förslag till lag om ändring i lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll

Härigenom föreskrivs¹ att 5 § lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §²

I ärenden enligt denna lag gäller följande föreskrifter i utlänningslagen (2005:716) i tillämpliga delar:

1 kap. 3 b § om EES-medborgare,

1 kap. 13 § om skyndsam handläggning,

3 a kap. 2 § om familjemedlemmar till EES-medborgare,

4 kap. 1–4 §§ om flyktingar och andra skyddsbehövande,

5 kap. 1–1 c, 2 a–d, 3–10, 12–16 och 17–19 §§ om uppehållstillstånd,

5 a kap. 1–4 och 6 §§ om ställning som varaktigt bosatt,

6 kap. 3 § om arbetstillstånd,

6 a kap. 1–11 §§ om EU-blåkort,

6 b kap. 1–15 §§ om tillstånd för företagsintern förflyttning, ICT,

8 kap. 12 och 13 §§ om utvisning av EES-medborgare och sådana medborgares familjemedlemmar,

8 kap. 14 § om utvisning av utlänningar med permanent uppehållsrätt, EES-medborgare som har vistats i Sverige under de tio närmast föregående åren om EES-medborgare som är barn,

8 a kap. 2 § första stycket om sådana hänsyn som ska tas till anknytningen till det svenska samhället, om fråga uppkommit om utvisning av en utlänning som har ställning som varaktigt bosatt i Sverige,

9 kap. 8 § om fotografi och fingeravtryck,

10 kap. 1, 2, 4–11 och 17 §§ om förvar och uppsikt,

12 kap. 1–5, 13 a och 21–23 §§ om verkställighet av beslut om utvisning,

13 kap. 1–7 §§ om muntlig handläggning hos förvaltningsmyndighet,

13 kap. 10 § om motivering av beslut,

13 kap. 11 § om tolkersättning,

13 kap. 12 § om rättelse av beslut på grund av oriktig uppgift,

13 kap. 15 och 16 §§ om DNA-analys,

16 kap. 1 § andra stycket om Migrationsöverdomstolen,

17 kap. 1 och 2 §§ om skyldighet att lämna uppgifter,

18 kap. 1 § andra och tredje styckena om offentligt biträde för barn, och

19 kap. 1–4 §§ om kostnadsansvar.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2016:1240.

Prop. 2017/18:34
Bilaga 5

Skyldigheten enligt 17 kap. 1 § utlänningslagen att lämna uppgifter
gäller vid tillämpningen av denna lag även i förhållande till regeringen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 7 § studiestödslagen (1999:1395) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

7 §²

Utländska medborgare som kan härleda rättigheter i fråga om familjeförmåner från EU-rätten ska, när det gäller rätt till studiehjälp i form av studiebidrag och extra tillägg enligt denna lag, jämföras med svenska medborgare, om de är

1. gästforskare som avses i lagen (2008:290) om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare med uppehållstillstånd i Sverige för forskning,

2. familjemedlemmar till en gästforskare som avses i 1 och har uppehållstillstånd i Sverige, *eller*

3. familjemedlemmar till en utländsk medborgare som har ett EU-blåkort enligt 6 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) och själva har uppehållstillstånd och ska studera i Sverige.

2. familjemedlemmar till en gästforskare som avses i 1 och har uppehållstillstånd i Sverige,

3. familjemedlemmar till en utländsk medborgare som har ett EU-blåkort enligt 6 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) och själva har uppehållstillstånd och ska studera i Sverige,

4. innehavare av ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. 1 eller 2 § utlänningslagen, om tillståndstiden överstiger nio månader, *eller*

5. familjemedlemmar till en utländsk medborgare som avses i 4 och har uppehållstillstånd i Sverige.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2013:608.

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare

Härigenom föreskrivs¹ att 2 § lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Lagen gäller för nyanlända invandrare som har fyllt 18 men inte 65 år, är folkbokförda i en kommun och har beviljats

1. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 § första stycket utlänningslagen (2005:716),

2. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1–3, andra eller tredje stycket utlänningslagen,

3. uppehållskort efter ansökan enligt 3 a kap. 10 § utlänningslagen,

4. uppehållstillstånd på grund av stark anknytning enligt 5 kap. 15 a § första stycket 2 utlänningslagen,

5. uppehållstillstånd som familjemedlem eller anhörig enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 kap. 23 § tredje, fjärde eller, när det gäller familjemedlem till en utlänning som har beviljats uppehållstillstånd för arbete, sjätte stycket utlänningslagen, *eller*

6. uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 a kap. 10 § utlänningslagen.

2. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1–4, andra eller tredje stycket utlänningslagen,

5. uppehållstillstånd som familjemedlem eller anhörig enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 kap. 23 § tredje, fjärde eller, när det gäller familjemedlem till en utlänning som har beviljats uppehållstillstånd för arbete, sjätte stycket utlänningslagen,

6. uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 a kap. 10 § utlänningslagen, *eller*

7. *uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 b kap. 14 § utlänningslagen.*

Lagen gäller dock inte nyanlända som går i gymnasieskola eller är medborgare i ett land som är anslutet till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i Schweiz.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2014:954.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2017-08-24

Närvarande: F.d. justitieråden Leif Thorsson och Lennart Hamberg samt justitierådet Anita Saldén Enérus.

Uppehålls- och arbetstillstånd för företagsintern förflyttning – genomförande av ICT-direktivet

Enligt en lagrådsremiss den 22 juni 2017 har regeringen (Justitiedepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i utlänningslagen (2005:716),
2. lag om ändring i lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll,
3. lag om ändring i studiestödslagen (1999:1395),
4. lag om ändring i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunniga Johanna Fernlund.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Förslaget till lag om ändring i utlänningslagen

6 b kap. 4 och 10 §§

I paragraferna behandlas den maximala giltighetstiden för ICT-tillstånd, som anges till tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter. Av direktivet, skäl 17, framgår att en ”senare förflyttning till unionen” kan äga rum efter det att tredjelandsmedborgaren har lämnat medlemsstaternas territorium. Av artikel 12.2 i direktivet framgår vidare att medlemsstaterna får begära att en viss period förflyter från den tidpunkt då den maximala perioden löpte ut till dess en ny ansökan som rör samma tredjelandsmedborgare görs i samma medlemsstat. Av den bestämmelsen – som dock inte föreslås utnyttjad av Sverige – framgår alltså att samma tredjelandsmedborgare kan förflyttas företagsinternt till Sverige mer än en gång.

I den föreslagna 4 § anges emellertid att ett ICT-tillstånd enligt 1 eller 2 § inte får meddelas en utlänning som uppnått den maximala tiden, och i 10 § anges att den sammanlagda tillståndstiden för ICT-tillstånd inte får överstiga tre respektive ett år. I författningskommentaren förklaras att tidsfristen omfattar den sammanlagda varaktigheten för tillstånd för en person som är föremål för företagsintern förflyttning (jfr också avsnitt 9.1.1 in fine i den allmänna motiveringen). Samma mening återfinns i skäl 17 i direktivet men följs av det nyss nämnda yttrandet om en ”senare förflyttning till unionen”.

Lagtexterna kan lätt förstås så att ICT-tillstånd kan meddelas endast för en enda maximal period om tre respektive ett år, vilket alltså inte synes vara riktigt. Både lagtext, motivering och författningskommentar bör bearbetas så att det rätta förhållandet klart framgår.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Justitiedepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 19 oktober 2017

Närvarande: statsrådet Y Johansson, ordförande, och statsråden Lövin, M Johansson, Baylan, Bucht, Hultqvist, Regnér, Andersson, Bolund, Damberg, Bah Kuhnke, Strandhäll, Shekarabi, Fridolin, Eriksson, Linde, Skog, Ekström, Fritzon, Eneroth

Föredragande: statsrådet Fritzon

Regeringen beslutar proposition 2017/18:34 Uppehålls- och arbetstillstånd för företagsintern förflyttning – genomförande av ICT-direktivet

Rättsdatablad

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EU-regler
Lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)		32014L0066
Lag om ändring i studiestödslagen (1999:1395)		32014L0066
